

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1982, ΕΤΟΣ 13, ΤΕΥΧΟΣ 155

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ Κ.ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με τη σημερινή επέτειο το Ελληνικό Έθνος θυμάται και τιμά το ηρωικό ΟΧΙ του λαού μας στις δυνάμεις του φασισμού του Μουσολίνι και του Χίτλερ, που ήταν ταυτόχρονα άρνηση και στον εγχώριο φασισμό.

Θυμάται και τιμά το Έθνος τους επώνυμους και ανώνυμους πατριώτες, τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που πολέμησαν στη διάρκεια της κατοχής τους ξένους και ντόπιους φασίστες.

.. Θυμόμαστε και τιμάμε τους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας που είτε οργανωμένοι σε ειδικές μάχιμες μονάδες, είτε σαν κοινοί μαχητές πολέμησαν στα διάφορα μέτωπα. Ξεχωριστά τιμάμε τους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας, που όχι μόνο δεν συνεργάστηκαν με τους κατακτητές, αλλά πήραν ενεργό μέρος στους αγώνες της Εθνικής Αντίστασης.

Ο Εθνικόςαμυντικός πόλεμος του 1940 – 41 και η Εθνική Αντίσταση, που ακολούθησε, αποτελούν αναμφισβήτητα, μαζί με το 1821, τις κορυφαίες ιστορικές στιγμές του νεότερου ελληνισμού. Από τότε όμως μέχρι σήμερα ο λαός μας χρειάστηκε να πει πολλές ακόμη φορές ΟΧΙ στις δυνάμεις του φασισμού, της κοινωνικής καταπίεσης και της εθνικής εξάρτησης, με σημαντικότερο το ΟΧΙ που αντέταξε στην επτάχρονη δικτατορία της 21 Απριλίου 1967.

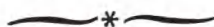
Στη σημερινή επέτειο πρέπει κυρίως να θυμηθούμε τα ιδανικά που ενέπνευσαν τους αγωνιστές του 1940 – 41 και της Εθνικής Αντίστασης: Κοινωνική Δικαιοσύνη, Λαϊκή κυριαρχία και Δημοκρατία, Εθνική Ανεξαρτησία. Τα ίδια ιδανικά εμπνέουν πάντα το λαό μας αλλά και τους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας, που αδελφωμένοι με το λαό, τον υπηρετούν με αφοσίωση και αυτοθυσία.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

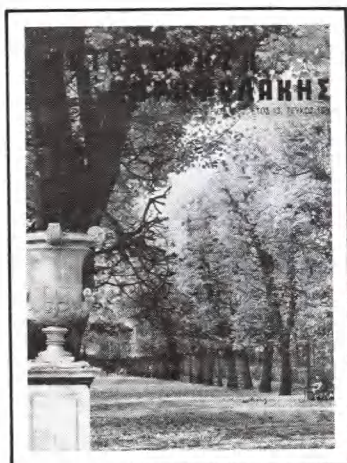

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175 - ΑΘΗΝΑΙ (813)
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 8676401, 8622411-15 ΕΣΩΤ. 311, 312,

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1982, ΕΤΟΣ 13, ΤΕΥΧΟΣ 155

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Φθινοπωρινό τοπίο. Η μελαγχολική ομορφιά του έχει τη δική της μεγαλοπρέπεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
☐ Η διακίνηση των ναρκωτικών, του Νικολάου Φωτεινόπουλου	764
☐ Η Μεσόγειος σαν πολιτιστική ενότητα, του Μανόλη Ανδρόνικου	772
☐ Ο φαύλος κύκλος της εγκληματικότητας, του Jacques LEAUTÉ	778
☐ Ματιές εδώ κι εκεί... (Τσάντες, τσάντες, τσάντες)	779
☐ Ίχνη τροχοπέδησης αυτοκινήτου, του Κώστα Δανούση	780
☐ Ιστορική Επιθεώρηση	783
☐ Πρώτες βοήθειες στην άσφαλτο	788
☐ Η πρόληψη του εγκλήματος: μια ουμανιστική προσέγγιση, του R.J. DEMPSEY	790
☐ Προβλήματα του νεοελληνικού πολιτισμού, του Νίκου Καζαντζάκη	792
☐ Φθινόπωρο	796
☐ Συμπεριφορά προς το θύμα κατά την ανάκριση, των KATHERINE ELLISON και JOHN M. BURNEY	798
☐ Τα παιγνίδια του Φωτός, του ALISTAIR FRASER	800
☐ Το αυτοκίνητο (βλάβες στο σύστημα μετάδοσης της κίνησης), του Βασιλείου Ντόβολου	803
☐ Αποδεικτικά έγγραφα της ταυτότητας, του Γεράσιμου Κουταβά	805
☐ Νέα απ' όλο τον κόσμο	809
☐ Εικόνες της παλιάς Αθήνας, του Χρήστου Ρέππα	811
☐ Παιδιά που πέτυχαν στα Α.Ε.Ι.	816
☐ Τα περίεργα παιγνίδια της τύχης (αστυνομικό διήγημα)	819
☐ Γεγονότα και συμβάντα	823
☐ Εμείς και οι αναγνώστες μας	825
☐ Υπηρεσιακές ειδήσεις	827
☐ Ελεύθερες ώρες	830
☐ Νέα απ' όλη την Ελλάδα	832

Τά δημοσιευόμενα κείμενα άπνηχούν τίς γνώμες καί τίς απόψεις του συγγραφέα ή συντάκτη καί δέν έκφράζουν τίς επίσημες θέσεις του Σώματος. Κείμενα που δημοσιεύονται ή όχι δέν έπιστρέφονται.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ - ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΕΣ	400
ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ - ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ	370
ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ - ΙΔΙΩΤΕΣ	400
ΣΥΛΛΟΓΟΙ - ΣΩΜΑΤΕΙΑ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ	450
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	1.500

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 35

Η ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί διάλεξη που έδωσε ο ταγματάρχης Χωροφυλακής Νικόλαος Β. ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, του Ε.Κ.Γ. INTERPOL της Ελλάδας, σε πρόσφατο σεμινάριο του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, το οποίο παρακολούθησαν στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης, γιατροί, εκπαιδευτικοί, κ.ά. Τα αριθμητικά δεδομένα, που αναφέρονται, στηρίζονται σε στοιχεία της INTERPOL.

Έδω και πολλά χρόνια συνηθίζαμε να υποστηρίζουμε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει πρόβλημα ναρκωτικών, στηριζόμενοι ίσως στην ισχυρή οικογενειακή παράδοση, στην πίστη σ' ώρισμένες ακόμη ηθικές αξίες και στη δομή της Ελληνικής Κοινωνίας. Άλλ' ως μὴν ἐθελοτυφλούμε συνεχώς. Ἡ ἀλματώδης ἐξέλιξη ἔχει πλέον ἐπιφέρει ταχύτερες μεταβολές σ' ώρισμένες συνήθειες ἰδίως τῶν νέων μας. Τὰ καραθάνια τῶν τουριστῶν πού καθημερινὰ κατακλύζουν τὴ Χώρα μας μεταφέρουν ἀπὸ τὴς μακρινῆς πατρίδες τοὺς τὴ μόδα, τὴ σύγχρονη μουσικὴ, τοὺς νέους τρόπους διασκέδασης, μεταφέρουν τὴ φρενίτιδα τῶν μοντέρνων χωρῶν, καὶ γιὰ τὴ νέα, τὴ μεγάλη, τὴν ἐτοιμὴ «εὐτυχία» συμπυκνωμένη σ' ἓνα μικρὸ σκονάκι ἢ σὲ λίγα πολύχρωμα χαπάκια.

Μπορεῖ ἐπίσης νὰ συμβεῖ καὶ τὸ ἀντίστροφο. Οἱ χιλιάδες Ἕλληνες καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι πού ταξιδεύουν στὸ ἐξωτερικὸ, βρίσκονται ξαφνικὰ πολὺ κοντὰ στὸ μαγνητικὸ πεδίο τῶν καταστρεπτικῶν τάσεων. Εἶναι μεγάλος ὁ πειρασμὸς, καὶ πολὺ ἰσχνὰ τὰ ἀποθέματα γνώσεων τῶν περισσοτέρων νέων μας, γιὰ νὰ μπορέσουν ν' ἀντιδράσουν σ' αὐτὸ. Πέρασε πιά ὁ καιρὸς, πού ὅταν μιλούσαμε γιὰ ναρκωτικὰ ἀναφερόμαστε στοὺς ἀλήτες, στὶς πόρνες, στοὺς ὁδηγοὺς αὐτῶν καὶ καλλιτέχνες, γιὰτὶ σήμερ, κάθε ἄτομο ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ θέση πού κατέχει καὶ τὴν ἡλικία του ἐνδέχεται νὰ γίνῃ τοξικομανὴς.

Κάθε τοξικομανὴς ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ζωὴ, κινεῖται χωρὶς ἰδανικὰ καὶ ὄνειρα, χωρὶς σχέδια γιὰ τὸ μέλλον, χωρὶς εὐθύνες, δικαιώματα καὶ ὑπο-

χρεώσεις, εἶναι ἓνα ἀνθρώπινο ὑπόλοιπο, ἓνας μελλοθάνατος πού περιφέρει τὸ λείψανό του, μέσα στὸ σκοτάδι τῆς τραγικῆς του μοίρας, χωρὶς ἐλπίδα σωτηρίας. Γι' αὐτὸ ἡ νεολαία μας πρέπει νὰ προειδοποιηθεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει συγγνώμη γιὰ ἐκείνους πού καταφεύγουν στὰ ναρκωτικὰ. Εἶναι χρέος ὅλων μας καὶ ἐιδικώτερα τῶν δικαστικῶν, δικηγόρων, γιατρῶν, εκπαιδευτικῶν, ἀστυνομικῶν, γεωπόνων, δασικῶν, τελωνειακῶν, ἀγροφυλάκων, νὰ ὀργανώσουν ἐγκαιρὰ μιὰ συστηματικὴ καμπάνια γιὰ τὴν πρόληψη καὶ καταπολέμηση τοῦ «κακοῦ».

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τὰ στοιχεῖα τῶν ναρκωτικῶν πού θὰ παρατεθοῦν ἀναφέρονται, σὲ ἐκθέσεις, πού συγκεντρώθηκαν, μέχρι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1982, χωρὶς φυσικὰ νὰ ἔχουν ἐξαντληθεῖ ὅλες οἱ ἐκθέσεις πού ἀναφέρονται σὲ κατασχέσεις, πού πραγματοποιήθηκαν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1982.

ΜΟΡΦΙΝΗ

Τὸ 1981 οἱ κατασχέσεις τῆς θάσης μορφίνης μειώθηκαν δραστικὰ, ἐνῶ κατασχέθηκε ἐκπληκτικὸς ἀριθμὸς ταμπλετῶν μορφίνης δηλ. 138.054 ταμπλέτες, ἐναντὶ 17.242 τὸ 1980.

ΟΠΙΟ

Οἱ κατασχέσεις τοῦ ὀπίου λογόστευσαν ἐξίσου στὸν ἀριθμὸ τῶν 18 κιλ. 650 γρ.

ΗΡΩΙΝΗ

Παράλληλα 867 κιλὰ ἠρωίνης κατασχέθηκαν τὸ 1981 σὲ σύγκριση μὲ 1098 κιλὰ τὸ 1980.

ΚΟΚΑΪΝΗ – ΚΑΝΝΑΒΗ – ΨΥΧΟΤΡΟΠΙΚΑ

Ἀντίθετα οἱ κατασχέσεις σὲ κοκαΐνη, προϊόντα κάνναβης καὶ ψυχοτροπικῶν οὐσιῶν δείχνουν, μιὰ ἀνοδικὴ πορεία.

Ἡ ποσότητα τῆς μορφίνης πού κατασχέθηκε στὴν Εὐρώπη τὸ 1981 ἦταν 76 κιλὰ 721 γραμμ. μαζὶ μὲ 138.054 ταμπλέτες, ἐνῶ τὸ 1980, οἱ ἀντίστοιχες ἀνέρχονταν σὲ 257 κιλὰ 82 γραμμ. μαζὶ μὲ 17.242 ταμπλέτες. Οἱ κατασχέσεις τῶν ταμπλετῶν μορφίνης ἐντοπίζονται στὴ Δανία, Δυτ. Γερμανία καὶ Ἑλβετία.

Ἐπειδὴ ἀνακαλύφθηκε ἓνα ἐργαστήριον ἠρωίνης στὴν Γαλλία καὶ ἐπειδὴ ἐπικρατεῖ γενικὰ ἡ ἐντύπωση στοὺς διεθνεῖς ἀστυνομικοὺς κύκλους, ὅτι στὴ περιοχή τῆς Δυτ. Εὐρώπης λειτουργοῦσαν τὸ 1981 ἓνα ἢ περισσότερα ἐργαστήρια ἠρωίνης, πιστεύεται ὅτι οἱ κατασχέσεις θάσης μορφίνης δὲν ἀντικατοπτρίζουν τὴν πραγματικὴ ἐμπορία. Ὁ λόγος γι' αὐτὲς τὶς ὄχι πολὺ σημαντικὲς κατασχέσεις, ἀποδίδεται στὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν φαίνεται ὅτι ἄλλαξαν πορεία καὶ MODUS OPERANDI καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποκομίσουμε νέες ἐμπειρίες ἀκολουθώντας τ' ἀχνάρια τοὺς.

18 κιλὰ 650 γραμμ. κατασχέθηκαν στὴν Εὐρώπη τὸ 1981, ἐνῶ τὸ 1980 κατασχέθηκαν 58 κιλὰ 749 γραμμ. Μόνον 750 γραμμ. ἀναφέρθηκαν, ὅτι κατασχέθηκαν στὴ Βρετανία, ἐκεῖ ὅπου τὸ 1980 εἶχε λάβῃ χώρα τὸ 50% τῶν κατασχέσεων. Τὰ δρακόντεια μέτρα ἀσφαλείας στὴν Περσία καὶ ἡ γνωστὴ πολιτικὴ κατάσταση στὸ Ἄφγανιστάν μποροῦν νὰ δώσουν ἴσως ἐξήγηση, στὴν ὑποτιθέμενη ἀπουσία ΟΠΙΟΥ στὴν Εὐρωπαϊκὴ ἀγορὰ.

Οἱ κατασχέσεις τῆς κάνναβης στὴν Εὐρώπη τὸ 1981 ἦσαν ἀστρονομικὲς, κι' ἐφθασαν σ' ἓνα, χωρὶς προηγούμενο ρε-

κόρ, των 81.076 κιλών και 958 γραμμ. συμπεριλαμβανομένων και των 294 κιλών χασισελαίου. Κατασχέσεις μεγαλύτερες του τόνου δεν είναι πλέον κανένα άσυνήθιστο συμβάν και σαν τέτοιες έχουν συμβεί στη Κύπρο, Δυτ. Γερμανία, Γαλλία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ιταλία, Ολλανδία και Ισπανία.

Η έμπορία της κοκαΐνης συνεχίζει την ανοδική της πορεία, με 261 κ. 340 γρ. το 1981, σε σύγκριση με τα 240 κιλά 032 γραμ. του 1980. Στην Ολλανδία εξαρτήθηκε ένα παράνομο εργαστήριο που μετέτρεπε τη βάση κοκαΐνης, σε υδροχλωρική (HYDROCHLORIDE) κοκαΐνη. Εμπιστευτικές πληροφορίες που έχουν ληφθεί από αξιόλογες πηγές δηλώνουν, ότι οργανωμένες Ιταλικές συμμορίες θα αναλάβουν την έμπορία στην Ευρώπη και στη Μ. Ανατολή. Οι ίδιες πηγές υποστηρίζουν ότι οι σπειρές αυτές, θα επιδοθούν στην «έμπορική ανταλλαγή» στο χώρο της Μ. Ανατολής ανταλλάσσοντας κοκαΐνη με βάση μορφίνης.

Από τις μειωμένες κατασχέσεις ηρωίνης που έγιναν στην Ευρώπη το 1981 πέφτοντας από τον αριθμό ρεκόρ, που ήταν 1.097 κ. 404 γραμ. στα 866 κ. 777 γραμ., και από την ανάλυση των κατασχέσεων αυτών παρατηρείται, ότι το 10% της ηρωίνης, που κατασχέθηκε προερχόταν, από την Ν.Α. Ασία, ενώ το υπόλοιπο 90% είχε προέλευση το χώρο της Ν.Δ. Ασίας και Ευρώπης. Επισημαίνεται πάντως, ότι η μείωση του αριθμού των κατασχέσεων δε σημαίνει, ότι μειώθηκε και η κατανάλωση.

Το 1981 δεν εμφανίσθηκε, καμία έντονη αύξηση της ηρωίνης, όπως άρχικά είχαν εκφραστεί ανησυχίες και παρατηρήθηκε μόνον μια αύξηση από 5% σε 10%. Μολαταύτα όμως παρατηρήθηκε μια έντονη δραστηριότητα Κινέζων λαθρεμπόρων.

Η εισαγωγή της ηρωίνης στην Ευρώπη φαίνεται, να έγινε περισσότερο πολύπλοκη το 1981 από ό,τι πριν. Εκτός από την «Κινέζικη» και την «Νότιο-Δυτικό Ασιατική ηρωίνη» αντιμετωπίζεται τώρα η Πακιστανική και ένδοχομένης και η Ινδική ηρωίνη. Αρκεί και μόνον να σκεφθεί κανείς, ότι η παραγωγή του όπιου στις Ινδίες είναι νόμιμη και τα αποθέματα όπιου σήμερα ανέρχονται σε 2.500 τόνους. Οι ύπκοότητες που μπλέκονται επίσης στο σημερινό λαθρεμπόριο, μάς δείχνουν ένα περισσότερο πολύπλοκο σχήμα, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται επιπλέον Έλληνες και Ισραηλινοί, με πολύ ενεργό συμμετοχή.

Η αύξηση της έμπορίας των ψυχοτροπικών ουσιών αποτελεί, για μας τώρα, ένα πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Η αύξηση της κατανάλωσης των ψυχοτροπικών ουσιών, που είχαμε προβλέψει, πριν ένα ή δύο χρόνια, έγινε πια πραγματικότητα και η όποια πρέπει, ν' αποτελέσει τώρα το στόχο των δραστηριοτήτων όλων μας. Η πρόσφατη ανακάλυψη εργαστηρίων άμφетаμινών στο Βέλγιο και στη Δανία είναι πλέον μια επιβεβαίωση του γεγονότος αυτού.

Το 1981 μάς έδειξε μια πλατιά διεθνοποίηση των ναρκωτικών και μια τρομερή έφευρετικότητα στις έπινοήσεις των λαθρεμπόρων, η όποια απαιτεί όπως είναι φυσικό ένα πιο συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης και το όποιο πρέπει να το

Π ά ν ω : Σύνεργα χρήσης ηρωίνης.

Κ ά τ ω : Η μοιραία κατάληξη, ο θάνατος, ή μάλλον ο βιολογικός θάνατος γιατί εκείνος της προσωπικότητας έχει προηγηθεί από καιρό.

αντιμετωπίσουμε με μια άκριβη συνεργασία τόσο στον εθνικό, όσο και στο διεθνή χώρο. Άς δούμε τώρα τις εκτιμήσεις για καθένα από τα ναρκωτικά χωριστά:

Η Ρ Ω Ι Ν Η

Η έμπορία της ηρωίνης στην Ευρώπη συνέχισε το 1981 ν' αποτελεί ένα από τα βασικά ενδιαφέροντα των ευρωπαϊκών Υπηρεσιών Διώξεως Ναρκωτικών. Είχαν

έκφρασει άμφιβολίες, ως προς το αν ο αριθμός-ρεκόρ, (ήταν μεγαλύτερος από ένα τόνο ηρωίνης) που κατασχέθηκε στην Ευρώπη το 1980, θα εμφανιζόταν και πάλι το 1981. Πράγματι, οι στατιστικές, δείχνουν μια πτώση κατά 22% της κατασχέσισης ποσότητας ηρωίνης, αλλά ακόμη υπάρχει ύψηλος δείκτης κατασχέσεων στην Ευρώπη, ό όποιος είναι κατά πολύ επάνω, από εκείνο των ετών προ του 1980. Είχαμε 50% παραπάνω ηρωίνη, που κατασχέθηκε το 1981 στην Ευρώπη, από εκείνη του 1978 και 30% περισσότερη από εκείνη του 1979. Παρόμοια εξέλιξη αναμένεται να σημειωθεί και στον αριθμό των κατασχέσεων. Η πλειονότητα της ηρωίνης δηλ. το 90% των κατασχέσεων στην Ευρώπη

**ΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΟ 1981
ΑΠΟ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ**

ΧΩΡΑ	1981	1980	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΑΝΑΛ. ΘΑΝΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟ
ΑΥΣΤΡΙΑ	36	57	7.540.000	209.444 Κατ.
ΒΕΛΓΙΟ	30	31	9.825.000	327.500 »
ΔΑΝΙΑ	150	165	5.075.000	33.833 »
ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	360	494	61.775.000	171.597 »
ΓΑΛΛΙΑ	141	172	52.920.000	375.319 »
ΙΤΑΛΙΑ	237	207	56.325.000	237.658 »
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	2		360.000	180.000 »
ΟΛΛΑΝΔΙΑ			13.770.000	
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	44		4.039.000	91.795 »
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ			8.804.000	
ΙΣΠΑΝΙΑ	57	30	35.684.000	624.631 »
ΣΟΥΗΔΙΑ	67		8.220.000	
ΕΛΒΕΤΙΑ	107		6.446.000	60.242 »
ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ			55.970.000	
ΕΛΛΑΔΑ	13		9.707.000	746.692 »
Η.Π.Α.	2.092		215.120.000	102.829 »
ΣΥΝΟΛΟ	3.336			

είχε προέλευση την Ν.Δ. ΑΣΙΑ και Ν.Α. Ευρώπη.

Ελλάδα

Η Ελλάδα τώρα, σαν χώρα με θέση κλειδί στην ηπειρωτική πλευρά της Βαλκανικής πορείας παίζει ένα σπουδαίο ρόλο σαν διαμετακομιστική - TRANSIT - χώρα στην διακίνηση της ηρωίνης. Σε μία περίπτωση κατάσχεσης 26 κιλών ηρωίνης δράστες ήσαν Ισραηλινοί, που ζούσαν στην Γαλλία. Όλες οι ποσότητες που κατασχέθηκαν στην Ελλάδα ήσαν προε-

λεύσεως του χώρου της Ν.Δ. Ασίας και Ν.Α. Ευρώπης. Στην Ελλάδα οι λαθρέμποροι διακινούν τα ναρκωτικά, με τα παραδοσιακά και σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας. Από ξηράς τα ναρκωτικά μεταφέρονται από την Τουρκία ή και διά μέσου της Τουρκίας και ύστερα διά μέσου της Ελλάδας φορτώνονται στα φέρυμπωτ για Ιταλία. Ένα άλλο δρομολόγιο ακολουθείται πάλι, διά μέσου της Ελλάδας - Γιουγκοσλαβίας προς Ευρώπη. Ένα συνηθέστερο δρομολόγιο μετά την εφαρμογή στην Ελλάδα των Νόμων 743/1970 και 1176/1972 που προ-

βλέπουν αυστηρές ποινές για ναρκωτικά είναι: Τουρκία - Βουλγαρία - Γιουγκοσλαβία - Δ. Ευρώπη.

Στη νέα θαλάσσια γραμμή Ταρτούς/Συρίας - Βόλου μεταφέρονται με τα φέρυμπόουτς, αυτοκίνητα, κυρίως φορτηγά TIR, στα οποία συνήθως κρύβονται ναρκωτικά γιατί ο έλεγχος των όχημάτων αυτών είναι δύσκολος. Μία άλλη θαλάσσια διαδρομή είναι από την Έγγυς και Μ. Ανατολή, διά μέσου των διεθνών υδάτων κοντά στην Κρήτη. Ένα άλλο δρομολόγιο είναι: Συρία - Κύπρος - Σικελία ή Κατάνια, όπου λειτουργούν παράνομα εργαστήρια ηρωίνης.

Σ' ώριμα πλοία φορτώνονται, από μὲν τὸ Λίβανο χασίς και ἠρωίνη, ἀπὸ δὲ τὸ Β. κατεχόμενο κομμάτι τῆς Κύπρου, ὅπου πιστεύεται ὅτι καλλιεργεῖται παράνομα, ἡ παπαρούνα, ἡ ἠρωίνη καὶ ἡ θάση μορφίνης.

Ἡ φόρτωση τῶν πλοίων με ναρκωτικά γίνεται συνήθως, στὰ λιμάνια, μαζί μ' ἄλλα ἐμπορεύματα, ἀκόμη στίς ἀπομονωμένες ἀκτὲς ἢ καὶ στὰ διεθνή ὕδατα σὲ μικρὰ πλοία καὶ με τὸν ἴδιο τρόπο γίνεται συνήθως καὶ ἡ ἐκφόρτωση.

Τὰ φορτηγά TIR φορτώνονται με ναρκωτικά στὴ Λατάρια Συρίας, ἐνὼ οἱ ἐμποροὶ συγκεντρώνονται στὸ Χαλέπι Συρίας, γιὰ τίς διαπραγματεύσεις καὶ τὴ λήψη ἀποφάσεων.

Στὴν Τουρκία οἱ κυριότερες περιοχὲς προμήθειας ναρκωτικῶν εἶναι τοῦ Ντιαρμπακίρ, Γκαζιαντέρ, Ἴσκεντερὸν, τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ Ἀριὸν Καραχισάρ, ὅπου φέρεται ὅτι λειτουργοῦν παράνομα ἐργαστήρια παρασκευῆς ἠρωίνης.

Οἱ ὁδηγοὶ τῶν φορτηγῶν TIR προτιμοῦν νὰ διέρχονται ἀπὸ τὰ συνοριακὰ φυλάκια, ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦνται ἀστυνομικὰ σκυλιὰ, ἐνὼ οἱ τούρκοι ὁδηγοὶ TIR διαπερνοῦν στὴν Ἰταλία κατὰ προτίμηση, με τὰ φέρυμπόουτς Πατρῶν - Ἀγκώνας.

Τελευταία ὑπῆρχαν πληροφορίες ὅτι οἱ Ἴρανοὶ καὶ Τούρκοι λαθρέμποροι ἀγοράζουν πολεμικὰ ὄπλα στὸ Μπουρκὰς καὶ τὴ Βάρνα Βουλγαρίας, σὲ πολὺ χαμηλὲς τιμὲς καὶ τ' ἀνταλλάσσουν, με βάση μορφίνης ἀπὸ τοὺς Κούδρους.

Χρυσὸ τρίγωνο

Τὸ χρυσὸ τρίγωνο εἶναι ἡ περιοχή ποὺ περιλαμβάνεται μετὰ τῆς Βιρμανίας - Λάος - Καμπότζης - Ταϊλάνδης. Ἐκεῖ ἡ ἐτήσια συγκομιδὴ τοῦ ὀπίου ἀνέρχεται σὲ 500 - 600 τόννους καὶ ἀσφαλῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τίς καιρικὲς συνθηκὲς. Ὅπως εἶχε προβλεφθεῖ ἡ παραγωγή τοῦ ὀπίου τὸ 1981 στὸ ΧΡΥΣΟ ΤΡΙΓΩΝΟ ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη τῶν προηγουμένων ἐτῶν καὶ κατέληξε σὲ μεγάλα ἀποθεματικά διαθέσιμα.

Τὸ ποσοστὸ πάντως τῶν κατασχέσεων ἠρωίνης προελεύσεως Ν.Α. Ασίας ἀνέβηκε ἀπὸ 5% στὰ 10%.

Ὅπως τὸ 1979 καὶ τὸ 1980 οἱ μεγαλύτερες ποσότητες ἠρωίνης προελεύσεως Ν.Α. Ασίας ἔγιναν στὴ Γαλλία καὶ σὲ ἀναλογία 60% τῶν ἄλλων ναρκωτικῶν. Ἀναλύοντας τὰ περιστατικά τοῦ 1981 ἀποκαλύπτονται στενὲς διασυνδέσεις μετὰ Κινέζων λαθρεμπόρων, ποὺ δροῦν στὴ

Γαλλία και Ώλλανδία. Συμπεραίνεται ότι ή ήρωίνη πού κατασχέθηκε στη Γαλλία είχε προορισμό στην Ώλλανδία.

Έγγυς και Μέση Άνατολή

ΆΕιζει νά κάνουμε μία γενική έπισκόπηση στο χώρο της Έγγυς και Μ. Άνατολής και ιδιαίτερα στην άλυσίδα των χωρών Πακιστάν - Άφγανιστάν - Ίράν και Τουρκίας.

Έκτιμάται ότι ή ήρωίνη πού κατασχέθηκε στην Εύρώπη κατά την άφιξη της από το Πακιστάν άποτελεί μία πολύ μικρή ποσότητα ήρωίνης, ή όποια είχε παραχθεί, κατά μήκος των Πακιστάν-Άφγανικών συνόρων, κατά τη διάρκεια του 1981. Σύμφωνα με τις άπόψεις των Πακιστανικών άρχων ύπάρχουν άρκετά έργαστήρια ήρωίνης και στις δύο πλευρές των Πακιστάνο - Άφγανικών συνόρων. Το όπιο πού χρησιμοποιείται στα έργαστήρια αυτά προέρχεται και από τις δύο αυτές χώρες και ή βασική άγορά για την ήρωίνη πού παράγεται από τα έργαστήρια αυτά είναι το Ίράν, άν και ένα σημαντικό μέρος περνάει διά μέσου του Ίράν στην Τουρκία και μετά στην Εύρώπη.

Άποφεύγεται θέβαια ή διαμετακόμιση της ήρωίνης διά μέσου του Άφγανιστάν, λόγω της Ρωσικής παρέμβασης άλλ' αυτό θέβαια έπιτυγχάνεται πρώτα διά μέσου της φυλετικής περιοχής των Ν.Δ. συνόρων της έπαρχίας του Πακιστάν και μετά, διά μέσου του Βελουχιστάν, έπαρχίας του Πακιστάν. Η διαδρομή είναι μακρινή, άσύχναστη και περνά μέσα από μία άνώμαλη και γυμνή περιφέρεια. Το ναρκωτικό άποκρύπτεται στις άπρόσιτες περιοχές κοντά στο ΖΑΧΕΝΤΑΝ του Ίράν. Έάν τó ναρκωτικό πρόκειται νά διατεθεί στο Ίράν ό έμπορο από την Τεχεράνη, ενώ άν προορίζεται για την Τουρκία και άκόμη πιά πέρα, τότε οι έμποροι έρχονται από την Ούρμια περιοχή του πρώην Κουρδιστάν. Οι διαπραγματεύσεις γίνονται συνήθως τη νύκτα και κοντά στους κεντρικούς δρόμους. Άφου τó ναρκωτικό περάσει από τα Ίρανο - Τουρκικά σύνορα, συνήθως πάνω στα γαιδούρια ή στα μουλάρια, άρχίζουν πλέον οι νέες διαπραγματεύσεις στην Κων/πολη. Σύμφωνα με τις άπόψεις των Ίρανικών Άρχων σημαντικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις, πού γίνονται στην Κων/πολη, παίζουν οι Γερμανοί λαθρέμποροι.

ΟΠΙΟ

Τό όπιο σαν ένα παράνομο ναρκωτικό δέν φαίνεται νά έχει μεγάλη ζήτηση στην Εύρώπη. Συνήθως γίνεται χρήση από Μεσανατολίτες, πού ζούν στην Εύρώπη. Στις περισσότερες κατασχέσεις πού έγιναν στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και τη Γαλλία ήσαν μπλεγμένοι κυρίως Πέρσες. Η κυβέρνηση του Ίράν προσπαθεί, νά μειώσει τόν άριθμό των τοξικομανών και έχει μειώσει αισθητά την διάθεση του όπιου, πού κάθε χρόνο ανερχόταν, σε 800 τόννους.

ΜΟΡΦΙΝΗ

Κατά τη διάρκεια του 1981 ή μορφίνη

συνεχίστηκε νά λαθρεμπορεύεται στην Εύρώπη με τόν τύπο της βάσης μορφίνης και ταμπλετών ύδροχλωρικού άλατος μορφίνης. Οι ταμπλέτες SURPHATE Μορφίνης προελεύσεως Πακιστάν παρουσιάστηκαν και πάλισε μεγάλο άριθμό. Γενικά τó 1981 κατασχέθηκαν στην Εύρώπη 138.054 ταμπλέτες. Ό άριθμός αυτός ξεπερνάει τó προηγούμενο ύψηλότερο ρεκόρ του 1978, όταν πιστεύτηκε, ότι ή διακίνηση είχε φθάσει, σε «πλήρη έλευθερία».

ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΚΑΪΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Οι άπαισιόδοξες προβλέψεις πού 'χαν γίνει στα προηγούμενα χρόνια δυστυχώς έπαληθεύονται και τώρα. Η Εύρώπη θά πρέπει, νά προετοιμασθεί για νά αντιμετώπισει μία άνησυχητική αύξηση της διεθνούς έμπορίας κοκαΪνης για τόν έφοδιασμό της καταναλωτικής άγοράς. Η έξαρση αυτή δικαιολογείται, από τούς άκόλουθους 4 παράγοντες:

- 1ο. Άπό τις τεράστιες δυνατότητες της Λατινικής Άμερικής στην παραγωγή φύλλων κόκας από την όποια άποσπάται ή ύδροχλωρική κοκαΪνη. Άπό τις 2 και μόνο κυριότερες παραγωγικές χώρες - ΒΟΛΙΒΙΑ και ΠΕΡΟΥ - μπορεί νά παραχθούν 60.000 τόννοι φύλλων κόκας, για την παράνομη άγορά, από την όποια είναι δυνατόν νά άποσπασθούν 230 τόννοι κοκαΪνης).
- 2ο. Άπό τις τεράστιες έπίσης δυνατότητες των έγκληματικών οργανώσεων, για την έξασφάλιση κέρδους. (1 κιλό κοκαΪνης κυμαίνεται, κατά μέσο όρο, από τα 10.000 δολάρια, στον τόπο της παραγωγής και μέχρι τα 50.000 δολ. στην παράνομη ευρωπαϊκή άγορά. Η τιμή πώλησεως στους καταναλωτές κυμαίνεται, γύρω στα 150 δολάρια τó 1 γραμ.).
- 3ο. Άπό μία νέα κοινωνικο - κουλτουριάρικη στάση περισσότερο εύνοϊκή για την κοκαΪνη. Η κοκαΪνη θεωρείτο κάποτε άποκλειστικό κτήμα των προνομιούχων κύκλων, άλλά εδώ και κάμποσα χρόνια ή χρήση της φαίνεται νά έχει έξαπλωθεί σ' ένα πλατύ κοινωνικό φάσμα, πού δημιουργεί

ένα νέο τύπο έξαρτημένων ναρκωμανών και καταλήγει στην αύξηση της ζήτησης της κοκαΪνης στην Εύρώπη.

- 4ο. Άπό την αύξηση του τουρισμού, καθώς και των έμπορικών και οικονομικών συναλλαγών μεταξύ της Ν. Άμερικής και Εύρώπης.

Οι παραπάνω παράγοντες πιστεύεται, ότι έχουν ήδη επηρεάσει την τρέχουσα κατάσταση, σε ότι άφορά την κοκαΪνη και τις Η.Π.Α., όπου τó ναρκωτικό αυτό φαίνεται νά έχει γίνει τó πλέον κοινώς χρησιμοποιούμενο, ανεξάρτητα κοινωνικές τάξεις μετά τη μαριχουάνα. Άπό τα 2.092 άτομα πού πέθαναν στις Η.Π.Α., από ύπερβολική δόση ναρκωτικών, τó 193 πέθαναν από κοκαΪνη. Στις Η.Π.Α. τó 1981 κατασχέθηκαν 1.372 κιλά κοκαΪνης. Οι άμερικανικές έγκληματικές οργανώσεις βλέπουν όλες τις δραστηριότητές τους προσοδοφόρες και ιδιαίτερα, κατά μήκος της άκτής της Φλώριδας.

Άπό την άνάλυση των παραγόντων αυτών φαίνεται, ότι και ή Εύρώπη θά επηρεασθεί σε μεγάλο βαθμό, πράγμα, πού θά άδηγήσει στη χειρότερηση της κατάστασης. Ένώ οι τάσεις δέν έχουν άκόμη αντιστραφεί είναι γεγονός, ότι οι κατασχέσεις της κοκαΪνης στην Εύρώπη αύξήθηκαν άπότομα από τó 1979 σε αντίθετη με τις κατασχέσεις της ήρωίνης, οι όποιες παρουσίασαν μία κάποια ύφεση.

ΚΑΝΝΑΒΗ (ΧΑΣΙΣ)

Τόχασις πού κατασχέθηκε στην Εύρώπη, κατά τó 1981 ξεπερνά, σε ποσότητα, όλα τά προηγούμενα χρόνια. Η μαζική ροή προϊόντων της κάνναβης στην Εύρώπη είναι μία ένδειξη της διαρκώς αυξανόμενης ζήτησης τού ναρκωτικού αυτού. Ύπάρχουν ένδειξεις, σ' ώρισμένες χώρες, ότι εκείνοι πού έκαναν προηγουμένως χρήση POLYDRUS δηλαδή συνθετικού ναρκωτικού, προτιμούν τώρα, άντ' αυτού, τó χασίς. Δέν ύπάρχουν συγκεκριμένοι άριθμοί, πού νά μας δείχνουν, πώς έχει ή κατάσταση στην Εύρώπη από πλευράς χρήσεως τού χασίς, άλλά ύπάρχουν ισχυρές ένδειξεις, ότι ή χρήση των ναρκωτικών στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο αύξάνεται διαρκώς και ότι

ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ INTERPOL

ΕΤΟΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΚΙΛΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΡΙΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝΤΩΝ	ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΑΤΟΜΑ	ΧΩΡΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΑΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ
1974	145 Κιλ. & 934 γραμ.	285	569	13
1975	283 » & 332 »	476	933	13
1976	639 » & 414 »	928	1.778	19
1977	529 » & 468 »	488	1.001	16
1978	575 » & 921 »	663	1.328	19
1979	666 » & 127 »	869	1.852	16
1980	1.097 » & 404 »	1.010	2.162	18

σε λίγα χρόνια θα παρατηρηθεί η ίδια κατάσταση μ' εκείνη της Β. Αμερικής.

Η ποικιλία των πηγών προμήθειας της κάνναβης, ο μεγάλος αριθμός των διαφορετικής υπηκοότητας εμπλεκόμενων ατόμων στην έμπορία του ναρκωτικού

Π ά ν ω : Σύνεργα χρήσης ινδικής κάνναβης

Κ ά τ ω : Όλο και νέες ναρκωτικές ουσίες, σε φοβερή ποικιλία συνθέσεων και συσκευασιών κυκλοφορούν στη νόμιμη και, ιδιαίτερα, στην παράνομη αγορά.

Α π έ ν α ν τ ι : Κατάσταση χειριού πρωινομανούς από τις συνεχείς ενέσεις.

αυτού, κάνει το έργο των διωκτών των ναρκωτικών πάρα πολύ δύσκολο. Απαιτείται μεγάλη συνδυασμένη προσπάθεια τόσο στον εθνικό, όσο και στο διεθνές χώρο για την καταπολέμηση της έμπορίας του ναρκωτικού αυτού.

Αν και το ασχολούμενο με τη δίωξη των ναρκωτικών ανθρώπινο δυναμικό στην Ελλάδα είναι μικρό και το κυριότερο κατακερματισμένο, έχουμε να παρουσιάσουμε, μία αξιόλογη προσφορά στον κοινό διεθνή αγώνα, πράγμα που έχει προκαλέσει το θαυμασμό των Ξένων Αστυνομικών, αντιπροσωπεΐες των οποίων μας έχουν πολλές φορές επισκεφθεί για να ανταλλάξουμε πληροφορίες και να καθορίσουμε τις επιλογές στην εφαρμογή μίας ενιαίας και συντονισμένης αστυνομικής τακτικής.

ΨΥΧΟΤΡΟΠΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Όπως είναι γνωστόν σ' αυτές ανήκουν: α) Τα κατασταλτικά (θαρβιτουρικά, ηρεμιστικά κ.λπ.) β) Τα διεγερτικά (άμφεταμίνες κ.λπ.) και γ) Τα παραισθησιογόνα ή ψευδαισθησιογόνα (L.S.D. κ.λπ.) επίσης εκτός απ' αυτές έχουμε και τα συνθετικά ναρκωτικά, όπως την Πεθιδίνη ή Δολαντίνη και τη Μεθαδόνη.

Παρά το γεγονός ότι οι γενικές πληροφορίες από διάφορες πηγές μας δείχνουν από κοινού έξαρση των τάσεων για χρήση των ψυχοτροπικών ουσιών, μολταυτά δεν έχουν σημειωθεί αξιόλογες κατασχέσεις στην Ευρώπη, γεγονός που σημαίνει πως θα χρειασθεί να γίνει κάποια αναθεώρηση της στρατηγικής διώξεως των ψυχοτροπικών ουσιών.

Οι πληροφορίες που κατέχουμε αναφίβολα δικαιολογούν το συμπέρασμα, ότι η αύξηση της χρήσης και έμπορίας των ψυχοτροπικών ουσιών, η οποία ήταν σημαντική το 1980, σημάδεψε ακόμη πιο περισσότερο και το 1981. Άρκετες σοβαρές περιπτώσεις και σημαντικές κατασχέσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων μηνών του 1982, τονίζουν εμφαντικά την παραπέρα επιδείνωση της κατάστασης.

Κρίνοντας από τα υπάρχοντα στοιχεία του 1981, θλέπουμε, ότι η Ευρώπη δοκιμάζεται διαρκώς, από την έξαρση των κατασταλτικών, των διεγερτικών και των παραισθησιογόνων ή ψευδαισθησιογόνων.

Σε ότι αφορά στα συνθετικά ναρκωτικά, οι πληροφορίες είναι φτωχές για να μας επιτρέψουν να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα.

L.S.D.

Σ' ό,τι αφορά στο περιθώριο L.S.D. έχει φθάσει από καιρό σ' εμάς ο απόηχος ότι παρασκευάζεται παράνομα στην Ολλανδία. Οι Ολλανδικές Αρχές έχουν θέβαια ενημερωθεί, αλλά οι έρευνες που διενεργήθηκαν μέχρι τώρα εκεί δεν απέδωσαν καρπούς. Φαίνεται ότι οι Ευρωπαϊκές Υπηρεσίες Διώξεως Ναρκωτικών κινούνται επί του παρόντος στο σκοτάδι σε ό,τι αφορά τον έντοπισμό των εργαστηρίων παρασκευής του L.S.D. που έχει βρεθεί στην αγορά.

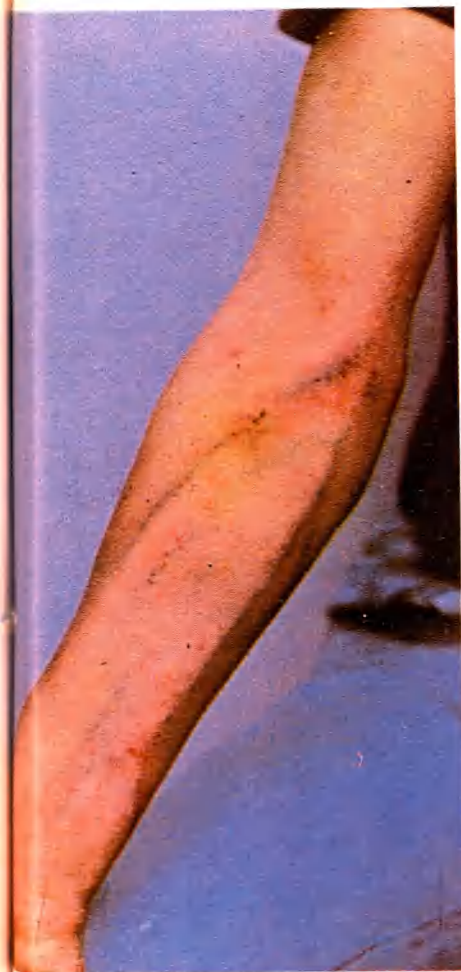
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Τελευταία η INTERPOL ανέλαβε μία πρωτοβουλία να μελετήσει τη δυνατότητα συνάψεως συμφωνίας μεταξύ των κρατών - μελών της που να έχει σαν αντικείμενο την άνοχη διελεύσεως από τις ενδιάμεσες χώρες ποσοτήτων ναρκωτικών, κάτω από μικτή παρακολούθηση, ώστε η κατάσχεση των ναρκωτικών και η σύλληψη των δραστών να γίνεται στις χώρες του τελικού προορισμού των ναρκωτικών, πράγμα που θα συντελούσε στην εξάρθρωση μεγάλων κυκλωμάτων της παράνομης διακίνησης των ναρκωτικών.

Τελικά η πρωτοβουλία αυτή αναχαιτίστηκε, γιατί η τεχνική αυτή προσκρούει στις έσωτερικές νομοθεσίες των διαφόρων κρατών - μελών.

Σαν νέες τεχνικές στη διεθνή αναζήτηση των ναρκωτικών έχουν εμφανισθεί και οι ακόλουθες, οι οποίες δυστυχώς ακόμη βρίσκονται στο πειραματικό στάδιο.

- 'Η μία είναι οι ακτίνες Χ με την βοήθεια των οποίων έντοπίζεται και εμφανίζεται ο αέρας που είναι παγιδευμένος στ' αντικείμενα που περιέχουν ναρκωτικά.

ΚΙΝΗΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 1981

ΘΑΝΑΤΟΙ 13 (1 θάνατος στους 748.000 κατοίκους)

ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ: ΗΡΩΙΝΗ 49 κιλά 741 γραμμ.

ΚΑΝΝΑΒΗ (ΧΑΣΙΣ) 3.207 κιλά 490 γραμμ.

ΧΑΣΙΣΕΛΑΙΟ 8 κιλά

ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΑΝ: 26.601 ΔΕΝΔΡΥΛΙΑ ΚΑΝΝΑΒΗΣ.

ΤΙΜΕΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ

ΗΡΩΙΝΗ	18.000 - 20.000	δραχ. το γραμμ.
ΟΠΙΟ	6.000 - 7.000	δραχ. το γραμμ.
ΚΑΝΝΑΒΗ (ΦΟΥΝΤΑ)	180.000 - 200.000	δραχ. το κιλό
ΡΗΤΙΝΗ ΚΑΝΝΑΒΗΣ	230.000 - 250.000	δραχ. το κιλό
ΧΑΣΙΣΕΛΑΙΟ	1.100.000 - 1.300.000	δραχ. το κιλό
ΒΑΡΒΙΤΟΥΡΙΚΑ ΗΡΕΜΙΣΤΙΚΑ	200 - 300	δραχ. το τεμ.
L.S.D.	300 - 400	δραχ. το τεμ.

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ

ΗΡΩΙΝΗ	1.100.000 - 1.300.000	δραχ. το κιλό
ΟΠΙΟ	4.000.000 - 5.000.000	δραχ. το κιλό
ΚΑΝΝΑΒΗ ΚΑΤΕΡΓΑΣΜΕΝΗ	90.000 - 110.000	δραχ. το κιλό
ΡΗΤΙΝΗ ΚΑΝΝΑΒΗΣ	140.000 - 150.000	δραχ. το κιλό
ΧΑΣΙΣΕΛΑΙΟ	1.000.000 - 1.200.000	δραχ. το κιλό

- 'Η άλλη είναι ένα σύστημα υπερχρητικών ανιχνευτών ναρκωτικών.

Κατά την τελευταία 10ετία έγινε μία έρευνα επί του βιολογικού ελέγχου ναρκωτικών και διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν μύκητες με τους οποίους είναι δυνατόν να καταστραφούν τα ναρκωτικά, αλλά η ευθύνη και η πρωτοβουλία της χρησιμοποίησής τους ή όχι ανήκει στις Κυβερνήσεις των ενδιαφερομένων χωρών.

'Απ' όσα αναφέρθηκαν, μέχρι τώρα, γίνεται κατανοητό, ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών, στον Ευρωπαϊκό χώρο, είναι τεράστιο, και ότι δεν αποκλείεται να εμπλακεί και η χώρα μας επικίνδυνα στο

διεθνές αυτό κύκλωμα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης. Είναι χρέος μας λοιπόν, να εμποδίσουμε αποτελεσματικά τη διασπορά της επάρατης αυτής νόσου. Δεν υπάρχει πιά καιρός για χάσιμο. Κάθε στιγμή που περνά φέρνει τον κίνδυνο όλο και πιό κοντά, ένα κίνδυνο που απειλεί πρώτα απ' όλα τα παιδιά μας.

Δεν έχει σημασία, αν για την ώρα δεν φαίνεται να τα έχει πλησιάσει και τόσο πολύ. Μπορεί αύριο να γίνει κι' αυτό, μπορεί κάποιο αγαπημένο πρόσωπο μέσα από την οικογένεια να γίνει σκλάβος του πάθους των ναρκωτικών και τότε, τότε ίσως να 'ναι άργα για μία οποιαδήποτε αντίδραση.

φανταστικές για τα ναυτικά δεδομένα ταχύτητες - ως 50 μίλια την ώρα - πέφτουν δίπλα στο προκαθορισμένο σημείο και σε χρόνο μηδέν παραλαμβάνουν το «εμπόρευμα» για την παραπέρα προώθησή του.

Η ατυχία του DORIS

Στις αρχές του καλοκαιριού οι πληροφορίες της Υ.Α.Π. Πρωτεύουσής μιλούσαν για την προετοιμασία κάποιου μεγάλου φορτίου χασίς και άγνωστης ποσότητας ηρωίνης κάπου στο Λίβανο, το οποίο μέσω του ελλαδικού νησιωτικού συμπλέγματος θα τραβούσε για την Ευρώπη, τον Καναδά και τις Η.Π.Α. Έτσι σήμανε συναγερμός για τις αστυνομίες της Κύπρου, της Ευρώπης του Καναδά και την DEA (DRUG ENFORCEMENT ADMINISTRATION) των Η.Π.Α. Το μεγαλύτερο όμως μέρος της ευθύνης έπεφτε στην Υποδ/νση Ασφάλειας Προαστίων της Πρωτεύουσας, αφού το φορτίο θα περνούσε από τα νερά μας.

Την επιχείρηση οργάνωσε ο πρύτανης στο είδος του, λιθανέζος μεγαλολαθρέμπορος JOSEF SAMPA, με χρηματο-

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ραντεβού στο Ιόνιο

Οι θαλάσσιοι δρόμοι εδώ και χρόνια είναι ιδιαίτερα προσφιλείς στους λογής - λογής λαθρέμπορους, και ιδίως σ' εκείνους του λευκού θανάτου. Έτσι μικρά, παλιά σκάφη, 500 - 1.000 τόνων, εφοδιασμένα όμως με ισχυρότατα και σύγχρονα RADAR και ραδιοτηλέφωνα (VHF), επιστρατεύονται για τη μεταφορά του ολέθριου φορτίου. Χασισάδικα, τσιγαράδικα κ.λ.π. σκάφη με ανάλογα «ευγενή» φορτία, επανδρωμένα με δυναμικούς κακοποιούς - ναυτικούς, οργάνουν τη Μεσό-

γειο, ποντάροντας πάντα στην έλλειψη τεχνικών μέσων (μεγάλης αντοχής ταχύπλων σκαφών) των διωκτικών αρχών, στο πολυσχιδές των μεσογειακών ακτών και στην ύπαρξη μεγάλου αριθμού νησιδων.

Ο Λίβανος με την ιδιότυπη πολιτική του κατάσταση αποτελεί το συνηθέστερο σημείο φόρτωσης, ενώ το Ιόνιο και γενικότερα η Αδριατική, χώρο «τράμπας» του φορτίου. Ιταλιάνοι κακοποιοί με ταχύπλοα σκάφη που αναπτύσσουν

δόση και αγοραστή μέρος της ποσότητας τον CARLO ESSER, που έδρευε στο AMSTERDAM. Για λόγους «λαθρεμπορικής τάξεως» το φορτίο χωρίστηκε σε 3 δόσεις.

Για τη μεταφορά της πρώτης δόσης επιλέχτηκε το Φ/Γ DORIS, με πολύ βαρυνόμενο μητρώο, ιδιοκτησίας του ιταλού κακοποιού PIETRO PIAZZA, στο οποίο φορτώθηκαν, συσκευασμένοι σε σακούς, 22 τόνοι χασίς, κάπου κοντά στην Τρίπολη του Λίβανου.

Η ρότα του DORIS δεν ήταν γνωστή στην αρμόδια Υπηρεσία, αφού οι πληροφορίες δεν ήταν ξεκαθαρισμένες. Το ενδιαφέρον του πληρώματος για κάτι ναυτικούς χάρτες του Αιγαίου και του Ιονίου μεγάλωσε τη σύγχυση. Έτσι όταν οι πληροφορίες της τελευταίας στιγμής ήθελαν το λαθρεμπορικό να σηκώνει άγκυρα στις 18 Σεπτέμβρη, κανείς δε μπορούσε με βεβαιότητα να υπολογίσει το διάβα του.

Μοιραία λοιπόν το μεγάλο, ανελέητο, αλλά και επικίνδυνο κυνηγητό που άρχισε αμέσως ήταν χωρίς «στίγμα». Γιαυτό και οι δυσκολίες του πελώριες.

Με τη συνεργασία και τη συνδρομή της ελληνικής θαλάσσιας οικονομικής Αστυνομίας άρχισε το «χτένισμα» στο Κρητικό και το Λιθικό πέλαγο, καθώς και στις ακτές της Πελοποννήσου. Το πλοίο όμως

δεν έλεγε να φανεί μέχρι τις 21 Σεπτεμβρη, που επισημάνθηκε έξω από το Μεσσηνιακό κόλπο. Όμως ο γερμανός πλοίαρχος HORST KRESSMAN - γνωστός και σαν «αλεπού» - τα αντιλαμβάνεται με το RADAR του και ζητάει οδηγίες από το αφεντικό του. Μετά μιας βδομάδας περιπλάνηση στα διεθνή ύδατα η «εντολή» έρχεται και το χασίσι πετιέται στη θάλασσα πολλά μίλια ανοιχτά απ' τις Στροφάδες, ενώ το DORIS - «καθαρό» πια - θάζει πλήρω για την Κέρκυρα, όπου ο KRESSMAN θα πρέπει να δώσει, προφανώς, εξηγήσεις στο αφεντικό του.

Εκεί συλλαμβάνεται απ' το Τ.Α. Κερκύρας με εντολή της Υ.Α.Π. Πρωτεύουσας το πλήρωμα του DORIS που αποτελείται από το γερμανό καπετάνιο KRESSMAN HORST MICHAEL και τους HASSANEIM IMBRAHIM, SAID NABIL, SAMB FARES, PIAZZA PIETRO και NONI MARIO και αρχίζει το επίμαχο έργο της ανάκρισης. Τις πρωινές ώρες της 30-9-82 η «αλεπού» σπάζει και ομολογεί τα πάντα στους Αξιωματικούς της Υ.Α.Π. Πρωτεύουσας,

που βρίσκονται στην Κέρκυρα γιαυτό το λόγο.

Ταυτόχρονα αρχίζει και η επιχείρηση της περισυλλογής των χιλιών (1.000) - σύμφωνα με την ομολογία του καπετάνιου - σάκων του χασίς που ρίχτηκαν στη θάλασσα. Επιχείρηση δυσχερέστατη από τη φύση της και που την κάνουν πιο δύσκολη οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή. Μέχρι τώρα έχουν μαζευτεί επτά περίπου τόνοι χασίς. Και φυσικά το έργο της περισυλλογής συνεχίζεται.

30 κιλά Ηρωίνης

Την 1 Οκτώβρη και ενώ η ανάκριση του πληρώματος του DORIS συνεχίζεται, επισημάνεται στο λιμάνι των Γουβιών Κερκύρας η θαλαμηγός CAJITA με ιταλική σημαία. Από την έρευνα που γίνεται στο σκάφος βρίσκονται δυο βαλίτσες με 30 κιλά ηρωίνη, κρυμμένες πίσω από τον πίνακα διανομής ηλεκτρισμού και ένα πιστόλι SAVAGE cal 32 των 7,65, γεμάτο.

Συλλαμβάνεται ο πλοίαρχος της θαλα-

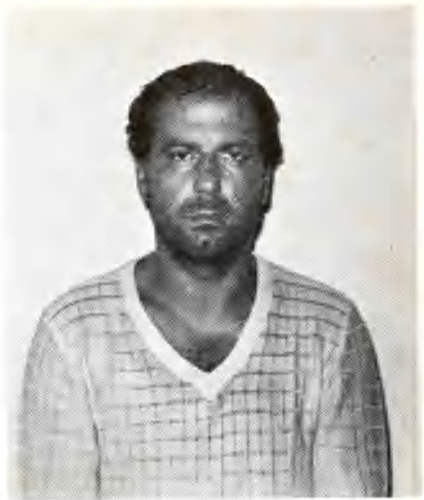

Απέναντι σελίδα: Το αμαρτωλό Ντόρις στο λιμάνι της Κέρκυρας. Κάτω: Η θαλαμηγός Καζίτα. Επάνω αριστερά ο γερμανός καπετάνιος του Ντόρις και δεξιά ο σκληρός Μάριο Αράμπιλε, που μέχρι τέλος κράτησε το στόμα του κλειστό. Επάνω: Το πιστόλι των 7,65 που κατασχέθηκε μαζί με την ηρωίνη στη Θ/Γ Καζίτα.

μηγού NICOLA DI CHIARA, 39 ετών, ιταλός και τα μέλη του πληρώματος HUSSEIN SALEH, AMABILE MARIO και JACOMINO COSTANTINO, όλοι ιταλοί υπήκοοι. Ύστερα από πολλήρη εξαντλητική ανάκριση ομολόγησαν τα πάντα:

Η θαλαμηγός CAJITA στις 21-9-1982 το θράδυ φεύγει από το λιμάνι SAN ANGELO με προορισμό την Κέρκυρα. Στις 24-9-1982 στην Παλαιοκαστρίτσα και την επομένη το πρωί βρίσκεται στο λιμάνι της πόλης της Κέρκυρας. Μένει εκεί μέχρι το πρωινό της 28-9-82, οπότε ξεκινάει για την κρουαζιέρα στο Ιόνιο. Αφού περνάει από Λευκάδα, Ζάκυνθο και Κυλλήνη, φτάνει στις 11,30' το πρωί της επομένης στις Στροφάδες. Διανυκτερεύει εκεί και στις 30-9-82 τραβάει νοτιοδυτικά, όπου γύρω στις 09,30' συναντάει το «διάσημο» πια Φ/Γ RED SEA με σημαία Παναμά.

Παραλαμβάνει το εμπόρευμα, αλλά για λόγους τεχνικούς επιστρέφει στην Κέρ-

κυρα. Αυτό ήταν και το τελευταίο του ταξίδι.

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Τώρα που ο θόρυβος γύρω από την πολύκροτη αυτή επιχείρηση κόπασε, μπορούμε να επιχειρήσουμε κι' εμείς έναν αδρό απολογισμό:

- Δύο (2) σκάφη που χρησιμοποιούνταν σχεδόν αποκλειστικά για διεξαγωγή λαθρεμπορίου ναρκωτικών κατασχέθηκαν και θα περιέλθουν στο Ελληνικό Δημόσιο.
- Είκοσι δύο (22) τόνοι χασίς δεν θα φτάσουν στον προορισμό τους. (Ήδη 7 τόνοι έχουν μαζευτεί και οι υπόλοιποι στην ουσία αχρηστεύτηκαν).
- Τριάντα (30) κιλά ηρωίνης έφτασαν στα χέρια της Χωροφυλακής.
- Δέκα (10) στελέχη του διεθνούς δικτύου των λαθρεμπόρων του λευκού θανάτου εξουδετερώθηκαν και σε λίγο θα βρεθούν πίσω από τα κάγκελα των ελληνικών φυλακών.
- Δυο (2) Έλληνες - οι αδελφοί Στάθης και Μιχάλης ΚΟΝΤΟΣ - που υπόθαλψαν τους κακοποιούς θα λογοδοτήσουν στην ελληνική δικαιοσύνη.
- Δώδεκα (12) ακόμα δυναμικά κακοποιά στοιχεία που ανήκαν στο ίδιο κύκλωμα συνελλήφθησαν από ξένους συναδέλφους.
- Τέλος τρία (3) άτομα που είχαν σχέση με την επιχείρηση «ΙΟΝΙΟ» δολοφονήθηκαν στη Νεάπολη της Ιταλίας, ίσως γιατί κρίθηκαν ένοχα της αποτυχίας.

Από τα στοιχεία που παραθέσαμε γίνεται φανερό ότι το πλήγμα που οι Υπηρεσίες Ασφαλείας του Σώματος κατάφεραν στο διεθνή δίκτυο εμπόρων ναρκωτικών είναι καιρόιο. Κέρδισαν την πιο μεγάλη μάχη στον πόλεμο κατά των εμπόρων ναρκωτικών και μια μοναδική ίσως νίκη στα διεθνή χρονικά. Και να σκεφθεί κανείς ότι την επιχείρηση «κατήυθυνε» ένα Αστυνομικό Σώμα με αρμοδιότητες στην «Ξηρά», με τη συμμετοχή βέβαια και την απόλυτη συμπαράσταση του Πολεμικού Ναυτικού, της Αεροπορίας, της Θ.Ο.Α. και των άλλων συναρμόδιων υπηρεσιών.

Πιστεύουμε ότι θα κερδίσουμε πολλές μάχες ακόμα, στη θάλασσα και στη στεριά...

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΣΑΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

*Εισήγηση του καθηγητή Μανόλη Ανδρόνικου στη
συνάντηση της 'Υδρας για τη Μεσόγειο.*

Η Μεσόγειος αποτελεί μια τεράστια λίμνη με μίαν απροσδόκητη σχισμή στο δυτικό της άκρο, που την ενώνει με τον Ατλαντικό Ωκεανό. Ολόγυρά της απλώνονται οι ακτές τριών ηπείρων: της Ευρώπης, της Ασίας, της Αφρικής. Σε μια φάση της ιστορίας όλες αυτές οι παραμεσόγειες χώρες αποτέλεσαν επαρχίες μιας τεράστιας αυτοκρατορίας: της ρωμαϊκής. Σήμερα γύρω απ' αυτήν υπάρχουν 15 κράτη, 6 στην Ευρώπη, 4 στην Ασία και 5 στην Αφρική. Και μέσα σ' αυτήν δύο ακόμα νησιωτικά.

Εκπροσωπώντας αυτά, θρυσκόμαστε σήμερα εμείς σ' αυτό το μικρό μεσογειακό νησί, ένα από τα μικρότερα ελληνικά νησιά, και θα προσπαθήσουμε να αναλογιστούμε τη σημασία της περιέργης και ιστορικής αυτής θάλασσας για μας τους ίδιους και για τον κόσμο ολόκληρο. Κάποτε ο Πλάτων ειπε πως εμείς που ζούμε γύρω απ' αυτή τη θάλασσα μοιάζουμε σαν τα βατράχια και τα μυρμηγκία που μαζεύονται γύρω από ένα τέλμα, γιατί αυτή η θάλασσα είναι ένα πολύ μικρό κομμάτι του κόσμου και σαν αυτό υπάρχουν άλλα πολλά. Είναι χρήσιμο να θυμόμαστε αυτή την όχι κολακευτική πλατωνική εικόνα, για να κρατηθούμε στα μέτρα που θα μας εμποδίσουν να υπερβούμε το όριο ανάμεσα στην αυτογνωσία και την «ύβριν» ή αλλιώς: αλαζονία. Γιατί αλήθεια θα ήταν εύκολο να γίνουμε αλαζόνες αφού εύκολα μπορούμε να ανακαλύψουμε με μια πρόχειρη αναδρομή στις ιστορικές μας ρίζες πως σ' αυτήν εδώ τη θάλασσα λίμνη γεννήθηκαν και αναπτύχθηκαν τα πιο θαυμαστά προϊόντα της οργανωμένης ανθρώπινης κοινωνίας. Ένας από τους αρχαιότερους πολιτισμούς, ο αιγυπτιακός, προβάλλει στη νοτιοανατολική γωνία

αυτού του χώρου στην τέταρτη προχριστιανική χιλιετία. Κι από την άλλη άκρη ξεκινά η πιο απροσδόκητη σελίδα του νεότερου κόσμου, όταν ο Χριστόφορος Κολόμβος βάει πλώρη προς τα δυτικά, για να φτάσει στη νέα ήπειρο. Σήμερα ακόμη σ' ολόκληρη τη νότια ακτή της Μεσογείου και σ' ένα τμήμα της ανατολικής συνεχίζει την ιστορική του πορεία ο αραβικός κόσμος, αυτός που κάποτε μας χάρισε ένα από τα πιο πολύτιμα όργανα της ανθρώπινης σκέψης, τους αριθμούς, και κατά την προσωπική μου αντίληψη την πιο τέλεια και ολοκληρωτική υποταγή της ύλης στο πνεύμα: εννοώ θέβαια τα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα της κλασικής αραβικής περιόδου.

Τέλος, στην ευρωπαϊκή ακτή της Ξαναγεννήθηκε στα νεότερα χρόνια η Δημοκρατία με την κοσμοϊστορική Γαλλική Επανάσταση που ανάστησε τις ελπίδες όλων των λαών και γαλούχησε όλες τις γενιές που ακολούθησαν.

Θα ήταν δύσκολο ή και αδύνατο σε μια τέτοια συνοπτική εισήγηση να καταγράψει κανείς, ας είναι και χρονογραφικά, τη συμβολή των μεσογειακών χωρών στην πολιτιστική ιστορία του ανθρώπου. Άλλωστε αυτός που έχει την τιμή και τη χαρά να επιχειρεί τη σημερινή εισήγηση γνωρίζει πως δεν έχει αυτή την ικανότητα. Η ενσασόλησή του με τον πολιτισμό της ελληνικής αρχαιότητας αποτελεί γι' αυτόν και επιχείρημα αλλά και δικαιολογία για να περιορίσει τις φιλοδοξίες του. Γι' αυτό πιστεύω πως θα έχω τη συγκατάθεσή σας αν εντοπίσω την προσηχή σας σε εκείνα τα στοιχεία της μεσογειακής πολιτιστικής κληρονομιάς και προσφοράς που με αμεσότερο τρόπο

γνωρίζω. Και φυσικά θα σας θυμίσω πράγματα που όλοι γνωρίζετε, ίσως αυτονόητα, ωστόσο όχι ασήμαντα.

Βέβαια οι μέγιστες τεχνολογικές ανακαλύψεις του ανθρώπου ανάγονται σε μια πανάρχαιη εποχή, όσο κι αν αυτό το ξεχνούμε συχνά και με αλαζονεία κρίνουμε τους απώτατους με προγόνους μας ως πρωτόγονους. Ίσως μαντέψατε κιόλας πως έχω στο νου μου την ανακάλυψη της φωτιάς και του τροχού, που εξακολουθούν να αποτελούν βασικά και αντικατάστατα στοιχεία του ανθρώπινου πολιτισμού. Όμως αμέσως ύστερα απ' αυτά τα δυο, μια άλλη επινόηση του ανθρώπινου μυαλού στάθηκε καθοριστική για ολόκληρη την ιστορική μας πορεία. Ενωώ τη γραφή και πιο συγκεκριμένα το αλφάβητο. Αν η παλαιότερη γραφή επινοήθηκε μέσα στην 4η χιλιετία στην κοιλάδα του Ευφράτη, πολύ σύντομα οι κοινωνίες των μεσογειακών ακτών άρχισαν να αποτυπώνουν σε κάθε λογής υλικά τα ανθρώπινα διανοήματα με κάποια μορφή γραφής. Η ιερογλυφική γραφή της Αιγύπτου πρώτα, οι γραφές της Μινωικής Κρήτης, των ακτών της Παλαιστίνης και της Φοινίκης ύστερα, προωθούσαν η καθεμιά με τον τρόπο της την εκπληκτική αυτή κατάκτηση του ανθρώπου. Η συλλαβογραφική γραφή των Μυκηναίων και η προχωρημένη φθογγικά σημητική γραφή ανοίγει το δρόμο για την τελική μορφή του σύγχρονου αλφαβήτου που εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα του 8ου προχριστιανικού αιώνα. Το ελληνικό αλφάβητο απλώνεται μαζί με τις ελληνικές αποικίες σε ολόκληρο το μεσογειακό χώρο από μίαν ελληνική αποικία, την Κύμη, το γνωρίζουν οι κάτοικοι της Ιταλίας, το χρησιμοποιούν για τη λατινική γλώσσα και ως ρωμαϊκό κλη-

ροδοτείται σε ολόκληρη τη Δυτική Ευρώπη. Τέλος, μια ειδική παραλλαγή που επινοούν ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος, οι γνωστοί μοναχοί από τη Θεσσαλονίκη, για να μεταδώσουν στο σλαβικό κόσμο τη χριστιανική θρησκεία. Έτσι το σημαντικό «Άλεφ και Μπετ» εμπλουτισμένο με την αποφασιστική δημιουργία των φωνηέντων, γίνεται το πιο μοντέρνο αλφάβητο του νεότερου κόσμου και απλώνεται σε ολόκληρη την υφήλιο. Θα έφτανε και μόνη αυτή η συμβολή του μεσογειακού πολιτισμού για να τον καταξιώσει μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, γιατί δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως η γραφή είναι που συντηρεί την ανθρώπινη μνήμη, επιτρέποντας έτσι στο ανθρώπινο γένος να υπερβαίνει την ατομική ζωή του κάθε ανθρώπινου οργανισμού, κληροδοτώντας στους απογόνους τις κατακτήσεις κάθε γενιάς και δημιουργώντας ό,τι ονομάζουμε ιστορία και πολιτισμό του ανθρώπου. Με άλλα λόγια η γραφή πρόσφερε στον άνθρωπο τη μόνη δυνατή αθανασία.

Αλλά με την επινόηση του αλφάβητου στο μεσογειακό χώρο και τη χρήση της γραφής μπαίνουν τα θεμέλια για τη δημιουργία της τέχνης του λόγου σε όλες τις μορφές της, της φιλοσοφίας και της επιστήμης. Αισθάνομαι ιδιαίτερη δυσκολία τούτη τη στιγμή γιατί είμαι Έλληνας, κατοικώ σ' αυτόν εδώ τον τόπο και μιλώ την ίδια γλώσσα που μίλησε και ο πρώτος Ευρωπαίος ποιητής, αυτός που στέκεται ακόμη και σήμερα μέτρο αξεπέραστο: έχω βέβαια στο νου μου, όπως θα το καταλάβατε, τον Όμηρο. Ελπίζω, ωστόσο, πως μπορώ να πάρω μια στάση πιο αντικειμενική και ουδέτερη και να μιλήσω με την ψυχραιμία και νηφαλιότητα του επιστήμονα.

Αλλωστε η ομηρική ποίηση, πρώτη αυτή, υπερβαίνει τη στενόκαρδη εθνικιστική στάση. Μέσα σ' ολόκληρη την Ιλιάδα, το έπος αυτό μιας τραγικής εκστρατείας και της ανθρώπινης τραγωδίας σε όλες της τις όψεις, όπου οι φιλόδοξοι πολεμιστές χτυπιούνται ανελέητα, ο ποιητής πλάθει με αδιόρατη μαστοριά μια μοναδική ανθρώπινη μορφή: τον Έκτορα. Και τελειώνει το τραγούδι του με την κηδεία και την ταφή του αντιπάλου των Ελλήνων, σθηνώντας έτσι από τη μνήμη κάθε άλλο επεισόδιο. Ο πρώτος λοιπόν, Ευρωπαίος ποιητής, ίσως ο πιο μεγάλος απ' όλους, γεννιέται και πλανιέται στις ακτές της Ιωνίας, στο Ανατολικό Αιγαίο, αυτή τη θάλασσα που στάθηκε μέσα στους αιώνες η καρδιά του ελληνισμού.

Στις ίδιες ακτές γεννιούνται κι οι πρώτοι λυρικοί, ο Ανακρέων και ο Ιππώνακτας, ο Σίμωνίδης, ο Αρχίλοχος, η Σαπφώ και ο Αλκαίος, αυτοί που θα τραγουδήσουν για πρώτη φορά στον κόσμο τον έρωτα και το κρασί, αλλά και την πολιτικήν αμάχη και τον πόλεμο. Πολίτες πρώτα και κύρια, μετέχουν ενεργά και επώδυνα στους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες του καιρού τους και μεταφέρουν στο έργο τους το πάθος τους ή

Απέναντι: Ο Όμηρος ο πρώτος ευρωπαίος ποιητής. Η επιδραση του στην πολιτιστική εξέλιξη της ανθρωπότητας υπήρξε καλοσοσια (ρωμικό αντίγραφο, Ε αι. π.Χ., Μόναχο, Γλυπτοθήκη). Δεξιά: Κεραυνός Δίας. Βρέθηκε στο Κίτιο (επίδραση ελληνικής τέχνης αρχαίων χρόνων. Γύρω στα 500 π.Χ.).

την πίκρα τους, πάντα μια ζωντανή και μεστή από τους χυμούς της ζωής ποίηση. Το μέγιστο παράδειγμα μιας τέτοιας ποίησης μας το προσφέρει ο πρώτος Αθηναίος ποιητής ο πρόδρομος της αθηναϊκής δημοκρατίας.

Μέσα από τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες της αρχαϊκής Ελλάδας, που ήταν συχνά οξέυτατοι και αιματηροί, γεννιέται, νομίζω, αυτό που μπορούμε να αποκαλέσουμε ευρωπαϊκό πνεύμα, αυτό που στέκεται απέναντι στην ακινησία και υποταγή των βασιλείων της Αιγύπτου και της Μεσοποταμίας. Ο ελληνικός κόσμος, χωρισμένος σε πολυάριθμες πόλεις - κράτη, είναι δύσκολο νά μείνει ακίνητος. Η πρόκληση της θάλασσας, η γέφυρα του αρχιπελάγους των νησιών, τον σπρώχνει στο ταξίδι στην αναζήτηση νέων κόσμων, στο εμπόριο και στον αποικισμό. Μέσα στους 8ο και 7ο προχριστιανικούς αιώνες τα ελληνικά καράβια φτάνουν σε όλες τις παραλίες της Μεσογείου, από τις ακτές της Συρίας ως τα παράλια της Ισπανίας και από την Γαλλία κι ακόμα ως τις βόρειες περιοχές του Εύξεινου Πόντου απλώνεται το ελληνικό εμπόριο και ιδρύονται αναρίθμητες ελληνικές αποικίες. Έτσι η απέραντη αυτή θάλασσα θα γίνει οικεία στον ελληνικό κόσμο και θα κερδίσει για πρώτη φορά μια πολιτιστική κοινότητα. Γι' αυτό απ' αυτήν κιόλας την εποχή θα μπορούσε να την ονομάσει κανείς με τον όρο που χρησιμοποίησε πολύ αργότερα ο γνωστός μαθηματικός και γεωγράφος Πτολεμαίος «η καθ' ημάς θάλασσα», προτού ακόμα γίνει γνωστή ως *mare mediterraneum* στον 3ο μεταχριστιανικό αιώνα.

Η κινητικότητα των ελλήνων, η γνωριμία τους με τον κόσμο και με τους ανθρώπους, η σύγκρισή τους με τα καθεστώτα και με τις φυσικές δυνάμεις, τους οδηγούν όλο και πιο βαθιά στο κέντρο

της ίδιας της ανθρώπινης ζωής: τι είναι ο άνθρωπος και τι είναι ο φυσικός κόσμος που τον περιβάλλει; Οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι θα επιχειρήσουν για πρώτη φορά στην ιστορία του πνεύματος να αποκριθούν, αποδεσμευμένοι από κάθε θρησκευτική μυθολογία. Το νερό, η φωτιά, ο αέρας, το άπειρο, η κίνηση ή η ακινησία, η αρμονία και ο πόλεμος και η φιλότιπη, είναι οι έννοιες που θα αποκτη-

Πάνω: Ο καθηγητής Μανώλης Ανδρόνικος στο γραφείο του. Οι ανασκαφές του στη Βεργίνα έδωσαν νέα διάσταση στο έργο του δίσταμου έλληνα αρχαιολόγου και άνοιξαν νέους ορίζοντες για την αρχαιολογική σκέψη. Κάτω: Μοντέλο αρχαίου ελληνικού καραβιού (Ναυτικό Μουσείο Πειραιά). Απέναντι επάνω: Τα λουτρά της Ασροδίτης στη Σμύρνη, στα χωνευτήρι αυτά των Λαών, πριν 60 χρόνια. Απέναντι κάτω: Οι μεγάλες πυραμίδες της Γκίζας, σημάδια ενός μεσοεποικού πολιτισμού που άνθισε 5.000 χρόνια πριν.

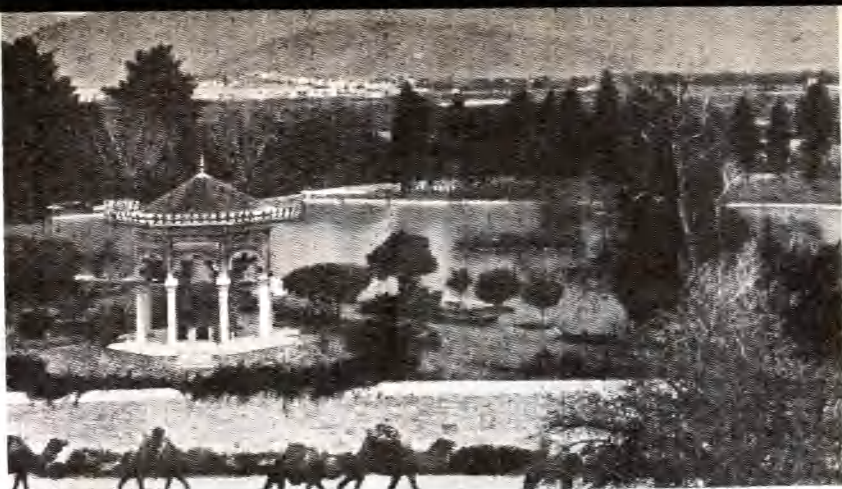
σουν περιεχόμενο καθαρά επιστημονικό, αφού θα θεωρηθούν ως αιτίες και αποτελέσματα κοσμικών νόμων. Η πρόβλεψη της έκλειψης του ηλίου του 585 π.Χ. από το Θαλή το Μιλήσιο αποτελεί μια συμβολική έστω χρονολογία για μια αδέσμευτη επιστημονική προσέγγιση του κόσμου.

Μέσα από την καθημερινή πράξη και τον αδιάκοπο στοχασμό ο αρχαϊκός Έλληνας φτάνει κάποτε σε μια κρίσιμη ώρα. Είχε κιόλας πίσω του μια ιστορία αιώνων, που σημαίνει μια πείρα πολύ οδυνηρή. Τώρα πια «τώ πάθει μαθος θεός» (Αισχύλος) αισθάνεται την αγωνία της αδυναμίας του. Μέσα στη φύση κυριαρχούν δυνάμεις που τον εξουθενώνουν, μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία μάταια είχε αναζητήσει την «ευνομία» που τραγουδούσαν οι σοφοί του (Σόλων). Τη στιγμή εκείνη οι Έλληνες ιδιαίτερα οι Αθηναίοι, μπόρεσαν ν' αποκριθούν στο κρίσιμο ερώτημα που τους έθεσε τόσο ο κόσμος όσο και η ανθρώπινη ζωή με μια μοναδική για τις συνέπειές της κατάφαση. Την ευθύνη της ζωής την έχει ο ίδιος ο άνθρωπος και μέσα στον κοσμικό και μέσα στον ανθρώπινο χώρο. Και εδώ και εκεί δεν έχει νόημα να αποθέεις την ευθύνη σε κάποιον άλλο, στο Θεό ή στον άρχοντα. Ο άνθρωπος οφείλει να βρει το ανθρώπινο μέτρο, να αγωνιστεί για τα δικαιώματά του, αλλά και να καταβάλει ακέραια την οφειλή του. Αυτό σημαίνει πως την

ώρα εκείνη οι Έλληνες αποχτούν ακέραια τη συνείδηση της ανθρώπινης μοίρας και της ανθρώπινης ευθύνης. Γέννημα αυτής της συνείδησης είναι η Τραγωδία και η Δημοκρατία.

Με την τραγωδία ο άνθρωπος αποκρίνεται στην κοσμική μοίρα του και απελευθερώνεται απ' αυτήν. Οι ήρωες της τραγωδίας οδεύουν στο δρόμο της Μοίρας, αλλά μέσα από την καταστροφή τους καταχτούν την ελευθερία τους, πληρώνοντας τό τίμημά της στους Θεούς, όσο βαρύ κι αν είναι. Η σοφόκλεια τραγωδία του Οιδίποδα αρχίζει από το σημείο που έχει συντελεσθεί η φριχτή επιταγή της θεϊκής Μοίρας, τον παρακολουθεί καθώς αγωνίζεται να περάσει από το σκοτάδι της άγνοιας στην αποκάλυψη της τραγικής γνώσης και από τη γνώση στην απόφαση να προχωρήσει στην αντιμετώπισή της· από τη στιγμή που γνωρίζει είναι ελεύθερος ν' αποφασίσει, και αποφασίζει, πληρώνοντας βαρύτατα γι' αυτό, να εξαγνιστεί, και εξαγνισμένος να φτάσει πια στην αποδέσμευσή του από τη Μοίρα, και σωματικά ανάπηρος, αλλά ηθικά ελεύθερος πια, να συνεχίσει τη ζωή του στον Κολωνό.

Το ίδιο αίσθημα ευθύνης του απλού πολίτη οδηγεί στην αθηναϊκή δημοκρατία. Αυτός θ' αποφασίσει για την μοίρα της πόλης του, αυτός θα δικάσει τις παρανομίες του, αυτός θα κυβερνήσει την πολιτεία του. Η εκκλησία του Δήμου, μια μοναδική στην ιστορία συνέλευση του συνόλου των πολιτών, έχει το βαρύ και, όχι σπάνια τραγικό δικαίωμα να απο-

φασίσει για όλα. Δεν είναι μια ευθύνη μεταθετή στους άρχοντες ούτε καν σε εκλεγμένους αντιπροσώπους. Το αίσθημα ευθύνης που δημιουργεί ένας τέτοιος θεσμός για κάθε πολίτη χωριστά μας το δίνει με τη συγκλονιστική μορφή τραγωδίας η θουκυδίδεια περιγραφή της αποστασίας των Μυτιληναίων. Οι Αθηναίοι, μέσα στην έξαψη του πολέμου και κάτω από την επιρροή ενός δυναμικού και αδιάστακτου ηγέτη, του Κλέωνα, αποφασίζουν να εκτελέσουν όλους τους άντρες της Μυτιλήνης και να πουλήσουν δούλους τα γυναικόπεδα. Όταν όμως ο κάθε πολίτης γύρισε στο σπίτι του, όταν έπεσε να κοιμηθεί, άρχισε να αναλογίζεται την ευθύνη του για μια τέτοια απάνθρωπη απόφαση, πολλοί ήταν εκείνοι

που μεταμελήθηκαν, έτσι ξανάγινε νέα εκκλησία του Δήμου και άλλαξε την πρώτη απόφαση. Καθώς διαβάζουμε τον Θουκυδίδη παρακολουθούμε βήμα με βήμα την τραγική σύγκρουση, συνειδητοποιούμε τη βαρύτατη ευθύνη όχι πια μιας απρόσωπης πολιτείας, αλλά των επώνυμων πολιτών, της καθεμιάς ανθρώπινης ύπαρξης, την εγρήγορση της ανθρώπινης συνείδησης.

Αυτή την εγρήγορση που οδήγησε τους Αθηναίους πρώτα στο Μαραθώνα και ύστερα στη Σαλαμίνα. Εκεί που οι ελεύθεροι πολίτες της Αθήνας αντιμετώπισαν τους υποτακτικούς του ασιάτη δεσπότη με την ιαχή: «Ιτε παῖδες Ἑλλήνων· νυν υπέρ πάντων αγών». Και την

ιαχή αυτή μας την έσωσαν όχι οι ιστορικοί, αλλά ένας από τους πολεμιστές εκείνους σε μια τραγωδία του, ο Αισχύλος, πατέρας της νεογέννητης τραγωδίας και τέκνο της νεογέννητης αθηναϊκής δημοκρατίας. Γιατί δεν είναι σύμπτωση πως η τραγωδία και η δημοκρατία γεννιούνται την ίδια στιγμή στον ίδιο τόπο.

Όσο κι αν σας φανεί περίεργο δεν κρίνω σκόπιμο να σταθώ σήμερα στην προσφορά των Ελλήνων στις οπτικές τέχνες. Είναι κοινός τόπος πως η πλαστική, η ζωγραφική και η αρχιτεκτονική έδωσαν στη μεσογειακή τούτη άκρη μοναδικά δημιουργήματα, τέτοια που την «τυραννία» τους την αισθάνεται ακόμα ολόκληρος ο κόσμος. Ένα μονάχα θα σημειώσω, στις οπτικές τέχνες, και άλλοι λαοί πρόσφεραν μοναδικά και ασύγκριτα αριστουργήματα. Η αιγυπτιακή πλαστική λ.χ. για να σταθούμε στον άλλο πανάρχαιο μεσογειακό λαό, κατόρθωσε να εκφράσει με τον πιο μνημειακό και αιώνιο τρόπο την ανθρώπινη μορφή. Η απλή και καθαρή έκφραση, αποτέλεσμα σοφίας και πείρας αλλά και ευαισθησίας μοναδικής, στέκεται παντοτινό μάθημα στην ιστορία της τέχνης. Και μέσα από την αφηρημένη και γεωμετρική μορφή αναδύεται κάποτε η πιο συγκλονιστική αν-

Η χρυσή λάρνακα που θρέθηκε στους βασιλικούς τάφους της Βεργίνας από τον καθηγητή Μανόλη Ανδρόνικο. Είναι, πράγματι, ένα από τα εντυπωσιακότερα ευρήματα των ανασκαφών στο βορειοελλαδικό χώρο.

θρώπινη ύπαρξη που γνωρίζω εγώ τουλάχιστον Αναφέρομαι στο πορτραίτο της Νεφερτίτι, της Αιγύπτιας βασίλισσας, με το πιο σαγηνευτικό πρόσωπο και την υπέρκοσμη θηλυκότητα.

Όμως και στις οπτικές τέχνες οι Έλληνες πρόσφεραν το στοιχείο εκείνο που προέρχεται από την κινητικότητα, από

την άρνηση να υποταχθούν σε θεσμούς αμετακίνητους και υπερβατικούς. Μέσα στους λίγους αιώνες της ελληνικής ιστορίας η τέχνη προχωρεί με γρήγορα και τολμηρά σήματα, θέτει και λύνει τα πιο βασικά προβλήματα και από την αρχαϊκή αυστηρότητα φτάνει στην κλασική ισορρόπηση για να καταλήξει στο ελληνιστικό μπαρόκ. Η πρόσφατη ανακάλυψη δυο μεγάλων ζωγραφικών συνθέσεων του 4ου π.Χ. αι. στο βορειοελλαδικό χώρο μας έδειξε σε πόσο προχωρημένα στάδια είχε φτάσει η ζωγραφική πρίν ακόμα από την ελληνιστική της φάση.

Είναι όμως καιρός να διακόψω την ελληνική τούτη εικόνα και να προχωρήσω στη συνέχειά της.

Η δημιουργία των ελληνιστικών βασιλείων που υπήρξαν η συνέπεια της εκστρατείας του Μεγ. Αλεξάνδρου άπλωσε την ελληνική γλώσσα σε όλη την εγγύ Ανατολή. Στα τελευταία προχριστιανικά χρόνια οι Ρωμαίοι εκτείνουν την αυτοκρατορία τους σε όλη σχεδόν τη Μεσόγειο και την ενώνουν σε ένα οικουμενικό για την εποχή του κράτος. Οι ιστορικές αυτές συγκυρίες προσφέρουν τη δυνατότητα να διαδοθεί με απροσδόκητη ταχύτητα και σε μοναδική έκταση μια θρησκευτική διδασκαλία που γεννήθηκε σε

μια ασήμαντη φαινομενικά ρωμαϊκή επαρχία: στην Ιουδαία. Ο λόγος του Χριστού σκορπά γρήγορα στις μεσογειακές ακτές και ρίχνει το σπόρο για την ιστορική μεταμόρφωση στους αιώνες που ονομάζουμε μεταχριστιανικούς.

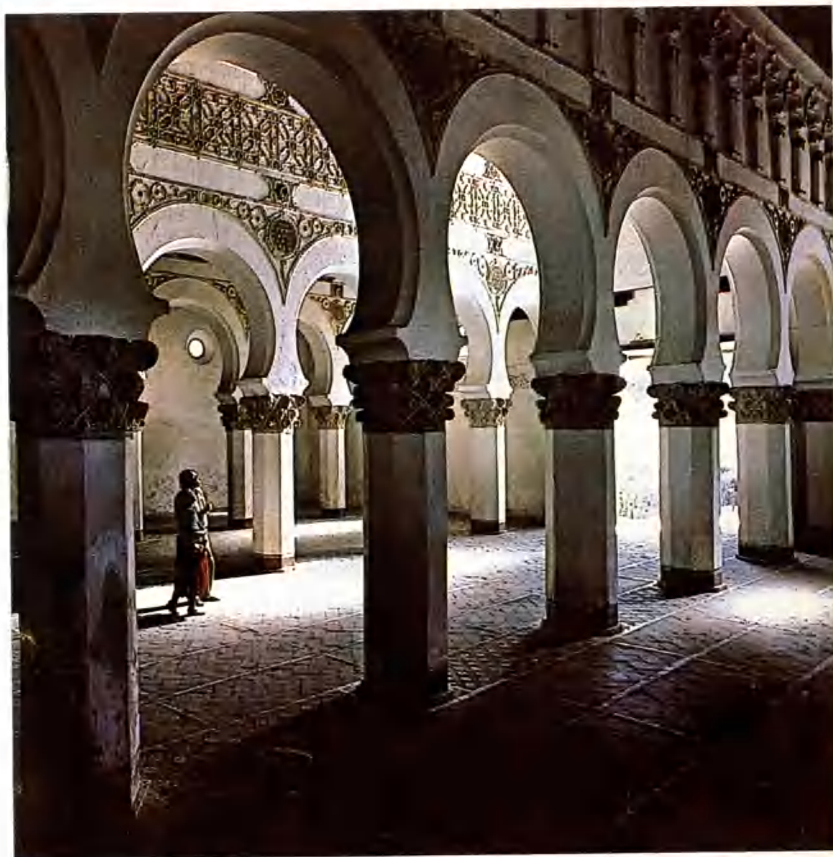
Η ρωμαϊκή όμως αυτοκρατορία θα προσφέρει κάτι πολύ περισσότερο στη νεότερη Ευρώπη και ίσως πολύ πέρα απ' αυτήν: την έννοια του κράτους, το δίκαιο και τέλος τη γλώσσα. Μέσα απ' αυτήν θα μεταδώσει τόσο τη δική της σοφία όσο και την ελληνική παιδεία που δέχτηκε με θαυμασμό και αγάπη. Κι ακόμη, χωρίς να το θέλει θα γίνει υπεύθυνη για την εξαπλώση του χριστιανισμού σ' ολόκληρη τη δυτική Ευρώπη. Σε τελευταία ανάλυση το ελληνικό πνεύμα, ο ιουδαϊκός μονοθεϊσμός και η ρωμαϊκή έννοια του κράτους θα χωνευτούν μέσα στις ιστορικές τύχες του ευρωπαϊκού χώρου και θα τον μετασχηματίσουν σε τέτοιο βαθμό που θα είναι δύσκολο να διακρίνουμε στη συνέχεια τα συστατικά του στοιχεία. Μέσα σ' αυτή τη μεσογειακή σύνθεση θα προστεθεί στη συνέχεια ένας ακόμη πολιτισμός με δικές του ρίζες και θα δώσει τους δικούς του καρπούς: ο αραβικός. Η διαφορετική θρησκεία και η διαφορετική γλώσσα του κράτησαν σε κάποια απόσταση από τον ελληνορωμαϊκό. Όμως η συνύπαξη του στο μεσογειακό χώρο ούτε τον ίδιο άφησε ανεπηρέαστο ούτε τους άλλους. Η πολιτιστική συμβίωση του στην ισπανική περιοχή με τους άλλους μεσογειακούς πολιτισμούς μαρτυρεί πόσο γόνιμη στάθηκε και η δική του παρουσία.

Έτσι γύρο από την κλειστή αυτή θάλασσα που μας όρισε να ζούμε η ιστορική μας μοίρα δουλέψαμε όλοι μας αιώνες τώρα και συντηρήσαμε έναν αξιοθαύμαστο πολιτισμό. Και λέγοντας πολιτισμό πρέπει, νομίζω, να εννοούμε ένα τρόπο ζωής και σκέψης. Θα μου επιτρέψετε τελειώνοντας την πρόχειρη και σύντομη τούτη εισήγηση να καταθέσω την προσωπική μου μαρτυρία και τα προσωπικά μου θιώματα. Γεννημένος στη Μικρασία, από γονείς νησιώτες, μεγάλωσα και έζησα στη Θεσσαλονίκη, ένα χαρακτηριστικό μεσογειακό λιμάνι. Στα παιδικά μου χρόνια, έπαιζα γύρο από ένα χτίριο που οικοδομήθηκε στον 4ον μεταχριστιανικό αιώνα από το ρωμαίο αυτοκράτορα Γαλέριο, έγινε ύστερα χριστιανική εκκλησία και στη συνέχεια μαωμεθανικό τζαμί, ο μιναρές του υπάρχει ακόμη και σήμερα. Πολλοί από τους παιδικούς φίλους μου ήταν Εβραίοι και μιλούσαν τη δική τους γλώσσα, τα ισπανικά. Και έμαθα να τα μιλώ και γω. Ένα ολόκληρο χρόνο έζησα στην Αίγυπτο και οι φίλοι μου ήταν αιγύπτιοι, έτσι μιλούσαμε και τη δική τους και τη δική μου γλώσσα. Αυτές οι παιδικές αναμνήσεις δεν έσβησαν ποτέ μέσα μου, μου έμαθαν πώς χριστιανοί, εβραίοι και μαωμεθανοί, έλληνες, τούρκοι, ιουδαίοι και αιγύπτιοι είμαστε το ίδιο έξυπνοι και το ίδιο κουτοί, το ίδιο καλοί και το ίδιο κακοί, αλλά προπάντων είμαστε ένας κόσμος που οι ρίζες του ποτίζονται από τα ίδια φωτεινά νερά της θάλασσας αυτής, όπου λουζόμασταν τα καλοκαίρια. Πρωτόμαθα κολύμπι στο Αμπούκίρ και ξαναδουράστηκα στις ακτές της Τρίπολης και της Βεγγάζης σε δύσκολες μέρες. Προσκύνησα στο Τολέδο και στο Μπάαλμπεκ, στη Ρώμη και στη Σμύρνη και φυσικά στην

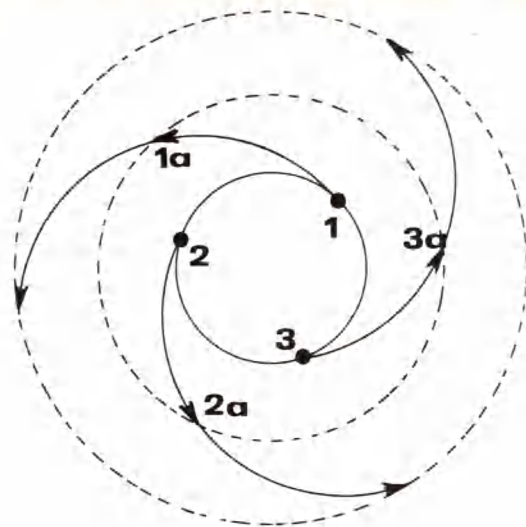

Απέναντι κάτω: Σύγχρονα αιγυπτιακά σπίτια στην άσση Φεγγισίου. Ο αραβικός κόσμος για αιώνες τώρα δημιουργεί τον πολιτισμό του κατά μήκος των ακτών της θέρους Αφρικής. Πάνω: Ο Διόνυσος υπήρξε για αιώνες ο στέρεος κρικός που ένωσε τις ψυχές των παραμεσογείων λαών. Βακχικές - ή άλλες ανάλογες - γιορτές συναντάμε σ' όλες τις ακτές της «καθ' ημάς θάλασσας». Κάτω: Το Τολέδο δεν υπήρξε μονάχο ένα από τα σημαντικότερα λιμένα της ευρωπαϊκής τέχνης. Εκεί συναντήθηκαν λαοί και πολιτισμοί, εκεί χωνεύτηκαν σ' ένα καινούργιο μοντέλο τόσες καλλιτεχνικές τάσεις, τόσα πέρα - για πέρα αντίθετα στοιχεία...

Αθήνα και στο Παρίσι. Σήμερα σας μιλώ στην Ύδρα, ένα θράχο μεσογειακό σαν τόσους άλλους. Σ' αυτόν όπως και στους άλλους έχουν ζήσει πριν από μας πολλοί και ελπίζω πως θα ζήσουν κι άλλοι. Είμαι βέβαιος πως τίποτε δεν τους χωρίζει και τίποτε δεν πρέπει να τους χωρίζει, αφού μπορούνε τα καράβια τους να ταξιδεύουν ελεύθερα σ' αυτή τη δική μας θάλασσα που την αγαπούμε και μας αγαπά.

Ο φάσιος κύκλος της εγκληματικότητας

Του κ. Jaques LEAUTÉ
Καθηγ. Εγκληματολογίας
του Παν/μίου Παρισιού

I. Η Παγκοσμιότητα του φαινομένου ενός τριχρονου κύκλου εγκληματικότητας.

Υπάρχει πάντα ένας κύκλος εγκληματικότητας με τρεις χρόνους σ' όλες τις χώρες. Αυτός ο κύκλος επιταχύνεται στις μοντέρνες βιομηχανικές κοινωνίες, για αιτίες που περιγράφουμε παρακάτω:

1η φάση: Η κατόρθση ποινικών νόμων:

Σ' όλες τις κοινωνίες και σ' όλες τις εποχές, απ' ωρισμένο βαθμό ανάπτυξης, οι κοινωνίες αρχίζουν να επιβάλλουν κανόνες συμπεριφοράς, των οποίων για παράδειγμα ο Δεκάλογος είναι ένα δείγμα («Ου φονεύσεις», «ου ψευδομαρτυρήσεις», «ου κλέψεις», κ.λ.π.). Οι απόλυτοι αυτοί κανόνες συνοδεύονται από την απειλή ποινής για κείνους που τους παραβιάζουν και αν κάποιος πάει σ' άλλα μέρη του κόσμου, σε πρωτογενείς ακόμη κοινωνίες, διαπιστώνει ότι ωρισμένες μορφές συμπεριφοράς είναι απαγορευμένες από ταμπού και συνήθειες και τιμωρούνται απ' τον κοινωνικό περίγυρο. Το φαινόμενο της καθιέρωσης κανόνων συμπεριφοράς των ατόμων φαίνεται παγκόσμιο. Η μελέτη των ανωτέρων ζωικών κοινωνιών αποκαλύπτει κι εκεί την ύπαρξη κανόνων κι έχουν γίνει πολλές εργασίες πάνω στους τρόπους της φυσικής ζωής των πιθήκων. Φαίνεται καθαρά πως η δομή των ζωικών κοινωνιών καθώς και η δομή των ανθρώπινων κοινωνιών προκαλούν παντού το ίδιο φαινόμενο: την καθιέρωση κανόνων υποχρεωτικής συμπεριφοράς.

Η πρώτη αυτή φάση του φαινομένου, που παρουσιάζει θεμελιώδεις διαφορές στις ανθρώπινες κοινωνίες, οι οποίες θεωρητικά είναι η αιτία της καθιέρωσης κανόνων συμπεριφοράς κι όχι πλέον το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, συνοδεύεται από ένα δεύτερο παγκόσμιο φαινόμενο: την παρέκκλιση, την εγκληματικότητα.

2η φάση: Η εγκληματικότητα.

Σ' όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες, σε κάθε περίπτωση βρίσκονται ωρισμένα μέλη τους που δεν υπακούουν στους κανόνες που θέσπισε η ίδια η κοινωνία, όπως το έχει διαγνώσει ο μεγάλος γάλλος εγκληματολόγος Durkheim: Η εγκληματικότητα είναι ένα φυσιολογικό φαινόμενο σε μια φυσιολογική κοινωνία, όταν το βλέπει κανείς απλά κάτω απ' το πρίσμα της Κοινωνιολογίας και της δομής των κοινωνιών. Το έγκλημα, η παρέκκλιση γενικά είναι φαινόμενο παγκόσμιο. Κάθε κοινωνία που θεσπίζει κανόνες αντιμετωπίζει το πρόβλημα, κάποια μερίδα, μια μειοψηφία της να τους παραβιάζει. Γιατί όμως η Κοινωνία βρίσκεται μπροστά σ' αυτή την κατάσταση; Νομίζω πως η δεύτερη φάση του φαινομένου μπορεί βασικά να εξηγηθεί με τον παρακάτω συλλογισμό.

Ο κανόνας που θεσπίστηκε, όποιος κι αν είναι αυτός, είναι κανόνας που ισχύει για όλους. Είναι ένας κανόνας απρόσωπος. Μερικές φορές είναι κανόνας που ισχύει μόνο για μια εθνότητα, κάτι που συνέβαινε συχνά στην αρχαιότητα. Όλα όμως τα άτομα που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά, στις μέρες μας υπάρχουν στην ίδια νομοθεσία, υπακούοντας στη δημοκρατική αρχή της ισότητας, η οποία επιβάλλει την ίση νομοθετική αντιμετώπιση για όλους. Η κοινωνία όμως είναι ετερογενής: υπάρχουν κάθε είδους πολιτισμοί και ιδιοσυγκρασίες. Το αποτέλεσμα είναι, ότι η ανομοιομορφία των μελών που συνθέτουν τις ανθρώπινες κοινωνίες εμποδίζει τον εννιαίο νόμο να ικανοποιηθεί στο σύνολο: υπάρχει πάντα μια μερίδα που θλάπτεται απ' την ύπαρξη του κανόνα και η οποία αρνείται την εφαρμογή του. Αλλά, όπως είπε ο Pascal, ο νόμος καθιερώνει πάντα την ομοιομορφία, πράγμα ασυμπίθαστο με την ανθρώπινη πολυμορφία. Προφανώς η αντίθεση αυτή καθιστά αναπόφευκτη τη δεύτερη φάση του φαινομένου, πράγμα που εξηγεί, ότι από ένα σημείο κι ύστερα κάθε κοινωνία περιλαμβάνει στους κόλπους της εγκληματίες, κι όχι μόνο εγκληματίες αλλά γενικά πρόσωπα περιθωριακά που δεν συμβιβάζονται με τον γενικό κανόνα.

3η φάση:

Σ' όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες η εγκληματικότητα και η παρέκκλιση προκαλούν την αντίδραση του κοινωνικού συνόλου. Η αντίδραση αυτή εκδηλώνεται αμέσως με τρόπο αυθόρμητο. Οι σκληρές λυσσασίματος ωρισμένων ατόμων απ' το πλήθος που όρμησε πάνω τους αμέσως μετά από ένα έγκλημα, είναι σκληρές μη ελεγχόμενης κοινωνικής αντίδρασης. Στις αναπτυσσόμενες όμως κοινωνίες η κοινωνική αντίδραση χωρίζεται στα δυο και συνίσταται, απ' τη μια μεριά στη δίκη για ν' αποδειχθεί αν το άτομο είναι υπεύθυνο για την πράξη που του αποδίδεται κι απ' την άλλη στην ποινική τιμωρία σε περίπτωση ενοχής. Κι όσο διαπιστώνεται πως υπάρχουν περισσότερες παρεκκλίσεις, τόσο αυστηρότεροι νόμοι θεσπίζονται για την κοινωνική άμυνα.

Οι τρεις αυτοί χρόνοι του φαινομένου έχουν άμεση αλληλεξάρτηση γιατί η ίδια η κοινωνική άμυνα προκαλεί τη θέσπιση νέων νόμων. Μόνο η έντονη έλλειψη επαρκών φυλακών αναγκάζει στην τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Δικονομίας (Χρηματικές ποινές, αναστολή κ.λ.π.). Το φαινόμενο συνεχίζεται χωρίς διακοπή. Η κοινωνική αντίδραση προκαλεί τη θέσπιση νέων ποινικών νόμων· οι νόμοι αυτοί συνεχίζουν να προκαλούν νέες παρεκκλίσεις και καινούργιους εγκληματίες για ν' ακολουθηθεί νέα κοινωνική αντίδραση.

Σε παγκόσμια κλίμακα λοιπόν, διακρίνονται τρεις φάσεις στον κύκλο της εγκληματικότητας. Θ' αποδείξω παρακάτω πως και γιατί το φαινόμενο αυτό επιταχύνεται στις βιομηχανικές κοινωνίες.

II. Η επιτάχυνση του φαινομένου στις βιομηχανικές κοινωνίες.

Το φαινόμενο επιταχύνεται στις βιομηχανικές κοινωνίες γιατί οι τρεις φάσεις του είναι αυτές καθ' αυτές αντικείμενο επιτάχυνσης. Στις βιομηχανικές Κοινωνίες είναι διαπιστωμένο ότι η εγκληματικότητα αυξάνεται. Αυτό που θέλω ν' αποδείξω εδώ συμπληρωματικά είναι ότι η αύξηση εμφανίζεται τόσο στην

πρώτη, όσο και στην τρίτη φάση κι έτσι τελικά η εγκληματικότητα γενικά αυξάνεται.

Ο πρώτος λόγος είναι η υπεραφθονία νόμων και κανονισμών στις βιομηχανικές κοινωνίες. Ήταν αδύνατο να υπογράψουμε ακάλυπτες επιταγές πριν κάμποσα χρόνια, γιατί δεν υπήρχαν σαν θεσμός. Όσο πιο πολλοί νόμοι θεσπίζονται, τόσο ευρύτερες προοπτικές δημιουργούμε για την αύξηση της εγκληματικότητας. Κι όσο αναπόφευκτα επεκτείνεται ο κρατικός παρεμβατισμός τόσο περισσότερο είναι αναγκασμένο το κράτος να νομοθετεί σε ευρύτερο πεδίο. Για να καταδειχθεί σαφέστερα με απλό τρόπο το φαινόμενο αυτό ας φανταστούμε το κράτος της παλιάς εποχής.

Το κράτος είχε ωρισμένες δημόσιες υπηρεσίες όπως για παράδειγμα τη δικαιοσύνη και το στρατό. Όλοι οι βασιλείς και οι αρχηγοί θεωρούσαν ότι η δικαιοσύνη και οι ένοπλες δυνάμεις ήταν δυο θεμελιακοί τομείς τους οποίους έπρεπε να προσέχουν ιδιαίτερα. Πολύ πρόσφατα όμως διαπιστώθηκε ότι είχαν λησμονήσει τα οικονομικά. Κατά τον 19ο αιώνα οι νόμοι που υπήρχαν δεν αφορούσαν παρά τις παρεμβάσεις του Κράτους (στο εσωτερικό και το εξωτερικό), ενώ στο τελευταίο τρίτο του αιώνα μας προστίθενται δυο τεράστιοι τομείς. Ο ένας είναι ο οικονομικός τομέας. Το κράτος παρεμβαίνει στην οικονομική ζωή και η νομοθεσία σ' αυτόν τον τομέα διογκώνεται. Ο άλλος μεγάλος τομέας είναι εκείνος της κοινωνικής δραστηριότητας. Στον τομέα αυτό οι κοινωνικές ασφαλίσεις, οι ρυθμίσεις σχετικά με την υγεία, μια ολόκληρη σειρά δραστηριοτήτων για την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων κ.λ.π. πολλαπλασιάζουν τις νομοθετικές και κανονιστικές παρεμβάσεις στον κοινωνικό τομέα.

Σαν να μη φτάνουν τα παραπάνω προστίθεται κι ένας άλλος παράγοντας. Είναι η έννοια του σκανδάλου. Στο βαθμό που αποκαλύπτονται τα σκάνδαλα, ψηφίζονται νέοι νόμοι για να εμποδίσουν την επανάληψή τους. Εμφανίζεται λοιπόν μια νομοθετική έκρηξη κι όσο οι νόμοι πολλαπλασιάζονται, τόσο οι παραβάσεις αυξάνονται.

Ο δεύτερος λόγος αναφέρεται στην κοινωνική αντίδραση. Έχουμε ήδη μιλήσει για την αύξηση της δραστηριότητας της δικαιοσύνης. Υπάρχει όμως και μια αύξηση των ποινών. Αν πάρουμε για παράδειγμα τις φυλακίσεις, διαπιστώνουμε ότι ο αριθμός των καταδικών που επιβάλλονται αυξάνεται σημαντικά.

Οι ποινές γίνονται όλο και πιο αυστηρές σήμερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Κι όσο πιο αυστηρές είναι οι ποινές τόσο περισσότερο κόσμος βρίσκεται στις φυλακές. Όπως δείχνουν οι στατιστικές ένας στους δυο εγκληματίες είναι υπότροπος, που σημαίνει ότι όσο περισσότερους καταδικάζουμε, τόσο πιο πολλούς εγκληματίες προετοιμάζουμε και στη συνέχεια τόσο περισσότεροι νόμοι θα χρειαστούν για την κοινωνική άμυνα. Έτσι δημιουργείται ο φαύλος κύκλος της αυξανόμενης εγκληματικότητας.

Απόδοση στην Ελληνική:
Γιάννης Σελινίτης

ΜΑΤΙΕΣ ΕΔΩ ΚΙ ΕΚΕΙ...

Τσάντες – τσάντες – τσάντες

Οι τσάντες έχουν γίνει ένα με τη ζωή μας. Γυναικείες τσάντες, περασμένες στον ώμο, τσάντες στα χέρια, μαθητικές τσάντες στην πλάτη, τσάντες με ψώνια, με «γράμματα σπουδάματα», με «του Θεού τα πράματα».

Θα 'ρθει στιγμή που θα ρωτάς «πες μου τι τσάντα κρατάς για να σου πω ποιός είσαι». Απ' τα καταστήματα όλοι βγαίνουν κρατώντας μια τσάντα γεμάτη με ψώνια. Στους δρόμους, στα συγκοινωνιακά μέσα όλοι με μια τσάντα στο χέρι. Αυτές τις ίδιες, όταν θα πάνε σπίτι τους θα τις ξαναγεμίσουν με σκουπίδια. Και οι τσάντες με τα σκουπίδια είναι πιο πολλές απ' τις τσάντες με τα ψώνια.

Βλέπεις να τις πετάνε στο πεζοδρόμιο, απ' όπου θα περάσει το αυτοκίνητο του Δήμου για να τις μαζέψει, με μια ευχαρίστηση που δεν περιγράφεται.

Η αιτία αυτής της εκδίκησης;

Επειδή, ίσως, τους «έκοψαν» τα χέρια απ' το βάρος τους όταν ήταν γεμάτες ψώνια. Εκεί μαζεύονται οι γάτες και δείχνουν κι' αυτές την... εκδίκησή τους σκίζοντάς τες με τα νύχια.

Το όνομα των «τσαντάκηδων» συνδέεται στενά με τις τσάντες. Είναι ο τρόμος και ο φόβος των γυναικείων τσαντών. Βέβαια η δουλειά τους δεν είναι και τόσο προσοδοφόρα όταν μάλιστα βρίσκουν μέσα σ'αυτές, που αρπάζουν, φραγκοδίφραγκα. Η τσάντα όμως είναι και άριστο μέσο άμυνας του «ασθενούς φύλου». Πολλές φορές λέμε «αυτός έφαγε τσαντιά στο κεφάλι». Καλά θα κάνουν να το έχουν υπόψη τους αυτό οι «τσαντάκηδες»...

Αναπόσπαστο συμπλήρωμα της γυναικείας αμφίεσης η τσάντα. Κρατιέται με πολύ νάζι ή κρεμιέται στον ώμο με πολύ σκέρτσσο. Έχει το ίδιο χρώμα με τα παπούτσια ή τις μπότες.

...Τι είναι αυτά που λες αντρούλη μου. Αυτή τη τσάντα την αγόρασα πριν από δυο μήνες. Θεε να με δει η Αντιγόνη του αποκάτω διαμερίσματος και να με πει χωριάτισσα; Το «συνολάκι» αυτό μόνο με μαύρη τσάντα ταίριαζει.

Κατακλύζονται λοιπόν τα καταστήματα από γυναικόκοσμο και αρχίζει το ψάξιμο για να βρει τη τσάντα των ονειρών του. Άλλες είναι «εισαγωγής», άλλες εγχώριες, ινδιάνικες, φτιαγμένες από δέρματα φιδιού ή κροκόδειλου, άλλες από «κατσικάκι» και άλλες πλαστικές. Οι πιο πολλές είναι ακριβές και οι άλλες φτηνότερες. Δεν έχει όμως και τόσο μεγάλη σημασία η ποιότητα αφού η εμφάνιση ικανοποιεί και την πιο απαιτητική γυναίκα.

Τσάντες τετράγωνες, κυκλικές, ημικυκλικές, σε σχήμα περιοδικού, φάκελλου, πορτοφολιού, τσάντες πολύχρωμες, τσάντες για όλα τα γούστα και τα «λούσα».

Μια μικρή παραλλαγή της τσάντας είναι το αντρικό τσαντάκι. Έχει μεγάλη κυκλοφορία στα αντρικά χέρια και είναι πολύ εξυπηρετικό. Στην αρχή υπήρξε κάποιος δισταγμός στην «κατάκτηση» αυτή, επειδή τσάντες κρατούσαν μόνο οι γυναίκες. Αργότερα όμως ξεπεράστηκαν όλοι οι φόβοι και κυκλοφόρησε με... καρμπόν.

Πάντως η μόδα της γυναικείας τσάντας αρχίζει σιγά-σιγά να... ξεθωριάζει. Σ' ένα ταγάρι ριγμένο στον ώμο σκαουλιάζει κάθε γυναίκα ό,τι δεν μπορούσε να χωρέσει η κλασική τσάντα και ακόμα μερικά απ'τα καθημερινά της ψώνια.

Το «ισχυρό φύλλο» «τη βρίσκει» με το γυλιό, κι' αυτόν ριγμένο στη πλάτη. Τσουβαλιάζει μέσα όσα παίρνει ένα ολόκληρο ζεμπιλί.

Ξενική μόδα θα πεις.

Όμως έχουν κάποια πρακτικότητα.

Για τον παντρεμένο σύζυγο «χαράς ευαγγέλια» όταν η συμβία του συνηθίζει με ένα ταγάρι και δεν του ζητάει κάθε εποχή και με κάθε αμφίεση να της αγοράσει διαφορετική τσάντα.

Άνθρωποι πάνε κι' έρχονται.

Άνθρωποι φορτωμένοι τις έγνοιες και τα προβλήματα της καθημερινότητας... Άνθρωποι που έχουν ξεπεράσει τους προβληματισμούς και τις καθημερινότητες... με «το δισάκι τους στον ώμο για το δρόμο... για το δρόμο...».

Δημήτρης Λυκοποριώτης

ΙΧΝΗ ΤΡΟΧΟΠΕΔΗΣΗΣ

Είδη - σημασία - μέτρηση

Του κ. Κων/νου ΔΑΝΟΥΣΗ
Ανθυπασπιστού

Τα πιο συνηθισμένα επισκεπτήρια που αφήνει ένα αυτοκίνητο στον τόπο τροχαίου δυστυχήματος ή - πολλές φορές - και εγκλήματος, στο οποίο κατά τον Α ή Β τρόπο εμπλάκηκε, είναι τα ίχνη των τροχών του. Τα ίχνη αυτά, τα τόσο πολύτιμα για την προανακριτική διαδικασία μπορούν να διακριθούν σε δυο μεγάλες, γενικές, κατηγορίες. Στα αποτυπώματα των τροχών και στα ίχνη τριβής.

α. Αποτυπώματα τροχών:

Τα αποτυπώματα αυτά δεν είναι άλλα απ' εκείνα που αφήνουν στο έδαφος (σε βρεγμένο χώμα, στη λάσπη, στο χιόνι, στην άμμο, σε στρώμα σκόνης, κ.λπ.) οι αυλακώσεις των λάστιχων των τροχών. Οι αυλακώσεις αυτές που δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να πετυχαίνουν την πιο δυνατή πρόσφυση των τροχών στο έδαφος - και κατά συνέπεια την αύξηση του συντελεστή τριβής - και παράλληλα να αυξάνουν την επιφάνεια του λάστιχου, διευκολύνοντας έτσι την ψύξη του (κάτι ανάλογο με τα πτερύγια του κυλίνδρου σε αερόψυκτους κινητήρες), αφήνουν τα αποτυπώματά τους στο έδαφος όπως ακριβώς οι σφραγίδες. Παράλληλα, πολλές φορές, αποτυπώνονται στο μαλακό έδαφος και τυχόν ελαττώματα (τραυμάτια) του λάστιχου που κάτω από ευνοϊκές συνθήκες είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην ταυτότητα του οχήματος.

β. Ίχνη τριβής:

Τα ίχνη αυτά προκαλούνται από την τριβή των τροχών του οχήματος πάνω στο οδόστρωμα, ή στο έδαφος γενικότερα. Όταν οι τροχοί σύρονται πάνω στο οδόστρωμα εξαιτίας της τριβής προκαλείται θερμότητα με συνέπεια την τήξη των λάστιχων. Μέρος, έτσι, του λιωμένου λάστιχου μένει στο δρόμο δημιουργώντας μαύρα σημάδια, με πλάτος ανάλογο με τη συρόμενη επιφάνεια και μήκος ανάλογο πάλι με την κινητική ενέργεια του οχήματος.

Το σύριμο των τροχών στο οδόστρωμα οφείλεται σε δυο αποκλειστικά αίτια. Στην αποτελεσματική τροχοπέδηση και στο ντεπάρσιμα. Έτσι τα ίχνη τριβής διακρίνονται - ανάλογα με την αιτιολογία τους - σε ίχνη τροχοπέδησης, ίχνη πλάγιας ολίσθησης (ντεπάρσιμα) και τέλος σε μικτά, ο τροχός περιστρέφεται μεν αλλά εξαιτίας της διαγώνιας ως προς τον επιμήκη άξονά του φοράς αφήνει ίχνη τριβής.

■ Ίχνη τροχοπέδησης¹

Όπως προείπαμε τα ίχνη αυτά προκαλούνται από μια αποτελεσματική τροχοπέδηση του οχήματος. Ένα όχημα καθώς κινείται στο δρόμο αποκτάει μια Α κινητική ενέργεια. Όταν πατήσουμε φρένο, δυνατά ή ήπια, η ταχύτητά του

μειώνεται, λιγότερο ή περισσότερο απότομα, και τέλος το όχημα σταματάει, δηλαδή η κινητική ενέργεια που είχε μηδενίζεται. Όπως, όμως, ξέρουμε η ενέργεια ποτέ δε χάνεται αλλά μετατρέπεται σ' άλλη μορφή, και στη συγκεκριμένη περίπτωση μας σε θερμότητα, εξαιτίας της τριβής, δημιουργώντας, άλλοτε έντονα κι άλλοτε αδύνατα, ίχνη πάνω στο δρόμο, τα ίχνη τροχοπέδησης.

Ο χαρακτήρας, η μορφή, των ίχνων αυτών εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Τέτοιοι είναι:

- (1) Ο χρόνος μέσα στον οποίο η κινητική ενέργεια του οχήματος μετατρέπεται σε θερμότητα (όσο πιο μικρός είναι τόσο πιο έντονα ίχνη έχουμε).
- (2) Από το πόσο αέρα έχουν μέσα τα λάστιχα. Αν είναι σχετικά ξεφουσκωτά το ίχνος τροχοπέδησης είναι εντονότερο στα δυο πλάγια άκρα του.
Όταν είναι παραφουσκωμένα είναι εντονότερο στο κέντρο, ενώ όταν έχει τον κανονικό αέρα είναι ομοιόμορφο καθ' όλο το πλάτος του.
- (3) Από το φορτίο και την κατανομή του. Υπερβαρο όχημα αλλά με κανονική κατανομή φορτίου αφήνει ίχνη όπως τα σχετικά ξεφουσκωτά λάστιχα. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τους μπροστινούς τροχούς σε περίπτωση απότομης τροχοπέδησης, μιας και ένα μέρος του βάρους του οχήματος - γύρω στο 1/6 - μεταφέρεται πάνω σ' αυτούς. Αν το όχημα έχει το φορτίο στη μια πλευρά του, τότε το αντίστοιχο ίχνος τροχοπέδησης είναι εντονότερο προς την εσωτερική πλευρά του.

Δύο άλλα χαρακτηριστικά που συναντάμε σ' αυτά τα ίχνη είναι το ότι πολλές φορές δεν είναι συνεχόμενα αλλά παρουσιάζουν κενά (διαλείποντα ίχνη) και άλλοτε - μάλιστα πολύ συχνά - συμπίπτουν τα ίχνη των μπροστινών με εκείνα των πλαισίων τροχών (αλληλοεπικαλυπτόμενα). Τα πρώτα οφείλονται ή σε διαδοχικές τροχοπεδησεις ή ανωμαλίες του οδοστρώματος (καμιά φορά και πέρασμα πάνω από άνθρωπο, ζώο ή πράγματα), ενώ τα δεύτερα παρουσιάζουν θασσινιστικά πολλές φορές προβλήματα σχετικά με τον εντοπισμό της αρχής και του τέλους τους.

■ Μικτά ίχνη

Πρόκειται για ίχνη τριβής με ιδιαίτερο χαρακτήρα. Όταν το όχημα έχει ταχύτητα λίγο παραπάνω από το κανονικό για στροφή και τροχοπεδώντας σχετικά ήπια διαγράφει κάποια ελαφρά συνήθως καμπύλη, ενώ οι τροχοί ακόμα κινούνται, παράλληλα γλιστρούν λίγο προς τα έξω, και έτσι δημιουργείται ένα ίχνος που παρουσιάζει παράλληλες αλλά διαγώνιες ως προς αυτό ραβδώσεις. Τα ίχνη αυτού του είδους δημιουργούνται κυρίως από τους εξωτερικούς σε σχέση με την καμπύλη που διαγράφει το όχημα τροχούς.

■ Ίχνη πλάγιας ολίσθησης

Αυτά προκαλούνται συνήθως σε δύο περιπτώσεις. Στην περίπτωση έκκεντρης σύγκρουσης σπάνια τα οχήματα ακινητοποιούνται στο σημείο σύγκρουσης. Αυτό που έχει μεγαλύτερη ορι-

Τα ίχνη πλάγιας ολίσθησης, που αφήνει το όχημα κατά το συνηθισμένο ντεπάρσιμα, τις πιότερες φορές είναι πολύπλοκα και χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή τόσο κατά την αποτύπωση όσο και κατά τη μέτρησή τους.

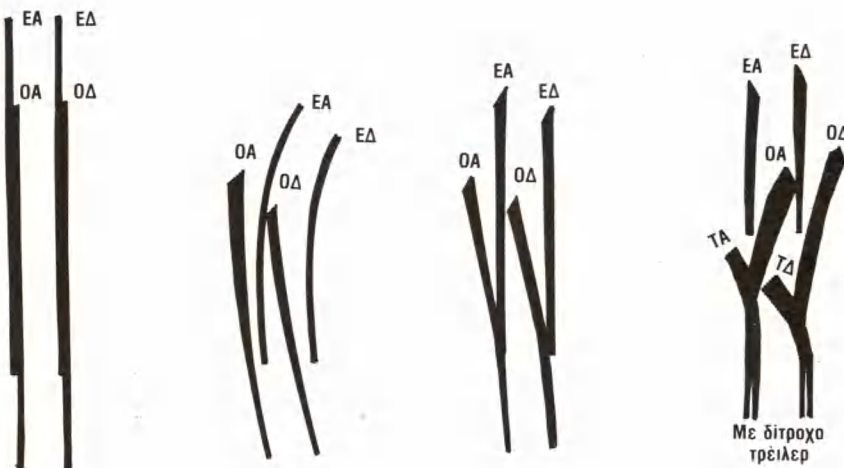
Σχήμα 1

πετάει το άλλο στα πλάγια. Έτσι οι τροχοί του δευτέρου οχήματος σέρνονται πλάγια δημιουργώντας τα παραπάνω ίχνη.

Τα ίδια ίχνη δημιουργούνται και όταν το αυτοκίνητο τροχοπεδώντας κινείται σε επιφάνειες με μεγάλη διαφορά ολισθηρότητας. Τότε το όχημα ντεραπάρει, περιστρέφεται δηλαδή γύρω από τους τροχούς που βρίσκονται στην επιφάνεια με τη λιγότερη ολισθηρότητα.

Τα ίχνη αυτά είναι συνήθως πολύπλοκα και τόσο η καταγραφή όσο και η ερμηνεία τους χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.

Όταν η καμπύλη των ίχνων τροχοπέδησης ενός οχήματος είναι ελαφριά, τότε μετράμε το μήκος τους σαν να πρόκειται για ευθεία. Εξάλλου το να γυάλουμε το ίχνος κάπως μικρότερο αυτό είναι πάντα υπέρ του υπό έλεγχο οδηγού, οπότε δεν κινδυνεύουμε να τον αδικήσουμε.

Σχήμα 2

γ. Τα ίχνη τροχοπέδησης στην προανακριση

Η εκμετάλλευση των ίχνων τροχοπέδησης έχει καθοριστικές συνέπειες στο προανακριτικό έργο γιατί:

- Επιτρέπει τον καθορισμό της θέσης του οχήματος πάνω στο δρόμο πριν το ατύχημα
- Συχνά το τέλος τους συμπίπτει με το σημείο σύγκρουσης.
- Πολλές φορές η αρχή τους καθορίζει το τέλος της απόστασης αντίδρασης του οδηγού, δηλαδή την απόσταση μέσα στην οποία έπρεπε να αντιδράσει από την στιγμή που αντιλήφθηκε τον κίνδυνο, και τέλος
- Μας παρέχει τη δυνατότητα με βάση την απόσταση τροχοπέδησης να υπολογίσουμε την ταχύτητα του οχήματος κατά τη στιγμή της αντίδρασης του οδηγού.

ΣΧΕΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΤΡΟΧΟΠΕΔΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

Όταν ένα όχημα κινείται έχει κάποια κινητική ενέργεια (Εκ), η οποία είναι ίση με $1/2 \cdot m \cdot v^2$, όπου m = μάζα και v = ταχύτητα. Για να σταματήσει εφαρμόζεται μια επιβραδυντική δύναμη, η τριβή (Τρ), με την οποία εκμηδενίζεται η κινητική ενέργεια (και μετατρέπεται σε θερμότητα). Κι αυτό πετυχαίνεται με την τροχοπέδηση². Δη-

λαδή όταν σταματήσει το όχημα έχουμε: $E_k = T_r$. Και επειδή $T_r = F \cdot w$ (όπου w = βάρος του οχήματος, F = συντελεστής τριβής και d = απόσταση τροχοπέδησης)³ έχουμε $1/2 m v^2 = F \cdot w$. Τέλος αντικαθιστώντας το w με m · g. (όπου m = μάζα και g = επιτάχυνση βαρύτητας = 9,81 μ./sec²) και λύνοντας την εξίσωση ως προς V καταλήγουμε στην ακόλουθη σχέση $V = \sqrt{2 \cdot g \cdot F \cdot d}$ ή πρακτικότερα $V = 16 \cdot \sqrt{F \cdot d}$, όπου V = ταχύτητα σε χιλιόμετρα την ώρα.

Αυτά όμως ισχύουν όταν το οδόστρωμα είναι οριζόντιο. Όταν όμως η κλίση του δρόμου (f) π.χ. είναι 0,04, το νούμερο αυτό προστίθεται στο συντελεστή τριβής, αν το όχημα ανέβαινε, και αφαιρείται αν κατέβαινε⁴. Ο συντελεστής τριβής (F) και η κλίση του δρόμου (f) μαζί συνιστούν παράγοντα τριβής (F ± f). Έτσι ο προηγούμενος τύπος γίνεται:

$$V = 16 \cdot \sqrt{d \cdot (F \pm f)}$$

Σχήμα 3

Βέβαια υπάρχουν κι άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν την τριβή⁵, όπως η μεγάλη διαφορά ταχύτητας, η σύνθεση, κατάσταση και πίεση των λάστιχων, η θερμοκρασία του περιβάλλοντος, το βάρος του οχήματος, κ.α. Η επίδραση, όμως, δεν είναι τόσο σημαντική ώστε να ανατρέξει τον παραπάνω γενικό κανόνα. Έτσι η απόσταση των ίχνων τροχοπέδησης παραμένει ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία του προανακριτικού υλι-

κού. Πώς όμως τη μετράμε;

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΩΝ ΙΧΝΩΝ

α. Αρχή και τέλος ίχνων.

Κάτι το πολύ σημαντικό, πρωταρχικό μπορούμε να πούμε, στη φάση της καταγραφής και μέτρησης των διάφορων ίχνων των τροχών, είναι ο σωστός προσδιορισμός της αρχής και του τέλους, κάτι που δεν είναι τόσο εύκολο όσο φαίνεται, μιας κι η τροχοπέδηση του οχήματος έχει αρχίσει αρκετά πριν το σημείο όπου εντοπίζουμε τα πρώτα μαύρα ίχνη. Ειδικά στην αρχή το ίχνος αρχίζει με μια ελαφριά σκία, που για να την εντοπίσει κανείς πρέπει να κοιτάζει προς τη διεύθυνση του ίχνους από διαφορετικές γωνίες και από χαμηλή απόσταση (γύρω στα 30 εκατοστά από το έδαφος).

Ανάλογα προβλήματα δημιουργούνται και για τον εντοπισμό του τέλους του. Βέβαια κατά συνθήκη το τέλος του μαύρου ίχνους θεωρείται και τέλος της τροχοπέδησης. Σαν τέτοιο, επίσης, μπορεί συχνά να θεωρηθεί το σημείο σύγκρουσης ή το σημείο όπου το ίχνος τροχοπέδησης μετατρέπεται σε αποτύπωμα του τροχού (δηλαδή ο τροχός αρχίζει να ξαναρολλάρει πάνω στο μαλακό έδαφος ή στη σκόνη που μάζεψε φρενάροντας, κ.λπ.).

Τα μεγάλα, όμως, προβλήματα προκύπτουν όταν έχουμε να κάνουμε με συμπίπτοντα - ή αλληλοεπικαλυπτόμενα - ίχνη. Βέβαια πολύ σπάνια τα ίχνη των τροχών ενός οχήματος συμπίπτουν απόλυτα. Τυχόν στροφές του τιμονιού, άνιση κατανομή του φορτίου και εφαρμογή των φρένων, καθώς και η κλίση του δρόμου συντελούν αρνητικά. Μα αν - παρ' όλα αυτά - παρουσιάζονται τέτοιες περιπτώσεις τότε μπορούμε σε γενικές γραμμές να δεχτούμε τα εξής:

- Η αρχή των ίχνων ανήκει στους πλαισίους τρο-

Το συμπίπτοντα ή αλληλοεπικαλυπτόμενα ίχνη τροχοπέδησης θάζουν συχνά τον ανακριτικό υπάλληλο προς σε θασσανιστικά προβλήματα. Ανωτέρω προσπαθήσαμε να δώσουμε σχηματικά μια πολύ απλή και κλασική περίπτωση τέτοιων ίχνων τροχοπέδησης.

- χούς ενώ το τέλος στους μπροστινούς.
- Τα ίχνη μπροστινών και πλαισίων τροχών από ένα σημείο και μετά (ή πριν ένα σημείο) αποκλίνουν, έστω και ελαφρά, και τέλος
- Μια προσεχτική παρατήρηση μπορεί συχνά να

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΩΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Η ποινή του θανάτου καθιερώθηκε με άτυπη διαδικασία από την αρχή της επανάστασης του '21. Από διάφορα ιστορικά κείμενα μαθαίνουμε ότι οι όπλαρχηγοί με δική τους πρωτοβουλία τιμωρούσαν με την έσχατη των ποινών τους «τουρκοπροσκυνημένους», τους «πλασιακατζήδες», τους «τζιασίτηδες» (κατάσκοπους), τους «κιοτήδες» (δελιούς) και γενικά όσους κατά τη γνώμη τους ζημίωσαν με οποιοδήποτε τρόπο τόν άπελευθερωτικό άγώνα.

Οι άναθεματικές φράσεις «φωτιά και τσεκούρι», «φούρκα και παλούκι» για τους σκόπιμα άμέτοχους στόν άγώνα αυτό, φανερώνει τήν άποφασιστικότητα του ύπόδουλου γένους για τήν εθνική τους άποκατάσταση. Όστόσο δέν έλλειψαν και οι καθαρά δολοφονικού χαρακτήρα εκτελέσεις ενόπλων και άμάχων, σέ έποχές έξαρσης των παθών και άνοιχτών έμφύλιων σπαραγμών, πού έφεραν τόν Άγώνα στά πρόθυρα τής ολοκληρωτικής συντριβής. Για όλα όμως τά παραπάνω καθώς και για όρισμένες σκηνοθετημένες δίκες, φυλακίσεις και εκτελέσεις (περιπτώσεις Καραϊσκάκη, Άνδρούτσου, Κολοκοτρώνη, Νούτσου, Παλάσκα κ.λ.π.) χρειάζεται ειδική διεξοδική μέλλεση.

Έδώ μās άρκει νά σημειώσουμε ότι ή θανατική καταδίκη και εκτέλεση πήραν έπίσημη μορφή στήν περίπτωση του δολοφόνου του Καποδίστρια, πού εκτελέστηκε, όπως είναι γνωστό, στό Παλαμήδι με τυφεκισμό. Η έκρυβη κατάσταση πού δημιουργήθηκε μετά τή δολοφονία του Κυβερνήτη και συνεχιζόταν και μετά τήν άφιξη του Όθωνα, οδήγησε τήν Άντιβασιλεία στήν άπόφαση νά εκδώσει (9 Φεβρουαρίου) ειδική νομοθετική διάταξη, με τήν όποια προβλεπόταν ή ποινή του θανάτου για τις ακόλουθες περιπτώσεις: 1) Όπλοφορία πολιτών για άνατρεπτικούς σκοπούς, 2) Συμμετοχή «εις ενόπλους ή άόπλους συνωμοσίας ή εταιρίας, τών όποιών σκοπός ήθελεν εισθαι ή διαρπαγή, ό φόνος, ή ή έρήμωσις άτόμων ή Κοινοτήτων», 3) Συμμετοχή στρατολογίας χωρίς άδεια τής Κυβέρνησης», 4) Άνταπόκριση στή στρατολογία αυτή κάθε ένοπλου ή άοπλου, και 5) Διατήρηση ένοπλων σωμάτων από όπλαρχηγούς.

Οι περιπτώσεις αυτές άντικαθρεφτίζον τήν κατάσταση πού είχε δημιουργηθεί μετά τήν άφιξη του Όθωνα, όταν οι επαναστατημένοι από πολλά χρόνια, άντιμετωπίστηκαν από τό καθεστώς με βιαστικά και άψυχολόγητα μέτρα ή καλύτερα ήμίμετρα.

Τό κυριότερο από αυτά ήταν ή σχεδόν ταυτόχρονη διάλυση τών άτάκτων σωμάτων, γεγονός πού οδήγησε σέ ολοκληρωτική άρνηση τής κρατικής έξουσίας από χιλιάδες άγωνιστές. Αυτή τήν άρνηση θέλησε νά κάμψει ή παραπάνω διάταξη, χωρίς όμως έπιτυχία.

Έτσι παρατηρήθηκε μεγάλης κλίμακας τροπή πρός τή ληστεία, μιά και δέν ύπήρχε άλλος τρόπος επιβίωσης, ιδιαίτερα για όσους άγωνιστές κατάγονταν από αλύτρωτες περιοχές. Ό βασισμένος σέ θραυρικά πρότυπα Ποινικός Νόμος του 1834, όριζε ότι με θάνατο τιμωρούνταν οι ληστές πού είχαν: 1) έξαναγκάσει με θραυστήρια τά θύματά τους για νά τους παραδώσουν κρυμμένα χρήματά τους ή άλλα άντικείμενα άξιας, 2) σκοτώσει, φέρει σέ κίνδυνο ζωής, άκρωτηριάσει, ή προκαλέσει στό θύμα τους άθεράπευτη σωματική ή ψυχική ή σωματική ή ψυχική πάθηση, και 3) διαπράξει ληστεία με τήν άπειλή τών όπλων.

Με θάνατο τιμωρούνταν άκόμη οι ληστοπειρατές, οι κοινοί δολοφόνοι, και θεβαίλοι όσοι περιλαμβάνονταν στήν ειδική νομοθετική διάταξη του 1833. Η ίδια ποινή προβλεπόταν για μιά σειρά από στρατιωτικά άδικήματα προβλεπόμενα από τό γαλλικό στρατιωτικό ποινικό νόμο, πού εφαρμοζόταν για άρκετά χρόνια από τά έλληνικά στρατοδικεία. Με μόνη τή διαφορά ότι ή εκτέλεση τών στρατιωτικών γινόταν με τυφεκισμό. Για τους πολίτες άρχικα προβλεπόταν μόνο ή λαιμητόμος ή γκιλοτίνα, όπως πολιτογραφήθηκε στα έλληνικά ή χρονολογούμενη από τό 1793 έφεύρεση του Γάλλου γιατρού και βουλευτή Ίωσήφ - Ίγνάτιου Γκυγιωτέν, πού θέλησε με τόν τρόπο αυτό νά δίνεται ένα άκαριαίο και σωματικά άνώδυνο τέλος στή ζωή τών όσων καταδικάζονταν σέ θάνατο από τά επαναστατικά δικαστήρια τής πατρίδας του.

Η λαιμητόμος όνομαζόταν και καρμινιόλα, από τό όμώνυμο γαλλικό επαναστατικό έμβαστήριο. Ό Μακρυγιάννης τήν όνομάζει «τζελατίνα», έπηρεασμένος όπως φαίνεται από τήν τουρκική λέξη «τζελάτ», πού σημαίνει δήμιος. Ό

ίδιος άγωνιστής αναφέρεται με ιδιαίτερη άποστροφή για τό ξενόφερτο αυτό μέσο εκτέλεσης. Μάλιστα σέ κάποιο σημείο τών γραπτών του τή χαρακτηρίζει με διάθεση τραγικής ειρωνείας «κοπίδι όπου ήφεραν οι φωτισμένοι άνθρωποι τής Εύρώπης νά κόψουν τους άγριους Έλληνες...».

Ό άγνωστος στήν Ελλάδα και άνατριχιαστικός αυτός τρόπος εκτέλεσης, ήταν έπόμενο νά προκαλεί δυναμικές άντιδράσεις τόσο από τους μελλοθάνατους, όσο και από τό συγκεντρωμένο πλήθος. Για νά συντομεύεται ή εκτέλεση και νά άποφεύγονται οι άντιδράσεις αυτές, τό Ύπουργείο Δικαιοσύνης με έγκυκλιό του όριζε (1839) ότι ό δήμιος μετά τήν παραλαβή του μελλοθάνατου «ένεργει τά περαιτέρω με τήν μεγαλυτέραν ταχύτητα και εύστοχίαν». Ό δήμιος άστοχούσε όταν ό μελλοθάνατος πρόβαλλε αντίσταση. Σχετικά με τό τελευταίο, σημειώνεται ή ακόλουθη άνατριχιαστική λεπτομέρεια: ένας μελλοθάνατος ύστερα από συμπλοκή με τό δήμιο, λογχίστηκε από τους στρατιώτες τής φρουράς. Μισοπεθαμένος σύρθηκε γρήγορα στή λαιμητόμο, με άποτέλεσμα νά τόν βρει τό κοπίδι τής στή ύψος τής ώμοπλάτης. Τό κεφάλι του έπεσε με δεύτερο χτύπημα, κάτω από τις έντονες άποδοκιμασίες του συγκεντρωμένου πλήθους. Σέ δημοσιεύματα έφημερίδων τής εποχής εκείνης είναι καταχωρημένες πολλές λεπτομέρειες από εκτελέσεις με καρατόμηση. Σ' ένα από αυτά αναφέρεται ότι στίς 19 Νοεμβρίου 1841, στό Φάληρο, είχε σθηθεί ή λαιμητόμος για τήν εκτέλεση δύο καταδίκων. Από τό πρώι ένας λόχος Στρατού και άρκετοί Χωροφύλακες φρουρούσαν τή μακάβρια αυτή συσκευή, τό δήμιο και τό βοηθό του.

Όσοι κάποτε έφτασαν από τήν Άθήνα με άμαξες οι δύο μελλοθάνατοι, συνοδευόμενοι από έφιππο άπόσπασμα Χωροφυλακής, εκπροσώπους τών άρμοδίων Άρχών και ένα ιερέα. Ό δήμιος - κατάδικος και αυτός - εκβιάζοντας τήν κατάσταση, ζήτησε γραφτές έγγραφήσεις για άδεια άναχώρησης στό έξωτερικό και καταβολή μεγάλης χρηματικής άμοιβής. Μπροστά στόν κίνδυνο νά δημιουργηθούν έκτροπα από τό συγκεντρωμένο πλήθος, οι Άρχές άναγκάστηκαν νά ικανοποιήσουν τις άξιώσεις του. Στο μεταξύ είχε δημιουργηθεί μιά ηλεκτρισμένη άτμόσφαιρα πού κορυφώθηκε με έξεσπασμα σέ άγριες άποδοκιμασίες, μόλις ό πρώτος κατάδικος άρνήθηκε νά δηγηθεί στή λαιμητόμο, προβάλλοντας σεναρή αντίσταση. Ύστερα από αυτό ή εκτέλεση ματαιώθηκε για νά πραγματοποιηθεί τελικά τρεις μέρες άργότερα στό ίδιο μέρος με τυφεκισμό «κατά τήν έπιθυμία των φονευθέντων».

Οι κατατομήσεις καταδικών συνεχίστηκαν μέχρι και τις παραμονές της Ιστορικής 3ης Σεπτεμβρίου. Έδώ αξίζει να σημειωθεί ότι στα νεότερα ελληνικά χρονικά, η κατάργηση της θανατικής ποινής συζητήθηκε για πρώτη φορά στην 1η συνεδρίαση της Έθνοσυνέλευσης του 1844, ύστερα από πρόταση του μέλους της Ταγματάρχη Χωροφυλακής Ιωάννη Βελέντζα. Στην πρόταση αυτή τάχθηκε αλληλέγγυος ο Λυκούργος Λογοθέτης. Η Έθνοσυνέλευση παρέπεμψε το θέμα στη βουλή, στην οποία όμως δεν δόθηκε άλλη συνέχεια. Αντίθετα συνέχεια δόθηκε στη λαιμητόμο, που ανασύρθηκε από την αφάνεια στα μέσα του 1846, όταν η ληστεία βρισκόταν σε νέα έξαρση.

Στά Γενικά Άρχεϊα του Κράτους, τηρείται ένας φάκελος με περισσότερα από 100 έγγραφα, που δίνουν ενδιαφέρουσες πληροφορίες γύρω από την επανεμφάνιση της λαιμητόμου στο σωφρονιστικό προσκήνιο. Ο περιορισμένος διαθέσιμος χώρος, μάς αναγκάζει να αναφερθούμε συνοπτικά σε μερικά από τα έγγραφα αυτά. Το πρώτο έγγραφο μās πληροφορεί ότι στις 25 Ιουλίου 1846, το Υπουργείο Στρατιωτικών ζήτησε από το Φρουραρχείο Ναυπλίου, να αναζητήσει τη μοναδική - όπως φαίνεται - λαιμητόμο, που βρισκόταν, σύμφωνα με τις πληροφορίες του, στο εκεί Όπλοστάσιο. Το Φρουραρχείο απάντησε ότι η συσκευή παραδόθηκε τον Οκτώβριο του 1843 στην αποθήκη ύλικού της Φρουράς του Ρίου, με έγγραφο του Εισαγγελέα Μεσολογγίου. Στις 8 Αυγούστου 1846, ο Φρούραρχος Ναυπλίου Υποστράτηγος Αλμείδα, πληροφορούσε τον Υπουργό Στρατιωτικών ότι η λαιμητόμος βρέθηκε και μεταφέρθηκε στο Όπλοστάσιο για έπισκευή. Δύο ημέρες αργότερα ήταν

έτοιμη και παραδόθηκε στον Εισαγγελέα Έφετών Ναυπλίου.

Ο Διευθυντής του Όπλοστασίου, σε αναφορά του προς το Υπουργείο Στρατιωτικών, παρατηρούσε ότι «ως προς την σύνθεσιν και αποσύνθεσιν αυτής, οι δήμιοι δέν ήθέλησαν ποσώς να γυμνασθώσιν». Γι' αυτό είχε προτείνει στον Εισαγγελέα να βρεθεί ένας τεχνίτης για να τη συνοδεύει στους τόπους όπου θα όριζε το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1846, η λαιμητόμος, συνοδευόμενη από δύο δήμιους, μεταφέρθηκε με το πολεμικό κόττερο «Ναυτίλος» στον Πειραιά, όπου θα γίνονταν η εκτέλεση τεσσάρων καταδικών «φονέν του Καπούδα», όπως σημειώνεται στη σχετική αναφορά της Μοιραρχίας Αργολιδοκορινθίας προς το Άρχηγείο Χωροφυλακής. Στην ίδια αναφορά εκφράζονταν επιφυλάξεις περί του αν οι δήμιοι «θα εκτελέσουν την όποιαν υπεσχέθησαν κατατόμην» επειδή πριν από λίγες ημέρες είχαν αποπειραθεί να δραπετεύσουν από το «επιθαλάσσιον φρούριον της Ναυπλιας» δηλαδή το Μπουρτζι, όπου λειτουργούσαν φυλακές.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης Κωλέτης, που ενημερώθηκε σχετικά, σε έγγραφό του προς το Υπουργείο Στρατιωτικών, παρατηρούσε ότι οι δήμιοι «είναι ένδεχόμενον να δεδελιάσωσιν ή άλλως να επιφέρωσι κατά την στιγμην της εκτέλεσεως δυσκολίας». Για να αντιμετωπιστεί ένα τέτοιο ένδεχόμενο, συνιστούσε να γίνει ή εκτέλεση με τυφεκισμό, σύμφωνα με τον από 28-1-1846 σχετικό νόμο. Η κατατόμηση των τεσσάρων καταδικών έγινε στις 20 Σεπτεμβρίου, χωρίς να σημειωθούν άλλα άπρόοπτα εκτός από ένα: Το ξέσπασμα ενός στρατιώτη που ήταν μέλος του διαθέσιμου εκτελεστικού αποπάσματος. Ο στρατιώτης αυτός που όνομαζόταν Μπουζήλος και άνηκε

στο Σύνταγμα του Γιάννη Κώστα, τιμωρήθηκε με 30 ημερών φυλάκιση στο Μεντρεσέ, επειδή την ώρα της εκτέλεσης «έφώνησεν αισχράς δυσφημίας κατά των δημίων έν καιρώ της εκτελέσεως του έργου των...».

Στις 14 Οκτωβρίου 1846, το Άρχηγείο Χωροφυλακής υπέβαλε στο Υπουργείο Στρατιωτικών μακροσκελέστατη αίτηση του Εισαγγελέα Έφετών Άθηνών, για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων κατά την κατατόμηση άλλων τεσσάρων καταδικών. Αυτοί ήταν ο Χριστόφορος Γεροντινός, δράστης φόνου στη Χαλκίδα, και οι Ιωάννης Παπαδιώτης, Γεώργιος Μπαλαμούτης και Γεώργιος Καρακάκης, δράστες του φόνου του Α. Πετσάλη στο χωριό Βιστρίτσα Ιστιαίας. Έδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι εκτελέσεις των όσων μελλοθάνατων είχαν καταδικαστεί για φόνο, γίνονταν τότε στον τόπο τέλεσής του, το πιθανότερο για παραδειγματισμό και ταυτόχρονη ικανοποίηση των συγγενών του θύματος για να αποφεύγονται άντεκδικήσεις. Οι τέσσερις κατάδικοι θα μετόγονταν από τις φυλακές της Σύρου και του Ναυπλίου στη Χαλκίδα μέσω Πειραιά, με πλοίο του Πολεμικού Ναυτικού. Το ίδιο πλοίο θα μετέφερε τη λαιμητόμο και τους δήμιους, με συνοδεία μίας ένισχυμένης Ένωμοτίας με επικεφαλής Αξιωματικό «εκ των νοημονεστέρων και ίκανοτέρων Υπομοιράρχων».

Σύμφωνα πάντα με την εισαγγελική αίτηση, ο Αξιωματικός αυτός φτάνοντας στη Χαλκίδα, θα συνεργαζόταν με τους εκεί Εισαγγελέα, Γραμματέα της Νομαρχίας, Διοικητή της Μοιραρχίας και Φρούραρχο. Ο τελευταίος θα αναλάμβανε «την κυρίως διεύθυνσιν και άνωτέραν στρατιωτικην επίτηρσιν». Για το σκοπό αυτό έπρεπε να συνοηθηεί έγκαιρα με το Υπουργείο Στρατιωτικών, ώστε να

βρεθεί ή απαραίτητη στρατιωτική δύναμη στους τόπους εκτέλεσης και προπαντός στη Βιστρίτσα, όπου οι μελλοθάνατοι σαν ντόπιοι «είχον πολλούς συγγενείς ή και ισχυρούς τινάς προστάτας, μέλλοντας ίσως να καταβάλωσι πάσαν προσπάθειαν προς απόδρασιν αὐτῶν ή εἰς τὸ νὰ ματαιώσωσιν ἄλλως τὴν ἐκτέλεσιν».

Γιὰ νὰ προληφθοῦν ὅλα αὐτὰ, ὁ Εἰσαγγελέας ζήτησε νὰ ὑπάρχει διαθέσιμο ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ἀκόμη διατύπωνε τὴ γνώμη νὰ προηγηθεῖ ἡ ἐκτέλεση στὴ Χαλκίδα τοῦ Χριστόφορου Γεροντινοῦ καὶ νὰ μεταχθοῦν ἀμέσως στὴ Βιστρίτσα οἱ ἄλλοι τρεῖς, ὥστε νὰ μὴ λάβουν οἱ συγγενεῖς τοὺς «νὰ αὐξήσωσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως προσκώματα». Στὴν προσπάθειά του νὰ προλάβει κάθε ἀπρόοπτο, θεωροῦσε πιθανὸ «νὰ μὴ παρέξωσιν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ Βιστρίτσας ἢ Ξηροχωρίου τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν μετὰ τῆς προσηκούσης προθυμίας, ὡς π.χ. τοὺς διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν λάκκων ἀχθοφόρους κ.λ.π.». Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ προβλέψουν ἐγκαιρὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὁ Εἰσαγγελέας καὶ ὁ Γραμματέας τῆς Νομαρχίας.

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα εἶναι διατυπωμένες καὶ οἱ διαταγὲς τοῦ Ὑπουργείου Στρα-

τιωτικῶν πρὸς τὸ Φρουραρχεῖο Χαλκίδας καὶ τὸ Ἀρχηγεῖο Χωροφυλακῆς, καὶ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸν Ὑπομοίραρχο Ἰωάννη Γούση, ποὺ ὄρισθηκε ἐπικεφαλῆς τῆς συνοδείας. Ὁ ἴδιος θὰ μετέφερε τὰ ἔγγραφα μὲ τῆς ἐπὶ μέρους ὁδηγίεσ πρὸς τῆς ἀρμοδίεσ Ἀρχῆς τῆς Χαλκίδας. Στὰ ἔγγραφα αὐτὰ ὑπάρχουν καταχωρημένες μερικὲς ἐνδιαφέρουσες λεπτομέρειεσ. Οἱ ἄνδρες τοῦ Ὑπομοίραρχου Γούση καὶ τῆς Μοιραρχίας Εὐβοίας, θὰ ἀναλάμβαναν τὴν τήρησιν τῆς τάξεσ στουὺς χώρουσ τῶν ἐκτελέσεωσ. Τὸ Φρουραρχεῖο Χαλκίδας θὰ ἐνισχυόταν μὲ ἓνα λόχο Ὀροφυλακῆς τοῦ Μεταβατικοῦ Σώματος Ἀττικοβοιωτίας.

Στὸν Ὑπομοίραρχο Γούση διευκρινιζόταν ὅτι θὰ παρουσιάζεσ στὸ Φρουραρχο Χαλκίδας τὴ διαταγὴ γιὰ τὴ συγκρότησιν ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, μόνον στὴν περίπτωσιν ποὺ οἱ δῆμιοι θὰ πρόβαλλαν ἀρνήσιν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ - τονιζόταν στὴ διαταγὴ - θὰ γινόταν ὁπωσδήποτε ἡ ἐκτέλεση «χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεωσ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ θανατικῆσ ποινῆσ νόμου». Σὲ ἐφαρμογὴ τῶν διαταγῶν αὐτῶν οἱ δῆμιοι ὁδηγήθηκαν στὴν Ἀθῆνα καὶ τέθηκαν κάτω ἀπὸ τὴ φρουρήσιν τῆσ Μοιραρχίας Πρωτευούσεσ.

Καθὼς τὸ καράβι μὲ τοὺς μελλοθάνατουσ ἀργούσε νὰ φτάσει στὸν Πειραιά, οἱ τραγικοὶ ἐκεῖνοι ἐκτελεσετῆσ τῆσ πιὸ φοβερῆσ ἀπαίτησεσ τοῦ νόμου, δημιουργούσαν σοβαρὰ προβλήματα στουὺς φρουροὺς τοὺς Χωροφύλακεσ. Ὁ Μοίραρχοσ Νικόλαοσ Τζαλακώστας, στὴν ἀπὸ 16-10-1846 ἀναφορὰ του πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖο Χωροφυλακῆς, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, ἔγραφε ὅτι οἱ δῆμιοι «κατήντησαν ἀνοικονόμητοι εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οἱ φυλάττοντεσ αὐτοὺς Χωροφύλακεσ μὲς κάμουν καθημερινῶσ παράπονα μὴ εὐχαριστούμενοι νὰ μὲνωσι μὲ

αὐτοὺς, διότι τοὺς ἀπειλοῦν συνεχῶσ ὅτι θὰ προξενήσωσιν θόρυβον καὶ ἄλλα τοιαῦτα». Στὴ συνέχεια ἐξηγοῦσε ὅτι «ἡ κυρία ἀπαίτησις τῶν δημίων εἶναι νὰ περιφέρουν τὴν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν (νὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἄλλαι (ἀπαιτησεῖσ) αἱ ὁποῖαι ἂν πραγματοποιηθοῦν, θὰ γεννηθοῦν μεγάλα σκάνδαλα».

Ὁ Μοίραρχοσ Τζαλακώστας, ἀγνοῶντα ὅτι οἱ δῆμιοι προορίζονταν γιὰ τὴ Χαλκίδα, πρότεινε νὰ μεταχθοῦν στὴν Εὐβοικὴ πρωτεύουσα ἢ στὸ Ναῦπλιο καὶ συγκεκριμένα στὸ Μπούρτζι. «Ἡ περαιτέρω ἐπιτήρησις αὐτῶν - κατέληγε στὴν ἀναφορὰ του - ἀπὸ μέρουσ τῆσ Χωροφυλακῆσ, προσβάλλει ὁπωσδήποτε τὴν ὑπόληψιν τῆσ διὰ λόγουσ τοὺς ὁποῖουσ ἐπισήμωσ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν». Ὁ Ἀρχηγὸσ Χωροφυλακῆσ Ἀντισυνταγματάρχης Μῆτροσ Δεληγιώργησ, συμφωνῶντασ μὲ τὸ Μοίραρχο, ζήτησε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν νὰ βρεθεῖ μιά λύση, ἐπειδὴ ὁπωσ παρατηροῦσε, «ἡ προκειμένη ὑπόθεσις δὲν ἐπιδέχεται βραδύτητα». Τὸ Ὑπουργεῖο ἀρκέστηκε νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι μετὰ τῆσ ἐκτελέσεωσ στὴν Εὐβοία, οἱ δῆμιοι θὰ μεταγόνταν στὸ Μπούρτζι, ἐνῶ ἡ λαιμητόμοσ θὰ παραδινόταν στὸ Ὀπλοστάσιο Ναυπλίου. Στὸ μεταξὺ στουὺς τέσσερισ μελλοθάνατουσ προστέθηκε καὶ ἓνασ πέμπτοσ, ποὺ εἶχε διαπράξει φόνο στὸ χωριὸ Ἅγιοσ τῆσ Ἰστιαίας. Στῆσ 5 Νοεμβρίου, ὅλοιοι τοὺς εἶχαν μεταχθεῖ στὴ Χαλκίδα. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα καὶ ὡρα 9 τὸ πρωί, ἐγινε ἡ καρατόμηση τοῦ Γεροντινοῦ «ἐν τάξει χωρὶσ νὰ ἀκολουθήσει ἡ παραμικρὰ δυσκολία ἢ ταραχὴ, μολονότι ἦτον πλῆθος λαοῦ συνηθροισμένον», ὁπωσ ἔγραφε στὴν ἀναφορὰ του πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖο Χωροφυλακῆσ ὁ Διοικητῆσ τῆσ Μοιραρχίας Εὐβοίας Νικόλαοσ Φιλάρτοσ.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια ἀναφορὰ, ὁ Εἰσα-

Κ ὀ τ ω : Ὅλα ἔχουν πια τελειώσει. Ἡ λαιμητόμοσ ἔπεσε σαν αὐλαία κλείνοντασ ἔτσι τὴ ζωὴ τοῦ τελευταίου γάλλου βασιλιά, τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ'. Ἀπέναντι Π ἂ ν ο Δημόσια ἐκτέλεση με τὴ γκιλοτίνα στη Γαλλία λίγο πριν τον τελευταίο μεγάλο πόλεμο. Ὅπωσ εἶναι γνωστὸ στὴ χώρα αὐτὴ ἡ γκιλοτίνα μόλισ πέρασ στάλθηκε στο μουσεῖο, μετὰ ἀπὸ μῖα «καριέρα» κοντὰ 200 χρόνων...

Το αυτοκίνητο συμβουλεύει τον οδηγό....

Έγώ είμαι αντικείμενο και σύ ιδιοκτήτης
Είμαι στα χέρια σου βολάν και σύ ο κυβερνήτης
Είμ' ένας δούλος σου πιστός και σύ αφεντικό
Έσ' δίνεις διαταγές και 'γώ τις έκτελώ.

Μέρα και νύχτα και πρωί, βράδυ και μεσημέρι,
Άνοιξη και φθινόπωρο, χειμώνα καλοκαίρι,
Όποια κι 'αν θέλης ώρα, Σύ, αυτή και ξεκινάμε,
Πόσο θέλεις να τρέξουμε, πόσο μακριά να πάμε.

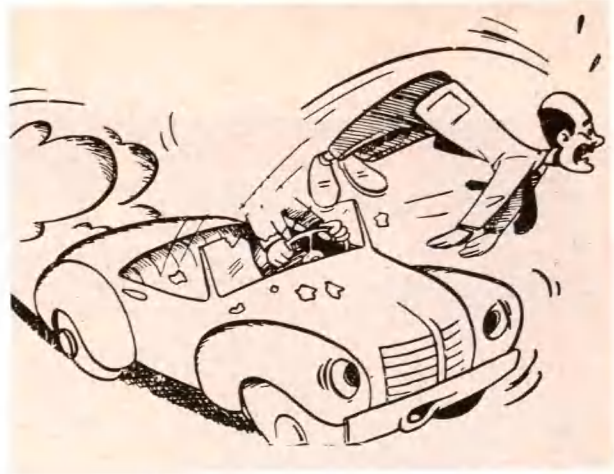
Τόν δρόμο τόν όριζεις, Σύ, πού να σταθούμε, πόσο,
Πού θέλεις να περάσουμε, τι βάρος να σηκώσω
Όπου μ' αφήνης κάθομαι, όπου θελήσης πάω
Όσο κι 'αν θέλης ξάγρυπνῶ και δέν ζητώ να φάω.

Μαζί μου κάνεις έκδρομές σ' ωραίες έξοχες
Σε θάλασσες και σε βουνά, κοντές και μακρινές
Χωριά και πόλεις άγνωστες, με μένανε γυρίζεις,
Δάση, τοπία μαγικά, τουριστικά γνωρίζεις.

Παντού σε πάω άνετα, με πάγους, δέν κρυώνεις
Μπορείς να παίρνης φίλους σου και βάρη να φορτώνης,
Τόν άρρωστό σου στο γιατρό, πηγαίνω να τόν σώσω
και κάνω πάντα ό,τι μου πής, χαρά για να σου δώσω.

Έχω στα πόδια μου φτερά και δύναμι να τρέχω
Έχω στα στήθεια μου φωτιά στην κούρασι άντέχω
Πρόσεχε όμως οδηγέ τη δύναμι πούέχω
Φυλάξου από τόν πειρασμό, πού, όσο θέλεις τρέχω.

Πρόσεχε την ταχύτητα, τó σίδηρο, τó βάρος
Μπαίνει άπ' αυτά σε πειρασμό και ένεδρεύει ό χάρος.
Δέν έχω νού να σκέπτομαι και από σε προσμένω
νάχης τó νού σου ξάστερο και όχι σκοτισμένο.

Πρόσεχε πάντα οδηγέ τά σήματα τούς φάρους,
Δώσε προτεραιότητα στους οδηγούς τούς άλλους.
Μην είσαι άνυπόμονος άψύς και νευρικός
μη γίνεσαι κενόδοξος, μικρός, κομπλεξικός.

Πρόσεχε τó οινόπνευμα ποτέ μη γίνης πότης,
Πάντα νάσαι νηφάλιος, ένας σωστός ίππότης,
Νά μη τρομάξης τούς πεζούς, τούς γέρους τούς
τυφλούς,
μητέρες με τά βρέφη τους, παιδιά ή και χωλούς.

Γιατί γίνομαι δήμιος, και τότε, χωρίς πόνο,
παιδάκια αφήνω όρφανά και σπίτια έρημώνω.
Τά γέλια κάνω δάκρυα και τις ψυχές πληγώνω
και σένα, πούσαι άφέντης μου, χωρίς οίκτο σκοτώνω.

Στέλνω πολλούς στη φυλακή και στο Νοσοκομείο
κι' αυτούς πού βιάζονται πολύ και στο Νεκροταφείο.
Σκοτώνω ωραίους, ισχυρούς, πλουσίους και φτωχούς
παιδάκια, γέρους και μικρούς, μεγάλους και σοφούς.

Γεννήθηκα για δούλος σου να δίνω τη χαρά,
μ' αν δέν άκούσης όλα αυτά, φέρνω τη συμφορά.
Έσ' είσαι ό άφέντης μου και Σύ θ' άποφάσισης
αν, στην καλή μου άποστολή, πρέπει να με κρατήσης.

Σπύρος Γεωργούσης

Εκατοντάδες άνθρωποι χάνουν κάθε χρόνο τη ζωή τους στους δρόμους της πατρίδας μας. Από αυτούς, πολλοί θα μπορούσαν να έχουν σωθεί αν κάποιος, ή κάποιιοι, απ' εκείνους που βρέθηκαν εκεί ήξερε να κάνει μερικά απλά πράγματα. Να προσφέρει τις πρώτες βοήθειες.

Δεν υπάρχει πιο φοβερή αγωνία από το να περιμένεις βοήθεια κι αυτή ν' αργεί. Γιατί λοιπόν να μη μπορούμε να βοηθήσουμε κι εμείς; Δεν είναι κάτι το τρομερό δύσκολο. Αρκεί να ξέρουμε μερικά βασικά πράγματα.

Πρώτες Βοήθειες στην Άσφαλητο

«Έχει συμβεί κάποιο ατύχημα. Κάποιος έχει τραυματισθεί! Τι να πρωτοκάνω».

– Θυμήσου τις πέντε αρχές των «πρώτων βοηθειών».

1. Απομάκρυνε το θύμα από τον κίνδυνο. Αν βρίσκεται σε ασφαλές μέρος, προσπάθησε να το κρατήσεις ακίνητο.
2. Έλεγε αν αναπνέει. Αν το θύμα δεν αναπνέει, σπρώξε το κεφάλι του προς τα πίσω και κάνε του τεχνητή αναπνοή.
3. Έλεγε αν αιμορραγεί. Αν ναι, προσπάθησε να σταματήσεις την αιμορραγία.
4. Έλεγε αν έχει πάθει «σοκ». Αν βλέπεις τέτοια σημάδια, προσπάθησε να το καταπολεμήσεις.
5. Στείλε κάποιον να ειδοποιήσει το ασθενοφόρο (Κάλεσε το 166, το 100 ή το 109).

– Αν τηρήσεις αυτές τις πέντε αρχές, γρήγορα, προσεκτικά, έχεις κερδίσει μια καλή ευκαιρία για να σώσεις κάποιον, που είναι τραυματισμένος σοβαρά.

– ΔΙΑΣΩΣΗ

«Κινδυνεύει εδώ που βρίσκεται. Πώς να τον μετακινήσω;»

– Όταν μετακινείς ένα τραυματία, υπάρχει ο κίνδυνος να επιδεινώσεις την κατάστασή του, ιδιαίτερα αν πρόκειται για τραύματα στη σπονδυλική στήλη ή στο λαιμό. Αλλά, καμιά φορά, ο κίνδυνος

είναι μεγαλύτερος αν δεν τον μετακινήσεις. Ίσως το αυτοκίνητο καίγεται ή υπάρχει πολλή χυμένη βενζίνη. Ίσως το θύμα να βρίσκεται ξαπλωμένο στο δρόμο και να κινδυνεύει να το πατήσει κάποιο αυτοκίνητο. Τότε πρέπει να το μετακινήσεις, αλλά με προσοχή. Ο κανόνας είναι να αποφεύγεις, όσο γίνεται, τις κάμψεις και τις συστροφές του λαιμού, του σώματος και των μελών. Για παράδειγμα, αν βρεις το θύμα με σταυρωμένα τα πόδια, μετακινήσέ το όπως είναι. Τα σπασμένα οστά έχουν αιχμηρές άκρες, που μπορούν να προκαλέσουν εσωτερικές κακώσεις, αν μετακινηθούν.

– Αν κάποιος βρίσκεται αναισθητός στο δρόμο, μπορείς να τον τραβήξεις σε ασφαλές μέρος, πιάνοντάς τον από τα χέρια ή από τα πόδια, ποτέ μην τον στρώξεις στα πλάγια.

– ΑΝΑΠΝΟΗ

«Νομίζω πως δεν αναπνέει. Τι να κάνω;»

1. Κοίτα μήπως το θύμα είναι αναισθητό. Χτύπα τον στον ώμο και ρώτησε δυνατά, «είσαι καλά;».
2. Άνοιξε τις αεροφόρους οδούς. Σιγουρέψου ότι είναι καθαρές. Αν στο στόμα του έχει κάποιο τραύμα, το ίδιο του το αίμα μπορεί να τον πνίξει.
– Όταν το θύμα είναι αναισθητό, η γλώσσα μπορεί να πέσει προς τα πίσω και να κλείσει το φάρυγγα. Ελευθέρωσε το φάρυγγα βγάζοντας τη γλώσσα έξω, αφού γείρεις το κεφάλι του προς τα πίσω, σηκώνοντας με το

ένα χέρι απαλά το λαιμό και σπρώχνοντας με το άλλο στο μέτωπο το κεφάλι πίσω.

3. Σιγουρέψου αν το θύμα αναπνέει ή όχι. Βάλε το αυτί σου στο στόμα του και στη μύτη του. Προσπάθησε ν' ακούσεις ή να αισθανθείς την αναπνοή του. Κοίτα το στήθος του να δεις αν ανεβοκατεβαίνει. Αν τελικά δεν αναπνέει, ετοιμάσου να του κάνεις τεχνητή αναπνοή «στόμα με στόμα».

«Πώς να του κάνω τεχνητή αναπνοή;»

1. Άνοιξε το στόμα του και τράβηξε το κεφάλι του προς τα πίσω, όπως περιγράφεται παραπάνω. Κράτα τη μύτη κλειστή. Σφράγισε το στόμα του με το στόμα σου, και φύσηξε τέσσερις γρή-

Πάνω: Τοποθετούμε τον αναισθητό τραυματία με το πλάι ώστε αίμα ή άλλα υγρά να τρέχουν από το στόμα του χωρίς να τον πνίγουν. Κάτω: Κλείνουμε με το ένα χέρι μας τη μύτη του τραυματία πριν αρχίσουμε την τεχνητή αναπνοή. Απέναντι κάτω: Το τόσο πολύτιμο – αλλά και παραμελημένο – κομμάτι πρώτων βοηθειών.

γορες αλλά γεμάτες εκπνοές. Ανάμεσα στις εκπνοές, τραβήξου λίγο για να εισπνεύσεις και για να βγει ο αέρας από τους πνεύμονες του θύματος.

2. Έλεγξε αν το θύμα άρχισε να αναπνέει μόνο του.
3. Αν δεν άρχισε να αναπνέει, συνέχισε να του κάνεις τεχνητή αναπνοή, διοντάς του μια μεγάλη αναπνοή κάθε πέντε δευτερόλεπτα. Κοίτα αν το στήθος του πέφτει ανάμεσα στις αναπνοές.

– Αν το θύμα άρχισε να αναπνέει, κράτησέ του το στόμα ανοιχτό και πρόσεχέ τον, γιατί μπορεί να ξανασταματήσει.

– ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

«Πώς μπορώ να σταματήσω την αιμορραγία;»

– Το καλύτερο που μπορείς να κάνεις είναι να πιέσεις την περιοχή του τραύματος κατ' ευθείαν με την παλάμη του χεριού σου, βάζοντας πάνω στην πληγή ένα κομμάτι ύφασμα. Το ύφασμα ανάμεσα στο χέρι και την πληγή, θα βοηθήσει στον έλεγχο της αιμορραγίας, απορροφώντας το αίμα και επιτρέποντας του να πήξει. Θα πρέπει να συνεχίσεις να πιέζεις μέχρι να σταματήσει η αιμορραγία τελείως, ή μέχρι να φτάσει το ασθενοφόρο και να αναλάβουν τον τραυματία οι νοσοκόμοι.

– Μην βγάλεις το ύφασμα, αν το διαπεράσει το αίμα, γιατί έτσι δυσκολεύεις το πήξιμο του αίματος. Αντίθετα πρόσθεσε κι άλλο στρώμα υφάσματος και συνέχισε να πιέζεις δυνατά.

– Προσπάθησε να δάσεις το θύμα σε τέτοια θέση, ώστε το τραύμα να βρίσκεται σε ψηλότερο επίπεδο από την καρδιά (βέβαια, αν υπάρχει ένδειξη για κάποιο κάταγμα, αποφεύγουμε οποιαδήποτε μετακίνηση). Αυτό, μειώνει την πίεση του αίματος στην πληγή και ελαττώνει την αιμορραγία. Πίεζε, πάντα, με το χέρι σου την πληγή.

– Αν, παρ' όλα αυτά, δεν σταματήσει η σοβαρή αιμορραγία από τραύμα στο πόδι ή στο χέρι, ακολούθησε μια άλλη μέθοδο. Πίεσε με το χέρι σου την αρτηρία που αιμορραγεί, ψηλότερα από το τραύμα προς την καρδιά. Η πίεση σ' αυτά τα σημεία, θα σφίξει την αρτηρία πάνω στο κόκκαλο και έτσι θα σταματήσει η αιμορραγία. Ενώ όμως θα κάνουμε αυτά, δεν θα κατεβάσουμε το σηκωμένο χέρι ή πόδι, ούτε θα σταματήσουμε την πίεση

κατ' ευθείαν πάνω στην πληγή.

– Μην χρησιμοποιήσεις λάστιχο (περιαγωγέα), εκτός αν η αιμορραγία δεν σταματάει με κανένα άλλο τρόπο. Ο περιαγωγέας εμποδίζει ολοκληρωτικά την κυκλοφορία του αίματος και μπορεί να δημιουργήσει γάγγραινα.

– Αν πρέπει να χρησιμοποιήσεις οπωσδήποτε περιαγωγέα, σε περίπτωση ακρωτηριασμού για παράδειγμα, πάρε ένα κομμάτι υφάσματος τουλάχιστο πέντε εκατοστά φαρδύ και τοποθέτησέ το κοντά στην άκρη του τραύματος. Μη χρησιμοποιήσεις κάτι στενό που μπορεί να κόψει το δέρμα. Μετά, πες στους τραυματιοφορείς ή στο γιατρό, πόση ώρα το άφησες δεμένο.

– Σ Ο Κ

«Πώς θα καταλάβω αν έχει πάθει σοκ;».

– Κάθε σοβαρό ατύχημα μπορεί να σοκάρει τον τραυματία. Και το σοκ μπορεί να τον σκοτώσει, ακόμα κι αν το τραύμα δεν είναι και τόσο σοβαρό.

– Όταν, λοιπόν, κάποιος καταλαμβάνεται από καταπληξία, πολλές βασικές λειτουργίες του οργανισμού του, ακόμα και η κυκλοφορία του αίματος, υπολείπουν. Πρόσεξε τις παρακάτω ενδείξεις:

– Η επιδερμίδα γίνεται κάτασπρη ή υποκόυνη ή μπορεί να φανούν στίγματα. Σε θύματα με πολύ σκούρα επιδερμίδα, έλεγξε το χρώμα των νυχιών και του εσωτερικού του στόματος.

– Ο σφυγμός είναι συνήθως γρήγορος αλλά ασθενής.

– Η θερμοκρασία του σώματος είναι πεσμένη και παρουσιάζεται εφίδρωση.

– Η αναπνοή είναι γρήγορη. Οι εισπνοές γίνονται επιπόλαια και ακανόνιστα με κόπο.

– Το θύμα συνήθως είναι ανήσυχο και παραπονιέται για φοβερή δίψα ή ναυτία.

– Το θύμα έχει «χαμένη» έκφραση και ακαταλόγιστη συμπεριφορά.

– Οι κόρες των ματιών είναι ορθάνοιχτες. (Βέβαια, δεν είναι ανάγκη να δεις όλες αυτές τις ενδείξεις. Και μερικές να δεις, καταλαβαίνεις ότι έχεις να κάνεις με περίπτωση καταπληξίας).

«Πώς θα το καταπολεμήσω;»

– Πρέπει να κάνεις τις παρακάτω ενέργειες για να επαναφέρεις την κανονική κυκλοφορία του αίματος και την αναπνοή:

– Βάλε τον τραυματία να ξαπλώσει. Αυτό είναι καλό για την κυκλοφορία (μην τον κουνήσεις όμως αν υποψιάζεσαι κάταγμα στο λαιμό ή στη σπονδυλική στήλη).

– Σκέπασέ τον με σκεπάσματα, κι' αν δεν έχεις, αγκάλιασέ τον για να διατηρήσεις τη θερμοκρασία του. Δε χρειάζεται να τον ζεστάνεις, αρκεί να μην τον αφήσεις να κρυώσει άλλο.

– Αν ο τραυματίας είναι αναισθητός και δε φαίνεται να έχει σοβαρά τραύματα, βάλε τον να ξαπλώσει στο πλάι, ώστε αίμα ή υγρά από το στόμα του να τρέχουν και να μην τον πνίγουν. Παράλληλα φρόντισε να κρατήσεις ανοικτές τις αεροφόρους οδούς.

– Μην του δώσεις υγρά να πει.

– Αν έχει τις αισθήσεις του και δεν υπάρχουν σοβαρά τραύματα στα πόδια, το υπογάστριο ή το στήθος, βάλε τον να ξαπλώσει με τα πόδια ψηλά. Αν δεν είσαι σίγουρος για τα τραύματα, κράτησέ τον σε οριζόντια στάση.

«Αυτά είναι όλα όσα πρέπει να ξέρω;»

– Όχι βέβαια! Αυτές όμως οι λίγες γνώσεις είναι χρησιμότερες από το τίποτα, έστω κι αν είναι επιφανειακές. Αν, τώρα, θέλεις πραγματικά να μάθεις να τα βγάζεις πέρα στις δύσκολες καταστάσεις ανάγκης, πρέπει να παρακολουθήσεις ειδική εκπαίδευση στα σχετικά σεμινάρια του Ερυθρού Σταυρού ή άλλων φορέων ή να καταποτιστείς σχετικά από κατάλληλα βιβλία πρώτων βοηθειών που κυκλοφορούν.

Από τη σειρά Shell Answer Series, nr.30.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Μια ουμανιστική προσέγγιση

Του κ. R.J. DEMPSEY
της Καναδικής Έφιππης
Αστυνομίας

Μεταφρ. Ενωμ. Κων. Καραγιάννη

Κάθε θεώρηση της επιβολής του νόμου περιλαμβάνει την πρόληψη του εγκλήματος, σαν κύριο στοιχείο του ορισμού της, ενώ η πρόληψη του εγκλήματος, από την πλευρά της, είναι μια πιο σφαιρική έννοια, που περιλαμβάνει την επιβολή του νόμου σαν ένα μερικότερο θέμα της. Στο αστυνομικό σύστημα, που η επιβολή του νόμου έχει την προτεραιότητα, οι αστυνομικοί ελέγχουν την τέλεση εγκλημάτων, που θεωρούνται κολλήσιμα από τη νομοθεσία, και δραστηριοποιούνται αντιδρώντας στην εκδήλωση αυτής της τέλεσης. Από την άλλη μεριά, η Αστυνομία που ενδιαφέρεται κύρια για την πρόληψη του εγκλήματος, προσπαθεί να ανεβάσει το επίπεδο της κοινωνικής διαπαιδαγώγησης, αλλά να εξακολουθήσει με επιτυχία το στενά αστυνομικό της έργο, «... την αποκάλυψη των εγκλημάτων, τη σύλληψη των ενόχων, και τη διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης και της νόμιμης τάξης»¹.

Η πρόληψη του εγκλήματος όμως δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν μόνη και αυτοτελής οντότητα. Είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και ανομοιογενής, όπως και τα περισσότερα καθήκοντα, που έχουν ανατεθεί σήμερα στον σύγχρονο αστυνομικό χωρίς θέβαια, και να είναι μόνη υπεύθυνη γι' αυτό η αστυνομία. Η επιτυχία ή η αποτυχία της πρόληψης του εγκλήματος εξαρτάται από την αμοιβαία συνεργασία των πολιτών, της Αστυνομίας, της Δικαιοσύνης και της Διοίκησης. Οι μεταξύ τους σχέσεις και οι θετικές ή αρνητικές αλληλεπιδράσεις, θα κρίνουν ακριβώς μέχρι ποιο σημείο είναι εφικτή η πρόληψη του εγκλήματος.

Η εγκληματική ενέργεια, τώρα, δεν είναι καθόλου πολύπλοκη. Πολύπλοκες είναι οι αιτίες που τη δημιουργούν. Η έρευνα, λοιπόν, πρέπει να ενδιαφέρεται για τους λόγους που δημιουργούν τον εγκληματία: και υπάρχουν πάρα πολλοί παράγοντες που μπορούν να επιδράσουν σ' αυτό, των οποίων οι σύγχρονες κοινωνικές τάσεις απαιτούν την αποκάλυψη.

Ιστορικά, οι κοινωνίες διαπίστωσαν την αύξηση της εγκληματικότητας εξ αιτίας «της αύξησης του πληθυσμού, των γρηγορών τεχνολογικών και κοινωνικών αλ-

λαγών, της ψυχικής και ψυχολογικής απόστασης ανάμεσα σε διοικούντες και διοικούμενους, και της αύξησης της ανεργίας»². Από την άλλη πλευρά οι σύγχρονοι κοινωνιολόγοι θεωρούν την οικογένεια σαν την πρωταρχική κοινωνική αιτία της διαμόρφωσης πρότυπων συμπεριφοράς και κοινωνικών σχέσεων, και πιστεύουν πως η αποδυνάμωση του πρότυπου της ισχυρής πατριαρχικής οικογένειας συνδέθηκε στο παρελθόν με την κατάρρευση μιας ολόκληρης τάξης πραγμάτων και την παρακμή ενός πολιτισμού: η περασμένη δεκαετία φάνερωσε μια τέτοια παρακμή στις κοινωνίες ολόκληρου του Δυτικού Κόσμου. Καθώς οι αξίες της οικογένειας καταρρίπτονται, ο υποβιβασμός των βασικών αρχών και αντιλήψεων για κοινωνική πειθαρχία και υπευθυνότητα είναι αναπόφευκτος, μια

που οι αρετές της αυτεπίγνωσης και του σεβασμού των άλλων γεννιούνται μέσα στην οικογένεια. Αν και δεν γεννιούνται μόνο αρετές στην οικογένεια η άδικη συμπεριφορά των γονιών ή η κακομεταχείριση των παιδιών, μπορεί να ενσταλάξει στα τελευταία μια αίσθηση απογοήτευσης και να πληγώσει τις πεποιθήσεις τους για τις ανθρώπινες αξίες. Αν κάποια ενέργεια των γονιών τραυματίσει τον αυτοσεβασμό και την αυτοπόληψη του παιδιού, η θεραπεία αυτού του ψυχολογικού τραύματος δεν είναι εύκολη «η οικογένεια δημιουργεί το υπόβαθρο για τις όποιες συναισθηματικές διαταραχές του ατόμου, διαταραχές που συχνά οδηγούν στη διάπραξη ενός εγκλήματος»³.

Το έγκλημα, σαν νομικός όρος, δεν περιλαμβάνει κοινές παραβάσεις, όπως είναι οι τροχαίες μικροπαραβάσεις ή οι ελαφρές παραβάσεις των αστυνομικών διατάξεων. Σύμφωνα με τη λαϊκή αντίληψη, σαν εγκλήματα χαρακτηρίζονται οι πράξεις που κυμαίνονται από την απλή σωματική βλάβη μέχρι το φόνο: από μια ψευδή θεβαίωση μέχρι την κατάχρηση από το κλέψιμο ενός πορτοφολιού μέχρι την ένοπλη ληστεία. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, πως όλα αυτά τα εγκλήματα δεν είναι καθόλου λίγα για να τα αντιμετωπίσει η Αστυνομία. Η σημερινή πολύπλοκη κοινωνία, καθώς δέχεται την εισβολή της αναπτυσσόμενης τεχνολογίας, πιέζει τα άτομα της με μια πληθώρα κοινωνικών ασθενειών και διευρύνει τον ελεύθερο χώρο για την εκδήλωση εγκληματικών ενεργειών.

Τελικά, η Αστυνομία και η Κοινωνία ολόκληρη, πρέπει να ερευνήσουν τα αίτια των εγκλημάτων, για να μπορέσουν μετά να εφαρμόσουν αποτελεσματικά τα προγράμματα πρόληψής τους. Η κοινωνία, πάντως, όλο και περισσότερο απαιτεί από την Αστυνομία να εφαρμόζει τους νόμους με κάθε αυστηρότητα και προς κάθε πλευρά. Έτσι, οι μέθοδοι της παραδοσιακής αντιμετώπισης του εγκλήματος πρέπει να βελτιωθούν, ώστε να επωφεληθούν απ' την ανάλυση των κοινωνικών επιδράσεων αλληλεπιδράσεων. Οι παλιές κοινωνίες ήταν μικρές, απλές και ομοιογενείς, ενώ η σύγχρονη κοινωνία τείνει στο αντίθετο άκρο: ψυχρή, απρόσωπη και πολύπλοκη. Η σημερινή κοινωνία δημιουργεί πρότυπα συμπεριφοράς, που συχνά φαίνονται ηθικά ανεπίτρεπτα. Οι πολίτες δείχνουν πολύ μικρό ενδιαφέρον για το έγκλημα γύρω τους, και ενεργοποιούνται μόνον όταν τους θίξει προσωπικά: όταν φτάσει στον

ίδιο ή στην οικογένειά του. Πιστεύεται ότι είναι καλύτερο να μην ξέρει κανείς τον γείτονά του παρά να μπερδεύεται στα προβλήματά του. Σήμερα η Κοινωνία αποφεύγει τις ευθύνες της με την τάση να αφήνει τις υποχρεώσεις της να τις εκπληρώνουν κάποιοι άλλοι, γιατί τάχα αυτός ο «άλλος» ξέρει καλύτερα τι πρέπει να κάνει. Αυτές οι τάσεις είναι ιδιαίτερα ατυχείς και δυστυχώς επικρατούν, όπως φαίνεται όταν, «...τριάντα οκτώ άτομα έβλεπαν αδιάφορα τη δολοφονία του KITTY GENOVESE σ' ένα δρόμο της Νέας Υόρκης το 1964· και μια γυναίκα που την μαχαίρωσαν στο Εμπορικό Κέντρο της Ουάσιγκτον τα Χριστούγεννα του 1979»⁴.

Αυτή η τάση για έλλειψη ενδιαφέροντος έχει πια μπει μέσα μας και εμφανίζεται εντονότερα στη νέα γενιά. Ακόμα, εκδηλώνεται μια αντιπάθεια και μια έχθρα για «το κατεστημένο», «τα γουρουνία», «τους γραφειοκράτες», ή με όποιο άλλο όρο αναφέρονται στους εκπροσώπους των διάφορων αρχών. Η Αστυνομία υποφέρει απ' όλη την ένταση αυτή της επιθετικής αντιμετώπισης, γιατί βρίσκεται στην πρώτη γραμμή άμυνας της Δημοκρατικής Κοινωνίας. Μπορεί κανείς να θεωρήσει την πρόληψη του εγκλήματος ίσως σαν τίποτα περισσότερο από μια αλλαγή στις συνήθειες, μια επιστροφή και αναθίωση του παλιού εκείνου χρυσού κανόνα: «Μην κάνεις στους άλλους, ό,τι δεν θέλεις να σου κάνουν εσένα οι άλλοι». Η Αστυνομία, έτσι δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια προέκταση του καθήκοντος του κάθε πολίτη να προστατεύει την Κοινωνία, στην οποία ζει. Και στόχος της δεν είναι να αποξενώσει τον πολίτη από τα φυσικά του δικαιώματα, αλλά να τον βοηθήσει να εκτελέσει πιο αποτελεσματικά τις κοινωνικές του υποχρεώσεις.

Όταν, λοιπόν, ένα τμήμα της Κοινωνίας, ασκεί τα δικαιώματά του σε βάρος του άλλου, η σύγκρουση με την Αστυνομία είναι αναπόφευκτη. Και η Αστυνομία, όμως, έχει μια ευχέρεια, που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε κατάχρηση εξουσίας και σε καταπάτηση των δικαιωμάτων του πολίτη· Η συμπεριφορά αυτή γεννάει την έλλειψη εμπιστοσύνης και σεβασμού και την έχθρα εναντίον της. Και, όπως είναι γνωστό, η έχθρα φέρνει έχθρα, και σύντομα γεννιέται το μίσος. Πραγματικά, οι αστυνομικοί είναι οι «απομονωμένοι ξένοι» ανάμεσα σε «φίλους». Η προσοχή τους – μιας και δεν τους δίνονται άλλες δυνατότητες – είναι στενά συγκεντρωμένη στην κατά γράμμα πιστή και αυ-

στάση του κόσμου απέναντί της. Το Κοινό αποφεύγει να αναφέρει διαταράξεις της Κοινής Ειρήνης, ή να παραστεί σαν μάρτυρας στη δίκη κάποιου εγκληματία. Αρνείται να βοηθήσει την Αστυνομία κατά την καταστολή διαδηλώσεων ή τη σύλληψη εγκληματιών και ακόμα αρνείται πληροφορίες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν την διελεύκανση κάποιου εγκλήματος. Ακόμα και τα θύματα αισθάνονται αντιπάθεια για την Αστυνομία, όταν είναι αναγκασμένα να περά-

ασαφή και αμφιλεγόμενο ρόλο. Πρέπει να είναι φίλος και προστάτης στην ώρα της ανάγκης, αλλά είναι ταυτόχρονα εχθρός και καταπιεστής όταν επιδίδει εντάλματα ή προβαίνει σε συλλήψεις. Είναι, ανάλογα με τις περιστάσεις, γιάτρός, δικηγόρος, κοινωνικός λειτουργός ή ψυχολόγος. Πρέπει να φτάσει αμέσως όπου τον καλούν, κι αν αργήσει λίγο θα αντιμετωπίσει έντονη κριτική και αγανάκτηση. Ακόμα, θέλουμε τον Αστυνομικό να βρίσκεται παντού και πάντα έτοιμος

Το αστυνομικό επάγγελμα είναι το πιο ιδιότυπο. Ο συναισθηματικός κόσμος του αστυνομικού δέχεται καθημερινά τα πιο διαφορετικά ερεθίσματα, αφού η δουλειά του καλύπτει ένα τόσο ευρύ φάσμα, από τη στοργή στους νέους ως την ωμή δια-

στηρή εφαρμογή του νόμου, υπολογίζοντας περισσότερο το γράμμα του νόμου παρά τις ανθρωπίνες αιτίες. Είναι πολύ δύσκολο για τον αστυνομικό να καταλάβει πως αυτός ο υπηρέσιακός ζήλος περιορίζει και τη δική του ελευθερία, όπως περιορίζει την ελευθερία του πολίτη που συλλαμβάνεται. Και πώς έτσι, φτάνει ο τύπος να γίνεται πιο σημαντικός από την ουσία, δηλαδή την προστασία του κοινωνικού συνόλου.

Η αποξένωση της Αστυνομίας απ' τον κόσμο οφείλεται όμως και στην αρνητική

σούν μια ολόκληρη μέρα στο Αστυνομικό Τμήμα και στο Δικαστήριο, χάνοντας έτσι το μεροκάματό τους. Αυτές, λοιπόν, οι αντιθέσεις και η έλλειψη συνεργασίας δεν ενισχύουν, βέβαια, αλλά μειώνουν τις δυνατότητες της Αστυνομίας, που έτσι αποξενώνεται από την Κοινότητα που υπηρετεί.

Από την άλλη πλευρά, η Κοινωνία έχει επιφορτίσει τον Αστυνομικό με ένα

για το κάθε τι. Τον θέλουμε να δουλεύει μέρα και νύχτα, χωρίς ανάπαυλα ούτε για ύπνο, ενώ εμείς, οι πολίτες, αρνούμαστε ακόμα και τη βοήθειά μας με μια πληροφορία, και προτιμάμε να μένουμε ήσυχoi και αμέτοχοι στα άνετα και ασφαλή σπιτάκια μας.

συνέχεια στη σελ. 795

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Του Νίκου ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

Έκλεισε ο κύκλος, έκαμε τὸ γύρο τῆς ἡματιᾶ, χάρηκε λίγο Ἑλλάδα. Βουνά, καρπερές πεδιάδες, πολιτείες, χωριά, ἄνθρωποι, κουθέντες, ὅλα τώρα ξανάρχονται στὸ νοῦ ἀνάκατα, ἀνυπόμονα, καὶ ζητοῦν νὰ καταταχτοῦν σ' ἓνα σύνολο, νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ πάρουν νόημα. Σὰ νὰ μὴν εἶναι τὸ ταξίδι μιὰ ἀφιλόκερδη χαρὰ τοῦ ματιοῦ, ἓνα σερίανι τοῦ κορμιοῦ, παρὰ ψυχικὴ καὶ νοητικὴ ἐξόρμηση καὶ ἔρευνα.

Ἡ γαλήνια ματιὰ ποὺ ἀρκεῖται στὸ θέαμα, στὴν πολύχρωμη πολυκίνητη αἰσθησιακὴ ἐπιφάνεια, δὲν εἶναι πιά τοῦ καιροῦ μας. Σήμερα θέλουμε νὰ σκίσομε τὸν πέπλο, ἃς εἶναι κι ὠραῖος, νὰ δοῦμε τὴν πραγματικότητά ποὺ κρύβεται πίσω καὶ νὰ τῆς ζητήσομε τὸ λόγο. Ἄδικος μᾶς φαίνεται σήμερα ὁ κόσμος, κατώτερος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία ἐνὸς τίμιου ἀνθρώπου· θέλουμε νὰ φέρομε σὲ στενή, πιστὴ ἀνταπόκριση τὴν πραγματικότητα μὲ τὴν καρδιά μας καὶ νὰ δημιουργήσομε νέα ἰσορροπία. Καὶ τότε πιά ἡ νέα ποῦ θ' ἀποκρυσταλλωθεῖ ἐπιφάνεια, γιὰ κάμποσον καιρὸ, δὲ θὰ κρύβει μεγάλες ἀντίφασες· θὰ ἔρθει ἡ λεγόμενη ἰσορροπημένη κλασικὴ ἐποχὴ. Ἡ

ματιὰ τότε θὰ μπορεῖ, ταξιδεύοντας, νὰ κοιτάζει γαλήνια τὸν κόσμο. Μὰ ὡς τότε, ἃς ταξιδεύομε ἐρευνώντας, σκίζοντας τὸν πέπλο, πονώντας.

Τὸ ταξίδι ἀνανεώνει τὶς αἰσθήσεις, καὶ πράγματα χιλιοεπιπλεγμένα σὲ ξαφνιάζουν σὰ νὰ τὰ βλέπεις γιὰ πρώτη φορά. Στὶς πολιτείες καὶ στὰ χωριά τῆς Πελοποννήσου σὰ νὰ εἶδα γιὰ πρώτη φορά τὶς φυσιολογίες, τὶς χειρονομίες, τὶς μορφές τῶν ἀνθρώπων τῆς ράτσας μου. Καὶ γέμισε ἡ θύμηση ἀπὸ μικρὰ γοργοκίνητα μάτια, ἀπὸ κιτρινωμένες θερμισσμένες ὄψεις, ἀπὸ κινήματα ὅλο ζωντάνια, γρηγοράδα καὶ ἀπληστία. Καὶ ξαφνικά, στὶς ταβέρνες, στὰ πανηγύρια, στὶς σκόλες, ἅμα πιοῦν λίγο οἱ γεμάτοι λογικὴ καὶ συμφεροντολογία ἐμποράκι καὶ τσολιάδες ξεσποῦν σὲ μελαγχολικοὺς ἀνατολίτικους ἀμανέδες, σ' ἓνα ἄχτι ἀπροσδόκητο, ξεσκεπάζουν μιὰ ψυχὴ τέλεια διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ξεμέθυστη καθημερινὴ ψυχὴ τους. Πλοῦτο μεγάλο, μακρινὴ νοσταλγία, μέρκι...

Ὁ Διγενῆς, ἀπὸ πατέρα Ἑλληνα καὶ μάνα Ἀνατολίτισσα, εἶναι, τὸ νιώθεις, ὁ συμβολικὸς ἥρωας τῆς ράτσας. Κι ἀνησυχίες γεννιοῦνται μέσα σου, προβλήματα δύσκολα καὶ ἐλπίδες ἀπόκοτες. Ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ λαοὶ ἦταν μείγμα ἀπὸ ποικιλότερες γεροντικὲς καὶ νεαρὲς φυλές, εὐρωπαϊκὲς καὶ ἀνατολίτι-

κες, ὅμοια καὶ ὁ σύγχρονος δικὸς μας λαὸς ἀφομοίωσε μὲ τὴ μεγάλη καὶ σκληρὴ του δύναμη Σλάβους, Ἀρβανίτες, Φράγκους, Ἀραβες, Τούρκους. Νέο χαρμάνι. Καὶ δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε πῶς εἴμαστε παλιά, γερασμένη ράτσα. Εἴμαστε καινούρια, θράζουμε ἀκόμα τὰ αἵματα, μούστος ἀκαταστάλαχτος.

Μὰ γεροντοδείχνουμε, γιὰτι μιὰ ἐμμονὴ δικαιολογημένη ἰδέα μᾶς γυρίζει τὰ μάτια πρὸς τὰ πίσω, μᾶς ἐρεθίζει μὲ μεγάλες θύμησης, μᾶς κάνει ν' ἀσχολούμαστε καὶ νὰ ζοῦμε πολὺ μὲ τὰ περασμένα, σὰ νὰ εἴμαστε γέρικη ράτσα. Ἡ ἐμμονὴ αὐτὴ ἰδέα ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητας καὶ αὐτὴ στροβιλίζει στὴν τροχιά τῆς καὶ ἀφομοιώνει τὰ ξένα αἵματα.

Κοιτάζω τοὺς ἐμπόρους, τοὺς χωριάτες, τοὺς νοικοκυραίους καὶ τὶς γυναῖκες τους, τὰ φερσμάτα τους, πῶς δροῦν καὶ ἀντιδροῦν, καὶ μάχομαι νὰ ξεχωρίσω τὰ δυὸ μεγάλα ρέματα ποὺ ἀποτελοῦν τὴ διγενὴ ψυχὴ τοῦ Νεοέλληνα. Καὶ νὰ θρῶ μὲ λαχτάρα ἂν κατόρθωσαν πουθενὰ νὰ φτάσουν στὴ σύνθεση. Ἐτσι, κοιτάζοντας τὸν ἀργολικὸ κάμπο, ἀνεβαίνω πρὸς τὴν Κόρινθο καὶ ἀραδιάζω στὸ νοῦ μου τὶς κύριες ιδιότητες τοῦ ἀρχαίου προγόνου: Ἀγάπη τῆς ζωῆς, ἤρεμο ἀντίκρισμα τοῦ θανάτου, καλλιέργεια τοῦ κορμιοῦ, ἀρ-

μονία νου και σάρκας, αγάπη της λευτε-
ριάς, χαρούμενο ριζώμα στη γη, χωρίς
λαχτάρες άλλου καλύτερου κόσμου. Κι
ύστερα αραδιάζω αντικριστά τις ιδιότη-
τες του άλλου προγόνου, του Βυζαντινού
κι 'Ανατολίτη: Θεοκρατία, φεουδαρχία,
αηδία της ζωής, ματαιότητα, άπαισιοδο-
ξία, μυστικισμός' περιφρονεί τη γη και
θέλει να φύγει λαχταρώντας καλύτερο,
αιωνιότερο κόσμο.

Τι πήρε από τον πατέρα του, τι από τη
μάννα του ο διγενής Νεοέλληνας; Ψά-
χνουμε να βρούμε τη νέα ψυχή μας στα
δημοτικά τραγούδια, στους χορούς, στα
κεντήματα, στη μουσική, στην αρχιτε-
κτονική του ελληνικού σπιτιού, στις συν-
ήθειες, στις γιορτές, στις παροιμίες, στις
πρόληψες, στη γλώσσα μας, και θλέ-
πουμε τα δύο ρέματα, το ντόπιο ελληνικό
και το ανατολίτικο, πότε να τρέχουν
παράλληλα, χωρίς να σμίγουν, πότε να
σμίγουν και να παλεύουν λυσσασμένα,
και σπάνια ακόμα να έχουν φτάσει σε όρ-
γανικήν ένωση. 'Ο Νεοέλληνας αγαπάει
τη ζωή, φοβάται το θάνατο, αγαπάει την
πατρίδα και συνάμα είναι παθολογικά
ατομικιστής, κολακεύει σά Βυζαντινός
τόν άνωτερο, τυραννεί σάν αγάς τον κα-
τώτερο, και συνάμα μπορεί να σκοτωθεί
για το φιλότιμο. Είναι έξυπνος κι άβαθος,
χωρίς μεταφυσική άγνωση, και συνάμα,
όταν αρχίσει να τραγουδάει, μιιά πίκρα
παγκόσμια πετιέται από τ' ανατολίτικα
σωθικά του, σπάζει την κρούστα της έλ-
ληνικής λογικής κι ανεβαίνει από τα
σπλάχνα του, όλο μυστήριο και σκοτάδι,
ή 'Ανατολή.

Περπατάς στην 'Ελλάδα, κι όπου στα-
θείς άνήσυχες φυσιογνωμίες σε περικυ-

Οι έλληνες, λόγω και της γεωγραφικής θέσης της
πατρίδας τους, έπαιξαν πάντα σημαντικό ρόλο μέσα στο
μεσογειακό χώρο και οπωσδήποτε υπήρξαν ο συνδετι-
κός κρίκος ανάμεσα στην ανατολή και τη δύση.

κλώνουν. Σά να θυμούνται ακόμα τα αί-
ματα, τους άγριους γενίταρους που
περιόδευαν τα χωριά και κάναν το παιδο-
μάζωμα, ή τους κοτσαμπάσηδες που μά-
ζευσαν τó χαράτσι. "Ενας ξένος φαντάζει
πάντα σά μιιά παρούσια επικίνδυνη, ύπο-
πτη, και πρέπει γρήγορα να μάθουν ποιός
είναι, τι σκοπούς έχει και να λάθουν τά
μέτρα τους. "Υστερα από αιώνες το αίμα
θυμάτων κι ή άνησυχία δέν έσθθησε. Πρέ-
πει να περάσει λίγο διάστημα, κάποτε
δευτερόλεπτα, κάποτε μέρες, για να νι-
κηθεί ό προγονικός τρόμος και ν' ανοίξει
ή καρδιά του χωριάτη.

Δέν είναι μονάχα παλαιϊκή τρομάρα
είναι και περιέργεια, άπληστία του "Ελ-
ληνα να μάθει, να μην του διαφύγει τί-
ποτα, ν' άποχτήσει, να καρπωθεί. Είναι κι
ή περιέργεια τούτη μια έλαφρότατη
μορφή ληστείας και πιαρτείας, όπως τó
φίλημα είναι έλαφρότατη μορφή άνθρω-
ποφαγίας. "Όταν ό "Ελληνας έφτασε στην
κορυφή του, χρησιμοποίησε δηλαδή όλα
του τά έλαττώματα και προτερήματα για
πνευματική δημιουργία, ή περιέργεια
αυτή και τó κοιτισμοπολιό κι ή άνησυχία
έγιναν σωκρατικοί διάλογοι και μεταφυσ-
ική αναζήτηση από πού και για πού και
γιατί.

"Όταν πιά τελείωνα τó ταξίδι και περί-
μενα στο σταθμό του "Αργους, κάτω από
τις μεγάλες λεύκες, τó τρένο, ένας νέος

μέ τουριστική στολή άπόθεσε τó σακιδίό
του στο παγκάκι όπου κάθουμουν κι
έπιασε κουβέντα. "Εγγραφε τραγούδια
ύπερρεαλιστικά, είχε γυρίσει την Εύ-
ρώπη, μά τώρα πιάστηκε στη φάκα και
πήρε τó σακιδίό του, τó κοντό παντελο-
νάκι του και τó ραβδί του και περιεργάζε-
ται την "Ελλάδα. "Υψηλή παραστρατη-
μένη διάθεση, εύγένεια κι άνικανότητα,
άγνότητα ψυχική και νοητική διαφθορά.
"Ηθελε, μά δέν ήξερε μήτε μπορούσε.
"Από λόγο σε λόγο φτάσαμε σό μεγάλο
πρόβλημα που άρχίζει και συνειδητά να
μάς άπασχολεί και να μάς τρώει: Πώς να
δημιουργήσουμε κι έμεις, πού να στηρί-
ξουμε κι έμεις ένα δικό μας Νεοελληνικό
πολιτισμό; Είχε διαβάσει τó Δραγούμη
και τó Γιαννόπουλο, είχε μελετήσει τó
θαυτό θιβλίό του Δανιηλίδη, είχε συζητή-
σει με τούς φίλους του, είχε σκεφτεί μό-
νος του: μά δέν βρήκε γαλήνη ό νους του.
"Αρχαιολατρεία, φραγκολατρεία, "Ανα-
τολή - όλα τά ένιωθε μέσα του, μά δέν
άρμονιζούνταν μεταξύ τους και δέν δίναν
καμιάν ενότητα στη ζωή του.

- "Εοείς τι λέτε;

Συχνά έχω δεχτεί κατάστηθα τó έρώ-
τημα τούτο: μά τίνος όρμητική, πολύ-
πλοκη, άνυπόμονη τινάζουσαν ή άπάν-
τηση, πού πλαντούσα. Μά σήμερα τó
τρένο άργούσε να έρθει, ό ίσκιος κάτω
από τις λεύκες ήταν χαδευτικός, και

πράος, και τó ρώτημα του νέου τόσο άγνό
κι άνήσυχο, πού για χατίρι του προσπά-
θησα να θάλω κάποιω δάση στην άπάν-
τηση και να διατυπώσω όσο μπορούσα
πιό στεγνά τή σκέψη μου.

- Πρώτα πρώτα, του άποκρίθηκα, πρέ-
πει να πάρουμε σωστή κι άξιοπερη-
στήση άπάντη στους αρχαίους. Οι αρ-
χαιοί δέν είναι πιά δικοί μας μονάχα
«πρόγονοι» είναι όλης τής άσπρης φυ-
λής. Δέν πρέπει πιά να γινόμαστε γελοίοι
καμαρώνοντας για τούς αρχαίους σά να
είναι χτήμα μας: μήτε να τρέμουμε
μπροστά τους σά να είμαστε ραγιάδες. Οι
πρόγονοι έξέφυγαν πιά από την κατοχή
μιιάς όρισμένης γής και ράτσας, τώρα κι
αιώνες πήδηξαν από την "Ελλάδα στη
Δύση, έσμιξαν με καινούριες ράτσες,
δημιούργησαν νέο πολιτισμό, άγάπησαν
κι αγαπούν όσους τούς αγαπούν και τούς
νιώθουν. Μονάχα γι' αυτούς είναι βαθιά,
πραγματικά πρόγονοι. Μπορούσα μάλι-
στα να ύποστηρίξω και τούτο: Κανένας
δέν έννοει λιγότερο τούς πρόγονους
από τούς επίγονους. Μά αυτό θα μάς
πάει μακριά και δέν έχουμε καιρό.

«'Ο Δυτικός πολιτισμός πάλι είναι
καταπληχτική κατάχτηση του νεώτερου
άνθρώπου. Είναι σύγχρονός μας, θέμε
δέν θέμε μάς πήραν οι ρόδες του, ταυτί-
σαμε την τύχη μας με τή δική του. Τρώμε,
ντυνόμαστε, κατοικούμε, ενεργοούμε,

στοχαζόμαστε κάτω από τη φοβερή του επίδραση. Δέ γλιτώνουμε. Κανένα έθνος πιά δε γλιτώνει. Κι όποιο αποπειραθεί να γλιτώσει, είναι χαμένο: θα τὸ φάν ὅλα τ' ἄλλα ἔθνη. Ζοῦμε τὸ βιομηχανικὸ πολιτισμὸ τῆς ἐποχῆς μας, πού καμιά σχέση δὲν ἔχει μῆτε μὲ τὴν κλασικὴ ἐποχὴ τῆς ὁμορφιάς μῆτε μὲ τὴν ἀνατολίτικη μεταφυσικὴ ἀποδημία.

» Γιά ἓνα Δυτικὸ ἔθνος τὸ πρόβλημα τοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἶναι τόσο δύσκολο καὶ πολύπλοκο ὅσο γιὰ μᾶς. Προσαρμοσμένοι φυσικὰ στὸν ντόπιο τους Δυτικὸ πολιτισμὸ, μάχονται μονάχα νὰ τὸν προχωρήσουν καὶ νὰ τοῦ δώσουν, ὅσο μπορούν, δικές τους ἐθνικὲς ἀπόχρωσες. Μὰ ἐμεῖς θρῑσκόμαστε ἀνάμεσα Ἐνατολῆς καὶ Δύσης. Προνομιούχα, λέν, εἶναι ἡ θέση τῆς Ἑλλάδας, μὰ καὶ συνάμα ἐπικίνδυνο πολὺ γεωγραφικὸ καὶ ψυχικὸ σημεῖο τοῦ κόσμου. Μέσα μας ὑπάρχουν βαθιὲς δυνάμεις ἐχθρικές στὸ ρυθμὸ τῆς Δύσης. Ἐχουμε, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ δημιουργήσουμε, νὰ συμφιλιώσουμε μέσα μας τρομεροὺς δαιμόνους. Ποιὸ εἶναι λοιπὸν τὸ χρέος μας;

» Ἐγὼ ἔτσι μονάχα μπορῶ χοντρικά νὰ τὸ διατυπώσω: Ἡ Ἀνατολὴ μὲ τίς μεγάλες πολλὲς λαχτάρεις τῆς, μὲ τὴν ἀμεσή τῆς ἐπαφῆ μὲ τὴ μυστηριώδη οὐσία τοῦ κόσμου, θ' ἀποτελεῖ πάντα, γιὰ τὸν Ἕλληνα, τὸ ζεστό, σκοτεινὸ, πλούσιο Ὑποσυνειδητό. Ἀποστολὴ του εἶχε πάντα ὁ ἑλληνικὸς νοῦς νὰ τὸ φωτίσει, νὰ τὸ ὀργανώσει καὶ νὰ τὸ κάμει συνειδητό. Ὄταν τὸ κατόρθωσε, δημιούργησε αὐτὸ πού λέμε ἑλληνικὸ θάμα. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι τὸ ἄμορφο, ὁ ἑλληνικὸς νοῦς ἦταν πάντα ἡ δύναμη πού ἓνα ἀγαποῦσε κι ἐπιδίωκε ἀπάνω ἀπ' ὅλα: τὴ μορφή. Νὰ δώσουμε μορφή στὸ ἄμορφο, νὰ κάμουμε λόγο τὴν ἀνατολίτικη κραυγὴ, αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος μας. Δὲν μποροῦμε ν' ἀρνηθοῦμε μῆτε τὴν Ἀνατολὴ μῆτε τὴ Δύση: εἶναι μέσα μας βαθιά κι οἱ δυὸ ἀντίδρομες δυνάμεις καὶ δὲν ξεκολλοῦν. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι ἢ νὰ φτάσουμε στὸ λαμπικάρισμα τῆς Ἀνατολῆς σὲ Δύση, νὰ πετύχουμε δηλαδή μιά δυσκολώτατη σύνθεση, ἢ νὰ χαροπαλεύουμε δοῦλοι.

— Δύσκολο ἔργο, εἶπε ὁ νέος.

— Ἐγινε κάποτε, ἀποκρίθηκα, καὶ σωθῆκαμε.

Τὸ τρένο ἔφτανε, ἀποχαιρέτησα τὸ νέο γελώντας.

— Νερὸ κι ἀλάτι ὅσα εἶπαμε, τοῦ κάνω. Ξεχάσετέ τα. Μὴν κατοσυφιάζετε, μὴν πολυσκαλίζετε, ἀφήσετε τὴ θεωρία. Κιντунέυετε ἔτσι νὰ μελετᾶτε μονάχα τὸ πρόβλημα χωρὶς νὰ τὸ ζεῖτε. Καὶ τὰ προβλήματα αὐτὰ τὰ λύνει μονάχα ὁποῖος τὰ ζεῖ.

» Ζεῖτε μέσα σας ὅλες τίς δυνάμεις πού σᾶς ἔδωκε ἡ Ἑλλάδα, δουλεύετε μέρα καὶ νύχτα, κατορθώσετε νὰ κάμετε ἓνα στίχο, γεμάτο οὐσία καὶ μὲ τέλεια φόρμα. Ἔτσι μονάχα θὰ λύσετε, στὴν περιοχὴ σας, τὸ πρόβλημα καὶ θὰ δημιουργήσετε, στὴν περιοχὴ σας, νεοελληνικὸ πολιτισμὸ. Ἀγαπάτε κι ἐσεῖς, ὅπως κι ἐγὼ, τὸ Δραγοῦμη. Ἄς θυμηθοῦμε λοιπὸν μιά φράση του κι ἄς τὴν ποῦμε τώρα πού χωρίζουμε: "Μοῦ ἀρέσει νὰ νιώθω κι ἐγὼ καμιά φορὰ πῶς εἶμαι ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ περαστικούς ἀρχόντες τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πρέπει νὰ περάσει κι ἀπὸ μένα ὁ Ἑλληνισμὸς γιὰ νὰ προχωρήσει".

ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Μια ουμανιστική προέγγλιση.

συνέχεια από τη σελ. 791

Τόσο ο εγκληματίας όσο και το θύμα, ειδικά στην τελευταία δεκαετία, έχουν χαρακτηριστεί με ορισμένα παράδοξα στοιχεία: «Ο εγκληματίας εμφανίζεται σαν το δύστυχο θύμα του άρρωστου, αποξενωμένου από την Κοινωνία Κόσμου του. Το θύμα, από την πλευρά του, πιστεύεται ότι έχει κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που προκαλούν τον εγκληματία, κι έτσι γίνεται η αιτία του εγκλήματος, για το οποίο φτάνει στο σημείο να πιστεύει πως ευθύνεται πιο πολύ από το δράστη· γιατί ο εγκληματίας δεν είναι παρά το άτυχο θύμα του νοσηρού του περιβάλλοντος και των κακών συγκυριών»⁵.

Αλλά εδώ θα μας απασχολήσει ένα άλλο ερώτημα: Τι θα γίνει στη δημοκρατική κοινωνία; Είναι σωστή η αντίληψη ότι είναι προτιμότερο να αφήσεις έναν ένοχο ελεύθερο από το να φυλακίσεις έναν αθώο; Μπορεί το θύμα να είναι τόσο αμερόληπτο και αντικειμενικό απέναντι στο δράστη; Μπορούμε να περιμένουμε από τον αστυνομικό να είναι τόσο δίκαιος και αντικειμενικός, όταν το θύμα χρειάζεται κάποια προστασία; Ο σύγχρονος εγκληματίας μπορεί να διαπράξει επανειλημμένα αδικήματα πριν φτάσει στα χέρια της δικαιοσύνης. Και στη καθημερινή πραγματικότητα είναι η Κοινωνία που χρειάζεται προστασία και όχι ο εγκληματίας. Και ο αστυνομικός, υπεύθυνος απέναντι στην Κοινωνία που υπηρετεί, πρέπει να διερωτηθεί για ορισμένα πράγματα: Μήπως περάσει ένας ολόκληρος χρόνος από την εμφάνιση στο δικαστήριο μέχρι την οριστική εκδίκαση της υπόθεσης; Μήπως θα έπρεπε να συσταθεί ένα ίδιο Δικαστήριο για την εκδίκαση εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από ιδιαίτερα σκληρούς και επικίνδυνους εγκληματίες; Μήπως η Δικαιοσύνη παρουσιάζει αδικαιολόγητη βραδύτητα στην εκτέλεση των καθηκόντων της, που οφείλεται στην αναπόφευκτη, δυστυχώς γραφειοκρατία; Μήπως αυτή είναι ακριβώς η Αχίλλεια πτέρνα του Δημοκρατικού μας συστήματος; Θα συμπεράνει, ίσως, κανείς ότι αυτό είναι ακριβώς το σημείο όπου οι προληπτικές για το έγκλημα ενέργειες τόσο της Αστυνομίας όσο και των πολιτών αποτυγχάνουν. Γιατί όση προσπάθεια κι αν καταβάλλουν η Αστυνομία και το Κοινό, αν η Δικαιοσύνη δεν φροντίσει να εκμεταλλευθεί αυτό το ενδιαφέρον έγκαιρα, και η συγκεκριμένη προσπάθεια θα αποτύχει, και θα γεννηθεί απογοήτευση και αδιαφορία, πια, για παρόμοια θέματα.

Η άμεση εκδίκαση των υποθέσεων ενεργεί σαν προληπτικός για το έγκλημα παράγοντας, αφού θα εμποδίσει τον εγκληματία να κυκλοφορεί ελεύθερος και να συνεχίσει ατιμώρητος τη δράση του.

Ακόμα, αποτελεί μια προειδοποίηση και για τους άλλους· ο δράστης δεν θα μπορεί πια να υπερηφανεύεται στον κύκλο του πως, αν και υπόδικος, συνεχίζει ανεμπόδιστος τη δράση του. Ενώ, αντίθετα, μια φανερή αργοπορία θα φανεί σαν αδιαφορία του Δικαστηρίου και θα μειώσει τις προσπάθειες και τον ενθουσιασμό της Αστυνομίας στη συλλογή στοιχείων για την ποινική δίωξη.

Σήμερα, οι αστυνομικοί, έχοντας βαθιά επίγνωση των καθηκόντων τους και με αυξημένο επαγγελματικό ζήλο, ασχολούνται με την πρόληψη του εγκλήματος, την επιβολή των νόμων και την σύλληψη των ενόχων. Η πίστη τους στην ανάγκη για αλλαγή και βελτίωση των σχέσεων τους με το Κοινό, συμπίπτει με μια αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών για την Αστυνομία και μια ενδυνάμωση των θεσμών της φιλίας, της συνεργασίας και της συμμετοχής του Κοινού στο έργο των δυνάμεων της επιβολής του Νόμου.

Πάντως ακόμα και σήμερα, η υφή και οι αντιλήψεις της Αστυνομικής Κοινότητας, δίνουν στην εικόνα του αστυνομικού μια προκλητική και εκφοβιστική χροιά, που δημιουργεί στον πολίτη κάποιο διαταγμό, για την έκταση της συνεργασίας που θα πρέπει να έχει με την Αστυνομία. Αυτό θέβαια δημιουργεί την ανάγκη στην Αστυνομία να αυξήσει τις προσπάθειές της για τη σύσφιγξη των σχέσεων με το Κοινό, βελτιώνοντας το επίπεδο του επαγγελματισμού και της αμεροληψίας. Ο τρόπος που πρέπει να πραγματοποιηθεί αυτή η προσπάθεια, είναι η πρόληψη του εγκλήματος, όπου χρειάζεται η συνεργασία όλων των μερών, που δημιουργεί την εμπιστοσύνη.

Οι μέθοδοι για την πρόληψη του εγκλήματος είναι τόσο ποικίλες, όσο διάφορα είναι και τα εγκλήματα που θέλουν να προλάβουν. Και η επιτυχία αυτών των μεθόδων εξαρτάται από το πόσο ο κάθε αστυνομικός έχει κατανοήσει τη σκοπιμότητά τους και τη λογική που τις δημιουργήσε. Κάθε Αστυνομία, που δεν περιλαμβάνει στα μαθήματα των Σχολών της τη φιλοσοφία της πρόληψης του εγκλήματος, είναι καταδικασμένη να αποτύχει στην αποστολή της για τη διαφύλαξη της Δημόσιας Ασφαλείας.

Ο καλύτερος τρόπος να καταπολεμηθεί το έγκλημα είναι να προληφθεί.

Αυτή η θεμελιώδης αρχή χρειάζεται την καθολική παραδοχή όλων των αστυνομικών για να γίνει πραγματικότητα. «Χρειάζεται την εγγύηση της νομοθετικής εξουσίας για τη θέσπιση νόμων που θα υπαίρουν πλατιά λαϊκή παραδοχή. Απαιτείται προσοχή στις σχέσεις Αστυνομίας και Κοινού, που πάνω τους θα

σφραγιστεί η εμπιστοσύνη και η διάθεση για βοήθεια στους αστυνομικούς κατά την εκτέλεση του έργου τους, της επιβολής του νόμου»⁶.

Η Δημοκρατία στηρίζεται στην ελευθερία. Η αποστέρηση κάποιων ελευθεριών οποιουδήποτε μέλους της Κοινωνίας, δημιουργεί προβλήματα στις σχέσεις του με το σύνολο. «Είναι φανερό ότι όσο περισσότερο ο Αστυνομικός, λόγω της ιδιότητάς του και της αντιμετώπισης του από τον κόσμο, χάνει την επαφή του με την Κοινωνία του, τόσο λιγότερο μπορεί να καταλάβει την κοινή γνώμη και τα σύγχρονα ρεύματα και να ασκήσει αυτοέλεγχο στη συμπεριφορά του»⁷.

Είναι δύσκολο να συσχετίσεις τις συνέπειες ενός εγκλήματος με τις μεθόδους για την πρόληψη του εγκλήματος, γιατί αυτή η σχέση εξαρτάται από τους ανθρώπους και κοινωνικούς παράγοντες. Οι μακροπρόθεσμες επιδράσεις της πρόληψης του εγκλήματος και της καταστολής του από την Αστυνομία, χάνονται πολύ γρήγορα κάτω από την επίδραση των παραγόντων που δημιουργήσαν την εγκληματική φυσιογνωμία. Είναι πάρα πολύ δύσκολο για έναν εγκληματία να αλλάξει συνήθειες και συμπεριφορά οι αστυνομικοί γνωρίζουν ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν το θελήσει, ο ίδιος ο εγκληματίας, κάτω θέβαια πάντα από την πίεση της Κοινωνίας και της Αστυνομίας. Είναι άλλωστε μέσα στη φύση του ανθρώπου να ρέπει στο κακό. Έτσι δεν πρέπει κανείς να περιμένει φανερά αποτελέσματα από τις μεθόδους για την πρόληψη του εγκλήματος, όπως δεν είναι λογικό να περιμένει κανείς να σταματήσουν οι φόνοι με την επιβολή της θανατικής ποινής. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας κάνει να σταματήσουμε τις προσπάθειές μας.

«Πρέπει να γίνει κατανοητό, πως το κύριο ζήτημα που πρέπει να προσέξουμε είναι η πρόληψη του εγκλήματος. Σ' αυτήν πρέπει να κατευθύνεται κάθε προσπάθεια της Αστυνομίας. Η προστασία της περιουσίας και της προσωπικότητας, η διαφύλαξη της κοινής ειρήνης και όλα τα άλλα προβλήματα που απασχολούν την Αστυνομία, θα βρουν έτσι καλύτερα τη λύση τους από ότι με τη σύλληψη και την τιμωρία του παραβάτη μετά την τέλεση του εγκλήματος. Αυτό πρέπει να μπει στο μυαλό του κάθε αστυνομικού σαν οδηγός στη συμπεριφορά του. Η χαμηλή εγκληματικότητα μπορεί να θεωρηθεί σαν μια από τις καλύτερες αποδείξεις επιτυχίας του αστυνομικού έργου»⁸.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. George J. McIlraith, «The Role of the Police in the Community», Royal Canadian Mounted Police Gazette, 1969, 31, 4-5.
2. Richard Whittingham, «Changing Attitudes Towards Criminals», Encyclopaedia Britannica 1978 Yearbook, p. 519.
3. Encyclopaedia Britannica, 1973, 5, 268.
4. «Community involvement in Law Enforcement» Training Key, 139, International Association of Chiefs of Police, Washington, D.C.
5. Reuven P. Bulka, «Who is Responsible for Society's Victims», Royal Canadian Mounted Police Gazette, 1976, 36, 8.
6. Walter Surma, Tarnopolsky, Police Community Relations and the Administration of Justice, Royal Canadian Mounted Police Gazette, 1971, 36, 1.
7. Encyclopaedia Britannica, 1973, 14, 669-670.
8. Charles Reith, A New Study of Police History, Oliver and Boyd Company, Edinburgh, 1966, p. 135.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Ταφεινή, μελαγχολική ομορφιά

Οι πρώτες ψυχάλες φέραν το μήνυμα!

Ξεχύθηκε μεθυστικό το άρωμα των χρυσανθέμων και η νοτισμένη γη κάτω απ' το γκρίζο σύγνεφο γδύθηκε τη σκληράδα της. Κρύφτηκε ο Άδωνις χλωμός στον Ελαιώνα και τα χελιδόνια σμάρια αγαπημένα - πιο αγαπημένα απ' τους ανθρώπους - πήρανε το δρόμο του Νοτιά.

Φθινόπωρο!

Όλα μιλούν με μια καινούργια έξαψη, μ' έναν αλλιώτικο ρυθμό. Όλα γίνονται ένα ξεκίνημα. Μια προσαγή για εμπρός. «Εν αρχήν ην η βροχή» και ύστερα απ' αυτή ο οργανός, η δραστηριότητα, η όρεξη για δημιουργία, το αισιόδοξο χαμόγελο. Ο μύθος της θλίψης χάθηκε. Ο πολιτισμός νίκησε την αδυναμία, τη μοιρολατρεία, το φόβο μπροστά στις εναλλαγές της Φύσης. Παγκόσμια προβλήματα καίνε το μυαλό του σημερινού ανθρώπου, διαστημικές προοπτικές τσιμπούν τη φαντασία του. Οι επιδράσεις και οι αντιδράσεις αλλάξαν μορφή.

Αναρωτιέται κανείς ποια σχέση, έχει το μελαγχολικό Φθινόπωρο των ρομαντικών χρόνων με τις πολλές αυτοκτονίες και το ρεαλιστικό, το πλημμυρισμένο από επιτεύγματα και τόλμη φθινόπωρο των καιρών μας; Πόσο συμμετέχει η ευαισθησία της ψυχής σήμερα στο εξωτερικό περιβάλλον; Ποιές συγκινήσεις δέχεται ο καλλιτέχνης της Γενιάς μας; Μια ματιά και μόνο αρκεί για να καταλάβουμε:

Οι «γκαλερί» ανοίξανε και φέτος με πίνακες νέων ζωγράφων. Χρώματα φουτουριστικά, Τέχνη αφηρημένη, πρωτοτυπία, καινοτομία, επανάσταση. «Το συγκεκριμένο κουράζει» απαντούν. «Οι παλιότεροι αντιγράφανε τη Φύση, δεν ζωγραφίζανε»!

Οι συναυλίες, οι κάμερες της Τ.Υ., οι δισκοθήκες δηλώνουν έναρξη με μουσική Ρόκ. «Τα ορατόρια, οι άριες και τα

ταγκώ φέρνουνε νύστα», λένε τα είδωλα του σημερινού πενταγράμμου, και οι πιστοί... συγκατανεύουν.

Οι ποιητές θιάζονται να πάρουν θέση στην Αντιανθολογία και ο στίχος τους δεν έχει τίποτα από το μέτρο και τη ρίμα. Ελευθερία, σουρρεαλισμός, ακατανόητο. Αυτή είναι Ποίηση!

Κι όμως, μέσα σ' αυτόν το γενικό πανζουρλισμό της τεχνικής εξέλιξης, βλέποντας γύρω του τα κιτρινισμένα φύλλα των δέντρων, τη μελαγχολική μοναξιά των πάρκων και τα πρώτα σύγνεφα να βαραίνουν τον ορίζοντα δεν μπορείς παρά να ακούσεις - τους - απόμακρους έστω - χαιρετισμούς του Λάμπρου Πορφύρα, του ποιητή που ένωθε τα *Lacrimae Perum* να χτυπούν τα σωθικά του μαζί με τη βροχή.

*«Καλώς το! Κι' ήρθες να μας πεις και πάλι πρωτοβρόχι
στη στέγη το μονότονο, γοργό κελάδημά σου*

*σα μιάς παλιάς αγάπης μου, εδώ έρμη κόχη
θα πλάσω και θα ονειρευτώ βροχή το φάντασμά σου.*

*Θα ιδώ τα μάτια σου τα υγρά, τα σκοτεινά, τα πλάνα
το φόρεμά σου το θολό, που υφαίνεις απ' τα νέφη
και θα σ' ακούσω να χτυπάς - ώ τ' ουρανού τσιγκάνα
σου παραθύρου τα γυαλιά το θλιβερό σου ντέφι».*

... Ούτε μπορείς να ξεχάσεις τον Κώστα Ουράνη που άλλοτε στέκεται στοχαστικά και με κατανόηση πίσω από τις μισόκλειστες γρίλιες των επαρχιώτικων σπιτιών του καιρού του, για να μας 'ξομολογηθεί:

*... «Τις νέες συλλογίζομαι στις απομακρυσμένες τις
επαρχίες, τα χλωμά και γκριζα δειλινά
όταν πίσω απ' το τζάμι τους κοιτάν στηλά το δρόμο κι
αναστενάζουνε γιατί κανένας δεν περνά.*

*Τις συλλογιέμαι στις θαμπές του Φθινοπώρου ημέρες
όταν κοιτάνε τη βροχή να πέφτει στην αυλή τους
κι ανασηκώνουν στους στενούς τους ώμους τους το σάλι
γιατί ένα ρίγος παγερό νοιώθουν ως την ψυχή τους...»*

Κι άλλοτε γυρνάει στον εαυτό του για να μονολογήσει προφητικά:

*...«Θα πεθάνω ένα πένθιμο του Φθινοπώρου δειλί
μες στην κρύα μου κάμαρα όπως έζησα: μόνος.
Στή στερνή αγωνία μου τη βροχή θε ν' ακούω,
και τους γνώριμους θόρυβους που σκορπάει ο δρόμος.»*

Παρ' όλο τον πεσιμισμό της ας χαρούμε τη Φθινοπωριάτικη φύση. Ας ξεκόψουμε για λίγο από την αλλοτριωτική επιρροή της διαστημικής εποχής μας κι ας προσέξουμε τα κίτρινα φύλλα που παρασέρνουν τα πρωτοβρόχια. Αξίζει ν' αφεθούμε στην αγκαλιά της φύσης που φθίνει. Εξ άλλου σε λίγους μήνες η Περσεφόνη θα ξαναγυρίσει κοντά μας...

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΥΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ

Των 1. KATHERINE ELLISON
συμβούλου αστυνομίας
2. JOHN M. BURNEY
Αξ/κού αστυν. New Jersey
Μετάφρ. Ενωμ. κ. Γεώργ. ΛΕ-
ΚΑΚΗ

Η αστυνομία έχει από καιρό αντιληφθεί ότι ένα μεγάλο μέρος του έργου της γίνεται με την παροχή διαφόρων υπηρεσιών που δεν σχετίζονται άμεσα με την αποστολή επιβολής του νόμου. Ένα ποσοστό μεταξύ 70 έως 90% της δουλειάς που κάνει η αστυνομία, μπορεί να ταξινομηθεί σαν υπηρεσίες εξυπηρέτησης: εξυπηρέτηση του κοινού υπό τη μορφή επείγουσας βοήθειας, ή της επέμβασης σε κρίσιμες στιγμές.

Πολλές Αστυνομικές Ακαδημίες έχουν αρχίσει να εκπαιδεύουν αξιωματικούς γι' αυτές τις υπηρεσίες. Ωστόσο η πορεία των συζητήσεων με το θύμα ενός βίαιου εγκλήματος, έχει στραφεί στην απόκτηση πληροφοριών για τον ένοχο ή στη διερεύνηση ψευδών κατηγοριών. Τελευταία μόνο γίνεται κάποια συστηματική

εκπαίδευση η οποία στρέφεται γύρω απ' την επίδραση που έχει το έγκλημα το ατύχημα ή η τραγωδία πάνω στα θύματα και τις οικογενειές τους. Αυτή η τάση πηγάζει από την αυξανόμενη αντίληψη ότι η κατανόηση της κατάστασης, όπως το θύμα την παρουσιάζει απ' την εμπειρία που απέκτησε και η κατάλληλη μεταχείριση απ' τον αστυνομικό βασισμένη στην κατανόηση, μπορούν να αποδειχθούν χρήσιμες για την αστυνομία κατά δύο τρόπους. Αφ' ενός μεν συμβάλλουν στη διενέργεια μιας όχι σκληρής ανάκρισης με αποτέλεσμα την αύξηση της προθυμίας του θύματος και την ικανότητά του για συνεργασία, αφ' ετέρου δε συχνά μπορούν να δημιουργήσουν μια τρομακτική διαφορά στην ικανότητά του να αναρρώσει ψυχολογικά απ' το περιστατικό και να επανέλθει στον καθημερινό του ρυθμό ζωής. Έτσι οι δύο ρόλοι της αστυνομίας, του ελέγχου του εγκλήματος και της εξυπηρέτησης του κοινού αναπτύσσονται σημαντικά.

Η μεγαλύτερη έμφαση για την ειδική αστυνομική εκπαίδευση στην ψυχολογία του θύματος, δίνεται στα βίαια σεξουαλικά εγκλήματα. Στην πραγματικότητα πολλές υπηρεσίες έχουν καταρτίσει ειδικά προγράμματα εκπαίδευσης για

ερευνητές βιασμών. Απ' τη θεωρητική μας γνώση για το πρόβλημα της κρίσης και απ' την πρακτική μας εμπειρία στη συζήτηση με αστυνομικούς και με θύματα βίαιων εγκλημάτων, αντιληφθήκαμε ότι οι αντιδράσεις όλων αυτών των θυμάτων είχαν κάτι το κοινό. Αντιληφθήκαμε επίσης ότι ο τρόπος χειρισμού της κατάστασης και οι ενέργειες του αστυνομικού που επιλαμβάνεται πρώτος, συχνά καθορίζουν τον τόνο για ολόκληρη την έρευνα και ίσως τη διευκολύνουν περαιτέρω ή αντίθετα δημιουργούν ένα ουσιαστικό φράγμα που πρέπει να υπερπηδηθεί. Αυτό μπορεί να 'χει μεγάλη σημασία για την εικόνα της Αστυνομίας στα μάτια του κόσμου και για την έκβαση της υποθέσεως στο δικαστήριο.

Το καλοκαίρι του 1974, πήγαμε στην Αστυνομική Ακαδημία της πόλης Passaic του Νιου-Τζέρσευ για την παράδοση μιας σειράς μαθημάτων, γύρω από το θέμα της κατανόησης και αντιμετώπισης των θυμάτων βίαιων εγκλημάτων και παρόμοιων καταστάσεων που εμπιπτουν στην δικαιοδοσία της αστυνομίας. Μετά από συμβούλιο με τη διεύθυνση της Ακαδημίας, αποφασίστηκε να δώσουμε μια σειρά μαθημάτων μιας μέρας, που να στρέφεται πρωταρχικά στις καταστάσεις που αντιμετωπίζονται απ' τον μάχιμο αστυνομικό που βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τον πολίτη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Η αφορμή για τη καθιέρωση των μαθημάτων δόθηκε απ' τη συζήτηση που έγινε για το έγκλημα σαν πρόβλημα κρίσης, με την κρίσιμη στιγμή ορισμένη σαν υποκειμενική αντίδραση, σε μια αγχώδη ζωή. Τονίζουμε ότι απ' αυτή τη κρίση υπάρχει πιθανότητα το άτομο να βγει είτε ασθενέστερο είτε δυνατότερο.

Αφού μας δόθηκε η αφορμή, συζητάμε μερικές καταστάσεις που προέρχονται απ' την κρίση, με τις οποίες οι αστυνομικοί είναι εξοικειωμένοι: φυσιολογικές αναπτυξιακές εντάσεις, τέτοιες όπως ο γάμος, η γέννηση των παιδιών, ο θάνατος των γονιών και η συνταξιοδότηση· ξαφνικές απρόβλεπτες εντάσεις τέτοιες όπως τα ατυχήματα, οι φυσικές καταστροφές και το έγκλημα. Ρωτάμε τους

Η γυναίκα αστυνομικός μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικότερα μια γυναίκα - ή ανήλικο γενικά - θύμα κατά την ανάκριση, χωρίς να επιδεινώσει την ψυχική του κατάσταση.

αστυνομικούς για παραδείγματα συμπεριφοράς τους σε κρίσιμες στιγμές, απ' τις δικές τους προσωπικές εμπειρίες. Οι απαντήσεις τους επεξηγούν κατά ακριβή τρόπο το γεγονός ότι διαφορετικοί άνθρωποι αντιδρούν κατά διάφορο τρόπο σε ότι εμφανίζεται να είναι παρόμοιες καταστάσεις και μπορούμε να τονίσουμε ότι και τα δυο και η υστερία και η υπερβολική ηρεμία είναι αντιδράσεις συνέπεια της κρίσης.

Προχωρώντας στη συνέχεια στην ψυχολογία του ατόμου που βρίσκεται σε κρίση, ασχολούμαστε με τις ποικίλες φάσεις της αντίδρασης συνέπεια της κρίσης και τα συμπεράσματα για την ικανότητα του αστυνομικού να συμβάλλει στην επιτυχία μιας υπόθεσης στο δικαστήριο.

Καθ' όλη τη διάρκεια του σεμιναρίου, τονίσαμε τα προτερήματα των αστυνομικών σαν μεσολαβητικών παραγόντων στην κρίσιμη στιγμή και τα πρακτικά συμπεράσματα προκειμένου να κατανοήσουν και να αντιμετωπίσουν κατάλληλα το θύμα που βρίσκεται σε κρίση. Η σειρά των μαθημάτων όπως έχει αναπτυχθεί συνδυάζει θεωρία και πρακτική πληροφόρηση. Οι μέθοδοι περιλαμβάνουν διάλεξη και συζήτηση· βασίζομαστε σοβαρά σ' αυτούς που συμμετέχουν. Έχουμε τη γνώμη ότι το θύμα ενός βίαιου εγκλήματος που 'ναι πρόθυμο να 'ρθει στο σεμινάριο να συζητήσει τις εμπειρίες του είναι μια υπερβολικά ισχυρή μηχανή διδασκαλίας. Έχουμε βέβαια υπολογίσει τα πιθανά αποτελέσματα αυτής της εμπειρίας πάνω στο θύμα πολύ προσεκτικά και φροντίζουμε πάρα πολύ στην επιλογή αυτού του ατόμου. Αν και ασχολούμαστε με την όλη πορεία του προβλήματος της κρίσης, αντιλαμβανόμαστε ότι ο πεζός αστυνομικός εμπλέκεται με το θύμα για ζήτημα λεπτών στις περισσότερες περιπτώσεις. Ακόμα, έχει τονιστεί στα μαθήματα η ανάγκη κατανόησης των εμπειριών του θύματος και των τυπικών αντιδράσεων κατά την διάρκεια της κρίσης.

Κάνοντας μια σύγκριση με την ιατρική διαπιστώνουμε ότι ο γιατρός τον περισσότερο χρόνο της μέρας του ασχολείται με προβλήματα ρουτίνας· γρίππη, γαστροεντερικά προβλήματα και τα παρόμοια· γι' αυτά χρειάζεται μόνο ένα μικρό μέρος απ' την εκπαίδευσή του. Οσοδήποτε είναι σημαντικό για το καλό των ασθενών του να 'χει γνώση και πείρα ώστε να αναγνωρίζει ασυνήθιστες ασθένειες ή προβλήματα που ίσως χρειαστεί ν' αντιμετωπίσει και ν' ασχοληθεί μ' αυτά ή να παραπέμψει τον ασθενή σ' ένα ειδικό που να μπορεί. Κατά παρόμοιο τρόπο η πολύπλευρη εκπαίδευση του αστυνομικού θα του επιτρέψει ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση κατάλληλα και με εύστοχο τρόπο.

Το κύρος του αναγνωρίζεται σαν αυτό του γιατρού σε διαφορετική όμως έκφραση. Σαν περίληψη της εμπειρίας αυτών που συμμετείχαν σε αρκετά σεμινάρια και της πληροφόρησής από άλλες πηγές, αναπτύξαμε και παραθέτουμε τον ακόλουθο σύντομο οδηγό για τη μέθοδο που πρέπει να ακολουθείται στην αντιμετώπιση του θύματος:

1. Ο αστυνομικός θα πρέπει να δείχνει ένα ήρεμο και αντικειμενικό χαρακτήρα.

Ο ρόλος του ανακριτικού υπάλληλου είναι ιδιαίτερα σοβαρός. Ειδικά στην περίπτωση ανάκρισης του θύματος πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια να μη προσβάλλεται η προσωπικότητά του.

2. Θα πρέπει να δείχνει ενδιαφέροντα και κατανόηση για τα προβλήματα του θύματος.

3. Θα πρέπει να 'χει τον έλεγχο της κατάστασης ξέροντας τι κάνει και πώς ενεργεί.

4. Θα πρέπει ν' αποφεύγει να εμφανίζεται υπερβολικά βίαιος αν είναι δυνατό.

5. Θα πρέπει να υιοθετήσει μια αντικειμενική και ουδέτερη στάση.

6. Θα πρέπει να ενθαρρύνει το θύμα να μιλήσει για το περιστατικό όπως αυτό θέλει με το δικό του τρόπο.

7. Θα πρέπει να εξηγήσει τι ενέργειες κάνει και τι μπορεί το θύμα ν' αναμένει.

8. Θα πρέπει να εξηγήσει τα γεγονότα στην οικογένεια του θύματος αν αυτό είναι αναγκαίο.

9. Θα πρέπει να εξετάζει το θύμα μόνο του αν αυτό είναι δυνατό.

10. Δεν θα πρέπει ποτέ να δίνει υποσχέσεις που δεν μπορεί να τηρήσει.

11. Το ενδιαφέρον του θα πρέπει να στρέφεται πάνω στο θύμα. Πολύ συχνά, ένας αριθμός αστυνομικών συγκεντρώνεται γύρω απ' το θύμα, γελώντας και κάνοντας αστεία μεταξύ τους. Το θύμα ίσως αισθανθεί εγκατελειμένο ή ασήμαντο ή

ακόμα να νομίσει ότι οι αστυνομικοί γελούν και συζητούν γι' αυτό. Αυτή η συμπεριφορά δεν είναι βέβαια η ενδεδειγμένη.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΣΤΙΓΜΗ

Στο τέλος αναφερόμαστε στο ρόλο του αστυνομικού στην κρίσιμη στιγμή. Συζητάμε τις καταστάσεις που μπορεί να βρει δύσκολες στην αντιμετώπιση και το χειρισμό τους - όπως η αντιμετώπιση ενός ηθικά τραυματισμένου ή ψυχικά κλονισμένου παιδιού - και εφαρμόζουμε τη γνώση μας για τις ανάγκες του ατόμου που βρίσκεται σε κρίση σ' αυτές τις καταστάσεις.

Η ανταπόκριση στην παρακολούθηση των μαθημάτων υπήρξε θαυμάσια. Έχουν γίνει ευμενής σχόλια απ' τους αστυνομικούς για την αναγκαιότητα των μαθημάτων και πολλές άλλες υπηρεσίες συνεχίζουν να στέλνουν τους άνδρες τους με αυξανόμενο ρυθμό να λάβουν μέρος στο σεμινάριο· 9 άτομα πήραν με-

ρος στην πρώτη τάξη· στην τέταρτη τάξη ο ανώτατος αριθμός των 20 ατόμων καλύφθηκε.

Πάντοτε βέβαια προσθέτουμε νέο υλικό καθώς η γνώση γενικά γύρω απ' το θύμα αυξάνει. Σχεδιάζουμε επίσης επιπρόσθετες σειρές μαθημάτων για να κάνουμε επεξεργασία του υλικού που παρουσιάζουμε. Αρχίζουμε ν' αποκτούμε οπτικοακουστικά υλικά για διευκόλυνσή μας ώστε να επεξηγούμε τις παρατηρήσεις που κάνουμε. Ελπίζουμε να επεκτείνουμε τον τομέα για το ρόλο του αστυνομικού στη κρίσιμη στιγμή και ίσως να δημιουργήσουμε μια ξεχωριστή σειρά μαθημάτων γι' αυτό.

Εν περιλήψει πιστεύουμε ότι ο τρόπος αντίδρασης και ενέργειας του αστυνομικού στην πρώτη επέμβαση του στην περίπτωση της κρίσιμης στιγμής ακόμη και σε λίγα λεπτά έχει τρομερό αποτέλεσμα στην έκβαση της κατάστασης· γιατί ο πεζός αστυνομικός συχνά παίζει σπουδαίο ρόλο· γι' αυτό πιστεύουμε ότι εκπαιδύοντάς τον να ανταποκριθεί κατάλληλα στην κρίσιμη στιγμή μπορούμε ν' αυξήσουμε την αποδοτικότητά του και γενικότερα της υπηρεσίας στο θέμα της επιβολής του νόμου και της εξυπηρέτησης του κοινού.

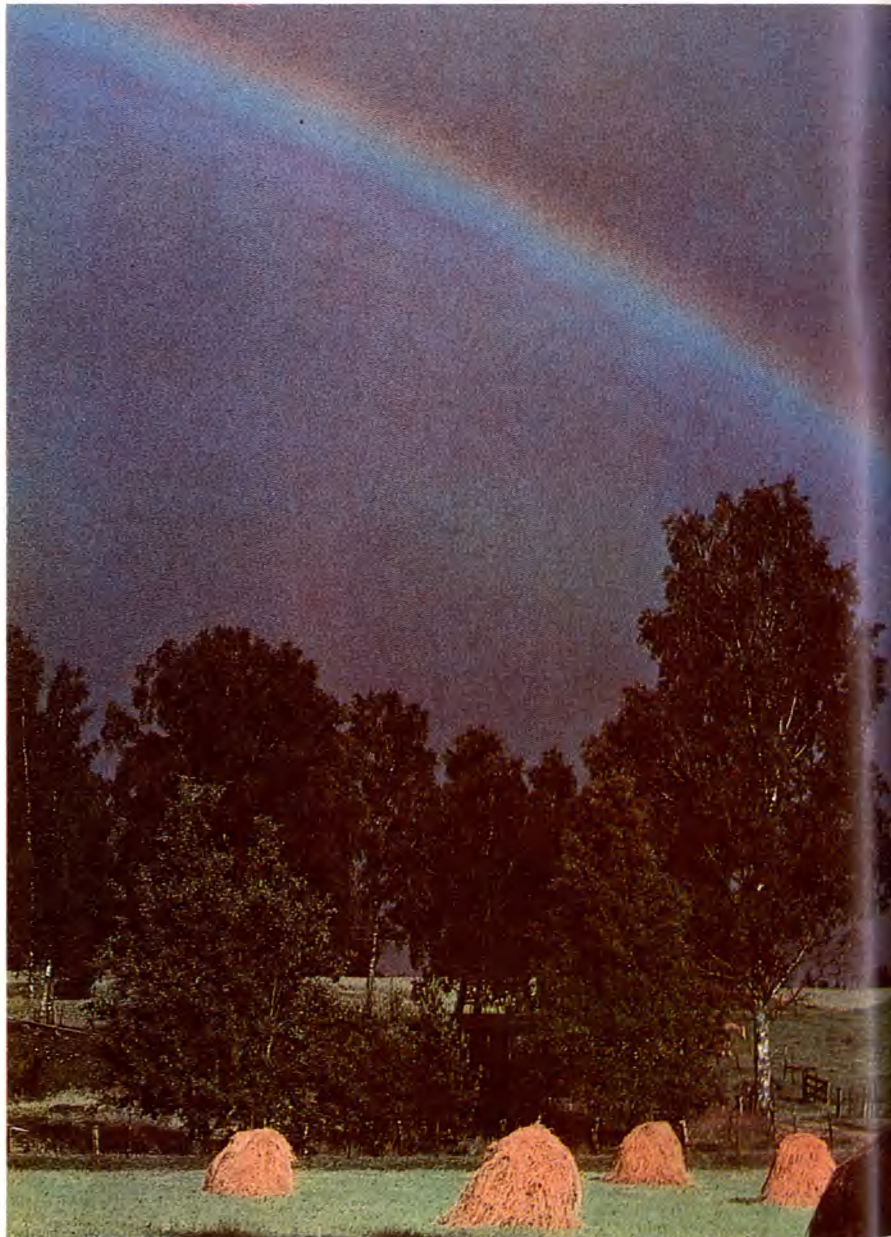
Τα παιχνίδια του φωτός

Οι ακτίδες του ήλιου, στο ταξίδι τους μέσα στην ατμόσφαιρα, αντανακλώνται, διαθλώνται, λυγίζουν και μπερδεύονται. Το αποτέλεσμα, μια θεία εικόνα, κόβει πολλές φορές με την ομορφιά της την ανάσα.

«Θόλωσαν τα μάτια μου, ή μήπως βλέπω τρεις ήλιους;» αναφωνεί ο Έντουαρτ στον Σαιξπηρικό Ερρίκο τον Έκτο. Ο Έντουαρτ, και ο αδελφός του ο Ρίτσαρντ, ερμηνεύουν αυτή την εικόνα σαν καλό οίωνό· αλλά αλίμονο, η μέρα έχει χαθεί γιατί ο πατέρας τους, ο Δούκας της Υόρκης, είναι πια νεκρός.

Από τα πανάρχαια χρόνια, οι άνθρωποι έβλεπαν παράξενες φωτεινές ανταύγειες στον ουρανό, που συνήθως προσπαθούσαν να τις εξηγήσουν σαν οίωνούς. Αλλά, ενώ δεν υπάρχει λογική στην ανάγνωση προσωπικών ή πολιτικών οίωνών στον ουρανό, η δυνατότητα για κλιματολογικές προγνώσεις είναι επιστημονικά εξακριβωμένη. Ένα φωτεινό δακτυλίδι γύρω από το φεγγάρι ή από τον ήλιο, θεωρείται από πολλούς σημάδι βροχής.

Τα εκθαμβωτικά φαινόμενα, που απεικονίζονται σ' αυτές τις σελίδες, δε δημιουργούνται παρά από το φως του ήλιου καθώς διαθλάται στο ταξίδι του μέσα στην ατμόσφαιρα. Ο τριπλός ήλιος και ο φωτεινός δακτύλιος γύρω του· χρώματα του ουρανού τόξου, οι κορώνες και ασπίδες· ο γαλανός ουρανός και τα κατακόκκινα ηλιοθασιλέματα· τα οπτικά τεχνάσματα που βλέπουμε σαν αντικατοπτρισμούς· και οι υπέροχες πράσινες εκλάμψεις - όλα αυτά μας λένε κάτι, για ό,τι συμβαίνει στην ατμόσφαιρα. Για τους ψεύτικους ήλιους που είδαν ο Έντουαρτ και ο Ρίτσαρντ ή για τα φωτεινά δακτυλίδια που όλοι μας έχουμε δει, αυτό το κάτι που συμβαίνει, είναι μικροί παγωμένοι κρύσταλλοι που ξεφεύγουν από ένα σύννεφο· ο κάθε κρύσταλλος λειτουργεί σαν ένα μικροσκοπικό πρίσμα, που είτε αντανακλά είτε διαθλά το φως του ήλιου, για να δημιουργήσει μια φωτεινή ανταύγεια στον ουρανό. Η διάθλαση συμβαίνει όταν οι ακτίδες του ήλιου αλλάζουν διεύθυνση, καθώς περνάνε από το ένα υλικό στο άλλο, στην περίπτωση μας από τον αέρα στον πάγο. Και επειδή αυτή η αλλαγή των διάμεσων υλικών, μπερδεύει μερικά φωτεινά κύματα περισσότερο από

τα άλλα, το «λευκό φως» που περνάει μέσα από τους παγωμένους κρυστάλλους μερικές φορές αναλύεται στα χρώματά του.

Φωτεινές ανταύγειες, τόξα και δαχτυλίδια, ιχνογραφούν περίτεχνα και πολύχρωμα γεωμετρικά σχέδια στον ουρανό. Σχέδια, που την μορφή τους καθορίζουν όχι μόνο ο τύπος και το μέγεθος των κρυστάλλων, αλλά και η θέση του ήλιου πάνω από τον ορίζοντα. Μερικά, όπως ο δακτύλιος γύρω από τον ήλιο ή το φεγγάρι, είναι τόσο κοινά που μπορούν να τα παρατηρήσουν ακόμα και περιστασιακοί παρατηρητές, και τόσο συχνά που μπορεί να συμβούν μέχρι και εκατό φορές το χρόνο. Άλλα όμως, όπως το ισημερινό τόξο - μια πολύχρωμη γραμμή παράλληλη με τον ορίζοντα-, μπορεί να τα δει κανείς μόνο στα μεσαία γεωγραφικά πλάτη, και μόνο μερικές μέρες πριν και μετά το θερινό ηλιοστάσιο.

Αν, λοιπόν, οι παγωμένοι κρύσταλλοι στον αέρα δημιουργούν εκπληκτικά σχέδια στον ουρανό, το ίδιο ακριβώς κάνουν και οι σταγόνες των σύννεφων και της βροχής. Και το πιο γνωστό φαινόμενο που δημιουργούν είναι το ουράνιο τόξο. Τούτο είναι ένα πολύ προσωπικό - από πλευράς εντυπώσεων - φαινόμενο. Κινείται μαζί με σένα, χωρίς συγκεκριμένη τοπική αρχή και τέλος, και με το ίδιο αθέβαια χρονικά όρια. Και είναι αυτή η εφήμερη φύση του, που το κάνει το σύμβολο του ανέφικτου, με την πηγή του χρυσού στις άκρες του.

Ίσως περισσότερο από κάθε άλλο οπτικό φαινόμενο, το Ουράνιο Τόξο έχει συγκινήσει την φαντασία του Ανθρώπου. Θεωρήθηκε Θεός, σύμβολο και διανοητική πρόκληση, του δόθηκαν διάφορα ονόματα και εξωραϊστικέμε την παράδοση όλων σχεδόν των πολιτισμών. Οι αρχαίοι Έλληνες το ονόμασαν Ίριδα, αγγελιοφόρο των θεών, που έφερνε όμως τις κακές ειδήσεις, τις ειδήσεις του πολέμου, των αναταραχών και του θανάτου. Ενώ πολλοί Αφρικανικοί και Νοτιοαμερικανικοί λαοί το νόμιζαν ένα πελώριο φίδι που καταβρόχθιζε ζωάκια και ανθρώπους, και άλλοι λαοί ένα γιγάντιο δίχτυ που άρπαζε τις ανθρώπινες ψυχές.

Σήμερα, ξέρουμε πια πως το Ουράνιο Τόξο δεν είναι παρά το διαθλασμένο από τις νεροσταγόνες ηλιακό φως. Το φως διαθλάται καθώς μπαίνει στις σταγόνες, αντανακλάται όσο θρίσκει μέσα, και μετά ξαναδιαθλάται καθώς βγαίνει. Αφού το κάθε χρώμα διαθλάται σε μια διαφορετική γωνία, τα χρώματα χωρίζονται για να δημιουργήσουν το γνωστό αρχικό τόξο, με το κόκκινο χρώμα στο εξωτερικό του κοντά στον ήλιο. Όταν το φως αντανακλάται δυο φορές μέσα στην σταγόνα, τότε το διαθλασμένο φως δημιουργεί ένα δεύτερο αμυδρότερο τόξο ψηλά στον ουρανό. Αυτό το δεύτερο τόξο είναι αντίθετο από το αρχικό, με το κόκκινο χρώμα στο εσωτερικό του. Και ανάμεσα σε αυτά τα δύο τόξα, θλέπει κανείς το σκοτεινότερο τμήμα του ουρανού. Τούτο πρωτοπαρατηρήθηκε το 200 μ.Χ. από τον Έλληνα φιλόσοφο και αστρονόμο Αλέξανδρο τον Αφροδισιέα, και γι' αυτό σήμερα ονομάζεται «Αλεξανδρινή λωρίδα».

Οι λωρίδες του ουράνιου τόξου μεγα-

λώνουν, όσο μικραίνουν οι σταγόνες της βροχής. Καθώς τα χρώματα απλώνονται, αρχίζουν να μπερδεύονται τόσο που χάνουν την ζωηρόδα τους και γίνονται μολυθιά. Ακόμα κι αν η μπόρα ρίχνει χοντρή βροχή, το πάνω μέρος του τόξου φαίνεται μολυθί, γιατί ο αέρας που φυσάει λειαίνει τις σταγόνες, και έτσι δεν υπάρχουν πια γωνίες για να κάνουν την διάθλαση, που θα δημιουργήσει το τόξο. Μόνο κοντά στη βάση του τόξου, έχουν οι σταγόνες το σωστό σχήμα και μέγεθος, και οι ακτίδες του ήλιου πέφτουν με τη σωστή γωνία, ώστε να γεννηθούν όλα εκείνα τα υπέροχα λαμπρά χρώματα της Ίριδας.

Ένα άλλο φαινόμενο είναι η κορώνα. Μια αστραφτερή χρωματιστή σειρά από δαχτυλίδια φωτεινά γύρω από τον ήλιο, ή από το φεγγάρι. Η κορώνα σχηματίζεται, όταν το φως, στην πορεία του μέσα στην ατμόσφαιρα, εμποδίζεται από κάποιο βροχοσύννεφο. Αυτό το φαινόμενο διαφέρει από την απλή διάθλαση· εδώ, οι ακτίδες του φωτός διαθλώνται καθώς χύνονται μέσα στον περίγυρο ενός αντικειμένου, και έτσι παράγουν κάποιο φως, που μας δείχνει περίπου τη σκιαγραφημένη σιλουέτα του αντικειμένου. Στην κορώνα, λοιπόν, η διάθλαση συμβαίνει καθώς τα φωτεινά κύματα του ήλιου γλύφουν τις νεροσταγόνες, και μετά, σαν τα κύματα από δυο βαρκούλες που πλέουν πλάι πλάι, μπερδεύονται για να γεννήσουν ένα μεγάλο κύμα, και άλλοτε αλληλοεξουδετερώνονται και ηρεμούν. Το αποτέλεσμα αυτών των συνδυασμών, τα δαχτυλίδια του έγχρωμου φωτός που βλέπουμε, εξαρτώνται τόσο από το μέγεθος των σταγόνων, όσο και από την ένταση του φωτός: όπου το ένα χρώμα είναι πιο ζωηρό, κάποιο άλλο είναι απαλότερο· όπου οι σταγόνες είναι μεγάλες, τα δαχτυλίδια είναι μικρά, αλλά όσο οι σταγόνες μικραίνουν τόσο μεγαλώνουν τα δαχτυλίδια.

Αυτή η κορώνα δεν πρέπει να συγχέεται με το αστρονομικό φαινόμενο με το ίδιο όνομα. Ο αστρονομικός όρος αναφέρεται στην αραιή εξώτερη ατμόσφαιρα του ίδιου του ήλιου. Αλλά ο όρος «κορώνα» χρησιμοποιήθηκε για αυτό το φαινόμενο της διάθλασης του φωτός από τα σύννεφα, μέσα στην ατμόσφαιρά μας,

πολύ πριν χρησιμοποιηθεί για να περιγράψει το αστρονομικό φαινόμενο.

Πάντως, αν και αυτή η ατμοσφαιρική κορώνα είναι μια από τις μεγαλύτερες και πιο θεαματικές χρωματοφωτιστές γιορτές του ουρανού, πολύ λίγοι άνθρωποι την έχουν ποτέ δει. Είναι τόσο φωτεινή, όταν βγαίνει γύρω από τον ήλιο, που αυτή η ένταση του φωτός κάπως πρέπει να μειωθεί. Ο Νιούτον βρήκε πως μπορούσε κανείς να την παρατηρήσει, αν κοίταζε το είδωλο του ήλιου που καθρεπτιζόταν πάνω στη λεία επιφάνεια του νερού. Ίσως όμως, ένας πιο εύκολος τρόπος, είναι να βγάλεις τον ήλιο από το οπτικό σου πεδίο με το χέρι σου, ή θάζοντάς τον πίσω από την άκρη ενός κτιρίου, και μετά να θαυμάσεις την κορώνα φορώντας ένα

Πάντως, τα σύννεφα δεν είναι πάντοτε αναγκαία για να γίνουν τα υπέροχα παιχνίδια των χρωμάτων με το φως στον ουρανό, όπως φαίνεται από το γαλάζιο του κατακάθαρου ασυννέφιαστου ουρανού και από τα χρώματα του λυκόφωτος. Όταν το φως του ήλιου συγκρούεται με τα μόρια του «ήλιου» και της σκόνης, διασκορπίζεται σε όλες τις διευθύνσεις. Το γαλάζιο χρώμα διαχέεται πιο εύκολα από όλα τα άλλα χρώματα, και γι' αυτό στην διάρκεια της ημέρας, ο ουρανός πάνω μας έχει αυτό το χρώμα.

Όταν ο ήλιος βρίσκεται χαμηλά στον ουρανό, το φως που φτάνει στα μάτια μας κατ' ευθείαν απ' αυτόν, έχει ήδη διανύσει μια πολύ μεγάλη απόσταση μέσα στην ατμόσφαιρα, και γι' αυτό έχει χάσει όλη

χρωμάτων, πέρα από το κόκκινο του ορίζοντα και το γαλάζιο που έχουμε γύρω μας.

Συχνά βλέπει κανείς να ζωγραφίζονται ριπές από σκοτεινές γραμμές στον ουρανό το λιόγερμα: αυτές οι σκοτεινές αχτίδες είναι οι σκιές μακρινών θουνών ή σύννεφων που γεμίζουν τον ουρανό. Αυτές οι γραμμές, ενώ φαίνεται ότι διασταυρώνονται, στην πραγματικότητα είναι παράλληλες: και αυτή η ακτινωτή τους εμφάνιση είναι αποτέλεσμα της προοπτικής. Και οι ηλιαχτίδες, καθώς ζωγραφίζουν το ταξίδι τους ανάμεσα στα σύννεφα, όταν ο ήλιος είναι επάνω, φαίνεται να κάνουν το ίδιο πράγμα: φαίνονται κι αυτές να αποκλείουν από τον ήλιο, καθώς διαθλώνται μέσα στις νεροποντές.

ζευγάρι γυαλιά ήλιου. Τα αποτελέσματα θα είναι ολοφάνερα, ειδικά αν το σύννεφο βρίσκεται εκεί κοντά.

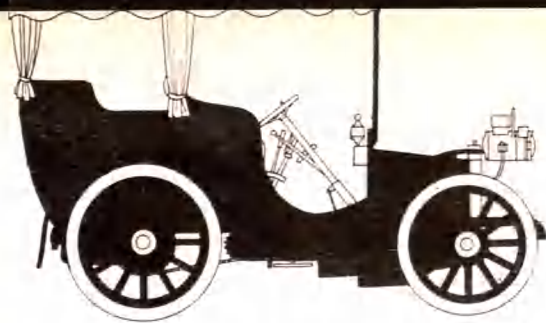
Πιο απαλό στα χρώματά του, αλλά και πιο εύκολο στο να το δεις, είναι ένα άλλο φαινόμενο, η Δόξα. Θεατή γύρω από τη σκιά, όταν το φως μπαίνει σε ένα σύννεφο, φαίνεται συνήθως μόνο από αεροπλάνο, και γι αυτό την ονομάζουν και το ουράνιο τόξο των αεροπόρων. Είναι ένα πολύ σύνθετο οπτικό φαινόμενο. Για να δημιουργηθεί, το φως που μπαίνει από την μια πλευρά της νεροσταγόνας πρέπει να βγει από την άλλη και το φως που μπαίνει από αυτή την πλευρά πρέπει να βγει από την πρώτη. Μετά, το φως που βγαίνει από τις δυο πλευρές της σταγόνας μπερδεύεται, και δημιουργεί ένα σχέδιο παρόμοιο με της κορώνας.

σχεδόν την μπλέ απόχρωσή του. Έτσι, ο ήλιος που δίνει μας φαίνεται κατακόκκινος. Αυτό το κόκκινο φως φωτίζει και τον αέρα ανάμεσα σε μας και τον ορίζοντα, και έτσι ο ορίζοντας φαίνεται κι αυτός κατακόκκινος. Λέγοντας πως το φως αυτής της ώρας είναι κόκκινο, δεν εννοούμε πως όλα τα άλλα χρώματα λείπουν εντελώς - απλά δεν είναι τόσο δυνατά. Το γαλανό χρώμα, για παράδειγμα, είναι πολύ αδύνατο, και γι' αυτό ο ήλιος που θυθίζεται πέρα στον ορίζοντα, καθώς στέλνει τις τελευταίες αχτίδες του στον αέρα, έχει πολύ λίγο μπλέ φως να σκορπίσει στα μάτια μας. Αν το πράσινο χρώμα - πρώτο μετά το μπλε στο φασματοσκόπιο - δεν έχει φύγει όλο από τις αρχικές αχτίδες, θα μας φανερωθεί τώρα. Έτσι, ο ουρανός του λυκόφωτος έχει να μας δείξει μια πλούσια συλλογή

Όσο εύκολα καταφέρνει η ατμόσφαιρα και διασκορπάρει το φως του ήλιου, το ίδιο εύκολα καταφέρνει και να του αλλάξει κατευθύνσεις με χίλιους δυο παύργους τρόπους. Η ταχύτητα με την οποία το φως ταξιδεύει μέσα στην ατμόσφαιρα, εξαρτάται από την αντίσταση του αέρα. Αυξομειώσεις αυτής της αντίστασης κάνουν το φως να στρίβει, έτσι που η μια άκρη της αχτίδας πηγαίνει γρηγορότερα και η άλλη πιο σιγά. Το αποτέλεσμα μπορεί να φαίνεται μικρό, στην ουσία όμως κάνει την ατμόσφαιρά μας να συμπεριφέρεται σαν ένας γιγαντιαίος φακός, που μπερδεύει και στραβώνει το πραγματικό σχήμα των μακρινών αντικειμένων. Αυτή είναι η πραγματική οφθαλμαπάτη χωρίς να 'ναι καθόλου ψευδαισθήση, η οφθαλμαπάτη είναι μόνο μια εικόνα, μια παράσταση, που δημιουργείται όταν η ατμόσφαιρα λειτουργεί σαν φακός.

Κοντά στην επιφάνεια της γης ή της θάλασσας, που ζεσταίνονται από τον ήλιο, ο ζεστός και αραιός αέρας προκαλεί την αντανάκλαση των ηλιακών αχτίδων, και το μπερδεμά τους μέσα στον αέρα. Έτσι, δημιουργούνται οφθαλμαπάτες, που άλλοτε συγχέουν τις παραστάσεις αντικειμένων, άλλοτε τις αναστρέφουν, και άλλοτε τις εξαφανίζουν εντελώς!

Αν, όμως, είναι εύκολο να αλλάζουν τόσο οι παραστάσεις των γήινων αντικειμένων, το ίδιο εύκολα αλλάζουν και οι εικόνες του ήλιου που ανατέλλει ή που δύει. Μάλιστα η ηλιακή εικόνα αλλάζει ακόμα περισσότερο, καθώς η ατμόσφαιρα δουλεύει σαν ένα μεγάλο πρίσμα, και αλλάζει ξυπνα τις θέσεις των χρωμάτων. Έτσι δημιουργείται η μπλε ή η πράσινη άκρη στην κορυφή του ήλιου που δύει, και η κόκκινη άκρη από κάτω. Αν και πολύ λεπτή, αυτή η πράσινη άκρη μεγενθύνεται καμιά φορά από τον ατμοσφαιρικό φακό, και δημιουργεί την υπέροχη έκρηξη του πράσινου φωτός, που βλέπουμε στη βάση του. Την «πράσινη έκρηξη», που οι παλιοί σκωτοεξίκοι μύθοι λένε πως φτάνει η θέα της, για να χαθούν όλοι οι φόβοι της ψυχής σου. Και αυτός είναι σίγουρα ικανός λόγος, για να προσπαθήσουμε να δούμε κι εμείς αυτό τόσο καθημερινό, αλλά και τόσο καταπληκτικό φαινόμενο, ένα από τα τόσα υπέροχα και εκθαμβωτικά φαινόμενα που μας χαρίζει ο ουρανός μας...

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

ΒΛΑΒΕΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

Του κ. Βασιλείου ΝΤΟΒΟΛΟΥ

Υπομ/ρχου

Τα κύρια αίτια για τις βλάβες στα εξαρτήματα του συστήματος μετάδοσης της κίνησης είναι η μεγάλη καταπόνηση, η υπερθέρμανση, οι τριβές, η κακή χρήση και ρύθμισή τους, η έλλειψη λιπαντικού και η κακή ποιότητα υλικών κατασκευής τους.

Βλάβες του συμπλέκτη.

α) Υπερβολική φθορά των επιφανειών του δίσκου (φερμουίτ), που οφείλεται στη μεγάλη χρήση του συμπλέκτη, στην υπερθέρμανση από τριβές, στην ύπαρξη άκαθαρσιών ανάμεσα στις τριβόμενες επιφάνειες ή την κακή ρύθμιση, κατάσταση και χρήση των άλλων εξαρτημάτων του, έχει αποτέλεσμα την κακή επαφή των τριβομένων μερών, τη μείωση της αντίστασεως τριβής και την αδυναμία κανονικής μετάδοσης της κίνησης στους τροχούς και αναγνωρίζεται από την αύξηση της ελεύθερης διαδρομής του πεντάλ του συμπλέκτη, την κακή απόσύνπλεξη, την απότομη σύμπλεξη και τη θορυβώδη επαφή των πρισιών του δίσκου στην επιφάνεια του σφόνδουλου και της πλάκας πίεσης. Η βλάβη απαιτεί την αντικατάσταση του δίσκου ή το «κάρφωμα» καινούργιων φερμουίτ.

β) Αντικανονική τάση των ελατηρίων της πλάκας πίεσης, που οφείλεται στην κακή ρύθμιση του ύψους των ζυγώθρων, το σπάσιμο ή την εξασθένηση των ελατηρίων, τη φθορά των επιφανειών δίσκου-σφονδύλου, την ύπαρξη ξένων σωμάτων ή άκαθαρσιών ανάμεσα στις τριβόμενες επιφάνειες και το στράβωμα του καλύμματος του συμπλέκτη και έχει αποτέλεσμα το ανομοιόμορφο της τάσης των ελατηρίων και την παρουσία διαφόρων βλαβών κατά τη σύμπλεξη και απόσύνπλεξη καθώς και πρόκληση πρόωρων φθορών στο δίσκο και το ρουλμάν. Για αποκατάσταση της βλάβης γίνεται ρύθμιση, αφού πρώτα ελεγχθούν τα αίτια που την προκάλεσαν.

γ) Αντικανονική ελεύθερη διαδρομή του πεντάλ, που οφείλεται σε φθορά των φερμουίτ, κακή ρύθμιση

των ζυγώθρων ή της ντίζας άπελευθέρωσης και έχει αποτέλεσμα την πρόωρη φθορά του ρουλμάν και των άκρων των ζυγώθρων, την ολίσθηση, την κακή απόσύνπλεξη και την απότομη σύμπλεξη. Απαιτείται ρύθμιση αφού εξετασθούν πρώτα τα αίτια που προκάλεσαν την παραπάνω βλάβη.

δ) Ολίσθηση του συμπλέκτη (πατινάρισμα) που οφείλεται στη μικρή αντίσταση τριβής των τριβομένων επιφανειών και αναγνωρίζεται από την πτώση ισχύος του κινητήρα (δεν τραβάει), την υπερθέρμανση του κινητήρα, το θόρυβο στις αλλαγές ταχυτήτων και το μεγάλο χρόνο και πολλές στροφές για την εκκίνηση του αυτοκινήτου. Τα αίτια που προκαλούν το πατινάρισμα είναι:

1. Υπερβολική φθορά ή γυαλάδα των φερμουίτ του δίσκου.
2. Έλλειψη «τζόγου» στο πεντάλ (μικρό διάκενο ζυγώθρων - ρουλμάν).
3. Ύπαρξη λαδιού ή λίπους ανάμεσα στις τριβόμενες επιφάνειες.
4. Καταπόνηση του ρουλεμάν ώθησης και των ζυγώθρων.
5. Έξασθένηση ή σπάσιμο των ελατηρίων της πλάκας πίεσης ή των ελασμάτων του χτενιού.
6. Κακή εύθυγράμμιση του κινητήρα και των μερών του συστήματος μετάδοσης της κίνησης.
7. Ελαττωματικός μηχανισμός απόσύνπλεξης στις αρθρώσεις, τη ντίζα ή την άντλια.
8. Στράβωμα, αλλοίωση ή φθορά των επιφανειών σφονδύλου ή πλάκας πίεσης.

ε) Κακή απόσύνπλεξη (δεν απομονώνει) που οφείλεται στην αδυναμία μετακίνησης της πλάκας πίεσης προς τα πίσω για να ελευθερωθεί ο δίσκος και ξεχωρίσει από το σφόνδυλο, με αποτέλεσμα ή απόσύνπλεξη να είναι άτελής και μέρος των στροφών του κινητήρα να μεταδίδεται στο κιβώτιο ταχυτήτων και αναγνωρίζεται από το θόρυβο και την αλλαγή των ταχυτήτων, την πρόωρη φθορά του δίσκου και το σβύσιμο του κινητήρα όταν το αυτοκίνητο με ταχύτητα και πατημένο πεντάλ συμπλέκτη άκινηται με τη χρήση του φρένου. Τα αίτια της κακής απόσύνπλεξης είναι:

1. Υπερβολικός τζόγος στο πεντάλ (διάκενο μεγάλο).
2. Αντικανονική ρύθμιση ζυγώθρων (πολύ ψηλά ρυθμισμένα ή διαφορετικού ύψους).
3. Δύσκολη ολίσθηση κι όχι ελεύθερη μετακίνηση του πολύσφηνου (πλήμνης) του δίσκου στο καρέ του πρωτεύοντα άξονα (μπρισιδιρέκ).
4. Κόλλημα του δίσκου στο σφόνδυλο από πολυκαίρια άκινησίας, άκαθαρσίες ή υπερθέρμανση.
5. Κόλλημα του μπρισιδιρέκ με το βολάν (στή βάση που στηρίζεται).
6. Φθορά των σημείων σύνδεσης (μεταξύ ζυγώθρων και πλάκας πίεσης ή ζυγώθρων και θήκης).
7. Κομμένα κομμάτια φερμουίτ που παρεμβάλλονται ανάμεσα στο δίσκο και το βολάν.
8. Έξασθενημένο χτένι.
9. Στραβωμένη πλάκα πίεσης ή δίσκος πιτσικαρισμένος.

στ) Απότομη σύμπλεξη (σκορτσάρισμα), που οφείλεται στην μη προοδευτική μετάδοση της κίνησης από τον κινητήρα στο κιβώτιο αλλαγής ταχυτήτων (Κ.Α.Τ.) κατά την αρχική εκκίνηση και την αλλαγή ταχυτήτων με αποτέλεσμα να δημιουργούνται φορτία ροπής, στρέψης με άπειλη φθοράς στο στρόφαλο, το συμπλέκτη, τους άξονες, το κιβώτιο ταχυτήτων και το διαφορικό. Τα αίτια της κακής σύμπλεξης είναι:

1. Λανθασμένη ρύθμιση του ύψους των ζυγώθρων (χαμηλά).
2. Άγρια επιφάνεια τριβής του δίσκου.
3. Έξασθενημένα ελατήρια απόσβεσης σκορτσαρίσματος δίσκου ή εξασθενημένα κυματοειδή ελάσματα προοδευτικότητας δίσκου - φερμουίτ.
4. Ελαττωματική ή μη κανονικά σταθεροποιημένη πλάκα πίεσης και χαλαρές επιφάνειες τριβής.
5. Υπερβολική ελεύθερη διαδρομή του πεντάλ συμπλέκτη.
6. Φθορά στο ρουλμάν απόσύνπλεξης.
7. Ύπαρξη άκαθαρσιών ή γρεζιών στις τριβόμενες επιφάνειες.
8. Χαλαρή σύνδεση του κινητήρα στις βάσεις του.

ζ) Θορυβώδης λειτουργία του

συμπλέκτη, που όφείλεται σέ:

1. Φθορά του ρουλμάν ή του δίχαλου.
2. Μη κανονική λίπανση του ρουλμάν.
3. Θραύση των ελατηρίων των ζυγώθρων.
4. Φθορά του πολύσφηνου του δίσκου ή του άξονα.
5. Άπορρυθμηση των ζυγώθρων και κτύπημα στο ρουλμάν άπελευθέρωσης.
6. Έξασθηνμένα ή σπασμένα έλατήρια δίσκου.
7. Φθορά ή έλλειψη λίπανσης στο σημείο στήριξης του μπρισδινρέκ επί του σφονδύλου.

Βλάβες στο κιβώτιο ταχυτήτων (Κ.Α.Τ.)

α) Δυσκολία άλλαγής ταχυτήτων, που όφείλεται σέ:

1. Κακή άποσυμπλεξη του συμπλέκτη (τρίξιμο ταχύτητας).
2. Παρεμβολή γρεζιών στο πολύσφηνο του δευτερεύοντα άξονα ή του άξονα των φουρκετών.
3. Κόλλημα των γραναζιών του δευτερεύοντα λόγω άνωμαλιών του πολύσφηνου και μη όλίσθηση των άξονίσκων των φουρκετών.
4. Στράβωμα, χαλάρωση ή φθορά φουρκετών ή άξόνων.
5. Χαμηλή θερμοκρασία λιπαντικού.
6. Άκατάλληλες στροφές λειτουργίας του κινητήρα.
7. Έλαττωματικός μοχλός άλλαγής ταχυτήτων.
8. Άντικανονικές άνοχές πολύσφηνων όδοντοτροχών και άξόνων.
9. Κακή εύθυγράμμιση του δευτερεύοντα άξονα.
10. Άντικανονική ρύθμιση της ντίζας άλλαγής ταχυτήτων.
11. Φθορά ή παραμόρφωση των συγχρονιστών.

β) Θόρυβος στο κιβώτιο ταχυτήτων, που προέρχεται από:

1. Έλλειψη λιπαντικού.
2. Φθορά ρουλμάν πρωτεύοντα ή δευτερεύοντα άξονα. Όταν ό θόρυβος σταματά στο νεκρό σημείο έχει φθορά ό δευτερεύοντα και όταν σταματά στην τελευταία ταχύτητα έχει φθορά ό πρωτεύοντα.
3. Φθορά ή θραύση των δοντιών μεταξύ έμπλεκόμενων γραναζιών.
4. Φθορά των συγχρονιστών.

γ) «Πέταγμα» ταχύτητας, που όφείλεται σέ:

1. Φθορά ή χαλάρωση των άσφαλειών συγκράτησης των άξόνων.
2. Φθορά ή στράβωμα των διχάλων.
3. Φθορά του μοχλού άλλαγής.
4. Έξασθηνμένα έλατήρια ή θάσεις φθαρμένες άσφαλειών.
5. Φθορά ή σπάσιμο συγχρονιστών ή όδοντοτροχών.
6. Άπερβολική φθορά των ρουλμάν των άξόνων.
7. Άντικανονική διάταξη – τοποθέτηση γραναζιών.
8. Κακή εύθυγράμμιση κιβωτίου ταχυτήτων – κινητήρα.

δ) «Μπέρδεμα» ταχυτήτων, που όφείλεται σέ:

1. Λανθασμένη τοποθέτηση των διχάλων στους άξονες.
2. Φθορά του άκρου του μοχλού άλλαγής.

ε) Έμπλοκή δύο ταχυτήτων, που όφείλεται σέ:

1. Σπάσιμο ή φυγή της κεντρικής άσφάλειας.
2. Άποσταθεροποίηση φουρκέτας από τόν άξονά της.

στ) Διαρροή λιπαντικού.

Τό κιβώτιο ταχυτήτων με τό περιεχόμενό του (άξονες, ρουλμάν, γρανάζια) λιπαίνεται με τό λιπαντικό SAE No 90 (βαλβολίνη), που ή στάθμη του έλέγχεται από ειδικό πώμα κάθε 5.000 χιλιόμετρα και αλλάζεται στα 25.000 χιλιόμετρα.

Διαρροές του λιπαντικού προέρχονται από:

1. Άπερβολική ποσότητα λιπαντικού.
2. Φθαρμένο ρουλμάν πρωτεύοντα ή δευτερεύοντα άξονα.
3. Καταστραμένη φλάντζα λαδιών πσινού ρουλμάν.
4. Καταστραμένη τσιμούχα μηχανισμού άλλαγής ταχυτήτων.
5. Φθορά στα πώματα άδειάσματος και έλέγχου ή στα σπειρώματα ύποδοχής τους.

Οί βλάβες που προαναφέρθηκαν για τό κιβώτιο άλλαγής ταχυτήτων είναι περίπου οί ίδιες και για τά κιβώτια βοηθητικής.

Βλάβες συνδέσμων – άξόνων

Οί βλάβες που παρατηρούνται στους συνδέσμους και τους άξονες μετάδοσης της κίνησης όφείλονται στη μεγάλη καταπόνησή τους από μεγάλες αντίθετες δυνάμεις κατά τις άπότομες μεταβολές της ταχύτητας και από την αύξηση της γωνίας μετάδοσης της κίνησης και είναι: Χαλάρωση των περικοχλιών που συγκρατούν τους σταυρούς, φθορά του κορμού των κοχλιών, άντικανο-

νική προσαρμογή άρθρωτών συνδέσμων – διχάλων, θορυβώδης λειτουργία, χαλαρότητα στα έδρανα των σταυρών, φθορά των ρουλεμάν σταυρών, φθορά των σφαιριδίων, «άναμμα» από έλλειψη λίπανσης, κακή τοποθέτηση, φθορά πολύσφηνου σπάσιμο των διχάλων, στράβωμα των άξόνων, «σφύριγμα» των άξόνων από κάμψη, παραμόρφωση, κακή ζυγοστάθμιση ή κακή εύθυγράμμιση των άκρινών συνδέσεων, ρωγμές των άξόνων και κακή λίπανση συνδέσμων – άξόνων.

Βλάβες του διαφορικού

Τό διαφορικό με τις άπότομες μεταβολές της ταχύτητας, τις άπότομες έκκινήσεις και έπιταχύνσεις, τά μεγάλα φορτία, τη μετάδοση ύπερβολικών δυνάμεων ροπής στρέψης και τις πλευρικές δυνάμεις στις στροφές του δρόμου καταπονεϊται και έξ αίτίας της έλλειψης ή άκαταλληλότητας του λιπαντικού, της φθοράς ή θραύσης των γραναζιών και των ρουλμάν, της κακής ρύθμισης και των χαλαρών συνδέσεων, παρουσιάζει βλάβες που είναι:

1. Διαρροές λιπαντικού, λόγω φθοράς, παραμόρφωσης ή κακής τοποθέτησης φλαντζών, τσιμουχών και καπακιών. Τό λιπαντικό του διαφορικού είναι SAE 90 και αλλάζεται κάθε 20.000 χιλιόμετρα.
2. Θορυβώδης λειτουργία, έξ αίτίας φθοράς ή κακής έπαφής κορώνας – πινιόν, φθοράς των ρουλμάν των ήμιαξονίων ή των μουαγιέ, κακή έπαφή πλανητών – δορυφόρων, φθορά του ρουλμάν του πινιόν και της κορώνας ή σπάσιμο των δοντιών των γραναζιών και άκαταλληλότητα λιπαντικού.
3. Κτύπημα του διαφορικού στις άπότομες μεταβολές της ταχύτητας, που όφείλεται σέ ύπερβολικό τζόγο πινιόν – κορώνας ή άξονα μετάδοσης της κίνησης – ήμιαξονίων και άξόνων – συνδέσμων.
4. Κτύπημα στο ξεκίνημα με «πρώτη» ταχύτητα ή «όπισθεν» που όφείλεται στο σπάσιμο του ήμιαξονίου ή του συνδέσμου και στη φθορά των ρουλμάν του πινιόν.
5. «Μπλοκάρισμα» του διαφορικού – ήμιαξονίων, που όφείλεται σέ σπάσιμο των δοντιών των γραναζιών κορώνας – πινιόν ή πλανητών – δορυφόρων, ύπερβολική άνοχη πινιόν – κορώνας, φθορά ρουλμάν πινιόν – κορώνας, ύπαρξη ξένων σωμάτων ή κοματιών σπασμένων δοντιών άνάμεσα στα γρανάζια και σπάσιμο των ήμιαξονίων.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Του κ. Γεράσ. ΚΟΥΤΑΒΑ
υπαλλήλου Υπουργ. Εσωτ/κων

Α'. ΓΕΝΙΚΑ

Η επέμβαση της σημερινής Διοικήσεως σ' όλους σχεδόν τους τομείς δράσεως και η κατά συνέπεια επαύξηση των αρμοδιοτήτων της, έχει πλέον καταστεί μόνιμο διοικητικό φαινόμενο.

Για ν' ανταποκριθεί η Διοίκηση στις αυξανόμενες ανάγκες της θα πρέπει η διεύρυνση αυτή των αρμοδιοτήτων της να συμβαδίζει με ανάλογο περιορισμό της γραφειοκρατίας.

Για την εξυπηρέτηση του πολίτη στις συναλλαγές του με τις δημόσιες κ.λ.π. υπηρεσίες και την απαλλαγή του από τις ταλαιπωρίες εκδόσεως πιστοποιητικών, με τα οποία αποδεικνύονται στοιχεία της προσωπικής του καταστάσεως, είχε θεσπισθεί με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. Δ/τος 3983/1959 «περί μέτρων τινων προς βελτίωσιν της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών», ότι δια βασιλικού διατάγματος δύναται εις όσας περιπτώσεις απαιτείται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η υποβολή προς οποιαδήποτε Αρχή, πιστοποιητικού ή άλλων δικαιολογητικών, να ορισθεί ότι αντί της προσκομίσεως τέτοιων εγγράφων από τους ενδιαφερομένους, η Αρχή λαμβάνει τα στοιχεία που αναγκαιούν απ' ευθείας από την υπηρεσία που είναι αρμόδια για την έκδοση των πιστοποιητικών ή δικαιολογητικών ή να αντικαθίστανται αυτά με άλλα έγγραφα στοιχεία ή με υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος που επιδεικνύονται ή κατατίθενται από τον ίδιο ή να περιορίζονται στα απολύτως αναγκαία.

Σ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής είχε εκδοθεί το Β.Δ. 432/1963 «περί απλουστεύσεως της διαδικασίας πιστοποίησης γεγονότων τινων».

Με την έκδοση αυτού του Διατάγματος εσοκοπήθη η απλούστευση διαδικασιών και ο περιορισμός γραφειοκρατικών διατυπώσεων σε θέματα, που ενδιέφεραν το ευρύ κοινό (όπως π.χ. απόδειξη της ταυτότητας προσώπου δια της επιδείξεως αστυνομικής ταυτότητας, αντί της υποβολής πιστοποιητικού Δήμου ή Κοινότητας, ή άλλων δικαιολογητικών, για την ταχύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών που είχαν συναλλαγή με τις υπηρεσίες, την επιτάχυνση της διεκπεραίώσεως των υποθέσεων τους και την απαλλαγή τους από οικονομικές επιβαρύνσεις και ταλαιπωρίες, αλλά και για τον περιορισμό

του φόρτου εργασίας των υπηρεσιών από τέτοιες απασχολήσεις.

Παρά τις ωφέλειες που θα προέκυπταν απ' το θεσμό αυτό, δεν εφαρμόστηκε όπως θα έπρεπε στη διοικητική πρακτική.

Οι διατάξεις του Διατάγματος αυτού ήταν δυνητικής ισχύος από την πλευρά του πολίτη, αντίστοιχα δε από την πλευρά των υπηρεσιών δεν καθιέρωναν ρητώς καμία υποχρέωση για την αποδοχή εκ μέρους τους της αστυνομικής ταυτότητας, ως αποδεικτικού στοιχείου.

Με το ίδιο Διάταγμα καθιερωνόταν, δυνητικά πάλι, η επίδειξη του διαβατηρίου αλλά μόνο για την απόδειξη των αφιθαναχωρήσεων του κατόχου του κατά τις μεταβάσεις του στο εξωτερικό.

Β. ΚΑΘΕΣΤΩΣ Ν.Δ. 127/1969 και 153/1969.

Τις ατέλειες του νομοθετικού καθεστώτος που περιγράφηκε παραπάνω θέλησε να καλύψει το Ν.Δ. 127/1969 «περί αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων» του οποίου μερικές διατάξεις αντικαταστάθηκαν από το Ν.Δ. 153/1969.

Σύμφωνα με τα νομοθετικά αυτά διατάγματα, στοιχεία της προσωπικής καταστάσεως του ατόμου, όπως το επώνυμο, το όνομα, το όνομα του πατέρα και της μητέρας, το όνομα συζύγου, για τις έγγαμες γυναίκες, η ακριβής χρονολογία γεννήσεως, ο τόπος γεννήσεως, η διεύθυνση κατοικίας, η υπηκοότητα, ο Δήμος ή η Κοινότητα εγγραφής κ.λ.π. - πλήρη του επαγγέλματος - αποδεικνύονται πλήρως ενώπιον οποιασδήποτε Δημοσίας (διοικητικής ή δικαστικής), Δημοτικής Κοινότητας Αρχής ή Υπηρεσίας, καθώς και ενώπιον οποιουδήποτε Ν.Π.Δ.Δ., παραχωρημένης Δημοσίας Υπηρεσίας, Εκπαιδευτήριου κάθε κατηγορίας, Επιχειρήσεως Κοινής Ωφελείας, Τραπεζής, ανεγνωρισμένου Συλλόγου, Σωματείου, Συνεταιρισμού κ.λ.π.

Προϋπόθεση της αποδεικτικής ισχύος των ανωτέρω στοιχείων είναι να έχουν αναγραφεί αυτά:

α) στα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων ή στην περίπτωση που ο πολίτης δεν έχει εφοδιαστεί ακόμα με δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, μπορεί να γίνεται χρήση της ειδικής θεβαίσεως που χορηγείται από τις Αστυνομικές Αρχές, «περί της καταθέσεως των κατά Νόμο απαιτούμενων δικαιολογητικών για έκδοση δελτίου ταυτότητας».

β) στις ειδικές ταυτότητες των εν ενεργεία αξιωματικών, υπαξιωματικών και οπλιτών των Ενόπλων Δυνάμεων, των

Σωμάτων Ασφαλείας του Λιμενικού Σώματος και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

γ) στα διαβατήρια, εφόσον πρόκειται για Έλληνες που κατοικούν ή διαμένουν στο εξωτερικό και

δ) στα διαβατήρια και στις άδειες παραμονής στην Ελλάδα, προκειμένου για αλλοδαπούς που διαμένουν στην Ελλάδα, καθιερώθηκε δε υποχρέωση των αρμοδίων οργάνων των παραπάνω υπηρεσιών κ.λ.π. να αναγνωρίζουν και να παραδέχονται αυτά.

Για τις περιπτώσεις δε που έπρεπε να θεβαιωθούν ενώπιον των υπηρεσιών αυτών όλα ή μερικά από τα στοιχεία αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου κ.λ.π. είχαν καθιερωθεί και ειδικά έντυπα υπευθύνου δηλώσεως, που περιείχαν τα στοιχεία του πολίτου, όπως αυτά αναγράφονται στις Αστυνομικές ταυτότητες. Τα έντυπα αυτά στά οποία περιέχεται και δήλωση του ενδιαφερομένου, για το αμετάβλητο ή μη των στοιχείων της ταυτότητάς του και με τα οποία είχαν εφοδιασθεί όλες οι παραπάνω Υπηρεσίες, ήταν τριών τύπων που κάθε ένας περιλάμβανε 16,14 και 9 στοιχεία αντίστοιχα, για ευχερή χρήση, ανάλογα με την κάθε περίπτωση. Κατά την αρχική μάλιστα εφαρμογή του μέτρου όπου το έντυπο περιείχε 16 στοιχεία, η αντιγραφή των στοιχείων από το δελτίο της αστυνομικής ταυτότητας εγένετο από τον αρμόδιο υπάλληλο και συνέπραττε με την υπογραφή του ο πολίτης. Αργότερα όμως η τήν καθιέρωση των δύο άλλων τύπων, που περιέχουν λιγότερα και μάλιστα όσα κρίνονται ως απαραίτητα στοιχεία, η αντιγραφή των στοιχείων γίνεται πλέον από τον ενδιαφερόμενο πολίτη και συνυπογράφει ο υπάλληλος της Υπηρεσίας.

Παρόμοια έντυπα έχουν καθιερωθεί και για την αντιγραφή από διαβατήρια που περιλαμβάνουν 11 στοιχεία.

Το όλο σύστημα των νομοθετημάτων αυτών στηρίζεται σε πέντε βασικές αρχές: α) την αρχή της αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων β) την αρχή της ατομικής ευθύνης του πολίτη, που συνίσταται στην υποβολή υπεύθυνης δήλωσης για το αμετάβλητο ή μη των στοιχείων που αναγράφονται στην ταυτότητά του γ) την καθιέρωση της υποχρέωσης των πολιτών για την ανανέωση των δελτίων αστυνομικής ταυτότητας μέσα σε ένα διμηνο, σε περίπτωση μεταβολής των στοιχείων, που περιέχονται σ' αυτήν.

δ) Την «οίκοθεν» από τις Αρχές ενημέρωση των μητρώων αρρένων των δημοτολογίων κ.λ.π. σε περίπτωση μεταβολής στοιχείων της προσωπικής καταστάσεως

ληψη υπηρεσίας, νεοδιοριζόμενοι υπάλληλοι, ζητούν όχι σπάνια για συμπλήρωση του βοηθητικού υπηρεσιακού φακέλου που πρόκειται να τηρηθεί για κάθε τέτοιο υπάλληλο, δεύτερο πιστοποιητικό ιθαγενείας.

5) Για τον ίδιο επίσης λόγο για την υποβολή υποψηφιοτήτων για τις εκλογές των αιρετών νομαρχιακών συμβούλων, ζητείται για την απόδειξη της ηλικίας και του τόπου κατοικίας, πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας.

6) Σ' εφαρμογή της εκλογικής νομοθεσίας του έτους 1963, όπως ισχύει σήμερα, για την εγγραφή προσώπου, που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις του εκλογέα στους εκλογικούς καταλόγους κατ' ενορίας Δήμων και Κοινοτήτων ζητείται πιστοποιητικό κατοικίας, που εκδίδεται από την αρμοδία αστυνομική αρχή. Το πιστοποιητικό αυτό το υποβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι μόνοι τους στο Γραφείο εκλογικών καταλόγων ή τους αρμόδιους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, ανεξάρτητα αν η αστυνομική τους ταυτότητα αναγράφει ή όχι τον τόπο της σημερινής κατοικίας τους.

7) Με την 115958/7870/23012/19-11-1970 απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας (ΦΕΚ 914Β) «Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 19406/2376/850/25-2-1969 αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειών γοματών - πυροδοτών διατρημάτων και αποκολλητών επισφαλών όγκων», για τη χορήγηση κάθε τέτοιας αδειας ζητείται πιστοποιητικό εγγραφής στα μητρώα αρρένων ή δημοτολόγια.

8) Λόγω της ειδικής φύσεως των Στρατιωτικών Υπηρεσιών εφαρμόζονται ειδικές διατάξεις και συνεπώς υπάρχει πολύ περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του θεσμού.

9) Στις Υπηρεσίες Πολεμικής Αεροπορίας οι περιπτώσεις είναι επίσης πολύ περιορισμένες (π.χ. πρόσληψη ή συμμετοχή πολιτών σε διάφορους διαγωνισμούς και έκδοση αδειών γάμου στρατιωτικών) και δεν εφαρμόζεται ο θεσμός, γιατί οι σχετικές διαταγές του ΓΕΕΘΑ και του ΓΕΑ ορίζουν διαφορετικά.

10) Δεν γίνονται δεκτά από τις Υπηρεσίες του ΙΚΑ στοιχεία του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας που αναφέρονται στη χρονολογία γεννήσεως σε περιπτώσεις υποβολής αιτήσεων για συνταξιοδότηση, γιατί ειδικές διατάξεις προβλέπουν ειδικό τρόπο πιστοποίησης των στοιχείων αυτών.

11) Στις περιπτώσεις συνταξιοδότησεως από τον ΟΓΑ δεν γίνεται δεκτό το αποδεικτικό δελτίο αστυνομικής ταυτότητας αλλά ζητείται οπωσδήποτε πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας.

12) Στις περιπτώσεις που απαιτούνται στοιχεία, μεταξύ των οποίων μερικά δεν προκύπτουν από το δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, τότε ζητείται πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας, (π.χ. ημερομηνία τελέσεως γάμου, τρόπος και χρόνος κτήσεως Ελληνικής Ιθαγενείας, αριθμός μελών οικογενείας κ.λ.π.).

13) Σύμφωνα με διαταγή του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών για τις περιπτώσεις χορηγήσεως αδειας ασκήσεως επαγγέλματος ιατρού, οδοντία-

τρου, φαρμακοποιού και παραϊατρικών επαγγελμάτων, ζητούνται από κάθε τμήμα Υγιεινής Πιστοποιητικά γεννήσεως και δεν γίνεται δεκτό το δελτίο αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατήριο κ.λ.π.

14) Οι Στρατιωτικές παραγωγικές Σχολές και οι Σχολές Εμπορικού Ναυτικού ζητούν από τους Υποψήφιους για εισαγωγή σ' αυτές πιστοποιητικό γεννήσεως, μετά φωτογραφίας, θεωρημένο από τη Νομαρχία.

15) Κατά τα λοιπά, στην πλειονότητα των Δημοσίων Αρχών (πλην των Στρατιωτικών) των Πολιτικών Δημοσίων Υπηρεσιών, των ΝΠΔΔ των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, των Οργανισμών Κοινής Ωφελείας, των ΝΠΙΔ και των Τραπεζών του Νομού εφαρμόζεται ο θεσμός.

Δ' ΒΑΘΜΟΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Με το Ν.Δ. 127/1969 εσκοπήθη η εξυπηρέτηση του πολίτη κατά τις συναλλαγές του με τις υπηρεσίες, που συνίσταται στην απαλλαγή του από την ταλαιπωρία εκδόσεως πιστοποιητικών για την απόδειξη γεγονότων που αναφέρονται στην προσωπική του κατάσταση.

Σχετικά με την απόδοση αυτή του θεσμού παρατηρήθηκαν τα εξής:

1) Κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 127/1969, στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών εναπόκειται να λάβουν συμπληρωματικά μέτρα, που θα έτειναν στην ταχύτερη εξυπηρέτηση όσων απευθύνονταν σ' αυτές πολιτών και την επιτάχυνση διεκπεραιώσεως των υποθέσεών τους.

Τέτοια μέτρα δεν έγιναν ποτέ γνωστά στις περιφερειακές Υπηρεσίες αν λήφθηκαν από το κάθε Υπουργείο, ξεχωριστά.

2) Αν και κατά τον ορισμό των Ν.Δ. 127 και 153/1969 τα στοιχεία που προκύπτουν από τα δελτία αστυνομικής ταυτότητας, διαβατήρια κ.λ.π. αποτελούν πλήρη απόδειξη παρά ταύτα, για λόγους που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο και θα συμπληρωθούν στο παρακάτω, ζητούνται ή προσκομίζονται αυτοβούλως στις υπηρεσίες από κατόχους δελτίου αστυνομικής ταυτότητας, πιστοποιητικά γεννήσεως, που πολλές φορές χρειάζονται θεώρηση για το γνήσιο της υπογραφής του εκδότη κι απαιτούν χρόνο και κόστος που μετρείται με την απώλεια παραγωγικού χρόνου για μεταβάσεις στο Δημοτικό ή Κοινοτικό κατάστημα κι επιστροφές στις Υπηρεσίες που θα τα χρησιμοποιήσουν (αφού προηγουμένως τα θεωρήσουν - πολλές φορές - στη Δ/ση Εσωτερικών κ.λ.π.).

3) Συχνά υπάλληλοι από τις διάφορες Υπηρεσίες θεωρούν ότι ένα πιστοποιητικό εκδίδεται ταχύτερα κι ευκολότερα γιατί συμπληρώνονται λίγες ενδείξεις στο σχετικό έντυπο, ενώ ο θεσμός του Ν.Δ. 127/1969, που απαιτεί πολλές φορές τη σύνταξη του ειδικού αποδεικτικού, αποτελεί πρόσθετη εργασία λόγω των πολλών ενδείξεων και μεταφέρει την

του πολίτου και ε) την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση παραβάσεων ή παραλείψεων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα νομοθετικά αυτά διατάγματα, οι οποίες κυρώσεις επιβάλλονται τόσο προς τους πολίτες, όσο και προς τα αρμόδια κρατικά όργανα.

Γ'. ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν για αυτή την εργασία, προκύπτουν τα εξής ως προς την έκταση εφαρμογής του θεσμού.

1) Σύμφωνα με την 36902/7886/εγκ. 87/13-5-1969 εγκύκλιο διαταγή του ΥΠ.ΕΣ. που την ακολούθησε μια σειρά από άλλες παρόμοιες, οι τελευταίες από τις οποίες είναι οι 102126/28-11-1974 και 61381/2-8-1976, έχει οριστεί ότι δεν είναι δυνατή η αντικατάσταση των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την εγγραφή αδελφών στα μητρώα αρρένων και δημοτολόγια, με τα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων. Το αυτό ισχύει και για κάθε περίπτωση μεταβολής ή διορθώσεως στα μητρώα αρρένων και δημοτολόγια. Δικαιολογείται απόλυτα από αυτή τη φύση του αντικειμένου.

2) Σύμφωνα με την 26882/30-4-1970 διαταγή του Υπουργείου Εσωτερικών, στις περιπτώσεις μεταδημοτέυσεως, για την απόδειξη της απαιτούμενης διετούς εγκαταστάσεως στο Δήμο ή την Κοινότητα που ζητείται η μεταδημοτέυση, αρκεί η προσκόμιση της αστυνομικής ταυτότητας, εφόσον ο τόπος κατοικίας που αναγράφεται σ' αυτή συμπίπτει με τον τόπο, στο οποίο ζητείται να γίνει μεταδημοτέυση. Σε εναντίω περιπτώση υποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση του Ν.Δ. 105/1969.

Στην πράξη όμως η ευχέρεια αυτή καλύφθηκε από τη γενική ρύθμιση της παραπάνω παραγράφου.

3) Στις περιπτώσεις διορισμών δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων ΝΠΔΔ ζητείται για την απόδειξη της ιθαγενείας των προσώπων που αφορούν, σχετικό πιστοποιητικό του αρμοδίου Δήμου ή Κοινότητας. Τούτο προκύπτει από τις προκηρύξεις πληρώσεως των θέσεων αυτών, που εκδίδονται από τους αρμόδιους φορείς και κατά τα τελευταία χρόνια από το Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως. Έτσι οι αρμόδιες υπηρεσίες θεωρούν αυτές δεσμευμένες από τις προκηρύξεις αυτές και δεν εφαρμόζουν στις ανωτέρω περιπτώσεις τις διατάξεις των Ν.Δ. 127 και 153/1969.

4) Για παρεμφερείς λόγους, οι υπηρεσίες στις οποίες εμφανίζονται, για ανά-

γραφειοκρατία σε άλλο επίπεδο. Δεν μας ευρίσκει συμφώνους η άποψη αυτή για τον αμέσως προηγούμενο λόγο.

4) Η χρήση του αποδεικτικού του δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου αντί πιστοποιητικού, είναι γεγονός ότι απαλλάσσει τον πολίτη κι από την πρόσθετη φροντίδα της υποβολής αιτήσεως και την οικονομική επιβάρυνση του 10δράχμου χαρτοσήμου της αιτήσεως.

5) Η υπεύθυνη δήλωση που εμπεριέχεται στο αποδεικτικό δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου, σχετικά με το αμετάβλητο ή μη των στοιχείων, αποτελεί επίσης μεγάλη διευκόλυνση, γιατί απαλλάσσει τους ενδιαφερομένους από την υποβολή οποιασδήποτε άλλης θεβαίωσης ή πιστοποίησης για την επελευθέρωση μεταβολή.

6) Από τα στοιχεία που αναγράφονται στις αστυνομικές ταυτότητες, διαβατήρια κ.λ.π. δεν γίνεται δεκτό το στοιχείο του επαγγέλματος ως πλήρης απόδειξη και τούτο, γιατί έτσι διαλαμβάνει το Ν.Δ. 153/1969.

7) Είναι γεγονός, ότι μετά την έκδοση του Ν.Δ. 127 και 153/69 Ν. Δ/των μειώθηκε σημαντικά ο αριθμός των πιστοποιητικών γεννήσεων που εκδίδονταν μέχρι τότε.

8) Ένας όχι ευκαταφρόνητος αριθμός Κοινοτήτων έδειξε ότι αγνοούσε το θεσμό.

9) Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, γίνονται από τις Υπηρεσίες δεκτά και στοιχεία που προκύπτουν από αστυνομικές ταυτότητες κ.λ.π. όχι άμεσα, αλλά συμπερασματικά (όπως π.χ. οι γραμματικές γνώσεις, έφ' όσον από το επάγγελμα που αναγράφει η ταυτότητα προκύπτει ότι ο κάτοχός της είναι επιστήμονας, δημόσιος υπάλληλος κ.λ.π. οπότε συμπερασματικά πρόκειται για απόφοιτο τουλάχιστον δημοτικού σχολείου, προσόν που απαιτείται για την απόκτηση αδειάς ικανότητας οδηγού αυτ/του).

10) Επίσης εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, γίνονται δεκτά από τις Υπηρεσίες αποδεικτικά στοιχεία ταυτότητας που υπογράφονται για την ακρίβειά τους από υπάλληλο άλλης υπηρεσίας (π.χ. υπογράφεται από κοινοτικό γραμματέα και ενδιαφερόμενο πολίτη και χρησιμοποιείται σε δημόσια υπηρεσία).

11) Αν και η νομοθεσία θεσπίζει την επιβολή κυρώσεων για περιπτώσεις παραβάσεων του θεσμού, τόσο προς την πλευρά των κρατικών οργάνων, όσο και προς την πλευρά των πολιτών, εν τούτοις, παρά την έρευνα που έγινε από τον υποφαινόμενο δεν διαπιστώθηκε περίπτωση επιβολής τέτοιας κυρώσεως.

Ε' ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Οι δυσχέρειες που παρουσιάστηκαν στην πρακτική εφαρμογή του θεσμού είναι οι εξής:

1) Ποσοστό 14% των αστυνομικών ταυτοτήτων δεν έχουν ακυρωθεί, αν και έχει επέλθει μεταβολή στα στοιχεία προσωπικής καταστάσεως των κατόχων τους (π.χ. γάμος, συνταξιοδότηση, αλλαγή επωνύμου κ.λ.π.).

2) Ποσοστό ομοίως 19% από τις αστυ-

νομικές ταυτότητες που έχουν ακυρωθεί (με την αποκοπή τμήματος αυτών από την κάτω αριστερή γωνία τους) και θα έπρεπε κατά νόμο να έχουν αντικατασταθεί μέσα σ' ένα δίμηνο, δεν αντικαθίστανται.

3) Επίσης ποσοστό 15% στερούνται δελτίου αστυνομικής ταυτότητας. Η μη κατοχή τέτοιων δελτίων στις ηλικίες 14-18 ετών, φθάνει το 70%.

4) Σε μεγάλο σχετικά ποσοστό (35%) υπάρχουν παραλείψεις και σφάλματα στην αναγραφή στοιχείων των αστυνομικών ταυτοτήτων.

Συνήθως λείπουν οι αριθμοί μητρώου αρρένων ή δημοτολογίου. Επίσης μετά την εφαρμογή της δημοτικής γλώσσας αρκετά επώνυμα γράφονται στις ταυτότητες διαφορετικά απ' ότι εις τα Μητρώα Αρρένων ή Δημοτολόγια, ιδίως ως προς την κατάληξη. Άλλη κατηγορία επίσης φέρει εσφαλμένο εντελώς πατρώνυμο ή μητρώνυμο στις ταυτότητες αυτές κ.λ.π.

Στις αστυνομικές ταυτότητες των γυναικών παρατηρήθηκε, όχι σπάνια, ότι αναγράφονται ανακριθή στοιχεία γεννήσεως.

6) Αν και προβλέπεται ότι η σύνταξη του έντυπου αποδεικτικού των στοιχείων ταυτότητας γίνεται από τον ενδιαφερόμενο πολίτη και συμπράττει για την ακρίβεια ο υπάλληλος της αρμοδίας Υπηρεσίας, εν τούτοις πολλές φορές παρουσιάζονται στις υπηρεσίες άτομα που δηλώνουν ότι είναι αναγράφεται, οπότε το έντυπο συντάσσει πλέον ο υπάλληλος και τότε δημιουργείται πρόδητη απασχόληση στην υπηρεσία και δυσανασχέτηση του υπαλλήλου.

7) Άλλοτε πάσι σε μεγαλύτερη συχνότητα, οι ενδιαφερόμενοι πολίτες είναι κακογράφοι, ή συμπληρώνουν τα έντυπα με προχειρότητα, με συνέπεια να εμφανίζονται σ' αυτά σφάλματα ή παραλείψεις, που καλείται να συμπληρώνει ή να ξαναγράφει από την αρχή ο υπάλληλος.

8) Συχνά, η μελάνη με την οποία γράφονται τα στοιχεία στις αστυνομικές ταυτότητες αλλοιώνεται με την πάροδο του χρόνου, με συνέπεια να μη διαβάζονται με ευχέρεια.

9) Συχνά, οι πολίτες μόνοι τους κάνουν χρήση πιστοποιητικού γεννήσεως, ενώ θα μπορούσαν να επιδείξουν την ταυτότητά τους ή να συμπληρώσουν το σχετικό αποδεικτικό.

10) Από πολλού χρόνου έντυπα αποδεικτικών στοιχείων αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου δεν υπάρχουν σε πολλές υπηρεσίες, οι οποίες ούτε ζητούν ούτε εκτυπώνουν τέτοια έντυπα.

11) Σ' όλες αυτές τις δυσχέρειες προστίθεται και η νοοτροπία που επικρατεί από την πλευρά των πολιτών και που συντελεί στην κάμψη του συναισθήματος της ατομικής τους ευθύνης γιατί βασικά επιδιώκουν την εξυπηρέτησή τους, αδιαφορώντας για την πραγματική κατάσταση των στοιχείων τους.

Η ανευθυνότητα αυτή που αισθάνεται ο πολίτης εμφανίζεται και στην ευκολία, με την οποία αφήνεται ασυμπλήρωτη η υπεύθυνη δήλωση που εμπεριέχεται στο έντυπο αποδεικτικό του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή του διαβατηρίου «περί του αμετάβλητου ή μη των στοιχείων της ταυτότητας του».

12) Η παραπάνω υπεύθυνη δήλωση για το αμετάβλητο ή μη των στοιχείων ταυτότητας είναι χωρίς αντικείμενο, στις περιπτώσεις που μεταβάλλονται τα στοιχεία αυτά εν αγνοία του προσώπου που αφορούν (π.χ. αλλαγή αριθμού εγγραφής στα δημοτολόγια, λόγω ανασυντάξεως δημοτολογίων κ.λ.π.).

13) Για όλους τους παραπάνω λόγους επικρατεί από την πλευρά των υπαλλήλων φοβία, δισταγμός και δυσπιστία, ως προς την ακρίβεια των στοιχείων που περιέχονται ιδίως στις αστυνομικές ταυτότητες των πολιτών.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Από την παραπάνω ανάλυση προκύπτουν οι εξής διαπιστώσεις:

1) Μια πρώτη μορφή του θεσμού, που ίσχυε για 6 χρόνια, δεν πέτυχε στην πράξη, λόγω του δυνητικού χαρακτήρος που είχε και της μη διασφαλίσεως κατά ενδεχομένων παραβάσεων.

2) Τα Ν.Δ. 127 και 153/1969 προσπάθησαν να καλύψουν τις παραπάνω ατέλειες.

3) Οι βασικές αρχές, που έθεσαν τα Ν.Δ. 127 και 153/69 δεν μπόρεσαν, στην πρακτική να τηρηθούν στο μέτρο που έπρεπε.

4) Με ορισμένες πράξεις, κανονιστικού περιεχομένου της Δ. Διοικήσεως και κυρίως των κεντρικών υπηρεσιών, αποδυναμώνεται ο θεσμός, ο δε επηρεασμός των περιφερειακών υπηρεσιών από τις κεντρικές είναι έντονος.

5) Δεν δόθηκαν οδηγίες για την εφαρμογή των ΝΔ. 127 και 153/69 και για θέματα που ρυθμίζουν διατάξεις που εκδόθηκαν πριν από αυτά.

6) Οι στρατιωτικές υπηρεσίες κατά κανόνα δεν εφαρμόζουν το θεσμό.

7) Από τα στοιχεία που αναγράφονται στις ταυτότητες ή τα διαβατήρια, απουσιάζουν μερικά, που η χρήση τους δεν είναι ασυνήθης και που για την απόδειξή τους εκδίδονται αντίστοιχα πιστοποιητικά.

8) Κατά κανόνα, δεν λήφθηκαν από τη Διοίκηση-και κυρίως την Κεντρική - μέτρα για τη γενίκευση και διευκόλυνση εφαρμογής του θεσμού.

9) Η σύνταξη αποδεικτικού αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου συντομίζει το χρόνο και μειώνει το κόστος που επέλαται η έκδοση πιστοποιητικού.

10) Τα στοιχεία που αναγράφονται στις αστυνομικές ταυτότητες ή τα διαβατήρια, ή τις άδειες παραμονής αλλοδαπών, αποτελούν πλήρη απόδειξη, εκτός από το επάγγελμα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Για την καλύτερη απόδοση του θεσμού της αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων, διαβατηρίων κ.λ.π., προτείνεται όπως:

1) Εξετασθεί η δυνατότητα λήψεως των παρακάτω νομοθετικών μέτρων:

α) επιβολής προσθέτων κυρώσεων διοικητικής φύσεως σ' όσους στερούνται αδικαιολόγητα δελτίου αστυνομικής ταυτότητας (π.χ. απαγόρευση χορηγήσεως οποιασδήποτε διοικητικής άδειας, παροχής, ή συμμετοχής σε διαγωνισμό προμηθειών, ή εργολαβίας κ.λ.π.).

β) εντοπισμού και ανάλογης προσαρμογής των νομοθετικών διατάξεων που έχουν εκδοθεί μετά την ισχύ των Ν.Δ. 127 και 153/69, εφ' όσον δεν είχαν λάβει υπ' όψει τους το θεσμό και τήρηση για τα μελλοντικά νομοθετήματα αυτής της αρχής.

γ) μελέτης της δυνατότητας προσθήκης και άλλων στοιχείων στα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων που δεν περιλαμβάνονται τώρα και που κρίνονται ουσιώδη.

δ) αναγωγής όλων των στοιχείων των αστυνομικών ταυτοτήτων, διαβατηρίων και αδειών παραμονής αλλοδαπών, περιλαμβανομένου και του επαγγέλματος, εις πλήρους αποδεικτικής ισχύος.

ε) καθιέρωσης αντί του εντύπου αποδεικτικού των στοιχείων της αστυνομικής ταυτότητας ή του διαβατηρίου, φωτοαντιγράφου όλων των όψεων αυτών, που θα επικυρώνεται από κρατικό όργανο και παρά πόδας να δηλώνεται υπεύθυνα κάθε ενδεχομένη μεταβολή, με ευθύνη του ενδιαφερομένου πολίτη.

στ) της κατάσχεσης από οποιαδήποτε Αρχή των προσαγομένων σ' αυτές ακυρωμένων δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων, που βρίσκονται στα χέρια των ενδιαφερομένων πολιτών, εφ' όσον αποδεδειγμένα έχει παρέλθει διμηνο από το γεγονός που παρεκάλεσε την ακύρωση.

2) Οι Κεντρικές Υπηρεσίες της Διοικήσεως μεριμνήσουν για:

α) Τη γενίκευση του θεσμού σ' όλες ανεξαιρέτα τις υπηρεσίες του Δημοσίου (Δικαστικές, Πολιτικές, Στρατιωτικές, Αστυνομικές κ.λ.π.), των ΝΠΔΔ κ.λ.π.

β) Την παροχή ειδικών, κατά περίπτωση, αναλυτικών οδηγιών για τη διευκόλυνση εφαρμογής του θεσμού, που περιλαμβάνει και θέματα, τα οποία ρυθμίζονται με προγενέστερες του έτους 1969 διατάξεις.

γ) Την ανεύρεση και ανάλογη προσαρμογή όλων των πράξεων κανονιστικού περιεχομένου ή εγκυκλίων κ.λ.π. που έχουν εκδοθεί μετά το έτος 1969, εφ' όσον δεν είχαν λάβει υπόψη τους το θεσμό και αποφυγή επαναλήψεως εκδόσεως στο μέλλον πράξεων που υποβαθμίζουν και αποδυναμώνουν το θεσμό.

δ) Τη μεθόδευση της ευρύτερης ενημέρωσης του κοινού για το σκοπό και τη χρησιμότητα του θεσμού και τις συνέπειες των παραβάσεων από την εσφαλμένη ή και τη μη εφαρμογή του και προς τις δύο κατευθύνσεις (κρατικών οργάνων και πολιτών).

ε) Την απαγόρευση εκδόσεως πιστοποιητικών από οποιαδήποτε Αρχή, Υπηρεσία κ.λ.π. σε περιπτώσεις που τα στοιχεία για τα οποία ζητείται τούτο, προκύπτουν από δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων ή διαβατήρια κ.λ.π.

στ) Την μη παραδοχή από μέρους Αρχών, Υπηρεσιών κ.λ.π. στοιχείων που προκύπτουν από ακυρωμένες αστυνομικές ταυτότητες.

ζ) Την καθιέρωση συστήματος παρακολούθησης και ελέγχου της επακριβούς εφαρμογής του θεσμού, κατά Υπουργείο και Νομαρχία και κινήσεως διαδικασιών επιβολής των νομίμων κυρώσεων προς κάθε κατεύθυνση.

3) Οι Περιφερειακές Υπηρεσίες ΝΠΔΔ, Οργανισμού κ.λ.π. μεριμνήσουν για:

α) Τον εφοδιασμό τους με ανάλογο αριθμό εντύπων αποδεικτικών δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων ή διαβατηρίων, όλων των τύπων.

β) Την ευρεία περιοδική τακτική ενημέρωση του κοινού με όλα τα μέσα δημοσιότητας και με ειδικές ομιλίες για τα ευεργετικά μέτρα του θεσμού, και τις συνέπειες σε περίπτωση παραβάσεως των σχετικών διατάξεων.

γ) Την παροχή γενικών και ειδικών οδηγιών κατά διαστήματα στο προσωπικό τους, για την κανονική εφαρμογή του θεσμού.

δ) Ευρεία γνώστοποίηση του θεσμού σ' όλους τους υποχρέους για την εφαρμογή του (συνεταιρισμούς, συλλόγους κ.λ.π.).

4) Τα αρμόδια καθ' ύλην Υπουργεία μεριμνήσουν για:

α) Την εξασφάλιση, μέσω των Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσής, Τεχνικών Σχολών, Ιδρυμάτων κ.λ.π. του εφοδιασμού όλων των μαθητών κ.λ.π. που έχουν συμπληρώσει το 14ο έτος της ηλικίας τους, με δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, (όπως π.χ. να οριστεί ότι μεταξύ των προϋποθέσεων για συμμετοχή σε οποιαδήποτε εξετάσεις, διαγωνισμούς κ.λ.π. θα περιλαμβάνεται και η οπωσδήποτε κατοχή δελτίου αστυνομικής ταυτότητας κ.ά.).

β) Την ανάληψη προσπάθειας για τον εφοδιασμό όλων των υποχρέων με δελτίο αστυνομικής ταυτότητας και την κίνηση διαδικασιών επιβολής των προβλεπόμενων από το νόμο ποινικών κυρώσεων κατά των μη συμμορφωμένων.

γ) Την καθιέρωση ειδικού τύπου ανεξίτηλου και αμετάβλητου μελάνης για τη γραφή των στοιχείων στα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων.

δ) Την έκδοση αυστηρών εντολών προς τις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την ακύρωση των δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων, σε περίπτωση μεταβολής στοιχείων της προσωπικής καταστάσεως των κατόχων τους (ΟΓΑ, Ανεξάρτητα Ταμεία Συνταξιοδοτήσεως κ.λ.π.), για την έγκαιρη ακύρωση των δελτίων αυτών, όταν συντρέχει περίπτωση.

ε) Τη μελέτη της δυνατότητας εκκαθαρίσεως των αστυνομικών ταυτοτήτων - ιδίως των γυναικών - ώστε να επανεκδοθούν χωρίς παραλείψεις, σφάλματα ή ατέλειες και την αποφυγή επαναλήψεως στο μέλλον παρομοίων σφαλμάτων ή παραλείψεων.

11) Μερικοί οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοικήσεως αγνοούσαν το θεσμό.

12) Στοιχεία που προκύπτουν συμπρασματικά από δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων ή διαβατήρια, γίνονται κατά κανόνα δεκτά από τις Υπηρεσίες.

13) Αποδεικτικά δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων ή διαβατηρίων γίνονται κατά κανόνα δεκτά και όταν υπογράφονται για την ακρίβειά τους από υπάλληλο άλλης υπηρεσίας, αποδεδειγμένα.

14) Κυρώσεις για σημειωθείσες παραβάσεις στα Ν.Δ. 127 και 153/69 δεν επιβάλλονται ούτε προς την πλευρά των κρατικών οργάνων, ούτε προς την πλευρά των πολιτών.

15) Σε ικανό ποσοστό πολιτών (14%) δεν έχουν ακυρωθεί οι αστυνομικές ταυτότητες από τις αρμόδιες υπηρεσίες, αν και έχει επέλθει μεταβολή βασικών στοιχείων της προσωπικής τους καταστάσεως.

16) Σε ισοδύναμο σχεδόν ποσοστό (19%) παρατηρείται απροθυμία αντικαταστάσεως των ακυρωθέντων δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων.

17) Πολύ μεγάλο ποσοστό πολιτών εφηβικής ηλικίας (70%) στερείται δελτίου αστυνομικής ταυτότητας. Για τις υπόλοιπες ηλικίες το ποσοστό αυτό είναι πολύ χαμηλότερο (15%), αλλά πάντως μη δικαιολογημένο.

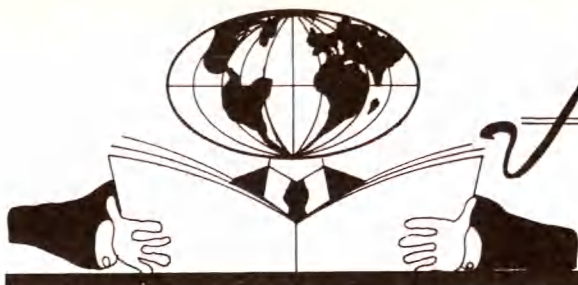
18) Τα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων παραιοιάζουν σε αρκετές περιπτώσεις σφάλματα και παραλείψεις ως προς τα αναγραφόμενα στοιχεία.

19) Στις περιπτώσεις αναλαβήτων πολιτών, η σύνταξη του αποδεικτικού στοιχείων αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου όπου απαιτείται αποτελεί πρόσθετη απασχόληση των υπηρεσιών.

20) Συχνά, τα στοιχεία που αναγράφονται στα δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων δεν αναγιγνώσκονται ευκρινώς, γιατί η μελάνη που χρησιμοποιείται για το σκοπό αυτό, υφίσταται με την πάροδο του χρόνου αλλοιώσεις.

21) Οι πολίτες δεν είναι όσο θα έπρεπε ενημερωμένοι για το θεσμό, το σκοπό, τη χρησιμότητά του, και τις σχετικές κυρώσεις αφού υποβάλλονται πολλές φορές μόνοι τους στην ταλαιπωρία της διαδικασίας εκδόσεως πιστοποιητικών.

22) Παρατηρείται κάμψη του συναισθηματος ατομικής ευθύνης των πολιτών και αντίστοιχη επικράτηση πνεύματος δυσπιστίας από μέρους των κρατικών οργάνων προς την ακρίβεια των στοιχείων των δελτίων αστυνομικών ταυτοτήτων καθώς και των αποδεικτικών αυτών, που παρουσιάζονται συντεταγμένα.

Νέα άω' όλο Τάν Κόσμο

ΙΤΑΛΙΑ

Ατυχία ληστού.

Ο ληστής έκανε την εμφάνισή του απειλητικά: μαύρη κάλσα στο πρόσωπο, για να μην τον αναγνωρίζουν, πιστόλι στο χέρι, αποφασιστικές κινήσεις, λίγα λόγια: «Άνοιξε το ταμείο και δώσε μου όλα τα λεφτά».

Η επίθεση είχε γίνει σε ένα καπνοπωλείο της Πάντοβα, και η ιδιοκτήτρια του Σουλβάνο Μοράντι, χωρίς να σκεφθεί καθόλου τον κίνδυνο που διέτρεχε - ή ακριβώς επειδή κατάλαθε τι κίνδυνο διέτρεχε -, έβγαλε μια τρομερή κραυγή.

Το αποτέλεσμα ήταν να τρομάξει τόσο πολύ ο αδίστακτος ληστής, που να το βάλει στα πόδια. Αλλά η ατυχία του δεν σταμάτησε εκεί. Γιατί θγαίνοντας έντρομος και τρέχοντας από το καπνοπωλείο, θρέθηκε στην αγκαλιά ενός χωροφύλακα που πήγαινε να αγοράσει τα τσιγάρα του. Και, που αντί να πάρει το πακετάκι του τα τσι-

γάρα, πήρε «πακέτο» τον επίδοξο ληστή και τον πήγε στο Τμήμα.

Ζητιάνος από χόμπυ.

Υπάρχουν ζητιάνοι και ζητιάνοι. Υπάρχουν πραγματικά φτωχοί ζητιάνοι, μα υπάρχουν και πλούσιοι, που δουλεύουν από χόμπυ ή γιατί δεν ξέρουν κανένα άλλο «επάγγελμα». Όπως για παράδειγμα, ο 35χρονος Γκιουζέπε Σταμιλίνι από την Αόστα, που είχε ένα μόνιμο εισόδημα 50.000 δραχμών τη βδομάδα, και που παρ' όλα αυτά ζητιάνευε καθημερινά στην ίδια γωνιά με τα ίδια βρώμικα και καταξεσκισμένα ρούχα. Διέθετε μάλιστα και λιμουζίνα με οδηγό, που τον πήγαινε στη «δουλειά» κάθε πρωί και περνούσε να τον πάρει το απόγευμα. Όλα αυτά τα παράδοξα έπεσαν βέβαια στην αντίληψη της τοπικής Αστυνομίας, κι έτσι κάποιο απόγευμα δεν τον μάζεψε η λιμουζίνα του, αλλά η «κλούβα».

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Ο θάνατος ενός προέδρου.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου για την προστασία της θηϊκής του Όσλο Σβέν Μέλσεν, πέθανε από καρδιακή προσβολή την ώρα, που - από καθήκον - παρακολουθούσε μια σέξυ εκπομπή της τηλεόρασης.

Ο άτυχος Σβέν ήταν μόλις 35 χρόνων και ένας πολύ καλός γιατρός. Τώρα η οργάνωσή του, που αριθμεί μόνο στο Όσλο δέκα χιλιάδες μαχητικά μέλη, χρησιμοποιεί το θάνατο του προέδρου της - ισχυρίζεται ότι πέθανε από το σοκ που του προκάλεσε το άφθονο γυμνό - για να πείσει την κυβέρνηση να απαγορεύσει τη μετάδοση σέξυ προγραμμάτων από τα εθνικά κανάλια.

Ε. Σ. Σ. Δ.

Εκεί που το ξύλο επιτρέπεται.

Μετά από τελευταία απόφαση του Εφετείου της πόλης Τάρτου της Εσθονίας, μιας από τις Δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης, οι σύζυγοι μπορούν ελεύθερα να αλληλοξυλοκοπιούνται χωρίς να τιμωρηθούν.

Αλλά να πως έχει ολόκληρη η ιστορία. Ο Ιβάν Κουσνίτσεφ, 30 χρόνων, τσάκισε στο ξύλο τη συμβία του, κι εκείνη κατέφυγε στον τοπικό δικαστή, που τον καταδίκασε σε ένα χρόνο φυλάκιση. Ο Ιβάν, όμως, δεν δέχτηκε την ποινή και κατέφυγε με την σειρά του στο Εφετείο της Τάρτου, που τον αθώωσε πανηγυρικά.

Να το σκεπτικό της αθωωτικής απόφασης:

«Εφόσον ο Ξυλοδαρμός συνέβη μέσα στη συζυγική εστία, δεν αποτελεί αδίκημα, γιατί ήταν απλά παρεπόμενο των συχνών συζυγικών καυγάδων, που συμβαίνουν στα ανδρόγυνα λόγω της υποχρεωτικής συμβίωσης, και των συνεπειών που προκαλεί αυτή στο νευρικό σύστημα!!!».

ΙΝΔΙΑ

Ανιχνευτής αλήθειας.

Όπως έγινε τελευταία γνωστό, στην Ινδία - σε μερικές φυλές τουλάχιστον -, ο κατηγορούμενος για κάποιο έγκλημα, έχει ένα πολύ απλό τρόπο για να αποδείξει την αθωότητά του: βουτά το χέρι του, ή πιο σωστά το δάχτυλό του, μέσα σε ένα δοχείο με καυτό λάδι. Και αν το δάχτυλό του δεν πάθει τίποτε, τότε είναι σίγουρο ότι είναι αθώος για το έγκλημα που τον κατηγορούν. Αν αντίθετα το δάχτυλό του καεί, τότε είναι σίγουρα ένοχος και φυσικά υφίσταται την τιμωρία που προβλέπει ο νόμος της φυλής για το έγκλημά του.

Παράξενος ανιχνευτής αλήθειας σίγουρα. Όμως ας μην ξεχνάμε ότι η Ινδία είναι η πατρίδα των φακίρηδων, των μάγων των φιδιών, και των κάθε λογής θαυματοποιών.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Νοικιάστε ένα... φύλακα.

Ένα γραφείο που άνοιξε πρόσφατα στο Αμβούργο προσφέρει μια πραγματικά πρωτότυπη όσο και χρήσιμη υπηρεσία. Διαθέτει άτομα, που με την κατάλληλη αμοιβή εγκαθίστανται στο σπίτι σας, όταν λείπετε, και από τη μια μεριά φυλάνε το σπίτι, και από την άλλη περιποιούνται τα φυτά σας και τα ζώα σας. Η επιχείρηση κάνει χρυσές δουλειές και σκέφτεται να ανοίξει παραρτήματα και σε άλλες πόλεις. Γιατί, με τη manía των διακοπών στο φόρτε της το καλοκαίρι, είναι πολύ δύσκολο να κανονίσει κάποιος με ένα γνωστό του να ρίχνει μια ματιά στο σπίτι του όσο θα λείπει, ενώ έχει αποδειχθεί πόσο θελκτικοί «τόποι εργασίας» είναι τα κλειδωμένα σπίτια για τους διαρρήκτες.

Μια πρωτότυπη τιμωρία.

Στην 20χρονη Άλισον Μακντήν, που δούλευε σαν ιδιαίτερη γραμματέας στην επιχείρηση ενός μεγαλέμπορου στη Μινεζότα, επιβλήθηκε η πιο πρωτότυπη «τιμωρία» από τον προϊστάμενό της, όταν εξ αιτίας της αφηρημάδας της, έφυγε από το γραφείο της δυσαρεστημένος ένας από τους καλύτερους πελάτες. Η επιβολή της πρωτότυπης τιμωρίας ήρθε στη δημοσιότητα όταν η 20χρονη Άλισον πήγε στην Αστυνομία και υπέβαλε μήνυση στον προϊστάμενό της Έντουαρντ Ρηντ, 46 χρόνων, επειδή ένα μεσημέρι, όταν είχαν φύγει οι άλλοι υπάλληλοι, τη θίασε και μάλιστα δυο φορές! Στο δικαστήριο που έφτασε η υπόθεση, ο πονηρός προϊστάμενος δεν αρνήθηκε την πράξη του, αλλά ισχυρίστηκε ότι έκανε ό,τι έκανε αφ' ενός για να τιμωρήσει την Άλισον, και αφ' ετέρου για να την βοηθήσει να συγκεντρωθεί στη δουλειά της.

Το μυαλό της το είχε συνέχεια στο σέξ, είπε στην απολογία του. Γι' αυτό και ήταν αφηρημένη. Με την πράξη μου θέλησα να ικανοποιήσω τις κρυφές επιθυμίες της, για να μπορεί να εργάζεται χωρίς αφηρημάδες που ήταν επιζήμιες για την επιχείρηση! Το δικαστήριο - δυστυχώς γι' αυτόν - δεν δέχτηκε τη περιεργή λογική του, και τον καταδίκασε σε δυο χρόνια φυλακή χωρίς δικαίωμα εξαγοράς.

Ασφάλεια για τους νιόπαντρους.

Σύμφωνα με σχετική στατιστική της αρμόδιας υπηρεσίας των Ηνωμένων Πολιτειών, ο ένας στους τρεις γάμους διαλύεται στους πρώτους έξι μήνες. Με αφορμή αυτό το γεγονός, μια ασφαλιστική εταιρία είχε τη φαινή ιδέα να αναλάβει την ασφάλιση των νιόπαντρων ζευγαριών «κατά του εν λόγω κινδύνου». Με ασφαλιστρα 100 δολλαρίων κάθε νιόπαντρος ή νιόπαντρη μπορεί να ασφαλιστεί για την περίπτωση που ο γάμος του θα διαλυθεί τον πρώτο χρόνο μετά τον Ησαϊά. Ο ασφαλισμένος ή η ασφαλισμένη, έχουν έτσι εξασφαλίσει τα έξοδα του διαζυγίου, κι ακόμα ένα μικρό εισόδημα που θα εισπράττουν ώπου να ξαναπαντρευτούν αν το αποφασίσουν. Ακόμα στην περίπτωση που κατά το διάστημα του συζυγικού βίου των ασφαλισμένων ήρθε στο κόσμο παιδί, ή ασφάλεια αναλαμβάνει τη διατροφή ώπου να γίνει πέντε χρόνων.

Ο Περισκόπιος

Στολή για εγκύους

Επειδή ο αριθμός των εγκύων που υπηρετούν στο αστυνομικό σώμα της Νέας Υόρκης όλο και μεγάλωνε, οι υπεύθυνοι αναγκάστηκαν να κάνουν και ειδικές στολές εγκυμοσύνης. Ως τώρα, οι αστυνομικές ήταν υποχρεωμένες να φορούν την κανονική τους στολή, κι αυτό τις ανάγκαζε να εγκαταλείπουν γρήγορα την υπηρεσία.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι στην αστυνομική δύναμη της Νέας Υόρκης, υπηρετούν 1.400 γυναίκες, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία, είναι κάτω από 40 χρόνων.

Η Λόκχνητ και τα περιστέρια.

Η Λόκχνητ είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες κατασκευής αεροπλάνων στον κόσμο, όμως φαίνεται ότι δεν περιορίζεται στα μηχανικά «πουλιά» αλλά χρησιμοποιεί και τα πραγματικά. Η τόσο προηγμένη αυτή τεχνολογικά εταιρία χρησιμοποιεί ταχυδρομικά περιστέρια για να μεταφέρει έγγραφα γραμμένα σε μικροφίλμ από το αρχηγείο της στο Λος Άντζελες σε ένα εργοστάσιό της στη Σάντα - Κρούζ που βρίσκεται περίπου 100 χιλ. μακριά. Ύστερα από πολλές μελέτες οι αρμόδιοι της εταιρίας κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο καλύτερος τρόπος για να φθάνουν τα έγγραφα γρήγορα, σίγουρα και φτηνά στον προορισμό τους ήταν... τα περιστέρια. Όπως είπε χαρακτηριστικά ένας από τους διευθυντές: «τα περιστέρια καταναλώνουν λίγο καναβούρι, όχι βενζίνη, και κυρίως δεν πάνε για καφέ και μπίρα στο δρόμο, με αποτέλεσμα τα έγγραφα να φθάνουν εγκαίρως στον προορισμό τους!...».

Ανασφαλή τα μικρά αυτοκίνητα

Ανασφαλή, βρήκαν οι Αμερικανοί, τα μικρά δίθυρα αυτοκίνητα. Σύμφωνα με στατιστική μελέτη, που δημοσίευσε μια μεγάλη ασφαλιστική εταιρία, οι περισσότεροι τραυματισμοί στα τροχαία δυστυχήματα γίνονται σε επιβάτες μικρών αυτοκινήτων. Αντίθετα τα μεγάλα αυτοκίνητα θεωρούνται πιο ασφαλή.

Πρόστιμο για δάγκωμα σκύλου...

Πολλά ψυχολογικά προβλήματα παρουσίαζε τον τελευταίο καιρό ο σκύλος κάποιου Ισπανού φοιτητή της Ψυχολογίας.

Καθόλου δεν τον «άκουγε», είχε γίνει ξαφνικά δύστροπος, γκρινιάρης, αντιπειθαρχικός και περισσότερο απαιτητικός από όσο μπορούσε να ανεχθεί το αφεντικό του. Και ο φοιτητής, επιχειρώντας μια πρακτική εξάσκηση στο μάθημα της ψυχολογίας προσπάθησε να του λύσει τα ψυχολογικά προβλήματα. Αλλά τίποτα δεν κατάφερε, γιατί ο σκύλος με την πάροδο του χρόνου γινόταν χειρότερος.

Μια μέρα ζήτησε ιδιαίτερα απαιτητικά από το αφεντικό του να τον πάει βόλτα στην εξοχή για μια υπαίθρια απολαυστική απαλλαγή κάποιας σωματικής του... ανάγκης.

Εκείνος, κουρασμένος καθώς ήταν του έφερε αντιρρήσεις. «Πες» ο ένας, «γαύισε» ο άλλος, ήρθαν κάποια στιγμή στα χέρια. Κλωτσιές, δαγκωνιές, φωνές, γαυγίσματα, και η γειτονιά αναστατώθηκε. Δυο γείτονες που έτρεξαν να τους ξεχωρίσουν, αντίκρυσαν προς μεγάλη τους έκπληξη, τον φοιτητή να δαγκώνει το πόδι του σκύλου (το αντίθετο θα ήταν κάτι το φυσιολογικό και δεν θα τους δημιουργούσε έκπληξη...). Προ αυτής της απαράδεκτης και ποινικώς κολάσιμης συμπεριφοράς του αυριανού ψυχολόγου, απέναντι στον παρουσιάζοντα σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα τετράποδο σύντροφό του, αναγκάστηκαν να καλέσουν την οικεία Εταιρεία Προστασίας Ζώων, που υπέβαλε μήνυση κατά του φοιτητή. Στο δικαστήριο, ο φοιτητής κρίθηκε ένοχος για θάναυση συμπεριφορά κατά ζώου, και του επιβλήθηκε βαρύ πρόστιμο. Ενώ η Εταιρεία ανέλαβε την μελλοντική επιμέλεια του σωματικής και... ψυχικής πληγμένου σκύλου. Μπελάδες που έχει ο κόσμος!....

Παιδί στις φυλακές.

Ένας Άγγλος υπέβαλε αγωγή διαζυγίου και μήνυση κατά της διευθύντριας των γυναικείων φυλακών του Μάντσεστερ, γιατί η γυναίκα του κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής της - για κλοπές που είχε κάνει - σ' αυτές, γέννησε ένα παιδάκι. Ο σύζυγος αφού υπολόγισε τους μήνες κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτό το παιδί δεν μπορούσε να είναι δικό του. Έτσι, κατέφυγε στο δικαστήριο για να βρεί το δίκιο του. Το δικαστήριο, όμως, απέρριψε τη μήνυσή του με το αιτιολογικό ότι επρόκειτο καθαρά για «προσωπική υπόθεσή της συζύγου του».

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Συχνές «επισκέψεις» τύφου, χολέρας και ευλογιάς - Αφαιρέσεις «κτερισμάτων» από νεκρούς και μέτρα «προς πρόληψιν τυμβωρυχιών» - Δρομολογία... κηδειών στο κέντρο της πρωτεύουσας - Περιτύλιγμα τροφίμων με παλιά χειρόγραφα - Τα «γελαδομάντρια» της οδού... Ηρώδη Αττικού - Κανόνες υγιεινής σε παραδοσιακούς καφενέδες, κρασοπουλειά, μαγέρικα, μπαρμπέρικα, δημόσια λουτρά και ξενοδοχεία - Υπαίθρια σφαγεία και επικίνδυνα κρέατα - Μέτρα και προτάσεις για την αντιμετώπιση του νέφους (!) - Κοινή (αν)ησυχία... - Απαγόρευση «θορυβωδών, υβριστικών και προκλητικών ασμάτων» - Απαγόρευση χρήσης «σάλπιγγος βαρέος ήχου» των αυτοκινήτων - Επιγραφές και διαφημίσεις «μαρτυρούσαι μεγίστην αφιλοκαλίαν» - Δίωξη «λαθροτοιχοκολλητών»...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Του κ. Χρήστου ΡΕΠΠΑ
Μοιράρχου

Όταν η Αθήνα έγινε πρωτεύουσα του νεοσύστατου Έλληνικού κράτους, ένα από τα πολλά της προβλήματα ήταν και η αποτελεσματική προστασία της δημόσιας υγείας. Με διάταγμα του 1833 συστήθηκε η Ύγειονομική Αστυνομία, που

υπαγόταν στη Γραμματεία (Υπουργείο) των Έσωτερικών. Μερικά από τα πολλά της καθήκοντα ήταν η σύσταση νοσοκομείων, υγειονομικών σταθμών και νεκροταφείων, η έκδοση διαταγμάτων για την καταπολέμηση διαφόρων επιδημιών, και η λήψη μέτρων «κατά των μετερχομένων την ιατρικήν αμαθών και άνεξετάστων ιατρών».

Μερικά από τα διατάγματα αυτά, ήταν τα «περί νεκροταφείων και ένταφιασμού νεκρών» (1834), «συστάσεως Ιατροσυ-

νεδρίου» (1834), «εισαγωγής του έμβολιασμού της δαμαλίδος» (1835), «νεκροσκοπίας» (1835), «πωλήσεως ιατρικών» (1835) «προφυλάξεως από της χολέρας, της πανώλους, και του κιτρίνου πυρετού» (1835), και «περί παρεμποδισμού των μεταδοτικών ασθενειών» (1836).

Παρά τα μέτρα αυτά και πολλά άλλα που πάρθηκαν σε ολόκληρη την όθωνική περίοδο, η Αθήνα πολλές φορές δοκίμαστηκε σκληρά από διάφορες επικίνδυνες μεταδοτικές αρρώστιες. Στά 1835 εμφανίστηκε ο κοιλιακός τύφος. Η ίδια αρρώστια εμφανίστηκε με πολλά θανατηφόρα κρούσματα στη 2ετία 1836 - 37, στα 1849, και στην 3ετία 1853-55.

Τη μεγαλύτερη θραύση έκανε η χολέρα στα 1854. Μεταδόθηκε από τα Γαλλικά στρατεύματα κατοχής που στάθμευσαν στον Πειραιά, και ανάγκασε πολλούς Αθηναίους να εγκαταλείψουν πανικόβλητοι την πόλη. Στη μεγάλη έξαρση της επιδημίας, που κράτησε δύο μήνες (Όκτώβριο - Νοέμβριο) πέθαιναν κάθε ημέρα δεκάδες άτομα.

Στά 1857 εμφανίστηκε για πρώτη φορά η εύλογιά, που ταλαιπώρησε τους Αθηναίους για 11 μήνες. Η ίδια επιδημία εμφανίστηκε στα 1868 και στη 2ετία 1873-74, με πολλά θανατηφόρα κρού-

Παλιό καφενείο στην άκρη του Εθνικού Κήπου, μια από τις πιο όμορφες γόνιες της παλιάς Αθήνας.

άμαξα, που άπολυμαινόταν προτού γυρίσει στην Αθήνα.

Η Αστυνομία είχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψει τὴν παραμονὴ τοῦ ἀρρωστοῦ σὲ ἰδιαίτερο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ του πού ἀπολυμαινόταν. Στὸ δωμάτιο αὐτὸ ἐπιτρεπόταν ἡ εἰσοδος μόνο σὲ ὄσους εἶχαν ἀναλάβει τὴ φροντίδα του. Στους τελευταίους ἀπαγορευόταν ἡ ἐξοδος ἀπὸ τὸ σπίτι μέχρι νὰ θεραπευτεῖ ὁ ἀρρωστος.

Ὅσοι πέθαιναν, τὸ πτῶμα τους, ἀφοῦ ἀπολυμαινόταν, ἔμπαινε στὸ φέρετρο, πού σφραγιζόταν ἀμέσως. Στὴν ἐκφορὰ τοῦ νεκροῦ ἀπαγορευόταν «εἰς τὸ πλῆθος νὰ παρακολουθῆ τὴν κηδεῖαν». Παράλληλα, ἐπιβλήθηκε ὁ ὑποχρεωτικὸς δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς. Τὰ ἴδια μέτρα πάρθηκαν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ τὰ ἀμέσως ἐπόμενα χρόνια γιὰ τὴν προστασία τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τὴ διφθερίτιδα καὶ τὸν ἐξανθηματικὸ τύφο.

Στὰ 1900 ἐκδόθηκε ἀστυνομικὴ διάταξη πού ἀπαγόρευε τὴν ἀφαίρεση «κτερισμάτων ἐκ τῶν ἐνταφιαζομένων νεκρῶν». Ὅπως ἀναφέρεται στὸ σκεπτικὸ τῆς, τὸ μέτρο αὐτὸ κρίθηκε ἀναγκαῖο ἐπειδὴ ἐπικρατοῦσε «ἡ κακίστη συνήθεια τῆς ἀφαίρέσεως τῶν κτερισμάτων, καὶ ἰδίως τῶν τεχνητῶν ἀνθέων, προσκεφαλαίων καὶ ταινιῶν, καὶ τῆς μεταπωλήσεως ἢ χρησιμοποήσεως δι' ἄλλους νεκροῦς αὐτῶν ἐξ ὧν ἀσφαλῶς μεταδίδονται κολλητικαὶ νόσοι».

Ἐπειδὴ τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει, «πρὸς πρόληψιν τυμβωρυχιῶν», οἱ νεκροθάφτες ὑποχρεώθηκαν νὰ καταστρέφουν κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸ μαξιλιάρια καὶ ὅποιοδήποτε ἄλλο ἀντικείμενο ἀξίας, μὲ ἐξαιρέση τὰ φορητὰ στεφάνια. Μὲ ἀστυνομικὴ διάταξη τοῦ 1912, ἀπαγορεύτηκε τὸ πέρασμα κηδεῖων ἀπὸ τοὺς δρόμους Ἡρώδου Ἀττικοῦ καὶ Σταδίου. Ὅσων τὰ σπῆτια βρίσκονταν στὴ λεωφόρο Κηφισίας πέρα ἀπὸ τὴ συμβολὴ τῆς μὲ τὴν Ἡρώδου Ἀττικοῦ, μεταφέρονταν στὴν τελευταία τους κατοικία ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ρηγίλλης.

Οἱ κηδεῖες πού ξεκινούσαν ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο μέχρι τὸ Σύνταγμα κομμάτι τῆς Κηφισίας καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς Πανεπιστημίου, ἀκολουθοῦσαν τὴ λεωφόρο Ἀμαλίας. Τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σταδίου, ἀπαγορευόταν ἀπὸ τὴ διασταύρωσή τῆς μὲ τὴν ὁδὸ Αἰόλου, μέχρι τὸ τέρμα τῆς. Ἄν ὅμως «κατ' ἀνάγκη» κάποια κηδεῖα ξεκινούσε ἀπὸ τὸ κομμάτι αὐτὸ τῆς Σταδίου, ἔπρεπε νὰ ἀκολουθῆ

Η Αφροδίτη, η Ήδη καὶ η Φήμη επιστρατευμένες στην πρόωση ταινάρων των Αφών Ι. Καρακίτη, σε ἀφιμήμιση τοῦ 1914.

σματα. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀποφασίστηκε μὲ ἀστυνομικὴ διάταξη ὁ ὑποχρεωτικὸς δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς τῶν κατοίκων. Τὰ μέτρα ἦταν τόσο αὐστηρά, ὥστε ἀπαγορευόταν ἡ εἰσοδος στὰ σχολεῖα, τὰ καταστήματα καὶ τὰ μέσα συγκοινωνίας σὲ ὄσους δὲν εἶχαν μαζί τους «τακτικὸν μαρτυρικὸν» γιὰ τὸν ἐμβολιασμὸ τους.

Τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας τῶν ὄσων ἔπασχαν, οἱ γιατροὶ καὶ οἱ ἱερεῖς πού τοὺς ἐπισκέπτονταν, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε πολίτης πού ἤξερε γιὰ τὸ συγκεκριμένον κρούσμα τῆς ἀρρώστιας, εἶχαν ὑποχρέωση νὰ εἰδοποιήσουν ἀμέσως τὴν Αστυνομία. Γιὰ ὄσους δὲν συμμορφώνονταν, προβλε-

πόταν φυλάκιση καὶ χρηματικὴ ποινὴ. Ἡ εὐλογία ξανάκανε καὶ πάλι τὴν ἐμφάνισή τῆς στὴ 2ετία 1882-83, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν 448 θανατηφόρα κρούσματα. Ἀντίθετα στὴ 2ετία 1895-96, οἱ θάνατοι ἀπὸ τὴν ἴδια ἐπιδημία ἦταν πολὺ ἐλάχιστοι, ἴσως γιὰτὶ εἶχαν παρθεῖ ἔγκαιρα τὰ κατάλληλα μέτρα. Συγκεκριμένα μὲ ἀστυνομικὴ διάταξη τοῦ 1895 ὀριζόταν ὅτι σὲ ὅποιο σπίτι εἶχε ἐμφανιστεῖ ἡ ἀρρώστια, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὑποχρεωνόταν νὰ τοποθετῆσει ἔξω ἀπὸ τὴν εἰσοδὸ τοῦ ἐπιγραφὴ μὲ τὴν ἐνδειχῆ «ἐδῶ εἶναι εὐλογία». Ὁ ἀρρωστος μεταφερόταν ἀμέσως ἀπὸ τὴν Αστυνομία στὸ λοιμοκαθατήρια τοῦ Πειραιᾶ μὲ εἰδικὴ

σε τὴν πρώτη πάροδο πού ὀδηγοῦσε πρὸς τὸ νεκροταφεῖο.

Σὲ ὄλες γενικὰ τῆς κηδεῖες, οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ὑποχρεώνονταν νὰ καλύπτουν τὸ φέρετρο «πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως ἐπιδημιῶν καὶ μεταδοτικῶν νόσων». Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἀπαγορεύτηκε στὰ 1911 ἡ μεταφορὰ μὲ ἀγοραῖες ἢ ἰδιωτικὲς ἄμαξες σὲ κλινικὲς καὶ νοσοκομεῖα, ἀνθρώπων πού ἔπασχαν ἀπὸ ἐπιδημικὲς ἀρρώστιας. Ἡ διαδικασία αὐτὴ γινόταν «διὰ φορεῖων τοῦ δημοσίου ἀπολυμαντηρίου». Ἐνα ἄλλο προστατευτικὸ μέτρο τῆς δημόσιας υγείας ἦταν ὁ καθορισμὸς τοῦ χαρτιοῦ περιτυλίγματος τῶν τροφίμων. Μὲ ἀστυνομικὴ διάταξη τοῦ 1900,

απαγορεύτηκε η χρήση «χάρτου πεπαιωμένου και ιδίως πεπαιωμένων χειρογράφων». Έλαχιστοι όμως συμμορφώθηκαν αν κρίνουμε από το γεγονός ότι έξι χρόνια αργότερα, μιὰ άλλη αστυνομική διάταξη, παρατηρούσε ότι στην Αθήνα επικρατούσε «η κακίστη συνήθεια» να τυλίγονται τὰ τρόφιμα μέ, παλιές εφημερίδες και παλιά χειρόγραφα. Ο καθένας μπορεί νά φανταστεί πόσοί τόνοι μέ πολύτιμα ιστορικά έγγραφα χάθηκαν μόνο από τήν αίτια αυτή.

Στά 1918, εκδόθηκε μιὰ σειρά από αστυνομικές διατάξεις, πού ρύθμιζαν τήν υγιεινή και καθαριότητα σέ διάφορα καταστήματα. Μεταφέρουμε έδω μερικά σημεία τους, πού συνθέτουν γραφικές εικόνες τής παλιάς Αθήνας.:

Στους φούρνους, οι ζυμωτές έπρεπε νά φοράνε ειδική στολή, νά μή ζυμώνουν μέ τὰ πόδια, ούτε νά πάσχουν «έκ μολυσματικών νόσων προκαλούντων άηδιαν». Στους πελάτες άπαγορευόταν νά ψαχουλεύουν τό ψωμί, τὰ παξιμάδια, και τὰ κουλούρια γιά δοκιμή «και άλλους σκοπούς», ποιούς ακριβώς δέν έξηγεΐται. Όσοι μοίραζαν ψωμί στά σπίτια δέν έπρεπε νά μπαίνουν στό έσωτερικό τους, ούτε νά επιτρέπουν στους πελάτες νά διαλέγουν τις φραντζόλες και τὰ καρβέλια.

Στά βουστάσια και τὰ αϊγοστάσια, εκτός από τή σχολαστική καθαριότητα, προβλεπόταν και η άπαγόρευση τής τροφής τών ζώων μέ χόρτα και άχυρα, πού προέρχονταν από τó γέμισμα στρωμάτων ή τή συσκευασία έμπορευμάτων. Ο «άμελεκτής», ήταν επιφορτισμένος μέ πολλές υποχρεώσεις. Μιά από αυτές ήταν και η άπαγόρευση «του άμέλεγιν δια χειρών υγραινομένων δια σιέλου ή και γάλακτος». Στην παλιά Αθήνα υπήρχαν πολλά βουστάσια και αϊγοστάσια. Έδω μάς άρκει νά σημειώσουμε ότι στα, - ξεχασμένα πιά - Αθηναϊκά τοπωνύμια, ανήκουν και οι «Άγελάδες». Η τοποθεσία αυτή βρισκόταν κοντά στην οδό Ηρώδου Αττικού και στό περίγραμμα του Έθνικού κήπου, όπου, στό διάστημα 1900 - 1925 υπήρχε κέντρο άναψυχής μέ συνεχόμενο βουστάσιο, πού σερβίριζε στους πελάτες του γάλα «άπ' εύθείας εκ τών άγελάδων λαμβανόμενον» όπως γράφει χαρακτηριστικά ο Κώστας Μπίρης.

Στις ταβέρνες, τήν άπαγόρευση του «πύειν κατά γής» έπρεπε νά τή θυμίζουν στους πελάτες ειδική έπιγραφή και «καταλλήλως» ο καταστηματάρχης. Έπειδή πολλοί ταβερνιάρηδες δέν πουλούσαν κρασί «σώσμα» μόνο από τὰ βαρέλια, άπαγορευόταν αύστηρά η «υπό οϊανδήποτε δικαιολογίαν συλλογή του εις τὰ ποτήρια τών πελατών ύπολείμματος οίνου». Όσο γιά τή διαφύλαξη και τó σερβίρισμα τών μεζέδων, έπρεπε νά γίνεται «κατά τρόπον μη έπιφέροντα θλάβην εις τήν Δημοσίαν υγιείαν ή προκαλούντα άηδιαν».

Ανάλογες διατάξεις ίσχυαν και γιά τὰ ζαχαροπλαστεία, γαλακτοπωλεία, και έστιατόρια. Στά τελευταία άπαγορευόταν η είσοδος πελατών μέ σκυλιά. Όπως άναφέρεται στό σκεπτικό τής σχετικής

άστυνομικής διάταξης, τó μέτρο αυτό πάρθηκε έπειδή «πολλοί τών γευματιζόντων φέρουσι μεθ' έαυτών κύνας ριπτοντες αύτοις ύπολείμματα φαγητού είτε εντός πινακίων είτε επί του διαπέδου, μέ άποτέλεσμα, πλην τής προσγενομένης άηδίας, νά άπειλήται και η δημοσία υγιεία».

Στά καφενεΐα, άπαγορευόταν η διάθεση ποτών πού είχαν παρασκευαστεί μέ βάση τó άκάθαρο οϊνόπνευμα. Μετά από κάθε χρήση του ναργιλέ, τó νερό έπρεπε νά αλλάξει, και τó έπιστόμιο (λουλάς) νά θράζεται σέ μεγάλη θερμοκρασία. Ρυπαρές τράπουλες και ξεθωριασμένα τάβλια δέν είχαν θέση στα τραπέζια. Στο παρασκευαστήριο, ανεξάρτητα αν ο «ταμπής» χρησιμοποιούσε καυσόξυλα, κάρβουνο, πετρέλαιο, ή φωταέριο, έπρεπε νά υπάρχει καμινάδα. Τέλος τó πλύσιμο φλυτζανιών και ποτηριών μέσα σέ μαστέλλα, συνιστούσε σοβαρή παράβαση.

Στά κουρεία, όλα τὰ έργαλεία πρίν από κάθε χρήση τους, έπρεπε νά άπολυμαίνονται

μέ ειδικό οϊνόπνευμα τής «Εταιρίας οϊνων και οϊνοπνευμάτων». Έπειδή υπήρχαν πολλοί πελάτες, πού κουρευόταν η ξυρίζονταν μέ δικά τους έργαλεία, ο κουρέας ήταν ύποχρεωμένος νά τούς διαθέτει άτομικά συρτάρια μέ τὰ κλειδιά τους. Άπαγορευόταν η κοινή χρήση «τών αυτών πάντοτε ταινιών του μύστακος». Μετά τó ξύρισμα, ο πελάτης έπλενε μόνο τó πρόσωπό του μέ νερό χρησιμοποιώντας άτομικό σφουγγάρι, ή άφηγε τόν κουρέα νά τόν περιποιηθεί «δι' ύδατος κολωνίας». Γιά τόν καλλωπισμό τών νεκρών, ο κουρέας χρησιμοποιούσε προσωπικά τους έργαλεία ή δικά του. Τά τελευταία άπαγορευόταν νά τά χρησιμοποιεί γιά τήν καθημερινή πελατεία του. Ο κουρέας ύποχρεωνόταν ακόμη νά άπολυμαίνει τις τρίχες πού προορίζονταν «διά τεχνητούς μύστακας ή περούκας».

Μέ άστυνομική διάταξη του 1919, άναβωρήθηκαν και συμπληρώθηκαν τὰ μέτρα καθαριότητας και υγιεινής στα δημόσια λουτρά. Τά τουρκικού τύπου (χαμάμ) διατηρήθηκαν μέ κάποιες μικρές

Φτωχόσπιτο στ' Αναφιώτικα τής Πλάκας. Οι άθλιες συνθήκες υγιεινής στις φτωχοσυνοικίες, πολλές φορές έγιναν αιτία εξάπλωσης επιδημικών ασθενειών.

τροποποιήσεις. Στά ευρωπαϊκού τύπου καθιερώθηκε μία σειρά από σχολαστικές διατάξεις. Ρυθμίστηκε ακόμη και ο τρόπος ροής των «καταιωνιστήρων» (ντους), που έπρεπε να γίνεται «δικνη λεπτοτάτης βροχής». Ανάμεσα στα είδη που χρησιμοποιούσαν οι λουόμενοι, ήταν και η «εφ' άπαξ χρησιμοποιούμενη κάνναβη (τζίβα)», που αντικαθιστούσε το σφουγγάρι, επειδή το τελευταίο απολυμαινόταν δύσκολα. Η λέξη «απολύμανσις» κυριαρχεί στην άστυνομική αυτή διάταξη, επειδή οι διάφορες μεταδοτικές αρρώστιες βρίσκονταν τότε σε μεγάλη έξαρση. Για το λόγο αυτό απαγορεύονταν ή είσοδος στα δημόσια λουτρά όσων έπασχαν από αυτές «ιδίως δε εκ της ψώρας» όπως τονίζονταν σ' ένα από τα πρώτα της άρθρα.

Αυστηρές απαγορευτικές διατάξεις ίσχυαν και για τα ξενοδοχεία. Οι διευθυντές τους δεν έπρεπε να διαθέτουν δωμάτια «υγρά, άνήλια, σκοτεινά, και κακώς αεριζόμενα». Απαγορεύονταν το τίναγμα των σεντονιών από τα παράθυρα και τα μπαλκόνια ή «ξηρά σάρωση» κάθε χώρου, καθώς και η νοσηλεία πελατών που έπασχαν από κοιλιακό ή εξανθηματικό τύφο, εύλογια, χολέρα, πανώλη, δυσεντερία, υπόστροφο πυρετό κ.λ.π.

Ο διευθυντής του ξενοδοχείου, είχε υποχρέωση να ειδοποιεί την Άστυνομία «άμέσως μετά την αποχώρησήν ή τον θάνατον φθισικού τινος, ίνα ενεργηθή απολύμανσις του δωματίου». Η θέρμανσις του ξενοδοχείου έπρεπε να γίνεται και να συντηρείται με τέτοιο τρόπο, ώστε να «μη αναδίδη καπνούς ή άλλα αέρια δυνάμενα να επιδράσωσι επιβλαβώς». Πολλά Αθηναϊκά ξενοδοχεία συγκέντρωναν το νερό σε ντεπόζιτα, πυθάρια, και «πάν δοχείον χρησιμεύον προς έναποθήκευσιν ύδατος». Όλα αυτά έπρεπε να σκεπάζονται έρμητικά χωρίς να επιτρέπεται ή άντληση νερού «διά της έντος αυτών έμβυθισσεως δοχείων». Σε καμιά περίπτωση επιτρεπόταν να διοχετεύονται τα άκαθαρτα νερά των ξενοδοχείων σε δρόμους, κράσεις πεζοδρομίων, γειτονικές αυλές ή σε οικόπεδα. Άς σημειωθεί ακόμη ότι απαγορεύονταν και το «πύειν κατά γής». Μάλιστα ο διευθυντής ήταν υποχρεωμένος να το θυμίζει «καταλλήλως» στους πελάτες...

Με άστυνομική διάταξη του 1835, πρότυπα σφαγεία μπορούσαν να λειτουργούν μόνο «παρά την θάλασσαν, ποταμούς και ρυάκια». Επειδή δεν υπήρχαν τέτοια σφαγεία, τον επόμενο κιόλας χρόνο δόθηκε άδεια στους κρεοπώλες να σφάζουν «τούς βόας και τας δαμάλιες έντος της περιοχής των οικίων των, κλειόντες τας θύρας έν καιρώ της σφαγής, διά να άπαντώνται άτυχήματα τά όποια ήμπορούν να προξενηθούν από τά διαφεύγοντα ζώα».

Από μία άστυνομική διάταξη του 1899, μαθαίνουμε ότι στην Αθήνα λειτουργούσαν τότε πολλά πρόχειρα ιδιωτικά σφαγεία, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί κατάσταση «λίαν επικίνδυνος εις την δημοσίαν υγιείαν». Για το λόγο αυτό, όριστική μοναδικός χώρος σφαγής ζώων «παντός είδους και γένους και πάσης ηλικίας» τά δημοτικά σφαγεία, που βρίσκονταν νότια από το μνημείο του Φιλοπάπου, κοντά στην κοίτη του Ιλισού.

Μόνο την παραμονή του Πάσχα έπι-

τρέποταν ή «κατ' οίκον σφαγή άμνών και έριφιών» μία και τό άπαιτούσε τό πατροπαράδοτο έθιμο. Από τά δημοτικά σφαγεία, τά κρέατα μεταφερόταν στην πόλη με κράτα σκεπασμένα «διά ύφάσματος κηρωτού». Τέσσερα χρόνια νωρίτερα (1895) είχε απαγορευτεί στους κρεοπώλες να φουσκώνουν μέ τό στόμα τά σφάγια «πρός διευκόλυνσιν της έκδρομής αυτών». Όπως έξηγηταί στό σκεπτικό της σχετικής άστυνομικής διάταξης, «τούτο σύμμόνον έμποιεί άηδιάν τοίς καταναλωταίς, άλλα και επιβλαβής εις την υγιείαν των δύναται να έπενεργήση, όσάκις τό ένεργήσαν την τοιαύτην πράξιν άτομον πάσχει». Για τό λόγο αυτό επιβλήθηκε ή χρήση ειδικών «φυστηρών» ποίας μορφής άκριβώς δεν διευκρινίζεται.

Στό σκεπτικό μιάς άστυνομικής διάταξης του 1900, παρατηρείται ότι τά κρέατα «μένουσιν έκτεθιμένα εις τας μυίας προς μέγιστον κίνδυνον της δημοσίας υγείας». Υστερα από αυτό, υποχρεώθηκαν κρεοπώλες, ξενοδόχοι και μάγειροι, να τά διατηρούν «έντός κλωβού έκ δικτυωτού άδιαπεράστου υπό των μυιών». Ειδικά οι κρεοπώλες έπρεπε να τά διατηρούν έκεί από τις έντεκα τό πρώι μέχρι τις τέσσερες τό άπόγευμα, και από τις έξι τό θράδυ μέχρι τό επόμενο πρωί που άνοιγαν τά καταστήματά τους.

Αυτά ήταν σε γενικές γραμμές τά βασικότερα προβλήματα δημοσίας υγείας στην Αθήνα του παλιού καιρού. Μερικά από αυτά ξεπεράστηκαν, άλλα έγιναν, όξύτερα, και τέλος άλλα παραχώρησαν τή θέση τους σε πρωτοφανέρωτα και πολλές φορές «ούρανοκατέβατα», με πρώτο και... χειρότερο τό «μυστηριώδες νέφος» που δίνει κάθε φορά στον Αθηναϊκό ουρανό διαστημική όψη...

Σχετικά με τό «θέμα νέφος», θά πρέπει να αναφέρουμε ότι άρχισε να ταλαιπωρεί τους Αθηναίους άπο τά τέλη του περασμένου αιώνα. Στό σκεπτικό μιάς άστυνομικής διάταξης του 1895, αναφέρεται ότι «αι καπνοδόχοι πολλών οικίων και εργοστασίων έν τε ταίς Αθηναίς και τή Πειραιεί, ρυπαίνουσι τας πέριξ οικίας διά της συν τώ καπνώ αναπεμπομένης έξ αυτών αιθάλης». Γι' αυτό αποφασίστηκε ή τοποθέτηση, μέσα σε ένα μήνα, ειδικού στόμιου σε όλες τις καπνοδόχους. Για τους παραβάτες προβλεπόταν ποινική δίωξη και σε μερικές περιπτώσεις καταδίκη με δαπάνες τους των έλαττωματικών καπνοδόχων, ώστε να κατασκευαστούν σύμφωνα με τις καθιερωμένες προδιαγραφές.

Μερικά χρόνια άργότερα, τό Αθηναϊκό νέφος, άρχισαν να τό τροφοδοτούν άργά άλλα σταθερά, οι έξατμίσεις των αυτοκινήτων. Τό περιοδικό «Ηχώ Δημοσίας Ασφαλείας», στό τεύχος Νοεμβρίου 1913, σε κύριο άρθρο του με τίτλο «Η άνθυγιεινότης των αυτοκινήτων», υπογράμμισε ότι τό θέμα αυτό «πρέπει να προκαλέση την προσοχήν των άρμόδιων και δή του Ιατροσυνοδρίου, τό όποϊον όφείλει να παρακολουθή τας εργασίας και έρευνας έν Εύρώπη...».

Σχετικά με τό τελευταίο, πληροφορούσε τους αναγνώστες του ότι από έρευνες που είχε κάνει τότε τό Ινστιτούτο Υγιεινής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου, διαπιστώθηκε ότι «οί άτμοί οι προερχόμενοι έκ της καύσεως του

έλαιου και της βενζίνης του αυτοκινήτου, περιέχουσι 85 άζώτου, 4,9 άνθρακικού όξειδίου, 5,3% όξυγόνου, 3,7% άνθρακικού όξειδίου, και μικρά ποσότητα μεθάνης και άλδεϊδίων, τά όποια προξενούσι την κακήν όσμήν, και έκ των όποιων κυρίως είναι ή άκρολεινή, της όποίας ή δηλητηριώδης ένεργεια μέν τά μεγάλη...

Άκόμη πληροφορούσε τους αναγνώστες του ότι από τό Γερμανικό Ινστιτούτο «έγένοντο πειράματα της επιδράσεως των αερίων τούτων επί ποινικών, ινδικών χοιριδίων (σκαντοχοίρων) και κοινικών και άπεδείχθη ότι άποτέλεσμα αυτής υπήρξε ό θάνατος αυτών». Ο άρθρογράφος παρατηρούσε ότι στην Αθήνα «είναι μέν άληθές ότι δεν έχομεν πληθύν αυτοκινήτων μεγάλην, ούτε αι οικοδομαί μας είναι τόσοσν πυκναί ώστε να θρηνώμεν θύματα των έκ των τούτων έκπεμπομένων αερίων, πάντως όμως ταυτα και με τας ύπαρχούσας συνθήκας, προκαλούσι άηδιαν και έρεθισμόν των βλεννομεμβρανών».

Στή σημερινή Αθήνα τά αυτοκίνητα άποτελούν τρόπο και άγχος ζωής, ένω οι συναισθηματικά άνυδρες και περιβαλλοντολογικά προβληματικές γειτονίες, είναι συμπιεσμένες σε επάλληλα τσιμεντένια κλουβιά. Όσο για τά θύματα της τεχνολογικής εξέλιξης δεν θρηνούνται με την παραπάνω έννοια, άλλα διολισθαίνουν άπαρατήρητα στο περιθώριο της καθημερινής ρουτίνας. Παράδειγμα: Τά αϊματηρά τροχαία άτυχήματα που άρχισαν να μπαίνουν στα «ψιλιά» των έφημεριδων, άπλούστατα επειδή έχουσι πάψει να συγκινούν τό κοινό, θυσιάζομενο καθώς είναι στη δίνη του «οπτικού» πολιτισμού μας...

ΚΟΙΝΗ ΗΣΥΧΙΑ

Ο όρος «διατάραξις κοινής ήσυχίας», έμφανίστηκε για πρώτη φορά σε άστυνομική διάταξη του 1836. Με μόνη όμως τή διαφορά, ότι τότε είχε τή σημασία της διατάραξης της δημοσίας τάξης και ασφάλειας «άπο στασιαστικής συσσωμτώσεως εναντίον της εισπράξεως των προσόδων, της έλευθερίας κυκλοφορίας των τροφίμων, και της έλευθερίας της εργασίας και βιομηχανίας».

Στις περιπτώσεις αυτές, οι παραχές καταπαύονταν με «δικαστικήν καταδίωξιν», άφου πρώτα γίνονταν τρεις προειδοποιητικές προσλήσεις με τύπαιο ή σάλπιγγα. Η ίδια διαδικασία προβλεπόταν και για τή διάλυση συγκεντρώσεων «έναντιον της ασφάλειας των ατόμων, των άρχων, των ιδιοκτησιών, της έκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, ή προς άπόλυσιν των φυλακισμένων ή καταδίκων».

Όλες αυτές οι αιτίες των δυναμικών συγκεντρώσεων, φανερώνουν μερικά από τά σοβαρά προβλήματα που αντιμετώπιζε τότε ή νεοσύστατη Έλληνική πολιτεία. Η κοινή ήσυχία έξακολούθησε να έχει τήν ίδια έννοια για πολλά χρόνια. Έτσι τό Μάιο του 1897, απαγορεύτηκε ή δημοσίευση στις έφημερίδες και τά παραρτήματά τους ειδήσεων, ή διαφημισέων με άνεξέλεγκτο περιεχόμενο, που θά μπορούσαν να «διαταράξωσι τήν κοινήν ήσυχίαν».

Με την ίδια διάταξη, στα παραρτήματα

γίνονταν προληπτική λογοκρισία για να αποφεύγονται όπως φαίνεται διαρροές ανησυχητικών ειδήσεων, γύρω από τον άτυχο για την Ελλάδα πόλεμο του 1897. Στά 1902, απαγορεύτηκε η «διά κηρύκων (ντελάληδων) διαφημίσις των έμπορευμάτων διά εκκωφαντικών φωνών προς πρόκλησιν πελατών».

Στό σκεπτικό της σχετικής άστυνομικής διάταξης, αναφέρεται ότι τό μέτρο αυτό κρίθηκε άναγκαίο, έπειδή ό ύπερβολικός θόρυθος και ή «μεγάλη άκοσμία», πού επικρατούσαν στους κεντρικούς Άθηνάϊκους δρόμους, θύμιζαν «έπαρχιακάς πανηγύρεις». Από τήν απαγόρευση αυτή, έξαιρέθηκαν οι πλανόδιοι πωλητές τροφίμων «ένεκα της καθιερωμένης μακράς συνθηείας» να διαλαλούν τό εμπόρευμά τους στις γειτονίες.

Μέ άστυνομική διάταξη του 1919, τό μέτρο αυτό επέκτάθηκε και στους πλανόδιους πωλητές και μουσικούς, από τις 9 τό βράδυ μέχρι τις 7 τό πρωί και από 1-3 μετά τό μεσημέρι. Με τήν ίδια διάταξη, απαγορεύτηκαν «άσματα, φωνασκίαι, και μουσικά όργανα άνά τας όδούς, πλατείας, και δημόσια έν γένει μέρη», από τις 10 τό βράδυ μέχρι τις 9 τό πρωί για τή χειμερινή, και από τις 11 μέχρι τις 9 για τή θερινή περίοδο.

Έτσι, για πρώτη φορά δεσμεύτηκαν από τό νόμο οι γραφικοί κανταδόροι. Ότόσο οι έξορμήσεις τους στις «μικρές ώρες», συνεχίστηκαν για πολλά άκόμη χρόνια, μέ έπίκεντρο «της Πλάκας τις άνηφορές». Με τήν ίδια άστυνομική διάταξη, όριζόταν ότι στα κέντρα ή μουσική έπιτρεπόταν μέχρι τό μεσάνυχτα ή και νωρίτερα «έν ήθελε βασίμως βεβαιωθεί ότι διαταράσσεται πως ή ήσυχία των περιοίκων». Θά πρέπει άκόμη να σημειωθεί, ότι απαγορεύονταν άυστηρά «τά θορυβώδη, ύβριστικά, και προκλητικά άσματα», καθώς και ή έκφώνηση από τους έφημεριδοπώλες ειδήσεων πού δέν άναγράφονταν στις έφημερίδες.

Μέ τήν εμφάνιση του αυτοκινήτου, δημιουργήθηκαν προβλήματα και στην κοινή ήσυχία. Με άστυνομική διάταξη του 1908, απαγορεύτηκε στους όδηγούς τους ή χρήση «σάλπιγγος βαρέος ήχου» μέσα σε κατοικημένες περιοχές. Δέκα χρόνια άργότερα, απαγορεύτηκε ή «χάριν παιδείας χρήσις κωδώνων ή σάλπιγγος» από τους όδηγούς των ποδηλάτων. Άντίθετα, στους όδηγούς των τράμ, πού δέν είχαν τή δυνατότητα να κάνουν «άποφευκτικούς έλιγμούς», έπιτρεπόταν να χρησιμοποιούν έλεύθερα τό «καμπανάκι». Φαίνεται ότι τό δικαίωμα αυτό τό άσκούσαν και μετά τό μεσάνυχτα οι όδηγοί του «τράμ» του τελευταίου», άν πιστέψουμε τό ρεφραίν του πασίγνωστου τραγουδιού...

Μέχρι τό 1909, οι θεατρικές παραστάσεις πολλές φορές άρχιζαν - για εύνόητους λόγους - μετά τις δέκα και τελείωναν πολύ άργά μετά τό μεσάνυχτα, μέ άποτέλεσμα, έκτός από τή διατάραξη της κοινής ήσυχίας, να «βλάπτεται και ή ύγεια των θεατών», όπως αναφέρεται στη σχετική άστυνομική διάταξη. Ύστερα από αυτό, όρίστηκε να άρχίζουν πριν από τις έννέα και μισή, και να τελειώνουν τό άργότερο μισή ώρα μετά τό μεσάνυχτα, χωρίς να έπιτρέπεται καμία παράταση. Τό ίδιο ώρARIO καθιερώθηκε (1919) και για τους κινηματογράφους.

Χαρακτηριστικός τύπος ροκουσάλλεκτη στις παλιές αθηναϊκές χωματερές.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Ό κατακλισμός των Άθηνάϊκων δρόμων από έντυπες και χειρόγραφες διαφημίσεις και κακόγουστες έπιγραφές, δέν άποτελεί σημερινό φαινόμενο. Στο σκεπτικό μίας άστυνομικής διάταξης του 1902, αναφέρεται ότι «πολλοί αυθαίρετως άναγράφουσι έπί των μανδροτοίχων, ιδίως των οικопέδων, ως και έπί των τοίχων των οικιών, των συχναζομένων ιδίως όδών προς περιπάτον της Κηφισίας και των Πατησίων, λίαν κακογράφως και άνορθογράφως, έπιγραφάς, διαφημίσεις, και άγγελίας, προξενούσας μεγίστην άκοσμίαν και μαρτυρούσας άφιλοκαλίαν...».

Παρά τό μέτρα πού πάρθηκαν, τό κακό συνεχιζόταν. Λίγους μήνας προτού γίνουν στην Άθήνα οι γνωστοί άνεπισημοί Όλυμπιακοί άγώνες του 1906, άποφασίστηκε ή ριζική άντιμετώπιση του θέματος μέ τήν έκδοση νέας άστυνομικής διάταξης. Αυτό έγινε έπειδή, όπως τονιζόταν στό σκεπτικό της, ή πρωτεύουσα θά παρουσίαζε στους Ξένους επισκέπτες «θάρβαρον όψιν έκ των παντοίων τοιχοκολλημάτων και των άκαλασιθτων έλαιοεπιγραφών...».

Έκτός από τις έπιγραφές αυτές, οι τοίχοι, οι κολώνες του ηλεκτρικού και τού γκαζιού και κάθε άλλο προσφερόμενο σημείο, είχαν κατακλυστεί από «πωλείται» και «έννοικιάζεται», θεατρικά προγράμματα, άγγελτήρια για κηδείες και μνημόσυνα, και ένα σωρό άκόμη χειρόγραφες και έντυπες άνακοινώσεις και διαφημίσεις.

Από τό κείμενο της ίδιας άστυνομικής διάταξης, μαθαίνουμε ότι γίνονταν

άκόμη και τοιχοκολλήσεις «έντύπων ή χειρογράφων τείνοντα να προσβάλωσι πρόσωπα ή αντίβαινοντα εις τούς καθεστώτας νόμους». Στα κείμενα της δεύτερης κατηγορίας συμπεριλαμβάνονταν και διαφημίσεις «προσβάλλουσαι τήν δημόσιαν αιδώ περί θεραπειών ή φαρμάκων άφροδισίων νόσων». Στο σημείο αυτό θά πρέπει να αναφερθεί ότι απαγορεύονταν να δημοσιεύονται στον ήμερησιο και περιοδικό τύπο εύχρηστικότερες έπιστολές άτόμων πού είχαν θεραπευτεί από διάφορα άφροδισία νοσήματα.

Όλες σχεδόν οι τοιχοκολλήσεις γίνονταν «λάθρα» τις νυχτερινές ώρες. Γι' αυτό και απαγορεύτηκαν από τις 7 τό βράδυ μέχρι τις 4 τό πρωί για τή χειμερινή, και από τις 6 μέχρι τις 6 τό πρωί για τή θερινή περίοδο. Τό παροπαδόντο έμπορικό - εύρηματικό δαιμόνιο, παρακινούσε πολλούς έπαγγελματίες να σκαρώνουν όλόκληρα κακογραμμένα και πολλές φορές άνορθόγραφα διαφημιστικά «κατεβδά», μπροστά και γύρω από τό καταστήματά τους.

Γιά να σταματήσουν οι αυθαίρεσες, άποφασίστηκε ή τοποθέτηση «καλλιτεχνικών έπιγραφών και πινακίδων» μόνο στην πρόσοψη των καταστημάτων και σε όρισμένο σημείο και ύψος. Στην Ζετία 1902 - 1905, μέ τή φροντίδα του νεοϋστατου τότε «Γραφείου διαφημίσεων και τοιχοκολλήσεων», τοποθετήθηκαν σε διάφορα κεντρικά σημεία της Άθήνας, ειδικά ταμπλώ, μαρμαρίνες στήλες, και περίπτερα.

Η κλασική όμως συνήθεια του νεοέλληνα να άγνοεί τό δίπλανό του και να καταστρέφει κάθε τι τό κοινόχρηστο, έκανε και έδώ τήν πανηγυρική της εμφάνιση. Διαφορετικά δέν εδηγείται για ή άστυνομική διάταξη απαγόρευε «εις πάντα να καταστρέφη ή να άφαιρη τας πινακίδας, στήλας, περίπτερα, ύάλους και διαφημιστικά άντικείμενα, να άποσπά ή σχίξη τας έπικολημένες διαφημίσεις, ή να παρεμποδίξη τούς έντεταλμένους τήν έπικόλλησιν των διαφόρων έντύπων...».

Έπειδή συχνοί δράστες της καταστροφής των διαφημίσεων ήταν μαθητές, άντίγραφα της άστυνομικής διάταξης κοινοποιήθηκαν σε όλα τά Σχολεία, για να γίνουν «αι δέουσαι συστάσεις και νουθεσίαι». Η ίδια άστυνομική διάταξη, ύποχρώνει τό Γραφείο διαφημίσεων και τοιχοκολλήσεων να αύξήσει τόν αριθμό των διαφημιστικών ταμπλώ, να καθαρίσει τούς τοίχους από τις λαθραίες διαφημίσεις, και να όρίσει ειδικές θέσεις για τήν τοιχοκόλληση των νεκρωσίων, ώστε να πάψει, όπως τονιζόταν, «ή παρατηρουμένη μέχρι σήμερα πένθημος άσχημία άνά πάν βήμα και άνά πάσαν οικίαν...».

Παράλληλα ειδοποιήθηκαν οι εργολάβοι κηδειών να σταματήσουν «τήν περαιτέρω λαθραϊαν τοιχοκόλλησιν των νεκρωσίων έπί ποινη άυστηράς καταδιώξεως». Τέλος, οι υπάλληλοι του Γραφείου διαφημίσεων, έφοδιάστηκαν μέ ταυτότητα και ειδική στολή, ώστε να έντοπίζεται και να συλλαμβάνεται «πας τοιχοκολλών λάθρα». Οι διαφημίσεις όμως της εποχής έκείνης δέν γίνονταν μόνο μέ τόν τρόπο πού προαναφέραμε, αλλά και «στεντορεία τή φωνή» από τούς ντελάληδες, για τούς όποιους γίνεται λόγος σε άλλο κεφάλαιο.

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΑ Α.Ε.Ι.

33.909 υποψήφιοι εισάγονται φέτος στις Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές. Από αυτούς 14.664 πέτυχαν στα Α.Ε.Ι. με πανελληνίες εξετάσεις για το 90% των θέσεων, 1.946 στα Α.Ε.Ι. με το παλαιό σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων για το 10% των θέσεων και 17.299 στις ανώτερες σχολές για το 100% των θέσεων, με επιλογή και αριστούχοι.

Ένας πολύ μεγάλος αριθμός παιδιών του προσωπικού της Χωροφυλακής, πέτυχαν στις φετινές εξετάσεις στα ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Η επιτυχία τους βασίστηκε απόλυτα στη δική τους επιμέλεια και στο οικογενειακό τους περιβάλλον. Υπήρξαν επιμελείς σ' όλα τα μαθητικά τους χρόνια, όπως ήταν η επιθυμία των γονιών τους και όπως τους δίδαξαν εκείνοι με τον τρόπο τους.

Εκείνοι, οι γονείς - συνάδελφοι, εφοδιασμένοι με θέληση και διάθεση για προσφορά έχουν ταχθεί να υπηρετούν άσκηνα το κοινωνικό σύνολο. Καθημερινά διαγωνίζονται και καθημερινά πετυχαίνουν. Έχοντας επομένως σαν παράδειγμα τη θέληση και την εργατικότητα των γονιών τους, τα παιδιά αυτά αγωνίστηκαν στο στίβο της ευγενούς άμιλλας με δύναμη και αποφασιστικότητα και πέτυχαν. Ήταν εξάλλου η δικαίωση των κόπων τους.

Νέοι σπουδαστές, αξιοποιήστε τους κόπους και τις υπεράνθρωπες θυσίες των γονιών και δασκάλων σας. Κοιτάξτε με αισιοδοξία και σιγουριά το μέλλον για να φανείτε μια μέρα ανώτεροί τους και για να προσφέρετε τους καρπούς των κόπων σας στις οικογένειές σας και στο κοινωνικό σύνολο γενικότερα.

Εμείς, οι συνάδελφοι των γονιών σας, χαϊρόμαστε ιδιαίτερα για την επιτυχία σας αυτή, σας συγχαίρουμε ολόψυχα και σας ευχόμαστε καλές σπουδές.

Τα ονόματα που δημοσιεύονται στη συνέχεια προκύπτουν απ' τα στοιχεία που έφτασαν στα γραφεία του περιοδικού μέχρι τις 25 Οκτωβρίου.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Κων/νου, γιος ανθυπασπιστή
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος του Γεωργίου, γιος ενωμοτάρχη
ΜΑΝΙΩΤΗΣ Χρήστος του Ξενοφώντα, γιος ανθυπασπιστή

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Αριστείδης του Ευσταθίου, γιος ανθυπασπιστή, σειρά 31
ΤΣΙΩΤΑ Χαρίκλεια του Ιωάννη, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΝΛΙΔΗΣ Χαράλαμπος του Κων/νου, γιος ανθυπασπιστή

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ (Α)

ΥΦΑΝΤΗ Ευαγγελία του Κων/νου, κόρη ανθυπασπιστή, σειρά 7

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΠΙΡΟΥ Βασιλική του Αντωνίου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Ελένη του Μιχαήλ, κόρη ενωμοτάρχη
ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ Σταμάτιος του Νικολάου, γιος ανθυπομοίραρχου
ΤΣΕΛΙΚΗ Λαμπρινή του Κων/νου, κόρη αντισυνταγματάρχη
ΤΣΟΥΤΣΙΑ Χαρίκλεια του Ιωάννη, κόρη ταξίαρχου ε.α.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΛΑΜΨΙΑ Αγγελική του Αντρέα, κόρη ενωμοτάρχη
ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗ Μαρία του Ιωσήφ, κόρη ενωμοτάρχη

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΜΠΕΛΗΓΙΑΝΝΗ Ιωάννα του Παναγιώτη, κόρη ενωμοτάρχη, σειρά 88
ΠΑΠΑΦΙΛΗ Μαριλένα του Αναστασίου, κόρη ανθυπομοίραρχου
ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗ Χαρίκλεια του Γεωργίου, κόρη ανθυπασπιστή ε.α.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Γεωργία του Βασιλείου, κόρη ανθυπασπιστή ε.α.
ΑΡΓΥΡΗ Θεοδώρα του Χριστόφλου, κόρη συνταγματάρχη
ΒΟΓΚΑ Βαρβάρα του Δημητρίου, κόρη ανθυπασπιστή, σειρά 1

ΖΑΦΕΙΡΗ Ιωάννα του Νικολάου, κόρη ανθυπασπιστή ε.α.

ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΛΗ Ευαγγελία του Ανδρέα, κόρη αντισυνταγματάρχη, σειρά 13, (παλαιό σύστημα εξετάσεων)

ΣΤΑΘΑΚΗ Κονεσία του Στεφάνου, κόρη ενωμοτάρχη

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΑΛΕΒΙΖΟΥ Μαργαρίτα του Παναγιώτη, κόρη ενωμοτάρχη, σειρά 42

ΠΑΝΤΕ Μάρθα του Δημοσθένη, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΡΑ Βασιλική του Κων/νου, κόρη χωροφύλακα ε.α.

ΛΕΧΟΥΡΙΤΗ Γεωργία του Ανδρέα, κόρη αντιστράτηγου ε.α.

ΝΙΝΙΟΥ Όλγα του Λεωνίδα, κόρη υπομοίραρχου

ΠΟΛΙΤΗ Χαρίκλεια του Σταύρου, κόρη ανθυπασπιστή

ΧΡΥΣΑΓΗ Ζαχαρούλα του Δημητρίου, κόρη υποστράτηγου ε.α.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία του Γεωργίου, κόρη συνταγματάρχη

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΝΟΜΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ Αθανασία του Λουκά, κόρη ανθυπασπιστή ε.α.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ιωάννης του Νικολάου, γιος πολιτικής υπαλλήλου χωροφυλακής
ΒΑΛΑΩΡΑ Χριστίνα του Κων/νου, κόρη ταγματάρχη

ΒΕΛΙΔΑΚΗ Ευαγγελία του Μιχαήλ, κόρη ανθυπομοίραρχου

ΒΙΤΟΥΛΑΔΙΤΗ Θεοδώρα του Παναγιώτη, κόρη ενωμοτάρχη

ΒΟΥΡΔΑΣ Αριστείδης του Δημητρίου, γιος ανθυπασπιστή, (σειρά 5, παλαιό σύστημα εξετάσεων)

ΚΑΣΤΟΡΑ Σοφία του Νικολάου, κόρη ανθυπασπιστή

ΚΕΦΑΛΑ Στυλιανή του Γεωργίου, κόρη ανθυπασπιστή

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Ιωάννα του Γεωργίου, κόρη κυρίου Α' Υπαρχηγού

ΛΕΝΕΤΗΣ Εμμανουήλ του Αθανασίου, γιος υπομοίραρχου

ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ Ευσταθία του Νικολάου, κόρη ενωμοτάρχη

ΜΟΥΖΟΥΡΑΚΗ Παρασκευή του Ιωάννη, κόρη ταξίαρχου, σειρά 45

ΜΟΥΝΤΑΚΗ Ελένη του Χρήστου, κόρη ενωμοτάρχη, σειρά 78

ΜΠΑΚΑ Γεωργία του Αναστασίου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΜΠΟΤΣΟΣ Αθανάσιος του Χρήστου, γιος ανθυπασπιστή

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία του Παναγιώτη, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΣΟΥΦΛΕΡΗΣ Δημήτριος του Δούκα, γιος ανθυπομοίραρχου

ΣΤΕΡΓΙΟΥ Ευαγγελία του Δημητρίου, κόρη ανθυπασιπιστή ε.α.

ΤΑΤΣΗ Σοφία του Χρήστου, κόρη ενωμοτάρχη

ΤΡΟΥΠΗ Μαρία του Θεοδώρου, κόρη ταγματάρχη.

ΝΟΜΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Ιωάννης του Ευαγγέλου, γιος ενωμοτάρχη, σειρά 121

ΜΗΛΙΤΣΗ Μαρία του Γεωργίου, κόρη υπομοίραρχου

ΝΙΚΑΣ Σωτήριος του Σαράντη, γιος ανθυπασιπιστή ε.α.

ΨΑΛΛΑΣ Γρηγόριος του Αριστείδη, γιος συνταγματάρχη

ΝΟΜΙΚΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΒΑΣΔΕΚΗ Ελένη του Κλεομένη, κόρη ενωμοτάρχη

ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ Ανδριανή του Ευτύχιου, κόρη μοίραρχου

ΚΑΛΠΑΚΟΥ Γιαννούλα του Θεοδώρου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΝΕΓΚΑΣ Δημήτριος του Γεωργίου, γιος ενωμοτάρχη

ΣΤΡΑΤΗΣ Ιωάννης του Εμμανουήλ, γιος ανθυπασιπιστή

ΤΣΕΡΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία του Ιωάννη, κόρη ανθυπομοίραρχου ε.α.

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗ Χριστίνα του Σταύρου, κόρη ανθυπασιπιστή ε.α.

ΚΑΡΑΜΠΑΣΙΑΔΗ Μαρία του Παναγιώτη, κόρη ταξιαρχου

ΚΗΡΥΚΟΥ Σταυρούλα του Ηλία, κόρη ανθ/στή ε.α.

ΝΤΑΤΣΗ Σοφία του Χρήστου, κόρη ενωμοτάρχη

ΠΕΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗ Μαρία του Ευαγγέλου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΤΣΟΥΤΣΙΚΑ Φωτεινή του Γεωργίου, κόρη ανθυπασιπιστή ε.α.

ΧΑΤΖΑΚΗΣ Δημήτριος του Εμμανουήλ, γιος ενωμοτάρχη

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

ΒΟΥΡΔΑΣ Βασίλειος του Δημητρίου, γιος ανθυπασιπιστή

ΓΟΥΓΟΥΤΣΑ Ευμορφία του Σωκράτη, κόρη ανθυπασιπιστή ε.α.

ΖΕΡΒΑΚΗ Μαρία του Θεμιστοκλή, κόρη ενωμοτάρχη

ΤΣΕΚΟΥ Σοφία του Δημητρίου, κόρη ενωμοτάρχη

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλική του Χρήστου, κόρη ενωμοτάρχη ε.α.

ΚΟΛΟΖΗ Παναγιώτα του Ιωάννη, κόρη ενωμοτάρχη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ Μαρία του Μιχαήλ, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μαρία του Γεωργίου, κόρη ανθ/ρχου ε.α. (σειρά 2, παλαιό σύστημα εξετάσεων)

ΠΛΕΞΙΔΑΣ Κων/νος του Δημητρίου, γιος ενωμοτάρχη

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΦΡΟΥΝΤΖΟΣ Παναγιώτης του Χρήστου, γιος συνταγματάρχη

ΑΣΟΕΕ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΞΑΚΗ Στυλιανή του Νικολάου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΜΑΝΟΥΧΑ Αγγελική του Αθανασίου, κόρη συνταγματάρχη

ΡΑΥΤΟΓΙΑΝΝΗ Μαρία του Γεωργίου, κόρη ανθυπασιπιστή

ΣΑΡΡΗΣ Βασίλειος του Αριστείδη, γιος ταγματάρχη ε.α.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΠΡΙΛΛΑΚΗΣ Εμμανουήλ του Ιωάννου, γιος ανθυπομοίραρχου ε.α.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Βασιλική του Γεωργίου, κόρη υπομοίραρχου

ΚΑΛΛΕΡΓΗ Αγγελική του Εμμανουήλ, κόρη υπομοίραρχου

ΜΠΛΙΚΑΣ Κων/νος του Νικολάου, γιος ανθυπομοίραρχου

ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλική του Χαραλάμπους, κόρη ενωμοτάρχη

ΤΖΑΤΖΑ Στρατηγούλα του Παναγιώτη, κόρη ανθυπασιπιστή, σειρά 5

ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧ/ΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΟΥΜΗΣ Γρηγόριος του Δημητρίου, γιος ενωμοτάρχη

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧ/ΚΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

ΚΟΡΩΝΗ Ευαγγελία του Αναστασίου, κόρη μοίραρχου

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΑΝΤΗΣ Ιωάννης του Γεωργίου, γιος αντιστράτηγου ε.α.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Νεκτάριος του Ευαγγέλου, γιος αντισυνταγματάρχη ε.α.

ΤΖΩΡΤΖΙΝΗΣ Βασίλειος του Ηλία, γιος συνταγματάρχη ε.α.

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Η/Υ ΠΑΤΡΑΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Πάυλος του Κων/νου, γιος ανθυπασιπιστή

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΕΝΤΖΑΣ Λάμπρος του Κων/νου, γιος ανθυπασιπιστή, σειρά 22

ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ Ευφημία του Στεφάνου, κόρη ταξιαρχου ε.α.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος του Αντωνίου, γιος υποστράτηγου ε.α.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ ΕΜΠ

ΛΕΜΟΝΑΚΗΣ Ιωάννης του Ηλία, γιος ενωμοτάρχη

ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΜΑΡΑΣ Πέτρος του Επαμεινώνδα, γιος ανθυπασιπιστή ε.α.

ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΡΗΓΑ Βασιλική του Γεωργίου, κόρη ανθυπασιπιστή

ΤΟΓΑΝΤΖΗ Μαρία του Σπήλιου, κόρη ανθυπομοίραρχου

ΦΡΑΓΚΟΣ Νικόλαος του Διονυσίου, γιος ενωμοτάρχη

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Αργυρίου, γιος ταγματάρχη, σειρά 77

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος του Γεωργίου, γιος αντισυνταγματάρχη

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ Κρινή του Αριστείδη, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΡΑΧΙΩΤΗ Αλεξάνδρα του Κων/νου, κόρη ανθυπομοίραρχου

ΦΥΣΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ Γεωργία του Ιωάννη, κόρη ενωμοτάρχη

ΦΥΣΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΚΑΪΝΤΑΤΖΗΣ Γεώργιος του Θεοδώρου, γιος ανθυπασιπιστή

ΔΙΠΛΑΣ Αθανάσιος του Τιμολέοντα, γιος ταγματάρχη, σειρά 30

ΜΑΝΤΗΣ Σωκράτης του Ιωάννη, γιος ενωμοτάρχη

ΜΠΟΓΔΟΣ Ιωάννης του Γεωργίου, γιος ανθυπασιπιστή ε.α., σειρά 60

ΦΥΣΙΚΟ ΠΑΤΡΑΣ

ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος του Μιλτιάδη, γιος ενωμοτάρχη

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Βικτωρία του Ιωάννου, κόρη ανθυπασιπιστή ε.α.

ΦΥΣΙΚΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ Ελισάβετ του Νικολάου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΧΗΜΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΟΛΙΟΣ Χρήστος του Κων/νου, γιος υπομοίραρχου, σειρά 5

ΧΗΜΙΚΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Δημήτριος του Ιωάννη, γιος αντισυνταγματάρχη

ΧΗΜΙΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΛΕΤΡΑΣ Βασίλειος του Αθανασίου, γιος ανθυπασιιστή

ΓΕΩΛΟΓΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΛΛΙΑ Μάρθα του Αναστασίου, κόρη αντισυνταγματάρχη
ΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης του Νικολάου, γιος ανθυπασιιστή ε.α.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΙΓΓΛΕΖΑΚΗΣ Ιωάννης του Στυλιανού, γιος ενωμοτάρχη

ΓΕΩΠΟΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ακριθή του Κων/νου, κόρη αντισυνταγματάρχη
ΚΑΛΟΣΑΚΑ Γεωργία του Δημητρίου, κόρη ενωμοτάρχη
ΚΑΜΟΥΤΣΗΣ Αθανάσιος του Παναγιώτη, γιος ανθυπασιιστή ε.α.
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ Σταυρούλα του Φωτίου, κόρη ενωμοτάρχη.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος του Παναγιώτη, γιος ενωμοτάρχη

ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΛΑΖΑΚΗΣ Γεώργιος του Παντελή, γιος μοίραρχου
ΜΠΟΝΟΥ Μαρία του Σωτηρίου, κόρη αντισυνταγματάρχου
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Στέφανος του Ιωάννη, γιος αντιστράτηγου ε.α.
ΠΑΤΑΤΣΗ Βασιλική του Θεοδώρου, κόρη ανθυπομοίραρχου

ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ Δημήτριος του Γεωργίου, γιος ανθυπασιιστή
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ευαγγελία του Ιωάννη, κόρη ανθυπασιιστή ε.α.
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Παύλος του Νικολάου, γιος ενωμοτάρχη

ΙΑΤΡΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΖΙΩΡΗΣ Νικόλαος του Γεωργίου, γιος ανθυπασιιστή ε.α.
ΠΑΠΠΑ Λαμπρινή του Σπυριδωνα, κόρη ενωμοτάρχη

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ελένη του Σπυριδωνα, κόρη υπομοίραρχου ε.α.
ΚΑΖΑΛΗ Ιωάννα του Στυλιανού, κόρη ενωμοτάρχη (σειρά 54)
ΚΑΤΣΑΜΠΑΝΗΣ Παναγιώτης του Βασίλειου, γιος ανθυπομοίραρχου ε.α.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Δήμητρα του Χρήστου, κόρη αντισυνταγματάρχη, σειρά 20

ΞΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

ΖΑΡΚΑΔΑΚΗΣ Γεώργιος του Κων/νου, γιος αντισυνταγματάρχη (Μηχ. ηλεκτρ. πανεπ. Λονδίνου)
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Δημήτριος του Χαρίση, γιος ενωμοτάρχη (Ιατρική Πάντοβας - Ιταλίας)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΖΑΓΑΛΙΚΗΣ Γεώργιος του Λάμπρου, γιος ενωμοτάρχη
ΘΕΟΔΟΥΣΗΣ Δημήτριος του Στυλιανού, γιος ενωμοτάρχη
ΙΓΓΛΕΖΑΚΗΣ Ιωάννης του Στυλιανού, γιος ενωμοτάρχη
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Δημήτριος του Παναγιώτη, γιος ανθυπομοίραρχου
ΣΥΚΟΝΤΙΜΗΣ Γεώργιος του Κων/νου, γιος ενωμοτάρχη
ΤΖΑΝΗΣ Νικόλαος του Αθανασίου, γιος ανθυπασιιστή

ΣΧΟΛΗ ΑΞ/ΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ Δημήτριος του Γεωργίου, γιος ανθυπασιιστή (Ιατρικό Τμήμα, σειρά 3)
ΤΡΟΧΑΛΑΚΗΣ Χρυσόστομος του Εμμανουήλ, γιος ανθυπομοίραρχου (Ιατρικό Τμήμα)
ΦΡΑΓΚΟΣ Νικόλαος του Διονυσίου, γιος ενωμοτάρχη, σειρά 1)
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Παύλος του Νικολάου, γιος ενωμοτάρχη, σειρά 1)

Σ.Α.Α.Ν. ΑΘΗΝΩΝ

ΖΗΣΗ Βασιλική του Ιωάννη, κόρη ενωμοτάρχη, σειρά 10

ΣΧΟΛΗ ΑΞ/ΚΩΝ ΧΩΡ/ΚΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Δημήτριος του Ανδρέα, γιος ταξίαρχου

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ

ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔ. ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ

ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ Σοφία του Μιχαήλ, κόρη ενωμοτάρχη (με επιλογή)

ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΞΕΝΙΚΑΚΗ Μαρία του Γεωργίου, κόρη ενωμοτάρχη

ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΛΙΟΝΤΟΣ Γρηγόριος του Σπυριδωνα, γιος ενωμοτάρχη (αριστούχος)

ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔ. ΛΑΜΙΑΣ

ΣΑΣΣΑΛΟΣ Κων/νος του Νικολάου, γιος ταξίαρχου (με επιλογή)

ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔ. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΟΕΣΤΑΚΗΣ Γεώργιος του Ιωάννη, γιος υπομοίραρχου

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΙ ΣΧΟΛΩΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Αναστασία του Βασίλειου, κόρη ενωμοτάρχη

ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ Σοφία του Γεωργίου, κόρη αντισυνταγματάρχη

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ

ΕΑΣΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΟΥΡΤΗΣ Ευάγγελος του Νικολάου, γιος υπομοίραρχου, σειρά 30

ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΤΕΕ

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ Γ.Λ.

ΚΡΕΜΥΔΑΣ Αθανάσιος του Μιλτιάδη, γιος ενωμοτάρχη

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΚΟΖΑΝΗΣ Τ-Ε.Λ

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ Παναγιώτης του Αναστασίου, γιος αντισυνταγματάρχη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΑΣΤΙΧΙΔΗΣ Ανδρέας του Χρήστου, γιος υπομοίραρχου

ΓΡΑΦΙΣΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ Γ.Λ.

ΔΕΣΥΛΛΑ Αικατερίνη του Αναστασίου, κόρη ενωμοτάρχη
ΤΖΩΡΤΖΗ Αγγελική του Παναγιώτη, κόρη ενωμοτάρχη

ΛΟΓΙΣΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Τ-Ε.Λ

ΜΑΡΙΝΟΗ Ροζάνα του Κων/νου, κόρη υπενωμοτάρχη

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤ. ΑΘΗΝΑΣ Γ.Λ

ΛΟΥΚΑ Παναγιώτα του Σπυριδωνα, κόρη ενωμοτάρχη

ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Γ.Λ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βασίλειος του Γεωργίου, γιος υπομοίραρχου

ΣΧΟΛΗ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΩΝ

ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Γεωργίου, γιος υπομοίραρχου

ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞ/ΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜ.

ΚΑΡΤΟΦΗΣ Ιωάννης του Κων/νου, γιος ενωμοτάρχη

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝ. ΥΠΑΞ. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΣΑΠΟΥΝΗΣ Ιωάννης του Σεραφείμ, γιος ανθ/ρχου ε.α.

Τα περιεργα παιγνίδια της τύχης

Μένω πάντα κατάπληκτος όταν ιχνηλατώ τους διάφορους τρόπους που χρησιμοποιεί ή τυφλή μοίρα για να μās ώθησει πρὸς τὴ μιά ἢ τὴν ἄλλη κατεύθυνση, πρὸς τὰ μικρὰ ἢ τὰ σημαντικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς μας, τὰ τιποτένια ἢ τὰ συναρπαστικά, τὰ εὐτυχισμένα ἢ τὰ τραγικά. Θὰ

πρέπει νὰ ὑπάρχει ἓνα στοιχεῖο μυστηρίου, συνδεδεμένο μὲ τοὺς πολύπλοκους δρόμους τοῦ χρόνου καὶ τῆς τύχης, πού ὁδηγεῖ τελικὰ πρὸς τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ δραματικοῦ γεγονότος.

Πάρτε γιὰ παράδειγμα τὸν ἄνθρωπο πού, γιὰ κάποια ἀσήμηνη καὶ ἀπρόβλε-

πη ἀφορμῆ, καθυστερεῖ καὶ χάνει τὸ ἀεροπλάνο του γιὰ τρία λεπτά. Καὶ νὰ πού τὸ ἀεροπλάνο του πέφτει καὶ συντρίβεται κι ὅλοι οἱ ἐπιβάτες του σκοτώνονται. Ἡ τύχη τοῦ φέρθηκε εὐνοϊκά, μὰ θὰ μπορούσε νὰ ἔχει συμβεῖ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Θὰ μπορούσε, χάνοντας ἓνα ἀεροπλάνο πού θὰ ἔφτανε ἀσφαλῆς στὸν προορισμό του, νὰ ἐπαιρνε ἓνα ἄλλο πού θὰ ἔπεφτε. Καταλαβαίνετε τί ἐννοῶ;

Μιά μέρα, γυρνώντας σπιτί ἀπ' τῆ δουλειά, καὶ πλησιάζοντας σὲ κάποια διασταύρωση, θρῖσκεστε μπροστά σ' ἓνα θανατηφόρο δυστύχημα. Τὸ βλέπετε νὰ γίνεται μπροστά σας, κι ἂν εἶστε τρομερὰ περιέργως, πλησιάζετε τὸ πλήθος ἀπὸ τοὺς συγκλονισμένους θεατῆς, καὶ πληροφορεῖστε τὶς ἀποκρουστικῆς λεπτομέρειες: Κάποιος μεθυσμένος ἀψήφισε τὰ κόκκινα φανάρια καὶ πῆγε κι ἔπεσε μὲ τὸ πλάι πάνω σ' ἓνα ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα τῆς δικῆς σας σειρᾶς. Ὁ ἀθῶος ὁδηγὸς σκοτώθηκε, ἐνῶ ὁ μεθυσμένος τῆ γλύτωσε μὲ λίγες γρατζουνιές.

Καθῶς τὰ ξανασκέφτεστε ὅλα, ἀρχίζετε νὰ δίνετε προεκτάσεις: Κι ἂν εἶχατε

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Του Ρόμερτ Κόλμπυ

ἀφήσει τὸ γραφεῖο σας πέντε λεπτά νωρίτερα, μήπως θὰ εἴσασταν τώρα στὴ θέση τοῦ νεκροῦ ὁδηγοῦ πού μεταφέρεται στὸ νεκροτομεῖο;

Συνήθιζα πάντα νὰ ἐπισημαίνω τὰ τρελὰ καμώματα τῆς μοίρας καὶ στὴ δική μου τῆ ζωῆ καὶ κατέληξα νὰ πιστεύω πῶς ὅλα τοὺς ὁδηγοῦν τελικὰ στὸ πιὸ παράλογο ἀποκορύφωμα, σ' ἓνα βίαιο ἐπεισόδιο πού ἐπισκιάζει ὅλα τ' ἄλλα. Ἄν αὐτὰ πού σὰς λέω σὰς φαίνονται λιγάκι περίεργα, τότε σὰς ἐπιφυλλάσω μιά χειροπιαστὴ ἀπόδειξη.

Ἡ ἱστορία ἄρχισε πολὺ ἤρεμα, χωρὶς δυσοίωνα σύννεφα, χωρὶς μαυρίλες κι ἀπειλῆς στὸν ὀρίζοντα τοῦ ἄμεσου μέλλοντός μου. Δούλευα σ' ἓνα πρακτορεῖο διαφημίσεων ὡς προϊστάμενος τοῦ λογιστηρίου. Ἐκείνη τὴν ἀνοιξη μὲ διάλεξαν γιὰ νὰ μοῦ ἀναθέσουν ἓνα νέο λογαριασμὸ τῆς TV, γιὰ μιά δραματικὴ σειρὰ πού θ' ἄρχιζε νὰ γυρίζεται στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅταν οἱ πηλκτικῆς καλοκαιριάτικες ἐπαναλήψεις θὰ ἔδιναν τὴ θέση τους στὰ νεώτερα, καὶ ἐνδεχομένως πληκτικότερα προγράμματα τοῦ φθινοπώρου.

Δὲν εἶχα καμιά θιασύνη νὰ ἐγκατασταθῶ στὸ γραφεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης, καθῶς μεσολαβοῦσαν οἱ μέρες τῆς ἀδείας μου, κι ἔτσι ἀποφάσισα νὰ λοξοδρομήσω καὶ νὰ σταθῶ λιγάκι στὸ Μαϊάμι, νὰ ξεκουρασθῶ σὲ κάποια φοινικοστόλιστη ἄμμουδιὰ γεμάτῃ ὥραϊα κορίτσια, γιὰ νὰ συνῆλθω ἀπὸ τὴ μελαγχολία πού μοῦ εἶχε ἀφήσει τὸ πρόσφατο διαζυγίό μου.

Εἶχα πάρει πιά τὴν ἀπόφασή μου νὰ χρησιμοποιήσω τρένο ἀντὶ γιὰ ἀεροπλάνο. Νόμιζα πῶς μὲ λίγη καλὴ τύχη κι ἓνα ἐγκάρδιο χαμόγελο, μπορούσε ὁ καθένας νὰ γνωριστεῖ μὲ ἓνα σωρὸ ἐνδια-

φέρντες ανθρώπους στο τρένο. Μέσα σε δύο-τρεις μέρες, ο καιρός θα έφτανε και θα περίσσευε για να καλλιεργήσω τις μικρές αυτές φυλίες, ενώ οι πέντε ώρες του αεροπορικού ταξιδιού δεν προσφέρονται για τέτοιες ευκαιρίες.

Μά ύστερα από ώριμη σκέψη, άλλαξα γνώμη. Συλλογίστηκα πώς σε περίπτωση που δεν θα μου έπεφτε ο μεγάλος λαχνός, τρεις μέρες ταρακούνημα με το τρένο που πήγαμε ανατολικά, θα ήταν ανυπόφορα πληκτικές, κι έτσι, γιατί να μην προτιμήσω το αεροπλάνο;

Εδώ, λοιπόν, σημειώθηκε η πρώτη καμπή, προς μια νέα πορεία δράσης, ενώ η μοίρα μās καθοδηγούσε άθεατη προς μια τελειώς διαφορετική κατάληξη. Κι αν είχα πάρει το τρένο, τι θα συνέβαινε; Ποτέ δεν θα το μάθουσα, άς καταπιστούμε λοιπόν αποκλειστικά με κείνα που γνωρίζουμε ήδη.

Όταν, λοιπόν, κατέληξα στην περίπτωση εκείνη απόφαση, να πάρω αεροπλάνο αντί για τρένο, ήταν άργα το άπογευμα κάποιας Παρασκευής, κι έτσι δεν μπορούσα να κλείσω θέση σε άπογευματινή πτήση. Άντι γι' αυτό, μου έβγαλαν εισιτήριο για ένα τζέτ που επρόκειτο να πετάξει στις 9 μ.μ. Μά τι θα γινόταν άραγε, αν είχα καταφέρει να θρω θέση σε μια άπογευματινή πτήση; Τέλος πάντων, άς μη μακρηγορούμε στο γνωστό πρόβλημα, θάλτε με το νου σας ό, τι θέλετε κι άς προχωρήσουμε παρακάτω στην ιστορία μās.

Καθώς δεν μ' άρέσει διόλου να τριγυρίζω στα άεροδρόμια, τα τρένα ή τους σταθμούς των λεωφορείων περιμένοντας την ώρα της αναχώρησης, φροντίζω συνήθως στις περιπτώσεις που ταξιδεύω με τέτοια μέσα να καταφθάνω, αν είναι δυνατόν, την τελευταία στιγμή, μά τούτη τη φορά, γυρεύοντας να σκοτώσω τον καιρό μου έφθασα στο άεροδρόμιο μιά ώρα πιό μπροστά. Θα πρέπει να ήταν λιγάκι πριν άπ' τις όκτώ.

Άφου παρέδωσα τις άποσκευές μου στον υπάλληλο, άγόρασα μιά έφημερίδα, αλλά δεν μπορούσα να τη διαβάσω. Έτσι, βλέποντας πώς ή προσοχή μου έκανε φτερά, θγήκα έξω. Σκεφτικός, άρχισα να κόβω βόλτες άσκοπα και να περνάω μπροστά άπ' τις αίθουσες άναμονής των άλλων άεροπορικών γραμμών.

Καθόμου και κοιτάζα τον κόσμο που πηγαίνονρχόταν, όταν το μάτι μου πήρε τη Μάριαν Λάντυ, την ιδιαιτέρα του Χάρθευ Σλαίπτερ, του προγραμματιστή στο δίκτυο της TV όπου εργαζόμου προηγουμένως. Την είδα να στέκεται μπροστά στο τζάμι, κοιτάζοντας κατευθείαν σχεδόν προς το μέρος μου, με κείνο το άφηρημένο ύφος που έχου οι άνθρωποι όταν θασανίζονται από κάποια κρυφή άνησυχία.

Ήταν ένα κορίτσι γύρω στα είκοσιοχτώ, καστανό, κομψό και τρισχαριτωμένο. Μά το κυριότερο, και προς μεγάλη άπογοήτευση όλων των συναδέλφων του τμήματος, ήταν παντρεμένη. Είχα να τη δω έδώ και έξι μήνες, μά τον λίγο καιρό που είχαμε συνεργαστεί τα πηγαίναμε περίφημα.

Τη θυμόμου σαν ένα κορίτσι με λαμπρά πράσινα μάτια και γοργό, είρωνικό πνεύμα. Κάνανε ένα θαυμάσιο φλέρτι οι δυο μās, αν και ήξερα πώς όλα αυτά δεν ήταν παρά ένα διασκεδαστικό παιχνίδι,

και πώς αν δοκίμαζα να πάρω το πράγμα στα σοβαρά, θα βιαζόταν να μου υπενθυμίσει πώς είναι παντρεμένη. Ωστόσο, ύπήρχε πάντα κάτι τό διεγερτικό κάτω άπ' τα χαριτολογήματά μās, λές και πίσω άπ' τον καπνό των λόγων κρυβόταν άληθινή φωτιά. Φυσικά, έγώ, που είχα ήδη θάλει μπροστά τη διαδικασία του διαζυγίου μου, πολύ θα λαχταρούσα να μπορούσα να την πλησιάσω περισσότερο, ωστόσο είχαμε μείνει εκεί.

Έτσι, έσπρωξα την πόρτα και στάθηκα μπροστά της. Έκείνη σήκωσε τα μάτια και με κοίταξε. Το χαριτωμένο της στόμα πήρε μιά έκπληκτη έκφραση, μά τα πρασινωπά της μάτια έμειναν σκοτεινά και όλο της τό ύφος έδειχνε ότι μάλλον δυσάρεστήθηκε παρά χάρηκε με τη συνάντησή μās.

— Χαίρετε, κύριε Μπέννετ, είπε άτονα.

— Μπά, έγινε ξαφνικά «κύριος Μπέννετ;» είπα είρωνικά. Και τι άπόγινε εκείνο τό ώραο «Γουαίην» που με φώναζες κάποτε;

— Τότε σε γνώριζα περισσότερο... Γουαίην, είπε εκείνη χαμογελώντας με κόπο.

— Όσοτε έφυγα μόλις για λίγους μήνες και ή αγάπη σου κρύωσε κιόλας; Το ξερεις πώς έκλεψα τη γόμμα της γραφομηχανής σου και πώς κάθε θράδυ, προτού τη θάλω κάτω άπ' το μαξιλάρι μου, τη φίλαω τρυφερά;

— Γουαίην, είπε εκείνη σοβαρά, μιάν άλλη στιγμή μπορεί νάθρυσκα άστεια τα λόγια σου. Μά φοβάμαι πώς με πέτυχες σε πολύ άσχημη ψυχική κατάσταση.

— Έχεις προβλήματα;

— Έγνεψε καταφατικά.

— Μπορώ να κάνω τίποτα;

Κούνησε άρνητικά τό κεφάλι δαγκώνοντας τό κάτω χείλος της με μιά σειρά δόντια που θα τό ζήλευαν τα άληθινά μαργαριτάρια. Δάκρυα κύλησαν άπ' τα ώραιο της μάτια.

— Τέλος πάντων, δεν θέλω να γίνουμαι ένοχλητικός, Μάριαν. Όμως, αν ήθελες να σε βοηθήσω...

— Όχι, είναι κάτι που δεν μπορώ να τό κουβεντιάσω με κανέναν, ούτε με τό στενότερο φίλο μου.

Άκολούθησε σιγή. Τη ρώτησα αν περιμένε να πάρει κανένα άεροπλάνο.

— Περιμένω τό άεροπλάνο για τό Ντένθερ, είπε σκουπίζοντας τα μάτια της. Έμενα πρώτα εκεί. Δεν μπορώ να σκεφτώ που άλλοι θα μπορούσα να πάω.

Άπλωσα άπαλά τό χέρι μου γύρω στους ώμους της και την έστρεψα προς τό μέρος μου.

— Μάριαν, έλπίζω να έχεις καταλάβει πώς πίσω άπ' τα καλαμπούρια που έκανα στο γραφείο, έκρυβα μιά μεγάλη στοργή για σένα.

— Όχι, άποκρίθηκε, δεν έχω την ικανότητα να πιάνω τα κρυφά μηνύματα, μά χαίρομαι που μου τό λές.

Τό χαμόγελο έτρεμε στα χείλη της.

— Ό,τι και νάαι εκείνο που έχεις ν' άντιμετωπίσεις, Μάριαν, άμφιβάλλω αν θα βρεις κάποιον στο Ντένθερ που θα είναι προθυμότερος από μένα να σε βοηθήσει.

— Σε πιστεύω, άποκρίθηκε, κι έμοιαζε σαν να πάλευε άπελπισμένα να πάρει

άπόφαση. Μά μου έδωσες την έντύπωση πώς πρόκειται να ταξιδέψεις κάπου για κάποια επείγουσα δουλειά.

— Όχι, άπλως ξεκίνησα για την άδειά μου, πριν μετακομίσω στο γραφείο της Νέας Υόρκης. Πηγαίνω στο Μαϊάμι.

— Τι ώρα πετάς;

— Στις έννιά.

— Κι αν έχανες τό άεροπλάνο;

— Θα έπαιρνα άπλούστατα τό επόμενο. Δεν βιάζομαι. Έσύ;

— Λίγες ώρες δεν θα άλλαζαν τίποτα, άποκρίθηκε εκείνη. Ούτε λίγα χρόνια.

Και με τα λόγια αυτά, τα χαρακτηριστικά της παραμορφώθηκαν και πάλι από κάποια φρικτή άνάμνηση, που έδειχνε να προσπαθεί να την άπωθήσει.

— Βλέπεις, Γουαίην, ό άντρας μου είναι νεκρός. Ήταν άτύχημα αλλά ούσιαστικά τον σκότωσα.

Καθήσαμε σε μιά κυκλική αίθουσα που δέσποζε πάνω από τό χώρο του άεροδρομίου, καθώς ήταν χτισμένη στην κορυφή ενός κτιρίου που έμοιαζε με πύργο. Εύτυχώς, οι άποσκευές μου δεν είχαν φορτωθεί, κι έτσι ζήτησα να μου τις κρατήσουν. Η Μάριαν είχε μαζί της μόνο μιά μικρή τσάντα. Είχε έγκαταλείψει τό σπίτι της τελειώς παρορμητικά, γεμάτη τρόμο και πανικό.

— Έκανες λάθος να φύγεις έτσι, είπα ήσυχα. Σε καταλαβαίνω, βέβαια, πάντως έκανες λάθος. Πόση ώρα έχει περάσει;

— Λιγότερο από δύο ώρες, μου άποκρίθηκε.

— Πολύ καλά. Μήπως είχατε προγραμματίσει να συναντηθείτε με τίποτα φίλους που μπορεί τώρα να σάς άναζητούν;

— Όχι, δεν επρόκειτο να θυγούμε, ούτε είχαμε προσκαλέσει κανέναν.

— Όραιο. Τότε δεν είναι πολύ άργα. Μπορείς να πείς στην άστυνομία ότι άργοπόρησες γιατί είχες ταραχεί και θέλησες να ζητήσεις κάποια συμβουλή. Όσοτε έψαχνες για τό δικηγόρο σου, που θα σε κατατόξει για τα νόμιμα δικαιώματά σου, θα τακτοποιήσεις τα θέματα της έγγυήσεως και γενικά θα φρόντιζε να σε προφυλάξει να πείς κάτι που θα μπορούσε να σε ένοχοποιήσει.

— Δεν μου φαίνεται άσχημη ή ιδέα σου, Γουαίην. Ό, πόσο εύχαριστημένη είμαι που είσαι κοντά μου, είπε και κατέβασε με κόπο μιά ρουφηξιά άπ' τό ποτό της, πιτσιλιζοντας τα χέρια της που έτρεμαν.

— Κατ' άρχήν, θα πρέπει να μου τα πείς όλα, όπως έχου, άπ' την άρχή, συνέχισα. Ξέρω κάτι από νόμους και θέλω να δω τι έντύπωση θα κάνει ή ύπόθεση στην άστυνομία εκ πρώτης όψεως. Μήπως άγγιζες ή άλλαξες τίποτε;

— Όχι.

— Έμπρός, λοιπόν, πές μου τι έγινε.

— Νά, τσακωθήκαμε, άρχισε, μιλώντας όσο έγώ της άναβα τό τοιγάρο της και φυσώντας νευρικά μικρά συννεφάκια καπνού. Πολύ θα ήθελα να έλεγα πώς επρόκειτο για κάτι σοβαρό, δραματικό, μά δεν συνέθη τίποτα τέτοιο. Ήταν ένας άκόμα άσήμαντος καυγάς για άνοησίες, με τη διαφορά πώς τη φορά αυτή χάσαμε τελειώς τον έλεγχο.

— Ο Ντόου, ό άντρας μου, είχε άρχισει να με κριτικάρει όλο και περισσότερο τελευταία. Βέβαια, πάντα ήταν δεσποτικός

τύπος. Θέλω να πω, ο τύπος που ήξερε ακριβώς πώς θα ήθελε να ήταν τα πράγματα, ως την τελευταία λεπτομέρεια της ζωής μας, και δεν με συγχωρούσε ποτέ αν άμελοῦσα το νοικοκυριό, τα ψώνια, να πάω το αυτοκίνητο στο συνεργείο και τα παρόμοια.

«Είχε ένα τρόπο να θέλει να γίνεται το κάθε τι ακριβώς στην ώρα του και στην ένταλεια, δηλαδή με τον τρόπο που του άρεσε, άλλως γινόταν έξω φρενών. Κι ήθελε από μένα να τα καταφέρνω όλα όπως τα φανταζόταν, παρ' όλο που δούλευα πλήρες ωράριο και συχνά γυρνούσα σπίτι εξουθενωμένη.

«Τον πρώτο καιρό, κάτω από την επίδραση του μήνα του μέλιτος, κατόρθωνα να κάνω το κάθε τι ακριβώς όπως το ήθελε, μα καθώς η ζωή μας μπήκε τελικά σε μία ρουτίνα, εγώ άρχισα να παραβλέπω πότε-πότε, κι εκείνος να γίνεται όλο και πιο δυσάρετος και σαρκαστικός. Ότιδήποτε έκανα καλά, το άγνοούσε σαν κάτι τελειώς φυσικό. Και ποτέ δεν μου είπε ένα καλό λόγο που είχα ένα αναποητικό μισθό και τον προσέφερα για να βοηθησω το σπιτικό μας. Μα με το παραμικρό «παράπτωμα», τάβαζε μαζί μου.

«Έρχονταν ώρες που τον μισούσα στ' αλήθεια. Μά, όπως συμβαίνει με τους περισσότερους, είχε κι αυτός τις καλές στιγμές του, όσες ακριβώς χρειαζόταν για να με αποτρέψει από τη σκέψη πως οι διαφορές μας ήταν άεξεραστες, κι ο γάμος μας ένα μεγάλο λάθος. Άλλα πριν από τρεις μήνες, ενώ περίμενε αύξηση στο μισθό του και προαγωγή, έχασε τη δουλειά του.

«Όπως συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις, του πρόβαλαν τις δικαιολογίες που συνθηθίζονται όταν η αλήθεια είναι δυσάρεστη: του είπαν ότι θα χρειαζόταν να κάνουν απολύσεις, κι ότι η δική του θέση επρόκειτο να καταργηθεί. Η ιστορία αυτή τον πίκρανε υπερβολικά, μα δεν είχε τίποτα σχεδόν, άλλως εγώ φαντάστηκα πως θα έπρεπε να είναι τα πράγματα. Καθώς τον ήξερα καλά, κατάλαβα πως η απόλυση δεν είχε καμιά σχέση με τις ικανότητές του. Ο λόγος ήταν πως δεν τα κατάφερε στις κοινωνικές του σχέσεις. Ήταν δυσάρετος, εξοργιστικά αυταρχικός και ειρωνευόταν πολύ άσχημα.

«Τελικά θέβαια, βρήκε άλλη δουλειά, όχι τόσο καλή. Μα ποτέ δεν ξανάγινε αυτός που ήταν και δεν φαντάζεσαι τι σημαίνει αυτό. Πιστεύω πως στο βάθος της ψυχής του θα ήθελε να έβρισκε πως είχε αναπότρεπτα αποτύχει στη ζωή του, κι ίσως, θέλοντας να αντισταθμίσει την κατάσταση, προσπάθησε να με ταπεινώσει όσο μπορούσε, να με κάνει αποδιοπομπαίο τράγο. Η κριτική του κατάντησε ανυπόφορη. Η συμπεριφορά του άγγιζε πια τα όρια της παραφροσύνης. Έπρεπε να πάει σε νευρολόγο. Του το είπα με τον καλύτερο τρόπο. Αυτός το θεώρησε μεγάλη προσβολή, κι έγινε ακόμα πιο τυραννικός σε σημείο που άρχισα ν' αναζητώ «νομιμοφανείς» προφάσεις για να τον αποφεύγω τα βράδια: να πηγαίνω στον κινηματογράφο με κάποια φίλη μου ή να παίζω μπριτζ.

«Τέλος πάντων, δ' αυτά σ' τα είπα για να σχηματίσεις εικόνα του πως είχε η κατάσταση. Και τώρα παίζουμε στο προκείμενο. Απόψε, εκείνος γύρισε ως

συνήθως στο σπίτι πριν από μένα και τη στιγμή που πάτησα μέσα το πόδι μου, με υποδέχτηκε ρωτώντας με γιατί δεν είχα πλύνει τα πρωινά πιάτα, που βρίσκονταν ακόμα άπλυτα και λερωμένα με αύγά στο νεροχύτη.

«Θά μπορούσα να του είχα απαντήσει πως δεν είχα βρει τον καιρό γιατί είχα καθυστερήσει να πάω στη δουλειά, μα είχα παρόμοια μια δύσκολη ημέρα κι ήμουν πολύ κουρασμένη για να προσέξω τα λόγια μου. Κοντολογίς, το ποτήρι είχε ξεχειλίσει πιά κι ήμουν έτοιμη να βάλω μπρός για το διαζύγιο, στη Νεβάδα. Έτσι, του άποκριθηκα πως δεν έπλυνα τα πιάτα γιατί δεν είχα καμιά όρεξη να τα πλύνω. Και πρόσθεσα πως δεν είχα προσέξει ότι μπορεί να μην ήξερε πως να περάσει την ώρα του και θα προσφερόμουν να του δείξω που θα έβρισκε κατάλληλα απορρυπαντικά για να τα πλύνει ο ίδιος.

«Φυσικά, έγινε έξω φρενών. Πήγε να ετοιμάσει ένα ποτό κι όταν ανακάλυψε πως μάς είχε τελειώσει το ούισκυ, θέλησε να μάθει γιατί ήμουν τόσο ηλίθια ώστε να μη μπορώ να ελέγγω τι έχουμει και ν' αγοράζω, τι μάς λείπει. Ύστερα βρήκε κακομαγειρεμένο το φαγητό, αλλά είπε πως δεν είχε καμιά σημασία, γιατί εγώ ήμουν το μοναδικό πλάσμα που είχε συναντήσει, που θα μπορούσε να βγάλει από το ψυγείο ένα συνηθισμένο, έτοιμο φαγητό, να το τοποθετήσει σ' ένα συνηθισμένο φούρνο και να το μεταμορφώσει σε μία αηδία με γεύση σαπουνιού.

«Τελικά, εξέφρασε την απέχθεια του για το καινούργιο φουστάνι που φορούσα, και που το είχα μόλις αγοράσει με δικά μου λεφτά, στο μεσημεριανό μας διάλειμμα για φαγητό. Μου είπε πως ήταν φανταχτερό, ένα φτηνό κουρέλι, μα πολύ τυπικό του γούστου μου.

«Έ, τότε πια έχασα κι εγώ την ύπομνη μου. Του άποκριθηκα πως άφομο με έβρισκε τόσο ανίκανη, τόσο αποκρουστική από πάσης απόψεως, εγώ ήξερα τούλάχιστον έναν άντρα που μπορούσε να με γλυτώσει από τα χέρια του, ότι θα τον άφηνα για κείνον τον άλλον εύθις άμέσως, ότι θάφευγα το ίδιο θράδυ...

«Η Μάριαν σταμάτησε να πάρει ανάσα κι εγώ τη ρώτησα αν είχε στο νου της ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, όταν του μιλούσε έτσι.

—Ασφαλώς όχι, άποκριθηκε χαμηλώνοντας τα μάτια. Ήθελα απλώς να τον ενοχλήσω, να τον πληγώσω με τη σειρά μου. Τότε, εκείνος με προκάλεσε να του πω το όνομα του φίλου μου κι εγώ του είπα το πρώτο που μου ήρθε στο μυαλό, το όνομα του προϊσταμένου μου, του Χάρβεϋ Σλαϊντερ. Τώρα, θέβαια, εσύ κι εγώ ξέρουμε πως κάτι τέτοιο είναι τελειώς άθασμο, μα και ο Χάρβεϋ Σλαϊντερ είναι άρκετα ηλικιωμένος ώστε να είναι πατέρας μου, κι ότι αν ποτέ επιχειρούσα να του «κολλήσω» ήταν ικανός να ηγηθεί από το παράθυρο - τόσο έντιμος είναι.

«Άλλά ο Ντόου δεν είχε ποτέ του γνωρίσει τον Χάρβεϋ, κι έτσι με πίστεψε. Όταν είδα πως κατάφερα να τον έρεθίσω, άρχισα να εκθειάζω τον Χάρβεϋ, να κομπάζω για τις προχωρημένες σχέσεις μας και για τα σχέδια που κάναμε οι δύο μας.

«Ο Ντόου είχε γίνει πελιδώνος. Άρχισε να ούρλιαζει και να με κατηγορεί. Κι οι

δύο μας πετούσαμε λόγια στην τύχη, πληγώνοντας και εξευτελιζοντας ο ένας τον άλλον με χυδαιότητες και προσβολές από κείνες που δεν άφημοιούνται άργότερα ούτε μπαλώνονται με αίτηματα συγγνώμης, ακριβώς επειδή βρίσκονται κοντά στην αλήθεια.

«Τελικά αυτός είπε κάτι εξαιρετικά χυδαίο και εξευτελιστικό, που δεν μπορώ τώρα να σ' το επαναλάβω, κι εγώ, έκτος αυτού από τη λύσσα μου, άρπαξα από το τραπέζι ένα τασάκι και το πέταξα κατά πάνω του. Δηλαδή, όχι ακριβώς κατά πάνω του, όχι με την έννοια ότι τον έβαλα σημάδι. Δεν έπεδίωξα, ούτε καν φαντάστηκα πως θα τον χτυπούσα. Ήθελα απλώς να πετάξω κάτι προς το μέρος του για να τον κάνω να σωπάσει.

«Ήταν ένα ογκώδες κρυστάλλινο τασάκι από κείνα τα βαθιά και τετράγωνα με τις αίχμηρές γωνίες. Θά τα έχεις υπ' όψη σου.

Ξενασταμάτησε τη διήγησή της και δάκρυα κύλησαν και πάλι απ' τα μάτια της.

—Μα κατά διαβολική σύμπτωση, συνέχισε, το τασάκι, σαν να το κατήυθνε κακιά δύναμη, διέσχισε το κενό ανάμεσά μας και πήγε και τόν βρήκε στον κρόταφο, κάνοντας ένα φριχτό κρότο.

«Εκείνος έβαλε το χέρι του στο κεφάλι και το είδα να γεμίζει αίμα. Μετά, σωριάστηκε κάτω. Κατάλαβα πως ήταν νεκρός, ήταν ολοφάνερο. Το πρόσωπό του είχε πάρει το γκριζοκίτρινο χρώμα του θανάτου.

«Σωριάστηκε σε μία καρέκλα, κι έμεινα για λίγα λεπτά καθηλωμένη, με το μυαλό άδειανό, στο δωμάτιο που πριν από λίγη ώρα άνηχούσε η φωνή του Ντόου. Πήρα στα χέρια μου το άκουστικό, μα δεν είχα κουράγιο να τηλεφωνήσω. Ύστερα από τρεις απόπειρες, άναψα ένα τσιγάρο, και τότε, σιγά-σιγά, άρχισα να σχηματίζω μία άμυδρη, συγκεχυμένη εικόνα του τι επρόκειτο να επακολουθήσει: Φαντάστηκα τα αυτοκίνητα της άστυνομίας να σφυρίζουν από κάτω, τους φωτογράφους, τις αδιάκοπες ερωτήσεις, κι ύστερα τη φυλακή, και μία μακριά, δικαστική διαδικασία που θα κατέληγε που άραγε; Στον θάλαμο άερλιών; Δεν ήξερα.

«Όλη εκείνη η μοναξιά και η σιωπή, και η θέα του Ντόου εκεί κάτω στο πάτωμα, φούντωναν ακόμα περισσότερο τον πανικό μου. Το μυαλό μου δεν λειτουργούσε κανονικά. Μία ήταν η λαχτάρα μου, να πάω να κρυφτώ κάπου που να μη μπορούν να με βρουν, κάπου που να καταφέρω να συγκεντρωθώ, κάπου που θα υπήρχαν φίλοι και συγγενείς που θα με βοηθούσαν, αν έβρισκα το κουράγιο να τους το ζητήσω. Είχα μόλις εισπράξει το μισθό μου για δύο βδομάδες. Τα χρήματα αυτά ήταν άρκετά, έτσι τα παράτησα όλα πίσω μου, βγήκα έξω τρέχοντας και πήρα ένα ταξί για το άεροδρόμιο.

Τελειώνοντας τη διήγησή της, η Μάριαν έγειρε πίσω στην καρέκλα της και περίμενε με άγωνία την αντίδρασή μου. Για ένα διάστημα δεν είπα λέξη, γιατί πάλευα άπεγνωσμένα να καταστρώσω ένα σχέδιο. Δεν μπορώ να πω ότι είχα νιώσει θλίψη για το θάνατο του Ντάγκλας Λάντυ. Δεν τον γνώριζα, διάβολε, και άπ' ό,τι είχα μόλις άκούσει, ο κόσμος δεν θα έχανε και πολλά χωρίς αυτόν. Αντίθετα,

γνώριζα πολύ καλά τη χήρα του, και ή άοριστη τρυφερότητα που ένιωθα άλλοτε γι' αυτήν, είχε γίνει τώρα πολύ πιο συγκεκμημένη καθώς μία άπροσδόκητη μεταστροφή τής μοίρας άνοιγε φαρδιές - πλατιές τις πύλες τής έλπίδας.

Έκεινη τή στιγμή, αυτό που έπιθυμούσα πάνω άπ' όλα ήταν να κρατήσω τή Μάριαν λάντυ μακριά άπ' τήν άπειλή τής φυλακίσεως, ώστε να μπορώ να τή θλέπω όποτε ήθελα.

- Λοιπόν, τί λές Γουαίην; με ρώτησε με σθησμένη φωνή. Τι να κάνω τώρα;

- Να μείνεις εδώ και ν' άγωνιστούμε κι οι δύο μαζί να δούμε τί θα κάνουμε.

- Ω, Γουαίην, είσαι άληθινός φίλος! Και κάτι παραπάνω. Δέν μπορώ να σου έκφράσω...

- Άστα τώρα αυτά! είπα. Έκείνο που έχουμε να κάνουμε τή στιγμή αυτή είναι ν' αντιμετώπισουμε τό πρόβλημα όσο τό δυνατόν ταχύτερα. Πρώτον, τά πράγματα δέν είναι τόσο άσχημα όσο τά φανταζόμουν. Τά δεδομένα μπορεί να χρησιμοποιηθούν περισσότερο ύπέρ εσού παρά εις θάρος σου. Ένα από τά πιο θετικά στοιχεία είναι πώς είσαι γυναίκα, νέα και πολύ έλκυστική. Συνήθως, όταν έχουμε να κάνουμε με παρόμοιες, άς πούμε εγκληματικές, καταστάσεις, που καλείται να έπιλύσει ο νόμος, τις περισσότερες φορές έχουμε ν' αντιμετώπισουμε άντρες. Άν χειριστούμε σωστά τά πράγματα, θα κερδίσεις τή συμπάθεια όλων.

- Ναί αλλά πώς; Μήν ξεχνάς πώς άν φτάσουμε στο δικαστήριο, οι περισσότεροι ένορκοι είναι γυναίκες.

- Δέν είναι ανάγκη να φτάσουμε ως εκεί, Μάριαν. Γιατί μπορεί να σε θάλουν μέσα ένα - δύο χρόνια για άκούσια άνθρωποκτονία που θα είναι και τό χειρότερο που μπορεί να σου κάνουν. Πιστεύω, θέβαια, πώς θα σε άνακρίνουν, μά δέν νομιζω πώς θα έχουμε και δίκη.

- Μά έτσι που μου τό παριστάνεις, φαίνονται όλα έξαιρετικά εύκολα. Πώς θα μπορούσε να πάρει τέτοια τροπή ή υπόθεση;

- Με μία στοιχειώδη τροποποίηση του κοινώς άποκαλουμένου τόπου του εγκλήματος, άποκρίθηκα. Σε παρακαλώ, μή φανταστείς πώς είμαι έντελώς άνήθικος κι ότι έγκρινω τά φονικά, έστω και τά τυχαία. Άλλά επειδή επρόκειτο πραγματικά για ένα τυχαίο δυστύχημα, για πές μου ποιά θα ήταν τό κέρδος άν έστελναν ένα ώραίο κορίτσι σαν και σένα στή φυλακή, ύστερα από μία δυσάρεστη δίκη με όλα τά επακόλουθα τής;

- Κανένα, άποκρίθηκε παραπονιάρικα. Θα με συνέτριβε και θα με έξουθενώνανε. Θα κατέστρεφε τή ζωή μου.

- Άκριβώς, Μάριαν, ακριβώς.

- Τότε, πές μου τί έχεις στο νού σου.

- Πολύ καλά, άς υποθέσουμε, λοιπόν, πώς καθώς εσύ διηγείσαι τήν ιστορία στην άστυνομία, αλλάξεις μία μικρή λεπτομέρεια στο τέλος: Ο σύζυγός σου, που τό μίσος και ή ζηλοτυπία του έχουν οξυνθεί από τήν ψεύτικη άπειλή σου ότι θα τόν έγκαταλείψεις και θ' άκολουθήσει τόν προϊστάμενό σου, όρμάει στήν κουζίνα και έπιστρέφει μ' ένα μαχαίρι. «Θά σε σκοτώσω!» φωνάζει κι άρχίζει να προχωρεί προς τό μέρος σου. Έκεινη τή στιγμή, εσύ, προσπαθώντας να τόν στα-

ματήσει για να προφτάσεις να τό σκάσεις άπ' τήν πόρτα, του έκσφενδονίζεις τό τσάκι. Και κατά διαβολική άτυχία, τόν πετυχαίνει και τόν σκοτώνει. Έτσι, μοιολόγητι ήταν λάθος δικό του, εσύ έκδηλώνεις τή θαυμάτη θλίψη και δδύνη σου, όπως ό καθένας μπορεί να διαπιστώσει.

- Θαυμάσια, είπε αυτή, έξαιρετικά πειστικό. Μόνο που εκείνος δέν κρατούσε μαχαίρι.

- Μά θα γίνει κι αυτό, Μάριαν, θα γίνει - εδώ ακριβώς θέλω να καταλήξω. Όταν θά βρουν τό σώμα του, αυτός θα κρατάει ένα μαχαίρι στο χέρι του. Η τουλάχιστον τό μαχαίρι θα είναι πεταμένο εκεί δίπλα και θα έχει επάνω τά άποτυπώματά του. Κατάλαβες;

- Ναί, άναστεναξε εκείνη με βαθιά άνακούφηση. Ήσουν έξαιρετικά σαφής.

- Τότε, πάμε λοιπόν, είπα, και σηκώθηκα. Πρέπει να βιαστούμε.

Η Μάριαν κατοικούσε σε κάποιο από εκείνα τά διαμερίσματα που έχουν πρόσφατα χτιστεί στο Μπουλθάρ Χόλλυγουντ, ανατολικά τής Χάυλαντ. Χωρίς να βγάλουμε λέξη, άνεθήκαμε στο δεύτερο όροφο κι εκείνη, με τό πρόσωπο παγωμένο και τά μάτια παίξει ένα πολύ κακόγιδωσε σιγά τήν πόρτα.

Τό λιθιγκ ρούμ ήταν μικρό και χωρίς θαριά έπιπλα. Δέν χρειάστηκε να ψάξουμε πολύ για να διαπιστώσουμε πώς τό σώμα του Ντόου Λάντυ δέν θρισκόταν εκεί. Ήμουν έτοιμος να τήν κατηγορήσω πώς μου είχε παίξει ένα πολύ κακόγιδωστο παιχνίδι, όταν είδα πάνω στο χαλί ένα μεγάλο, κόκκινο λεκέ και πιο δίπλα, ένα θαρύ, γυάλινο, άναποδογυρισμένο τασάκι.

Δέν τό άκούμπησα καθόλου, άπλως έσκυφα να τό έξετάσω. Η μία από τις άκρες του ήταν λιγάκι τσακισμένη κι είχε πάνω λίγο στεγνωμένο αίμα.

Καθώς άνασηκωνόμουν, έρριξα μία ματιά προς τήν τρομαγμένη Μάριαν και είπα:

- Φαίνεται πώς ή κάποιος άνακάλυψε τό σώμα και τό μετέφερε ή, πράγμα που μου φαίνεται μάλλον άπίστευτο, τό άγόρι σου είναι ακόμα ζωντανό.

Έκεινη έβγαλε μία άναρθρη κραυγή, λύγισε τό δάχτυλό τής και τό δάγκωσε στην άρθρωση.

- Λές να συνήλθε και να κατάφερε να πάει σε κάποιο νοσοκομείο;

- Δέν ξέρω τί να πώ, άποκρίθηκα, εκτός ίσως άπ' τό ότι, κατά πώς φαίνεται, δέν πρέπει να τόν έχεις σκοτώσει.

- Τι κακοτυχία και για τούς δύο σας! είπα μία παγερή φωνή και καθώς γύρισα άπότομα είδα τόν Ντόου Λάντυ να στέκεται στην άριστερή πόρτα του λιθιγκ ρούμ.

Τουλάχιστον, αυτός έπρεπε να ήταν: Τό κεφάλι του ήταν τυλιγμένο με έπιδέσμους. Δέν χωρούσε άμφιβολία πώς στεκόταν πίσω άπ' τήν πόρτα και μās άκουγε που μιλούσαμε.

Έκτός άπ' τούς έπιδέσμους δέν μπορού να θυμηθώ τίποτε άλλο από τήν εμφάνισή του, γιατί τό θλέμμα μου σταμάτησε σαν ύπνωτισμένο στο πιστόλι που κρατούσε στο χέρι του.

- Τι κάνετε κύριε Χάρβεϋ Σλαίητερ; με ρώτησε με ειρωνική έπισημότητα. Ύστερα, στρέφοντας άπότομα προς τή Μάριαν είπα:

- Όστε αυτό είναι λοιπόν, τό άφεντικό σου. Ο έραστής ήρθε να κάνει κατοχή στή χήρα του νεκρού, πριν προφτάσει να κρυσώσει τό πτώμα. Έτσι, Μάριαν;

- Ντόου! φώναξε εκείνη. Χαίρομαι τόσο πολύ που είσαι ζωντανός! Μά κανεις λάθος! Αυτός δέν είναι ο...

Μά δέν πρόφτασε να συνεχίσει, γιατί τήν ίδια στιγμή εκείνος πάτησε τή σκανδάλη, μ' ένα μικρό, στυφό χαμόγελο στα χείλη.

Τήν είδα να παραπατάει, κι ύστερα να διπλώνεται στα δύο και να σωριάζεται κάτω. Μά πριν προφτάσω καλά - καλά να συνειδητοποιήσω τί γινόταν, εκείνος έστρεψε τό πιστόλι του προς τό μέρος μου και ξαναυροβόλησε. Τό ξεστό μολύβι διαπέρασε τό στήθος μου μ' ένα καλύτερο πόνο, κι είδα τό πάτωμα να άνεβαίνει προς τό μέρος μου. Ύστερα, τό πάτωμα έξεφανίστηκε.

Θυμάμαι τόν ήχο μακρινών φωνών, ένα άμυδρό αίσθημα ότι με μετακινούσαν, τήν πνιγμένη κραυγή μιάς σειρήνας, ύστερα άλλες φωνές, πρόσωπα χωρίς σώματα να σαλεύουν όλόγυρα μου, κι ύστερα τίποτα πιά.

Πολύ άργότερα, ένας γιατρός μου έξήγησε πώς ή ζωή μου είχε σωθεί παρά τρίχα, κι ότι από τούς τρεις πυροβολισμούς που είχε ρίξει ο Ντάγκλας Λάντυ, ο μόνος που εύστόχησε ήταν εκείνος που κατήυθνε τελεutaίον στο μπανταρισμένο κεφάλι του.

Η Μάριαν κι εγώ είμαστε τόσο εύτυχημένοι όσο μπορούν να είναι δυο άνθρωποι μέσα σε τόυτο τόν βίαιο, παράλογο κόσμο. Έχουμε ένα χαριτωμένο σπιτάκι στο Γουέτσεστερ, σε λογική άπόσταση από τό Νιού Γιόρκ Σίτυ. Δέν θα συμφωνήσω καθόλου με τόν κακομοιή τόν μακαρή τόν Λάντυ - ή Μάριαν είναι έξαιρετική μαγειρίσα.

Σήμερα τό πρωί, καθώς ντυνόμαστε και «θαυμάζουμε» τά σημάδια μας από τις σφαίρες, κι άργότερα, τήν ώρα που παίρνουμε τό πρωινό μας, άρχίσαμε και πάλι τά «για θυμησου» και τά «τί θα γινόταν άν...».

- Τι θα γινόταν άν έπαιρνες τό τρένο; ρώτησε ή Μάριαν, κοιτάζοντας τρυφερά τόν Γουαίην τόν νεώτερο μέσα στο πάρκο του.

- Μάλιστα, και τί θα γινόταν άν έθρισκα θέση στην άπογευματινή πτήση και δέν σε συναντούσα στο άεροδρόμιο; πρόσθεσα εγώ.

- Τι θα γινόταν άν δέν ξαναγυρίζαμε στο διαμέρισμά μου και τραβούσαμε γραμμή για τήν άστυνομία;

- Πές μου καλύτερα αυτό, τής πέταξα εγώ. Φαντάσου, όταν άνεθήκαμε στο διαμέρισμα, άντι να μās πυροβολήσει ο Λάντυ να δεχόταν τις εξηγήσεις σου και να σφιγγαμε τά χέρια.

- Κι άν ήταν καλύτερος σκοπευτής και μās σκότωνε και τούς δύο; μου άνταπέδωσε ή Μάριαν.

- Μπορεί και νάταν αυτό που λές, άποκρίθηκα, και νάμαστε τώρα στον παράδεισο.

- Μπράβο, άγάπη μου, είπε χαμογελώντας τρυφερά ή Μάριαν, πολύ γλυκό έκ μέρος σου. Άς σταματήσουμε εδώ τις υποθέσεις...

Γεγονότα και συμβάντα

ΠΩΣ ΠΑΝΕ ΟΙ ΣΤΡΑΒΟΙ ΣΤΟΝ ΑΔΗ...

Είναι γνωστή η λαϊκή μας παροιμία, που θέλοντας να τονίσει πόσο εύκολα οι άνθρωποι αλληλοπαρασύρονται στο κακό, υποστηρίζει πως οι τυφλοί πάνε στον Άδη ο ένας πίσω από τον άλλο. Και η παροιμία αυτή, θρίσκε την τραγική της επιβεβαίωση στο πόσο εύκολα τα θύματα του αργού θανάτου, καταφέρνουν και παρασύρουν στην πορεία τους νέους εκούσιους «μελλοθάνατους». Και η παρακάτω ιστορία μας θα δείξει το δικίο των συλλογισμών μας.

Ο Κώστας Κλαδάκης γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Έφυγε, όμως, από την γενέτειρά του, και ήρθε να κάνει την τύχη του στην πατρίδα. Διάλεξε μάλιστα, έναν ιδιαίτερα άνετο και προσοδοφόρο τρόπο να εμπορεύεται ναρκωτικά, που και ο ίδιος είναι δούλος τους. Καταφέρνει και μπαίνει στα κυκλώματα, και αρχίζει τις αγορές του από τουρίστες στην Πλάκα πρώτα, και την Ίο - το όμορφο νησί των Κυκλάδων που έχει

Π ά ν ω : Ο Κώστας Κλαδάκης, δούλος αλλά και προμηθευτής ναρκωτικών. Κ ά τ ω : Ο Αντώνης Δαμίγος, ένας από τους καλούς πελάτες του πρώτου. Όμως η «κακή ώρα» έσπασε για αρκετό καιρό τη συνεργασία. Υπάρχει, βλέπετε, και η Ασφάλεια...

γίνει το σημείο συνάντησης των ναρκωμανών τουριστών - έπειτα. Έτσι, εξοικονομεί και τη δική του «δόση», εξασφαλίζει όμως και τα «προς το ζήν» από την μεταπώληση μικροποσοτήτων. Το κρησφύγετό του το έχει στήσει στην Κηφισιά, στο σπίτι της ξαδέλφης του, της Αναστασίας Χαριτάκη, που κι αυτή δεν ήταν άσχετη με το κύκλωμα των ναρκωτικών, μια που ο άνδρας της ο Αντώνης βρίσκεται ήδη στη φυλακή ένα δεκάμηνο, για παράβαση του Νόμου «Περί ναρκωτικών».

Ο Κλαδάκης, λοιπόν, εφοδιασμένος και οργανωμένος, αρχίζει τη δουλειά του. τη διάθεση των ναρκωτικών που του

περισσεύουν. Ανάμεσα στους αγοραστές του, και ο Αντώνης ο Δαμίγος από τον Χολαργό, που από καιρό έχει κινηθεί τις υποψίες της Αστυνομίας, που αποφασίζει πως είναι καιρός να τον πλησιάσει. Πραγματικά, πιάνεται έξω από το σπίτι του με δυο δόσεις ηρωίνης στα χέρια του, που έτρεχε να τις μοιραστεί με τη φίλη του. Και οι δυο αποκαλύπτουν πως κάνουν χρήση ναρκωτικών από δυο χρόνια περίπου, μαζί με τον εραστή της Αργυρώς, τον Φίλιππα Αλιμπράντη, που κι αυτός βρίσκεται στη φυλακή γι' αυτό το λόγο. Αποκαλύπτουν επίσης τον προμηθευτή τους, τον Κλαδάκη. Η παρέα έχει αρχίσει να ξηλώνεται: ο Κλαδάκης πιάνεται κι αυτός μετά από λίγο έξω από το σπίτι του Δαμίγου, με τρεις δόσεις που έχει πάει να του πουλήσει στα χέρια. Τίποτα πια δεν μπορεί να σταματήσει το ξεκαθάρισμά τους από την Αστυνομία. Στην ανάκριση, ο Κλαδάκης σπάει και τα ομολογεί όλα: μόνος του τους οδηγεί και στο σπίτι της ξαδέλφης του, της Χαριτάκη. Εκεί θα βρουν 15 περίπου γραμμάρια ηρωίνης συσκευασμένα σε δόσεις, μια μικρή ποσότητα φούντας και μια ζυγαριά ακριβείας.

Ο κύκλος πια έχει κλείσει. Ο ρόλος του καθενός έχει διευκρινισθεί. Ο ένας έχει παρασύρει τον άλλο σε ένα πραγματικό φαύλο κύκλο, που αν δεν επενέβαινε η Αστυνομία, είναι πραγματικά άγνωστο πόσο θα μεγάλωναν οι διαστάσεις του. Και φτάνουμε να απορήσουμε για το πόσο εύκολα οι άνθρωποι αλληλοπαρασύρονται στο κακό. Αλλά είπαμε, πως όπως υποστηρίζει και η λαϊκή παροιμία, «οι στραβοί πάνε στον Άδη, τραβώντας ο ένας τον άλλο»...

ΣΤΑ ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΑ...

Άσχημα ξεκίνησε η ζωή για το Μιχάλη Παπαρούνη. Ήταν μικρό παιδάκι ακόμα, σαν έφυγε από την πατρίδα του, την Ήπειρο, για να μπει στη βιοπάλη. Δούλεψε «μικρός» σε μαγαζιά, και «τζόβενος» στα καράβια, και πρόλαβε κιόλας, στα 18 του χρόνια, να 'ναι κουρασμένος από τη ζωή του κι άνεργος.

Είχε γίνει, πιά, γνωστός στις παλιοπαρέες της Νέας Φιλαδέλφειας, στα μπιλιάρδα και στα ποδοσφαιράκια, όπου πέρναγε τον καιρό του. Και είχε, ήδη, προκαλέσει την προσοχή των ανδρών της Ασφάλειας. Φαινόταν εύκολη «λεία», τόσο νέος και ανώριμος, χωρίς καθόληγηση αλλά και μια απασχόληση, που θα του έφερνε και την οικονομική ανεξαρτησία, μέσα σ' αυτό το σάπιο περιβάλλον.

Κάποιες συναλλαγές, που φαίνεται να κάνει μέσα στα σφαιριστήρια που συχνάζει, επιβεβαιώνουν τις υποψίες. Την ίδια μέρα, η Ασφάλεια χτυπάει την πόρτα του σπιτιού του, για να βρει, στην έρευνα που ακολουθεί, πέντε δόσεις ηρωίνης σε σκόνη, συνολικού βάρους 5 γραμμαρίων. Ο ίδιος λείπει, αλλά βρίσκεται δυο ώρες αργότερα στα Πατήσια και συλλαμβάνεται. Στην ανάκριση αποκαλύπτει ότι την ηρωίνη προμηθεύτηκε, για προσωπική του χρήση, από τον Παρασκευά Κανελλόπουλο, αντί 8.000 δραχμών το γραμμάριο.

Οι άνδρες του Τμήματος Διώξεως Ναρκωτικών και Λαθρεμπορίου της

Υπερβολή

Υ.Α.Π.Π. δεν χάνουν καιρό. Την άλλη κιόλας μέρα, βρίσκονται στο σπίτι του Κανελλόπουλου, για να βρουν 10 γραμμάρια ηρωίνης έτοιμα για πούλημα, μικροποσότητα φούντας, και 250.000 δραχμές, που προέρχονται από το εμπόριο των ναρκωτικών. Ο Κανελλόπουλος συλλαμβάνεται, για να αποκαλύψει αργότερα ότι είχε αγοράσει 27 συνολικά γραμμάρια ηρωίνης για 100.000 δραχμές, ενάμιση μήνα πριν, στην Πλάκα, από κάποιον Ολλανδό, τον HANS, για δική του χρήση και μεταπώληση. Θα αποκαλύψει ακόμα, ότι είναι κάτοχος ενός περιστρόφου αερίων, που βρίσκεται και κατέχεται στο σπίτι της αδελφής του, που 'χει αγοράσει από κάποιον κλέφτη «Τάκη», κι ενός περιστρόφου ΚΟΛΤ Νο 38, που 'χει αγοράσει στα Χανιά από το Νίκο Φουράκη, που βρίσκεται ήδη στις φυλακές Αλικαρνασσού για την υπόθεση της κλοπής περιστρόφου από στρατόπεδο της περιοχής Ηρακλείου Κρήτης, το 1979.

Τώρα, όλοι βρίσκονται στα χέρια της Δικαιοσύνης. Αν και πλάι τους θάπρεπε να κάθεται και η ζωή: αυτή που έσπρωξε τον Παπαρούνη από τα τρυφερά παιδικά του χρόνια στον ξενιτεμό και την ξένη

Ο Παρασκευάς Κανελλόπουλος, δεν αρκέστηκε στο τόσο προσοδοφόρο εμπόριο της όπησης. Στην κατοχή του έχει και μερικά περιστρόφα... Έτσι, από χόμπυ... Η ψευτιά ζωής, όμως, έχει και γυρίσματα...

δούλεψη, αυτή που τον έσπρωξε από τα 14 στη χρήση των ναρκωτικών, αυτή που στα 18 τον οδήγησε στα σκαλοπάτια της φυλακής.

ΤΟ ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ...

Παιδί από καλή και εύπορη οικογένεια ο Αντώνης Λυγερός, χάλασε γρήγορα. Οι παρές του στη γειτονιά του, στο Βύρωνα και το Παγκράτι, που ναι σήμερα ο κύριος τόπος διακίνησης και εμπορίας ναρκωτικών στην Αθήνα, από τότε που τέλειωνε ακόμα το σχολείο, έδειχναν πως είχε μπει στα κυκλώματα των ανθρώπων που τους αρέσουν οι εύκολοι «επίγειοι παράδεισοι».

Κάπως έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε την μικρή βρώμικη ιστορία του ο Αντώνης, κινιζώντας στα κρυφά κάποιο «τσιγαρίκι», πασαρισμένο από χέρι επικίνδυνο. Ανήσυχη φύση, όμως, και χαρακτήρας ριψοκίνδυνος καθώς ήταν, γρήγορα κατάλαβε πως το πάθος του μπορούσε να το κάνει επάγγελμα. Δικτυώνεται λοιπόν, σιγά - σιγά, και αναλαμβάνει τη διακίνηση και διάθεση του «πράγματος».

Μια τόσο κοινή ιστορία, ίδια για όλους σχεδόν τους εμπόρους ναρκωτικών. Θύματα οι ίδιοι του «αργού θανάτου», καλύπτουν την οικονομική τους δυσχέρεια για την εξασφάλιση της αναγκαίας «δόσης», με το να γίνουν έμποροι θανάτου και στρατολόγοι νέων θυμάτων. Με τον καιρό λοιπόν, οι δουλειές του Λυγερού μεγαλώνουν. Το όνομά του έχει γίνει γνωστό πια στην πιάτσα: αλλά είναι μοιραίο να φτάσει και στα αυτιά των ανδρών των Υπηρεσιών Διώξεως Ναρκωτικών. Το επικίνδυνο «κρυφτούλι» του Λυγερού με την Αστυνομία έχει αρχίσει. Στα τελευταία τέσσερα κιόλας χρόνια, πολλές φορές θα πιαστεί και θα καταδικαστεί να εκτίσει διάφορες ποινές για χρήση και διακίνηση ναρκωτικών. Πονηρός, όμως,

και προνοητικός στις συναλλαγές του, δεν θα πιαστεί ποτέ με πολύ πράγμα επάνω του: ούτε και θα σπάσει ποτέ στην ανάκριση. Έτσι, θα τη γάλει πάντα με μικροποινές, που δεν φαίνεται, βέβαια, καθόλου να τον συνετίζουν.

Πάλι, λοιπόν, στις γνωστές πιάτσες του Παγκρατίου, θα φανεί για τις γνωστές του δραστηριότητες. Οι ύποπτες κινήσεις του βεβαιώνουν πως κάποια ποσότητα ναρκωτικών έχει στα χέρια του, που προσπαθεί να την διαθέσει. Το «κρυφτούλι» ξαναρχίζει, η παρακολούθηση εντείνεται, και η σύλληψή του επιβεβαιώνει τις υποθέσεις. Πάνω του θα βρεθούν ένα πλαστικό μπουκαλάκι με έξι γραμμάρια ηρωίνης, δυο φακελάκια με ηρωίνη σε σκόνη βάρους 2 γραμμαρίων, συσκευασμένη κι έτοιμη για πώληση, και χρηματικό ποσό είκοσι δύο χιλιάδων δραχμών, που 'χε πάρει από ηρωίνη που μόλις είχε πουλήσει.

Η ανάκριση και η έρευνα δεν κατάφεραν να βγάλουν τίποτα άλλο. Ο Λυγερός επιβεβαίωσε τη φήμη του σαν «σκληρού» και αμετανόητου τύπου: δεν αποκαλύψε ούτε τον προμηθευτή του, ούτε την κρύπτη του εμπορεύματος του, επιμένοντας ότι τις μικροποσότητες που βρέθηκαν πάνω του, τις είχε για προσωπική του χρήση.

Αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να μας εμποδίσει να χαρακτηρίσουμε σαν μια μεγάλη επιτυχία του Τμήματος Διώξεως Ναρκωτικών και Λαθρεμπορίου της Υ.Α.Π.Π., την υπόθεση Λυγερού. Γιατί, είναι οπωσδήποτε επιτυχία, η αποχή ενός τόσο δαιμόνιου εμπόρου ναρκωτικών, έστω και για μικρό χρονικό διάστημα, από την «πιάτσα» και τις εμπορικές του δραστηριότητες.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 86.76.401

Διευθυντής:

Ταγμ/ρχης Άθων. ΜΟΡΦΑΚΗΣ

Άρχισυντάκτης:

Υπομ/ρχος Ίωάννης ΝΙΚΟΛΟΣ

Βοηθός Άρχισυντάκτης:

Άνθ/στής Βασίλειος ΤΖΑΒΑΡΑΣ

Σύνταξη - Ρηθόριτες - Διορθώσεις:

Άνθ/στής Κων/νος ΔΑΝΟΥΣΗΣ

» Δημ. ΚΑΣΣΙΟΣ

Ένωμ. Κων. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

» Γεώργ. ΛΕΚΑΚΗΣ

Δακτυλογράφηση Κειμένων:

Χωρ. Δημ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μακέττες:

Άνθ/στής Γεώργιος ΠΑΠΑΔΙΩΤΗΣ

Πολ. Ύπαλ. Σοφία ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ

Βιβλιοθήκη - Άρχειο:

Ένωμ. Γεώργ. ΛΕΚΑΚΗΣ

Οικονομική Διαχείριση - Συνδρομητές- Διεκπεραίωση:

Άνθ/στής Ναπολέων ΡΑΠΤΗΣ

» Νικόλαος ΤΑΣΣΗΣ

Χωρ/λας Έλευθ. ΜΟΥΤΣΩΚΟΣ

Παρακολούθηση Συνδρομητών:

Μηχανογραφική Ύπηρεσία Χωρ/κής

Στοιχειοθεσία Κειμένων:

Τυπογραφείο Χωροφυλακής

Άναπαγωγή φωτογραφιών - Μοντάζ -

Έκτύπωση:

Γραφ. Τέχνες Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ -

Δ. ΧΑΤΖΗΣΤΥΛΗΣ Ο.Ε.

Κορυζή 23, τηλ.: 3466.310.

Βιβλιοδεσία:

Γραφεμπορική Ο.Ε.

Ταύρου 17, τηλ.: 3464.526

Τα κείμενα που αποστέλλονται για δημοσίευση πρέπει να είναι κατά προτίμηση δακτυλογραφημένα ή τουλάχιστον ευανάγνωστα, σε δυο αντίγραφα, και να συνοδεύονται από σχετικό και κατάλληλο φωτογραφικό υλικό εφ' όσον υπάρχει.

Αποστολές
Συμμετοχές
Επισημοποίηση
Επιστολών

Ελλάς

Το παρόν είναι ΕΠΙΣΗΜΟΠΟΙΗΜΕΝΟ

«ΣΥΝΕΔΡΑΣΙΑ»

ΑΕΡΟΦΙΛΑΤΕΛΙΑ

BY AIR MAIL - ΠΡΩ ΒΙΟΝ

Αθήνας 175

ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. Β113

Έμεις και οι άναγνώστες μας

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Με την ευκαιρία της λήξης των XIII Πανερωπαϊκών Αγώνων στίβου 1982 της Αθήνας η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων έστειλε στον Αρχηγό Χωροφυλακής την ακόλουθη συγχαρητήρια επιστολή.

«Κύριε Αρχηγέ,

Με τη λήξη των Πανερωπαϊκών Αγώνων Αθλητισμού 1982 της Αθήνας, η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων, σπεύδει να εκράσει τα πιο θερμά συγχαρητήριά της, τόσο σε σας προσωπικά, όσο και στα όργανα της Χωροφυλακής, για τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν στα πλαίσια της αρμοδιότητάς σας και που συνετέλεσαν στην τόσο επιτυχημένη τέλεση των αγώνων».

Ο Πρόεδρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέας

ΝΙΚ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Παρόμοια επιστολή στον κ. Αρχηγό έστειλε και ο Γενικός Γραμματέας της Ε.Ο.Α. κ. μέλος της Δ.Ο.Ε. κ. Νίκος ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ τονίζοντας τα ακόλουθα:

«Κύριε Αρχηγέ,

Με τη λήξη του Ευρωπαϊκού Αθλητισμού επιθυμώ να σας εκφράσω τα θερμότερα συγχαρητήριά μου για τον καθόλα άφογο τρόπο με τον οποίο τα εντεταλμένα όργανά σας διεκπεραιώσαν την ομολογούμενως δυσκολώτατη αποστολή τους. Σαν μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για την Ελλάδα αλλά και ταυτόχρονα σαν Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, παρακαλώ να δεχθήτε τις πιο θερμές ευχαριστίες μου και τα εγκάρδια συγχαρητήριά μου».

Με την ευκαιρία της λήξης των εκδηλώσεων «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΑ '82» που έγιναν στο Αγρίνιο η Γυμναστική Εταιρεία Αγρινίου με έγγραφο της στον Διοικητή Χωροφυλακής Ακαρνανίας Αντ/ρχη κ. Γεώργιο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟ αναφέρει:

«Κύριε Διοικητά,

Τώρα που η αυλαία των «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΩΝ '82» έκλεισε, η σκέψη μας στρέφεται με ευγνωμοσύνη σ' αυτούς που συντέλεσαν στην επιτυχία των φετινών εκδηλώσεων.

Αναμφίβολα η δική σας συμβολή υπήρξε πολύτιμη και βοηθήσατε αποτελεσματικά ώστε οι εκδηλώσεις μας να τελεσθούν με απόλυτη ησυχία και τάξη,

χωρίς την παρεμβολή και του παραμικρού προβλήματος από πλευράς διακίνησης του κόσμου. Σας είμαστε γι αυτό ευγνωμόνες.

Στους κ.κ. αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και χωροφύλακες της Διοίκησής σας, παρακαλούμε διαβιβάστε κ. Διοικητά, τις θερμότερες ευχαριστίες μας και τα εγκάρδια συγχαρητήριά μας. Υπολογίζουμε πάντα στη συμπαράστασή σας.

Με ξεχωριστή εκτίμηση

Ο Πρόεδρος

ΝΙΚΟΣ ΓΡΑΨΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Αναστάσιος ΚΑΤΣΙΜΗΣ από την Κέρκυρα γράφει προς την ημερήσια πρωινή κερκυραϊκή εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

«Αισθάνομαι την υποχρέωσιν, να ευχαριστήσω και δημοσία τον Χωροφύλακα του Τουρισμού Πρ. Κερκύρας κ. Ευθύμιο ΤΣΙΜΠΙΔΑ του Δημητρίου, διότι ενώ είχαν ανάγκη μεταγγίσεως αίματος, ευγενώς προσφερθείς προσηλθε και έδωσε αίμα».

Ευχαριστήριο τηλεγράφημα προς τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Σταδίου Καλογρέζας ταγματάρχη κ. Αντώνιο ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ απέστειλε ο πρόεδρος ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ κ. Σταύρος ΝΤΑΪΦΑΣ, μετά τη τέλεση του ποδοσφαιρικού αγώνα ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ - ΕΣΤΕΡ εξαιρώντας τα ληφθέντα αστυνομικά μέτρα τονίζοντας:

«Αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω εσάς προσωπικά για τη πολύτιμη συμβολή σας στην σταυροφορία της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ για την καταστολή της βίας στα γήπεδα.

Θα παρακαλούσα να εκφράσετε τις ευχαριστίες μου και στους άνδρες που εργάσθηκαν υπό την εμπνευσμένη καθοδήγησή σας για να επιτευχθεί τελικά αυτό το θετικό και ίσως μοναδικό αποτέλεσμα για ελληνικά γήπεδα».

Ο πρέσβης της Ελλάδας στη Ρώμη κ. Χρ. Στρεμένος σε επιστολή του προς τον Σ.Χ. Τροχαίος Ευλοκάστρου διαβιβάζει την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του καθηγητή σύγχρονης ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Τέραμο - Ιταλίας κ. F. MAZZONIS για τη συμπαράστασή, τη βοήθεια και το ζωηρό αίσθημα καθήκον-

τος του χωρ/κα ΠΑΠΑΔΕΑ Παναγιώτη, όταν θρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση με χαλασμένα δύο λάστιχα του αυτοκινήτου του, Σάββατο βράδυ στον αυτοκινητόδρομο Πατρών - Αθήνας. Καταλήγοντας ο κ. Πρέσβης αναφέρει:

«Εκφράζω τα πιο θερμά μου συγχαρητήρια για τη συνείδηση με την οποία λειτουργεί η Αστυνομία μας και εύχομαι στον κ. ΠΑΠΑΔΕΑ και γενικά σε όλους που υπηρετούν την Πατρίδα μας κάθε σταδιοδρομία».

Ο Πρόεδρος της οργανωτικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Αστρονομικού Συνεδρίου Ακαδημαϊκός Κ. Ι. ΞΑΝΘΑΚΗΣ, σε σχετική επιστολή του προς τον Ανώτερο Διοικητή Χωροφυλακής Δυτ. Ελλάδας, Ταξίαρχο κ. Παναγιώτη ΚΑΡΑΜΠΑΣΙΑΔΗ

αναφέρει:

Κύριε Διοικητά,

Δια της παρούσης επιθυμώ να σας εκφράσω τις ιδιαίτερα θερμές ευχαριστίες της Οργανωτικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Αστρονομικού Συνεδρίου για την εξασφάλιση απολύτως ομαλών συνθηκών τροχαίας, τάξεως και ασφαλείας κατά την διάρκεια του Παγκόσμιου Αστρονομικού Συνεδρίου.

Από την ανταπόκριση των συνέδρων ως προς τα πιο πάνω σημεία διαπιστώσαμε την άριστη εντύπωση που δημιουργήσε η άφογη δραστηριότητά του Σώματος της Χωροφυλακής

Με τιμή

Ι. ΞΑΝΘΑΚΗΣ, Ακαδημαϊκός
Πρόεδρος Οργανωτικής Επιτροπής

Η Ιερά Κοινοβιακή Μονή του Αγίου Παύλου του Αγίου Όρους σε έγγραφο της προς τον κ. Υπουργό Δημόσιας Τάξης γράφει:

Εξοχώτατε Κύριε Υπουργέ,

Γνωσταί τυγχάνουν εις πάντας να υπηρεσίαι τας οποίας προσφέρουν εις τους Έλληνας πολίτας τα όργανα τάξεως.

Εις ορισμένας όμως περιπτώσεις αι ηρωικάι πράξεις των οργάνων τάξεως, εγγίζουν τα όρια της αυτοθυσίας.

Κάτι παρόμοιον συνέθη και κατά την επισυμβάσαν ανάφλεξιν του δάσους της Ιεράς ημών Μονής εξ αιτίας κεραυνού κατά την εσπέραν της 3ης παρελθόντως Σεπτεμβρίου, ότε το πυρ απειλητικά εξηπλούτο αφ' ενός μεν επί του δάσους, αφ' ετέρου δε επί της περιοχής και των κτιρίων της Μονής.

Κατά την κρίσιμον ταύτην στιγμήν,

πλην των Μοναχών της Μονής και των εξαρτημάτων αυτής, αγωνιζομένων δια την κατάσβεσιν του πυρός και μη υπαρχούσης αλλαχόθεν βοήθειας, εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος, παρά το δύσβατον του τόπου, προσήλθεν ο Χωροφύλαξ του Φυλακίου Αγίας Άννης Σταύρος Καρατζούλης. Κατ' αρχάς προσεπάθησε να συντονίση τας εργασίας και να εμπνεύση θάρρος εις τους εργαζομένους ταυτοχρόνως δε ο ίδιος εδόθη εις αυτάς δι' όλων αυτού των δυνάμεων. Τούτο δε συνέθη επί ώρας πολλάς έως ότου ετέθη το πυρ υπό έλεγχον και κατεσβέσθη τελείως. Ομολογούμεν ότι υπήρξεν η κινητήριος δύναμις της κατασβέσεως.

Τοιαύται πράξεις τιμούν τον ίδιον και τὰ όργανα τάξεως γενικώς. Αξίζει εις αυτόν κάθε έπαινος.

Η καθ' ημάς Ιερά Μονή μετά των ειλικρινών συγχαρητηρίων, εκφράζει και την άπειρον ευγνωμοσύνην της προς τον Χωροφύλακα Σταύρον Καρατζούλην και προς πάντα τα όργανα τάξεως.

Επί τούτοις,

Διατελούμεν μετ' εξαιρέτου τιμής Ο Καθηγούμενος του Ιερού Κοινοβίου του Αγίου Παύλου Αρχιμ. Παρθένιος και οι συν εμοί εν Χριστώ αδελφοί.

Ο Υποστράτηγος Χωροφυλακής ε.α. κ. Αριστομένης ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ εδώρησε στο Σώμα τέσσερις (4) στολές Αξιωματικού Χωροφυλακής, με σκοπό να παραχωρηθούν στο Μουσείο του Σώματος για εμπλουτισμό της συλλογής του.

Με την ευκαιρία αυτής της χειρονομίας ο Α' Υπαρχηγός Χωροφυλακής Υποστράτηγος κ. Γεώργιος ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ απέστειλε την ακόλουθη ευχαριστήρια

επιστολή:

Στρατηγέ,

Ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική σας χειρονομία να μας στείλετε τις στολές σας, οι οποίες παραχωρήθηκαν στο Μουσείο του Σώματος για εμπλουτισμό της συλλογής του.

Σας ευχόμαστε υγεία και ευτυχία, ατομική και οικογενειακή.

Με αγάπη
Γεώργιος Κωστόπουλος
Υποστράτηγος

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

— Βλαχόπουλο Γιάννη, Ο χουχλόγιωργας, ο εξάδελφος του γκιώνη» (διήγημα).

— Δελατόλλα — Κυραρίνη, Αγγελικής, «Συγχορδία» (ποίημα). Από το ποίημα της αναγνώστριάς μας δημοσιεύουμε το παρακάτω απόσπασμα.

.....
Της ζωής το μοιρολόγι
αφουκράζεσαι
που σούρνεται
από πόρτα σε πόρτα...

από θύμηση σε θύμηση
από όνειρο σε όνειρο...
...λασπωμένη πάσπαλη
πάνω στις στέγες των σπιτιών,
μολυσμένο χιόνι
σε ξέψυχους μπαξέδες...
Τροπάρη μελλοθάνατου γροικάς
μα συ κουρτίζεις
τις σκουριασμένες χορδές
μιάς άρπας μαγικής
που ξόφλησε...

...όπως λιμάρει το μαχαίρι του
πίσω απ' τα σίδερα
ο φονιάς...
όπως τα νύχια του ακονίζει
γεράκι στοιχειωμένο
στη ξερολιθιά...
— Πότε λοιπόν
η συγχορδία του θανάτου
τη διάλυσή της θά σημάνει
Πότε η Σιωπή
ομολογία πικρή θα γίνει
...Κι ο ήλιος,
να γιατρέψει πότε
θα κατέβει
Τ' άνθρωπου την ανοιχτή
πληγή...»

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

— **Βόκολο Σταύρο (Νέο Αιγάλεω)**: Προς το παρόν δεν προβλέπεται αλλαγή στο σύστημα των εισιτηρίων εξετάσεων για το Β' Τμήμα της Σ.Ο.Χ. (Σχολή Υπαξιωματικών). Επειδή, όμως, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να αποκλειστεί θα πρέπει στα τέλη Φεβρουαρίου 1983 (οπότε και προκηρύσσεται ο αντίστοιχος διαγωνισμός) να απευθυνθείτε στην πλησιέστερη στο σπίτι σας Υπηρεσία Χωρ/κής για περισσότερες πληροφορίες.

— **δ. Τζιτζιρο Μαρίνα (Περιβολάκι Λαγκαδά)**: Βασικά προσόντα για να καταταγείτε στη Χωροφυλακή — όταν θέθαια προκηρυχθεί διαγωνισμός — είναι να έχετε απολυτήριο Λυκείου, ύψος τουλάχιστο 1,63μ. χωρίς παπούτσια και κάλτσες και να είσθε 18 — 22 χρόνων. Η θητεία είναι δετής, αλλά για την τοποθέτηση σε Υπηρεσία κάποιας ειδικότητας (π.χ. τροχιαίας) λαμβάνεται μεν υπόψη και η προσωπική επιλογή της Χωροφύλακος αλλά η τελική κρίση ανήκει στην Υπηρεσία. Πάντως για περισσότερες πληροφορίες και λεπτομέρειες μπορείτε να απευθυνθείτε στην πλησιέστερη Υπηρεσία Χωροφυλακής.

— **κ. Βλαχόπουλο Γεώργια (Τ.Α.Πρ. Κέρκυρας)**: Κατ' αρχήν δεν είναι δυνατό να αναγνωρίσετε τα χρόνια που είσατε εκτός Σώματος εξαιτίας παράνομης νύμφευσης σαν χρόνο πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Για περισσότερες όμως λεπτομέρειες και αυθεντικότερη απάντησή σας συνιστούμε, να απευθυνθείτε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (Υπηρεσία Συντάξεων — Διεύθυνση 11η — Τμήμα Β' — Κάνιγγος 29 — τηλ. 36.26.188).

— **κ. Κατσικάκη Αλεξάνδρα (Βόλο)**: Όπως γράφτε η απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών αφορά το ταμείο πολιτικών Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ), το οποίο όμως δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με το ΤΑΟΧ. Η αύξηση ή η μείωση του βοηθήματος του ΤΑΟΧ καθορίζεται στο τέλος κάθε χρόνου και αφορά τον επόμενο.

ΕΚ-
ΔΟ-
ΣΕΙΣ

— Τζιόβα Δ., Πάνου: «Ο αστερισμός του αιγόκερου».

Απο τον παράλληλο του Ο.Τ.Ε. γιό Ανθ/στή Χωροφυλακής ε.α. κ. Πάνο ΤΖΙΟΒΑ εκδόθηκε πρόσφατα η δεύτερη ποιητική του συλλογή με τίτλο «Ο αστερισμός του Αιγόκερου». Τα 23 ποιήματα που περιλαμβάνει η νέα ποιητική του συλλογή αγκαλιάζουν όλους τους τομείς της σύγχρονης ζωής σε παγκόσμια κλίμακα. εφετάζοντας με γνήσια ευαισθησία και λεπτό γούστο όλους τους προβληματισμούς του σύγχρονου ανθρώπου.

Είναι μια πραγματικά αξιόλογη συλλογή. Όσοι ενδιαφέρονται μπορούν ν' απευθύνονται στον ποιητή (Αρυθιά 40 Γιάννινα τηλ. 0651/22670 ή 23347).

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

— Το εργαστήριο κατασκευής ηλιακών θερμοσίφωνων FOCO L.T.D. (Λεωφ. Καρμανλή 16α χιλιομ. Αχαρνές — Αττικής τηλ. 251.1754, 246.3737) προσφέρει στο προσωπικό του Σώματος ειδική έκπτωση 10% επί των τιμών σαν προσφορά γνωριμίας μέχρι 30—11—82.

— Ο πολιτικός μηχανικός κ. Γεώργιος Σταμπούλιδης πτυχιούχος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνίου Αθήνας (σύζυγος πολιτικού υπαλλήλου Χωροφυλακής) αναλαμβάνει με μεγάλη έκπτωση τις πάσης φύσεως διεκπαιρώσεις οικοδομικών κ.λ.π. υποθέσεων του προσωπικού του Σώματος.

— Επίσης αναλαμβάνει μετρήσεις οικοπέδων, εκδόσεις οικοδομικών αδειών, επιβλέψει κ.λ.π.

— Για κάθε πληροφορία, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στο γραφείο του παραπάνω μηχανικού στην Αθήνα (οδός Βελβενδού 10, Ν. Κυψέλη τηλ. 82.13.117).

— Το Διεθνές Εργαστήρι Επιστήμης και γλώσσας (INTERSTUDIO) προσφέρει στο προσωπικό του Σώματος και στα μέλη των οικογενειών τους μειωμένες τιμές κατά 15% για την παρακολούθηση των ακόλουθων προγραμμάτων: 1. Γρήγορα Αγγλικά, 2. Πρακτική Μάρκετινγκ, 3. Δημόσιες Σχέσεις, 4. Σύγχρονες Γραμματείες, 5. Σύγχρονα Λογιστικά, 6. Πρακτική Μάνατζμεντ.

— Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στο INTERSTUDIO Κεντρ. Γραφεία: Μέγλιν 11, Κολωνάκι τηλ. 36.30.772.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Προήχθη στο βαθμό του μοίραρχου ο υπομοίραρχος Ν. Δ. 649/70 ΜΙΚΡΟΣ Ιωάννης του Γεωργίου.

Επίσης προήχθησαν και 12 υπενωμοτάρχες Γενικών Υπηρεσιών στο βαθμό του ενωμοτάρχη αφού συμπλήρωσαν 22 χρόνια υπηρεσία στο Σώμα.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

α. Αξιωματικών:

Αποστρατεύθηκαν πρόσφατα:

Οι ανταγματάρχες ΣΑΚΚΑΣ Κων/νος του Αθανασίου ΚΑΨΟΥΡΟΣ Άγγελος του Αθανασίου.

Με αίτησή τους και ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό τους οι ταγματάρχες του Ν. Δ. 649/70: ΜΑΡΚΙΔΗΣ Μιχαήλ του Μιλτιάδη, ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ Γεώργιος του Κυριάκου, ΔΑΤΣΕΡΗΣ Νικόλαος του Γεωργίου, ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ Χρήστος του Κων/νου, ΛΟΥΚΑΣ Ιωάννης του Ευσταθίου, ΖΩΝΤΑΝΟΣ Κων/νος του Φωτίου, ΚΟΥΤΗΣ Δημήτριος του Ιωάννη και ΦΩΝΙΑΔΑΚΗΣ Μιχαήλ του Ιωάννη.

Με αίτησή τους ο υπομοίραρχος Ν. Δ. 649/70 ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ Αριστείδης του Βασιλείου και οι ανθυπομοίραρχοι του ιδίου Ν. Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Χαράλαμους και ΜΑΝΙΟΣ Γεώργιος του Ευθυμίου.

Ένα μήνα μετά τη προαγωγή στο βαθμό τους οι ανθυπομοίραρχοι ΜΕΣΟΧΩΡΙΑΝΑΚΗΣ Γεώργιος του Στυλιανού, ΜΕΜΜΟΣ Δημήτριος του Αντωνίου, ΓΚΟΥΝΤΡΑΣ Παναγιώτης του Βασιλείου, ΤΣΙΟΥΜΑΣ Φώτιος του Θωμά, ΚΟΚΚΙΝΗΣ Κων/νος του Παναγιώτη, ΚΙΖΙΔΗΣ Ιωάννης του Γεωργίου, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Ηλίας του Κοσμά και ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος του Γεωργίου.

β. Ανθυποασπιστών - Οπλιτών:

Με αίτησή τους οι ανθυποασπιστές ΠΕΡΙΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Αλκιβιάδης του Σωτηρίου, ΡΟΚΚΑΣ Γεώργιος του Δημητρίου.

Ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό τους οι ανθυποασπιστές ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος του Παύλου, ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ Εμμανουήλ του Γεωργίου, ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος του Δημητρίου, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Κων/νος του Γεωργίου, ΣΤΑΜΑΤΗΣ Ιωάννης του Δημητρίου, ΡΟΥΦΑΣ Δημήτριος του Παναγιώτη, ΜΠΟΥΣΙΑΣ Ιωάννης του Ηλία, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Λεωνίδα του Θωμά, ΠΕΤΡΗΣ Δημήτριος του Βασιλείου, ΤΣΕΦΚΑΣ Θεόδωρος του Ζήση, ΚΑΤΣΙΒΕΛΗΣ Παύλος του Δρακούλη, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Αχιλλεύς του Νικολάου, ΚΩΣΤΗΣ Κων/νος του Βασιλείου, ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Γρηγορίου, ΔΟΓΑΝΗΣ Κων/νος του Φωτίου.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Από παραδρομή στο τευχος του Οκτωβρίου '82 καταχωρήθηκε στη στήλη αποστρατειών ταγματάρχων του Ν. Δ. 649/70 ο ταγματάρχης ΚΑΖΑΣ Ιωάννης του Κων/νου (απόφοιτος της Σ.Α.Χ.), ο οποίος υπηρετεί στη Δ.Χ. Λέσβου.

ΝΕΟΙ ΔΟΚ. ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

Πέτυχαν στις εισιτήριες εξετάσεις και παρουσιάστηκαν στη Σχολή Αξιωματικών Χωροφυλακής για τήν καθορισμένη τριετή εκπαίδευση οι ακόλουθοι 100 ανθυποασπιστές και ενωμοτάρχες:

α. Κατά σειρά έπιτυχίας:

Οι ενωμοτάρχες ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Παναγιώτης του Κων/νου, ΧΑΡΙΣΗΣ Θεμιστοκλής του Χρήστου, ΚΑΜΠΕΡΗΣ Γεώργιος του Χαριλάου, ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης του Σπυριδώνα, ΚΟΥΣΟΥΤΗΣ Βασίλειος του Νικολάου, ΚΑΛΛΙΝΗΣ Χρήστος του Τραϊανού, ΜΠΛΑΝΤΖΗΣ Έπαμεινώνδας του Γεωργίου, ΠΑΠΠΑΣ Χρήστος του Ιωάννου, ΤΣΑΚΝΑΚΗΣ Δημήτριος του Ιωάννου, ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΗΣ Μιχαήλ του Γεωργίου, ΚΡΙΜΗΣ Γεώργιος του Δημητρίου, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος του Αθανασίου, ΠΑΠΠΑΣ Βασίλειος του Κων/νου, ΤΣΩΤΑΣ Δημήτριος του Θεοφάνη, ΜΑΝΤΑΣ Ιωάννης του Χρήστου, ο ανθυποασπιστής ΕΓΓΛΕΖΑΚΗΣ Έλευθεριος του Κων/νου, οι ενωμοτάρχες ΔΕΣΠΟΤΕΛΗΣ Χρήστος του Ευστρατίου, ΚΟΤΣΑΜΠΑΣΗΣ Ιωάννης του Νικολάου, ΣΓΟΥΡΑΚΗΣ Έμμανουήλ του Γεωργίου, ΜΑΓΚΛΑΣΗΣ Χρήστος του Δημητρίου, ΓΛΥΜΗΣ Σπυριδών του Παναγιώτου, ΒΕΝΑΡΔΟΣ Ευάγγελος του Παναγιώτου, ΓΑΚΗΣ - ΒΛΑΧΟΣ Αθανάσιος του Γεωργίου, ΠΑΜΛΙΔΗΣ Παναγιώτης του Κων/νου, ΜΑΛΙΑΧΟΒΑΣ Γεώργιος του Αναστασίου, ΓΚΛΑΒΑΣ Παναγιώτης του Ανδρέου, ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος του Παναγιώτου, ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Παύλος του Δημητρίου, ΒΕΤΣΟΣ Θεόδωρος του Βασιλείου, ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΣ Σταύρος του Παναγιώτου, ΚΟΥΚΟΥΡΑΚΗΣ Έμμανουήλ του Νικολάου, ΚΑΤΣΙΜΠΑΣ Βασίλειος του Αποστόλου, ΧΡΙΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ευάγγελος του Κων/νου, ΓΚΟΥΡΥΛΙΑΣ Έπαμεινώνδας του Αθανασίου, ΓΚΟΝΙΑΣ Ματθαίος του Δημητρίου, ΣΤΡΑΤΙΝΑΚΗΣ Έμμανουήλ του Θεμιστοκλή, ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ Νικόλαος του Γεωργίου, ΚΡΑΒΑΡΙΤΗΣ Ιωάννης του Κων/νου, ΧΑΜΗΛΑΚΗΣ Κων/νος του Νικολάου, ΛΙΟΥΚΑΣ Ιωάννης του Βασιλείου, ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ Γεώργιος του Βασιλείου, ΜΕΝΕΞΗΣ Νικήτας του Γεωργίου, ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Κων/νος του Έλευθερίου, ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ Ιωάννης του Λεονάρδου, ΒΑΜΒΑΚΕΡΟΣ Γεώργιος του Γρηγορίου, ΚΕΧΑΓΙΑΣ Κων/νος του Παναγιώτου, ΓΑΤΤΑΝΙΔΗΣ Σταύρος του Συμεών, ΚΙΟΣ Βασίλειος του Αντωνίου, ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΗΣ Γεώργιος του Ιωάννου, ΜΑΣΙΑΣ Ευάγγελος του Δημητρίου, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος του Παναγ., ΤΣΙΟΥΣΙΟΣ Δημήτριος του Βασιλείου, ΔΡΑΚΙΔΗΣ Παναγιώτης του Αποστόλου, ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Αθανάσιος του Νικολάου, ΦΥΚΑΣ Γεώργιος του Άλεξάνδρου, ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος του Ανδρέου, ΣΙΦΟΥΝΑΚΗΣ Μιχαήλ του Όδυσσέα, ΓΙΑΝΝΑΚΑΡΑΣ Δημήτριος του Γεωργίου, ΑΝΔΡΙΑΝΑΚΗΣ Δημήτριος του Μιχαήλ, ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ Χαράλαμπος του Ηλία, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Αναστάσιος του Παναγιώτου, ΝΤΙΝΑΣ Αναστάσιος του Ευάγγελου, ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗΣ Γεώργιος του Έμμανουήλ, ΜΠΟΝΑΤΑΚΗΣ Δημήτριος του Γεωργίου, ΛΙΘΟΞΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Κυριάκου, ΠΑΠΑΔΗΣ Αθανάσιος του Δημητρίου, ΜΠΡΑΚΟΥΛΙΑΣ Θεοφάνης του Παναγιώτου, ΖΩΗΣ Νικόλαος του Κων/νου, ΚΟΣΜΑΔΑΚΗΣ Ιωάννης του Νικολάου, ΣΙΑΧΟΣ δη-

Έπιμέλεια :

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΔΑΝΟΥΣΗΣ

Άνθυποασπιστής

μήτριος του Άλεξίου, ΔΡΟΣΟΣ Ιωάννης του Ανδρέου, ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ Χρήστος του Ιωάννου, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης του Νικολάου, ΚΑΡΑΤΖΑΣ Αθανάσιος του Ηλία, ΤΑΧΜΑΤΖΙΔΗΣ Ιωάννης του Γεωργίου, ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ Γεώργιος του Θεοδώρου, ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ Λεωνίδα του Δημητρίου, ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ Γεώργιος του Κων/νου, ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Γεωργίου, ΣΧΟΙΝΑΣ Διονύσιος του Ανδρέου, ΜΕΣΟΔΙΑΚΑΚΗΣ Ιωάννης του Ζαχαρία, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας του Κων/νου, και ΤΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Βασίλειος του Δημητρίου.

β. Υπαγόμενοι στις εύεργετικές διατάξεις:

Οι ενωμοτάρχες ΚΑΠΕΛΛΟΣ Γεώργιος του Σπυριδώνα, ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Δημήτριος του Ανδρέα ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος του Κων/νου, ΠΑΥΛΙΔΗΣ Θεόδωρος του Παύλου, ΑΓΟΡΗΣ Θεοχάρης του Κων/νου, ΤΟΥΛΙΤΗΣ Έπαμεινώνδας του Κων/νου, ΜΗΤΣΕΛΟΣ Παναγιώτης του Λάμπρου, ΚΑΤΣΙΑΔΑΣ Πέτρος του Θωμά, ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος του Γεωργίου, ΚΟΚΚΑΛΗΣ Ευάγγελος του Κων/νου, ΜΑΝΤΑΣ Ηλίας του Αθανασίου, ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δημήτριος του Αθανασίου, ΣΟΥΠΙΩΝΗΣ Νικόλαος του Αιμιλίου, ΓΑΡΑΝΤΖΙΩΤΗΣ Παναγιώτης του Φωτίου, ΔΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης του Λάμπρου, ΜΠΛΕΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος του Γεωργίου και ΤΣΙΒΙΚΗΣ Ηλίας του Βασιλείου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΕΠΙ-ΔΟΜΑ

Παρά τις τόσες διευκρινίσεις άθρόες φτάνουν αίτησεις συναδέλφων, και κυρίως ανθυποασπιστών, στη Διαχείριση Χρηματικού του Σώματος με τις όποιες ζητείται άπάντηση για τη μη λήψη προσωρινού προσωπικού επίδοματος (Π.Π.Ε.) ή για τη λήψη του μεν αλλά σε διαφορετικό ύψος από κάθε συνάδελφο.

Όπως έχουμε ξαναπεί στο Π.Π.Ε. εντάχθηκαν όταν έγινε το έναίο μισολόγιο (1978) όρισμένα επίδοματα με σκοπό σύν τώ χρόνω, με τις αύξήσεις του βασικού μισθού να μηδενισθεί. Με νεότερα όμως νομοθετήματα το Π.Π.Ε. παρέμεινε στο ύψος που διαμορφώθηκε μετά τη μείωσή του εξαιτίας της αύξησης του βασικού μισθού το 1978.

Με άλλα λόγια το γεγονός ότι όλοι οι συνάδελφοι δέν παίρνουν το ίδιο Π.Π.Ε. και μερικοί δέν παίρνουν καθόλου εξαρτάται από το τί χρηματα έπαφσαν στις 31-12-77 και σε ποιές Υπηρεσίες ύπηρετούσαν.

Η Διαχείριση, όμως, Χρηματικού έχει έρευνήσει το θέμα σε βάθος και όσοι συνάδελφοι το δικαιούνται το παίρνουν στο ύψος που νόμιμα έχει διαμορφωθεί. Γι' αυτό παρακαλούνται να μην υποβάλλουν άθρόα αίτησεις πριν είναι άπόλυτα σίγουροι πώς κάτι δέν πάει καλά.

Τέλος, η στήλη παρακαλεί τους κ.κ. συνάδελφους πριν άπευθύνονται για το θέμα αυτό στη Διαχείριση να μελετούν το βιβλιάρκι που υπάρχει σ' όλες τις Υπηρεσίες σχετικά με την εφαρμογή του έναιου μισολόγιου (τό ρόζ βιβλιάρκι).

ΠΝΕΥΜΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ

Στα πλαίσια των διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες έχει ανατεθεί στα αστυνομικά όργανα η πρωτεύουσα αποστολή να είναι οι εγγυητές των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του ελληνικού λαού, εκδόθηκε πρόσφατα από το Αρχηγείο Χωροφυλακής, η 763/2/1056 διαταγή, με θέμα «πνεύμα αντιμετώπισης παραβατών νόμων».

Η διαταγή αυτή που κοινοποιήθηκε σε όλες τις υπηρεσίες του Σώματος υπενθυμίζει στο προσωπικό την υποχρέωση που έχει, σε κάθε ενέργειά του για την επιβολή του νόμου, όχι μόνο να θεωρεί απαράδεκτη την άσκηση κάθε μορφής βίας αλλά και να πιστεύει αμετάθετα ότι είναι ανάγκη να εκδηλώνει τα ανθρωπιστικά του αισθήματα που κάποτε μπορεί να αφυπνίσουν υπολανθάνουσες δυνάμεις χρέους, μεταμελείας και αυταναγκασμού των παραβατών.

Στην εγκύκλιο αυτή μεταξύ των άλλων αναφέρονται:

«...τα αστυνομικά όργανα που ενσαρκώνουν την έννοια του Κράτους, στον ευαίσθητο και γι' αυτό ευπαθή τομέα της εκτελεστικής εξουσίας, δεν είναι επιφορτισμένα μόνον με τη διαφύλαξη των αγαθών της Δημοσίας και Εθνικής Ασφαλείας. Ο Ελληνικός Λαός τους έχει αναθέσει, με το άρθρο 25 του Συντάγματος την πρωτεύουσα αποστολή, τιμής και χρέους συνάμα, να είναι οι εγγυητές των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Ένα τέτοιο δικαίωμα, η προσβολή του οποίου συναντάει την απόλυτη Συνταγματική απαγόρευση (άρθρο 7 παρ. 2) είναι το δικαίωμα να μη βασανίζεται κανένας και για καμιά αιτία, όχι μόνο σωματικά αλλά και ψυχικά και ακόμα πιο πέρα να θεωρείται απαράδεκτη η προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Ο όρκος, που όλοι έχουμε δώσει, για πίστη στο Σύνταγμα, υποχρώνει, χωρίς περιθώρια παρεκκλίσεων, αμφισβητήσεων και παρερμηνειών, να έχουμε πάντοτε γνώμονα και πυξίδα των ενεργειών μας, όχι μόνο το γράμμα αλλά και το πνεύμα των επιταγών του, που και τα δύο μαζί αποτελούν την πεμπτοσύνη του Πολιτεύματός μας. Βεβαίως, κατά τη μεταφορά στην πράξη αυτής της αντίληψης, δημιουργούνται δυσχέρειες και τούτο γιατί:

- Ο νόμος και η εφαρμογή του, μέσα στα πλαίσια των δημοκρατικών κανόνων απαιτούν ιδιαίτερες ικανότητες, γιατί είναι μια τέχνη συγκερασμού των αγαθών της ελευθερίας και της ασφαλείας, που μεταξύ τους υπάρχει φυσική αντινομία. Είναι ευνόητο ότι όσο πιο πολύ ασφάλεια επιδιώκουμε, τόσο μεγαλύτερους περιορισμούς είμαστε υποχρεωμένοι να επιβάλλουμε. Αντίθετα, όσο περισσότερη ελευθερία επιζητούμε, τόσο, αναγκαία, μικρότερη ασφάλεια θα έχουμε.
- Η μονομερής επιδίωξη του αγαθού της

ασφαλείας σημαίνει παραγκωνισμό του αγαθού της ελευθερίας και οδηγεί σε κοινωνική τυραννία, ενώ η παραγκώνιση της υπέρβασης ενός απαραίτητου ορίου ασφαλείας οδηγεί στην κοινωνική αναρχία.

Ασφαλώς λοιπόν, τότε μόνο καταξιώνεται η αποστολή μας και ανάγεται στο ύψος του κοινωνικού λειτουργήματος, όταν η δράση μας διέπεται από την προσπάθεια συμβιβασμού και εναρμονίσεως των αντιτιθεμένων αυτών παραγόντων, που μόνο ο συγκερασμός τους όμως, δίνει την κοινωνική ευρυθμία.

— Αυτό μπορεί να επιτευχθεί όταν στη διαχείριση των θεμάτων Αστυνομίας και τη συμπεριφορά μας προς το κοινό, αποσκοπούμε στην εύρεση της χρυσής τομής και επιδιώκουμε την εφαρμογή του νόμου, χωρίς να παραγνωρίζουμε ότι αμεθυνομάστε σε πολίτες ελεύθερου και δημοκρατικού κράτους, απ' τους οποίους ζητάμε ευσυνείδητη συμμόρφωση στο νόμο, αυταναγκασμό και συναντίληψη του έργου μας, στη θέση του καταναγκασμού, της βίας και του φόβου, που οριστικά ανήκουν σ' άλλες εποχές.

Μέσα απ' αυτή τη σύντομη, αλλά αναγκαία ανάπτυξη της φιλοσοφίας ασκήσεως του αστυνομικού έργου, στα όρια που θέτει το Δημοκρατικό μας πολιτεύμα, αβίαστα προκύπτει ότι σε κάθε ενεργειά μας για την επιβολή του νόμου, πρέπει όχι μόνο να θεωρούμε απαράδεκτη την άσκηση οποιασδήποτε μορφής βίας, αλλά και να πιστεύουμε αμετάθετα, ότι είναι αναγκαίο να εκδηλώνουμε τα ανθρωπιστικά μας αισθήματα, που κάποτε μπορεί να αφυπνίσουν υπολανθάνουσες δυνάμεις χρέους, μεταμελείας και αυταναγκασμού των παραβατών.

Γι' αυτό άλλωστε το λόγο και ο νομοθέτης παραιτήθηκε από κάθε ποινική τιμωρία των Τοξικομανών, που κάνουν χρήση ναρκωτικών και προτίμησε τη θεραπεία τους, αποβλέποντας στην υπέρτερη αξία της ηθικής βελτιώσεως και αναμορφώσεώς τους.

Συνοψίζοντας τις πιο πάνω θέσεις, φρονούμε ότι το έργο μας τότε μόνο θα είναι επιτυχημένο και θα ανταποκρίνεται στις επιταγές των καιρών όταν στηρίζεται:

- Στην αταλάντευτη πίστη στους κανόνες της δημοκρατικής νομιμότητας.
- Στην πλήρη επαγγελματική μας κατάρτιση και την αξιοποίηση των δυνατοτήτων που η σημερινή τεχνολογία παρέχει.
- Στην επίγνωση των υποχρεώσεών μας απέναντι στον Ελληνικό Λαό και την αίσθηση ότι κάθε προσφορά μας αποτελεί εκπλήρωση χρέους προς αυτόν, με ανταπόδοση την συμπαράσταση και τη συναντίληψή του, στην αποστολή μας, προϋποθέσεις απαραίτητες για να ευδοκμήσουν οι προσπάθειές μας και να διασφαλισθεί το αναγκαίο όριο ασφαλείας και η κοινωνική γαλήνη.

Το Αρχηγείο καλεί όλο το προσωπικό του Σώματος, σε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού νοοτροπίας και μεθόδων, πιστεύοντας ότι κανένας δεν θα φανεί κατώτερος των περιστάσεων».

Στις 25 Ιουνίου 1982, σε ειδική τελετή που έγινε στην αίθουσα του φιλολογικού συλλόγου Χανίων «ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ» δόθηκε, από το τμήμα Χανίων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, τιμητική διάκριση με το σήμα του εθελοντή αιμοδότη στον υπενωμόταρχο ΠΑΝΤΕΡΜΑΚΗ Ιωάννη του Γεωργίου, της Α.Δ.Χ. Κρήτης (Επιτελείο). Ο συναδέλφος κ. Παντερμάκης έχει δώσει εθελοντικά 32 φορές αίμα μέχρι σήμερα. Για τη προσφορά του αυτή έχει τιμηθεί από την υπηρεσία δύο φορές με ΑΠΛΟ ΕΠΑΙΝΟ.

Τέτοιες πράξεις ερμηνεύουν τα αλτρουϊστικά αισθήματα που τρέφει το προσωπικό του Σώματος για το κοινωνικό σύνολο και προκαλούν ευμενή σχόλια για τους αιμοδότες και το Σώμα γενικότερα. Πράξεις συναδέλφων που σώζουν ζωές.

ΑΠΛΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ απονεμήθηκε από την Υπηρεσία και στον ανθυποασπιστή ΚΡΗΤΙΚΟ Σπυρίδωνα που υπηρετεί στο τμήμα μουσικής Θεσσαλονίκης επειδή «επανελημμένα πρόσφερε αίμα για τη διάσωση συνανθρώπων του».

Σαν αποτέλεσμα της προσφοράς του αυτής απονεμήθηκε από το υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών «δίπλωμα ευαρέσκειας και δίπλωμα εθελοντή αιμοδότη». Η απονομή των διπλωμάτων έγινε την 25-6-82 στο εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο Θεσσαλονίκης.

• ΑΠΛΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ απονεμήθηκε στον έννομοτάρχη ΣΟΥΒΛΑΚΗ Γεώργιο του 'Αριστοτέλη, του Τμήματος Μουσικής Θεσσαλονίκης με το ακόλουθο αιτιολογικό: «Διότι υπηρέτων στο Τμήμα Μουσικής Θεσσαλονίκης, επανελημμένων πρόσφερε αίμα προς διάσωση κινδυνεύοντων συνανθρώπων του, με αποτέλεσμα να απονεμηθεί σ' αυτόν από το 'Υπουργείο Κοιν. Υπηρεσιών «Δίπλωμα Ευαρέσκειας» και «Διάσημο του 'Εθελοντή Αιμοδότη» σε επίσημη τελετή που έλαβε χώρα την 26-5-82 στο 'Εμπορικό και Βιομηχανικό 'Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, προκαλέσας τὰ εὐμενὴ σχόλια γι' αὐτόν καὶ τὸ Σώμα γενικότερα ἀπὸ τὸς εὐεργετηθέντες καὶ τὸς παρειαυθέντες στὴν τελετὴ.

Με διαταγή της Ανωτέρας Διοίκησης Χωροφυλακής Αν. Μακεδονίας απονεμήθηκε «ΑΠΛΟΥΣ ΕΠΑΙΝΟΣ» στον μαιράρχο ΜΟΣΧΟ Αριστείδη, ανθυπασιιστή ΔΕΜΕΡΤΖΗ Γεώργιο, ενωμοτάρχη ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗ Γρηγόριο, υπενωμοτάρχη ΔΟΜΠΡΗ Βασίλειο και ΣΑΡΑΚΙΝΗ Άγγελο και στους χωρ/κες ΠΑΠΑΤΖΑΛΑΚΗ Ιωάννη και ΠΑΣΧΟ Αθανάσιο με το κατωτέρω αιτιολογικό: «διότι υπηρετούντες στο Τ.Α. Δράμας την 10-9-82 εργασθέντες μεθοδικά φιλότιμα, ταχύτατα, με όλως εξαιρετικό ζήλο, πέραν του καλώς εννοουμένου υπηρεσιακού συμφέροντος και κατόπιν συντονισμένων ενεργειών πέτυχαν την ανακάλυψη, σύλληψη και παραπομπή αρμοδίων των 1) ΚΑΣΤΑΜΠΟΓΛΟΥ Νικολάου του Αθανασίου, ετών 36, κτηνοτρόφου, κατοίκου Πτελέας-Δράμας και 2) ΤΣΑΜΠΑΝΙΔΗ Γεωργίου του Λαζάρου, ετών 43, μουσικού, κατοίκου Καβαλαρίου-Δράμας, με την κατηγορία ότι ο πρώτος εκ των συλληφθέντων κατείχε και φύλασσε στην οικία του τριάντα τέσσερα (34) γραμμάρια ακατεργάστου ινδικής καννάβης (χασίς) σε κορυφάδες και καλλιεργούσε σε παρακείμενο της οικίας του χώρο εβδημήντα (70) δένδρυλλια ινδικής καννάβης, ενώ ο δεύτερος σε συνεργασία με τον μη συλληφθέντα επ' αυτοφώρω συγκάτοικο αδελφό του ΤΣΑΜΠΑΝΙΔΗ Σάββα του Λαζάρου, γεωργό, κατείχαν στην οικία τους α) εξακόσια σαράντα (640) γραμμάρια ακατεργάστου ινδικής καννάβης σε κορυφάδες β) εκατόν δέκα εννέα (119) φυσιγγία πολεμικού όπλου γ) πέντε (5) φυσιγγία αυτομάτου ΤΟΜΣΟΝ δ) μία (1) γεμιστήρα με ένα (1) φυσιγγίο πιστολιού ε) εννέα (9) γεμιστήρες φυσιγγίων και οι ίδιοι καλλιεργούσαν σε παρακείμενα της οικίας τους χωράφια ογδόντα πέντε (85) δένδρυλλια ινδικής καννάβης (χασίς), προσφέροντες ούτω δια της εξιχνιάσεως των παραπάνω αδικημάτων σπουδαίας σημασίας υπηρεσία στη Δημόσια Ασφάλεια και προκαλώντας τα ευμενή σχόλια του κοινού και του τύπου υπέρ της υπηρεσίας και του Σώματός γενικότερα.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Με διαταγή του κ. Αρχηγού Χωροφυλακής, άπενεμήθηκε «ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ» στο χωροφυλάκα ΒΡΑΤΣΙΣΤΑ Αθανάσιο του Πέτρου, του Αστυνομικού Τμήματος Μουζακίου - Καρδίτσας γιατί «... ώς οδηγός υπηρεσιακού αυτοκινήτου, επέδειξε εξαιρετικό ζήλο και άπαράμιλλο θάρρος προς εκτέλεση της άναθεθείσης σ' αυτόν άποστολής και παρακινούμενος από άλτρουϊστικά και άνθρωπιστικά συναισθήματα, την 12-3-1982 και ώρα 19.30' που επικρατούσαν δυσμενέστατες καιρικές συνθήκες στην περιοχή, ώδηγησε τό υπηρεσιακό αυτοκίνητο στη θέση «Τύμπανος» σέ ύψόμετρο άνω των 1600 μέτρων, όπου είχε έγκλωβισθεί λεωφορείο της υπεραστικής γραμμής και συνέτέλεσε στη διάσωση έξι (6) ατόμων έπιβατών του άκίνητοποιηθέντος λόγω χιόνος λεωφορείου, ή ζωή των οποίων εύρίσκετο σέ άμεσο κίνδυνο».

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ Τ.Α.Ο.Χ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ή ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΓΑΜΟΥ

Πληροφορούμε τούς όπλίτες συναδέλφους πού μετά τις 26-2-1982 τέλεσαν ή άναγνώρισαν τό γάμο τους (δηλαδή μετά την ίσχύ του άρθρου 5 του Νόμου 1234/1982) και κατέβησαν στό Τ.Α.Ο.Χ. την κράτηση ενός βασικού μισθού ή μέρος της κρατήσεως αυτής (δότη), μπορούν να ζητήσουν, με αίτησή τους προς τό Τ.Α.Ο.Χ., την έπιστροφή της κράτησης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Όπως ξαναγράψαμε στό παρελθόν για τή χορήγηση διαβατηρίων στό προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας δε χρειάζεται πιά άδεια της προϊσταμένης του άρχχης.

Γιά όσους θέβια, θέλουν να μεταβούν στην Άλλοδαπή, άπαιτείται όπωσδήποτε χορήγηση άδειας από τό αντίστοιχο Άρχηγείο για τούς Άξιωματικούς και από τις Άστυν. Δ/σεις ή Άνώτερες Δ/σεις Χωροφυλακής για τούς κατωτέρους.

Ξέχωρα όμως άπ' αυτή την ύποχρέωση των κ.κ. συναδέλφων, τό Υπουργείο Δημόσιας Τάξης διάταξε να μην ενεργείται έλεγχος στους άναχωρούντες στό Έξωτερικό από τις Υπηρεσίες Έλέγχου Διαβατηρίων για την διαπίστωση ύπαρξης της σχετικής άδειας, αλλά ό έλεγχος της κατοχής και μόνο διαβατηρίου.

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ (Α.Τ.Α.)

Σέ 2% καθορίστηκε ή Αυτόματη Τιμαριθμική Άναπροσαρμογή πού θα πάρουν οι δημόσιοι ύπάλληλοι οι συνταξιούχοι από 1-9-1982.

Τό ποσοστό αυτό καθορίστηκε με άπόφαση των ύπουργών Έθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και άναποκρίνεται στην αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή στό τετράμηνο Μαΐου - Αύγουστου 1982.

Έτσι ή Α.Τ.Α διαμορφώνεται: για άποδοχές μέχρι 35.000 όρχ. θα δοθεί αύξηση 700 όρχ., μέχρι 55.000 όρχ. 900 και μέχρι 80.000 όρχ. 1025 όρχ.

Η Α.Τ.Α. θα δοθεί άναδρομικά, γιατί καθυστέρησε ή όριστικοποίηση του τιμήριμου τό Αύγουστου.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΠΑΠΑΟΥΛΑΚΗΣ Έμμανουήλ του Χρήστου

Συντ/ρχης σε πολ. διαθεσιμότητα

Πέθανε στις 19-10-82 ο συνταγματάρχης Χωροφυλακής σε πολεμική διαθεσιμότητα ΠΑΠΑΟΥΛΑΚΗΣ Έμμανουήλ του Χρήστου.

Γεννήθηκε το 1904 στο Ηράκλειο και κατατάχθηκε στη Χωροφυλακή το 1925. Κηδεύτηκε στις 20-10-82 στο νεκροταφείο Βύρωνα. Τίμησ άπέδωσε ή Υ.Μ.Μ.Χ.Πρ. Πρωτεύουσας.

ΚΟΤΤΙΔΗΣ Παναγιώτης του Παναγ.

Υπομυράρχος
Αστυν. Τμήμα Εδέσεως

Τραγικό θάνατο βρήκε στις 3-10-82 από τροχαίο ατύχημα, στο 7ο χιλ. της Ε.Ο. Αμύνταιου - Καστοριάς ο υπομυράρχος ΚΟΤΤΙΔΗΣ Παναγιώτης του Παναγιώτου.

Ο άτυχος συνάδελφος γεννήθηκε το 1949 στη Μεσοποταμία Καστοριάς. Κατατάχθηκε στο Σώμα της Χωροφυλακής το 1968. Άφησε στη ζωή τη γυναίκα του και δυο ανήλικα παιδιά, ένα αγόρι και ένα κορίτσι.

ΒΕΡΡΟΙΟΣ Κων/νος του Δημητρ.

Ανθυπασιιστής
Ελεγκτήριο Δαπανών Χωρ/κής

Πέθανε στις 14-10-82 στο 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών όπου νοσηλεύονταν ο ανθυπασιιστής ΒΕΡΡΟΙΟΣ Κων/νος του Δημητρίου. Γεννήθηκε το 1931 στο Βαλτετσίνικο Γορτυνίας και υπηρετούσε στη Χωροφυλακή από τό 1951. Φεύγοντας απ' τη ζωή άφησε μόνους τη γυναίκα του Λεμονιά και τέσσερα παιδιά, την Αλεξάνδρα και την Αναστασία, ηλικίας 19 και 17 χρόνων αντίστοιχα και τον Δημήτρη και τη Θεοδώρα ηλικίας 14 χρόνων.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γεώργιος του Νικολ.

Ενωμοτάρχης
Φρουραρχείο Χωρ/κής Αθηνών

Πέθανε στις 24-10-82 στο Λαϊκό Νοσοκομείο, όπου νοσηλεύονταν ο ενωμοτάρχης ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γεώργιος του Νικολάου που υπηρετούσε στο Φρουραρχείο Χωροφυλακής Αθηνών. Η κηδεία του έγινε στο νεκροταφείο Αμαρουσίου την επομένη ημέρα του θανάτου του. Ο μεταστάς γεννήθηκε το 1931 στα Σπόδα Καρπάθου.

ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Χρ.

Χωροφυλάκας
Β' Α.Τ. Καλαμάτας

Σε τροχαίο ατύχημα στις 8-10-82 στην Ε.Ο. Βαλμύρας - Μετειαλά βρήκε τό θάνατο ο άγαμος χωροφυλάκας ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Χρήστου. Γεννήθηκε το 1956 στη Κεφαλληνού Μεσσηνίας και υπηρετούσε στο Β' Αστυνομικό Τμήμα Καλαμάτας.

ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ Γεράσιμος του Κων/νου

Χωροφυλάκας
Αστυν. Τμήμα Ελευσίνας

Σε τροχαίο ατύχημα επίσης, που συνέβηκε στις 28-9-82 στο 18ο χιλ. της Ε.Ο. Αθηνών - Κορίνθου, τραυματίστηκε θανάσιμα ο χωροφυλάκας ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ Γεράσιμος του Κων/νου που υπηρετούσε στο Α.Τ. Ελευσίνας.

Γεννήθηκε στο Αιγάλεω το 1958 και κατατάχθηκε στη Χωροφυλακή στις 24-11-1980. Η κηδεία του έγινε στο Γ' Νεκροταφείο Αιγάλεω, στις 29-9-82.

για τις ελεύθερες ώρες

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1									■			
2				■				■				
3												
4				■						■		■
5			■			■		■				
6								■				
7				■			■				■	
8		■										■
9												■
10	■				■			■				
11						■	■					
12									■			

- Κι έτσι το κεφάλι – Χώρα της Βαλτικής
- Όμοια γράμματα που δείχνουν ποιότητα – «Τα χωράτα είναι τ'... του καβγά» Παροιμία
- Είδος πλεούμενου (με άρθρο) – Δυό φωνήεντα που δεν κάνουν διφθογγο
- Ενδιαφέρει φίλαθλους (ξεν.) – Το μεγαλύτερο καλλιτεχνικό βραβείο
- Είδος λουλουδιού (καθ.) – Εάν, όταν δεν είναι όταν.
- Άρθρο – Παιδική ημιστρατιωτική ομάδα της Αρχαίας Σπάρτης – Το ίδιο με το 5α οριζόντια
- Συντελεστής επιτυχίας
- Ανορθόγραφο άλλα – Αντωνυμία – Αγαπητοί συγγενείας (αιτ.)
- Έλληνας σκηνοθέτης που πέθανε πρόσφατα – Πυρά χωρίς αρχή
- Είχε κάποτε την αγοραστική της αξία – Γνωστοί Σοβιετικοί πύραυλοι – Μαθηματικό σύμβολο.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η δολοφονία της θείας Κλειώς

Τη στιγμή που η θεία Κλειώ άφηνε την τελευταία της πνοή, η Ελένη Αθανασίου ανάπνευσε με ανακούφιση και χαρά. Επί τέλους! Μετά από τρεις ημέρες που θα γύριζε, θα εύρισκε την «αγαπημένη» της θεία νεκρή. Η αυτοψία θα φανέρωνε ότι είχε πεθάνει από υπερβολική δόση διζιταλίνης, που έπαιρνε πάντοτε για την καρδιά της. Κι έτσι η Ελένη θα κληρονομούσε όλη την περιουσία.

Αλλά τώρα, έπρεπε να βάλε τα πράγματα σε φυσική θέση, τέλεια. Κάτι μικροπράγματα εξασφαλίζουν την επιτυχία ή οδηγούν στο Δικαστήριο. Σε κάτι τέτοια, όμως, οι γυναίκες είναι πιό επιδέξιες από τους άνδρες. Ας δούμε, λοιπόν: οι γαρδένιες που είχε φέρει – τα αγαπημένα λουλούδια της θείας – στο βάζο· μερικά πέταλα από τη κάθε μια πεσμένα στο τραπέζι κοντά στο βάζο· ωραία! Έτσι θα έπρεπε να είναι σε τρεις μέρες. Τώρα το τραπέζι του κρεβατιού· μια μποτίλια εκεί... το κουτάλι εκεί... το ποτήρι εδώ πέρα... όχι, κάπως πλησιέστερα. Μετά, η θεία διάβαζε όταν έπαθε την «κρίση». Έτσι ένα καλό βιβλίο στα χέρια της είναι ό,τι πρέπει... ας δούμε ποιό... α, ωραία! Το σώμα; θα έπρεπε να είναι... Όχι, καλύτερα όπως είναι...

Αν δεν ήξερα πως δεν μπήκε κανείς σ' αυτό το δωμάτιο μετά την αναχώρησή σας, έλεγε ο Μοίραρχος Λούκας ύστερα από τρεις μέρες, θα δυσκολευόμουν να καταλάβω τι συμβαίνει. Όμως, τώρα είμαι σίγουρος πως όλα αυτά είναι δική σας σκηνοθεσία Ελένη Αθανασίου. Το περιεργό είναι ότι προσέξατε όλες τις λεπτομέρειες και κάνατε ένα ελάχιστο λάθος, που θα σας στείλει για όλη τη ζωή στη φυλακή. Ποιό ίχνος φανέρωσε στον Μοίραρχο Λούκα ότι πρόκειται για δολοφονία;

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Ιερό οικοδόμημα – Παρουσιάζεται... στρατιωτικά
- Διεθνής Ένωση Αστυνομικών (αρχ. ξεν.) – Αρθάνιτικη άρνηση – Ήταν πριν λίγα χρόνια υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ.
- Φαγητά επιτρεπτά σε περίοδο εγκράτειας
- Νέος μισθολογικός όρος (αρχ.) – Φιλοξενεί πλοία
- Λίγα χωρίς... λίγα – Δίφθογγος, Ίδια, όμοια (γεν.)
- Μεγάλη υδάτινη έκταση – Η μεγάλη... κουράζει
- «Το τραγούδι της...» μουσικό έργο του Μάλερ – Μισή Σάσα – Το αστυνομικό τμήμα των Αμπελοκήπων – Απαγορεύει (αντιστρ.).
- Πολιτική υπόσχεση – Τους δημιουργούν και τα στενά παπούτσια
- Ξένο απόθεμα – Μεταφορικό μέσο
- Μονά χωρίς αρχή – Αρχαία ονομασία του ποταμού Βόλγα – Αναφέρονται και για τη γρίπη (αιτ.)
- Χαρακτηρίζονται μετά από σύγκριση (αντιστρ.) – Είδος ψαριού (αιτ.)
- «Ο Ιωάννης ο...», τίτλος παλιάς ελληνικής ταινίας – Παρομοιάζει.

ΚΑΘΕΤΑ

- Ελέγχονται από το κράτος – Συνεχόμενα γράμματα
- Αναφέρεται και τέτοια Υπηρεσία – Αξεσουάρ αυτοκινητού

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η οσωτή ώρα

— Τα ρολόγια των αστυνομικών δεν πάνε όπως του άλλου κόσμου.

— Γιατί;

— Πριν δυο μήνες ένας μου είπε: «Πάμε για δυο λεπτά στο Τμήμα» κι έφυγα από εκεί μόλις σήμερα.

Ολιγαρκής ληστής

Με το πιστόλι στο χέρι, ο ληστής μπαίνει στο κοσμηματοπωλείο και ζητάει να πάρει ένα κολλιέ.

— Να, το καλύτερο που έχω, λέει τρέμοντας ο καταστηματάρχης.

Ο γκάγκστερ διστάζει για λίγο και ύστερα:

— Όχι!... θέλω κάτι πιο άπλο. Η γυναίκα μου έχει τη γιορτή της και... θα ήθελα να νομίσει ότι το αγόρασα!...

Τι συνέβαινε

— Δεν σε καταλαβαίνω, φίλε μου. Βλέπω τη γυναίκα σου φορτωμένη κάθε φορά με μπιζού και διαμαντικά, να παίρνει το λεωφορείο. Γιατί δεν της αγοράζεις επί τέλους ένα αυτοκίνητο;

— Γιατί; Δεν μου λες σε παρακαλώ, είδες εσύ ποτέ σου ψεύτικο αυτοκίνητο;

Γιατί τον απέλυσαν...

Δυο σιδηροδρομικοί συζητούν:

— Είναι αλήθεια ότι απέλυσαν τον Αδαμαντίδη γιατί μπήκε στο γραφείο του σταθμάρχη χωρίς άδεια;

— Ναι, απαντάει ο άλλος.

— Μα δεν το βρίσκεις υπερβολικό;

— Δεν ξέρω... Γιατί ο Αδαμαντίδης μπήκε στο γραφείο του σταθμάρχη μαζί με την ατμομηχανή!...

Παρεξήγηση

Μια γυναίκα αντιλαμβάνεται ότι αρχίζει να παχαίνει, γι' αυτό και γράφει σ' ένα ινστιτούτο για να πληροφορηθεί πώς μπορεί να αποφύγει το προγούλι. Για να μη γίνει όμως αντιληπτή η ταυτότητά της υπογράφει με ανδρικό όνομα.

Φανταστείτε όμως την έκπληξη και το θυμό της, όταν έπειτα από μερικές μέρες παίρνει την παρακάτω λακωνική απάντηση, «Αφήστε γενειάδα».

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ;

Το ρύγχος του σκύλου

Τα αποτυπώματα του ρύγχους των σκύλων αντιστοιχούν προς τα δακτυλικά αποτυπώματα των ανθρώπων. Οι κτηνίατροι υποστηρίζουν ότι το ρύγχος κάθε σκύλου είναι διαφορετικό και ότι μπορεί κανείς να σπριχτεί στα αποτυπώματα του ρύγχους για να αναγνωρίσει ένα αξιόλογο ζώο.

Οι διαπιστώσεις αυτές οφείλονται σε πειράματα που έγιναν σε πολλά ιδρύματα που ασχολούνται με τη μελέτη των ιδιοτήτων των διάφορων ζώων.

Οι ρίζες των φυτών

Αν κατορθώναμε να ενώσουμε τα νήματα που αποτελούν τις ρίζες ενός μικρού δένδρου θα σχηματίζαμε μια κλωστή που θα είχε συνολικό μήκος 5 περίπου μέτρα. Οι ίνες της ρίζας ενός δημητριακού θα έφταναν συνολικά τα 600 μέτρα. Το ρεκόρ, όμως μήκους το έχουν οι ρίζες ενός μεγάλου ζαχαροκάλαμου, το συνολικό μήκος των οποίων φτάνει και ξεπερνάει τα 20 χιλιόμετρα.

Τραίνα της ερήμου

Τραίνα της ερήμου αποκαλούν, όπως είναι γνωστό τις καμήλες. Και στα μακρινά ταξίδια τους, που γίνονται κατά προτίμηση το βράδυ, συνηθίζουν να κρεμάνε από το λαιμό τους «λάμπες θυέλλης». Φυσικά αυτό δεν γίνεται για να βρίσκουν το δρόμο ή μήπως κάποιο άλλο «όχημα» συγκρουστεί μαζί τους. Η αιτία που βάζουν αυτά τα φώτα, είναι για να μπορούν τα διάφορα μέλη του καραβανιού να ακολουθούν το ένα το άλλο, και να μην χάνονται στις αμμοθύελλες της ερήμου. Και όσο για τις καμήλες, δεν φαίνονται πολύ στενοχωρημένες για τη φωταγώγηση που τους γίνεται.

ΓΡΙΦΟΙ

Μικρή προσπάθεια και κάποια φαντασία θα σας βοηθήσουν να λύσετε τους γρίφους μας:

Δυο νότες αν ενώσεις και μία πουλιού φωνή, αίφνης θα δεις να λάμπει μία γέρου κεφαλή.

Όπως είμαι αν μ' αφήσεις μέσ' στο σπίτι θα με βρεις. Αν τον τόνο κατεβάσεις στην Τουρκία θα με δεις.

Στα χιόνια τρέχω, παίζω με το πρώτο. Με τ' άλλο έκφράζω έκπληξη, χαρά. Άγριμι που ούρλιάζει είναι το τρίτο. Κι όλοκληρο μέσ' στού Αιγαίου τὰ νερά.

• ΦΑ-ΛΑ-ΚΡΑ, ΤΖΑΜΙ, ΣΚΙ-Α-ΘΟΣ.

ΛΥΣΕΙΣ

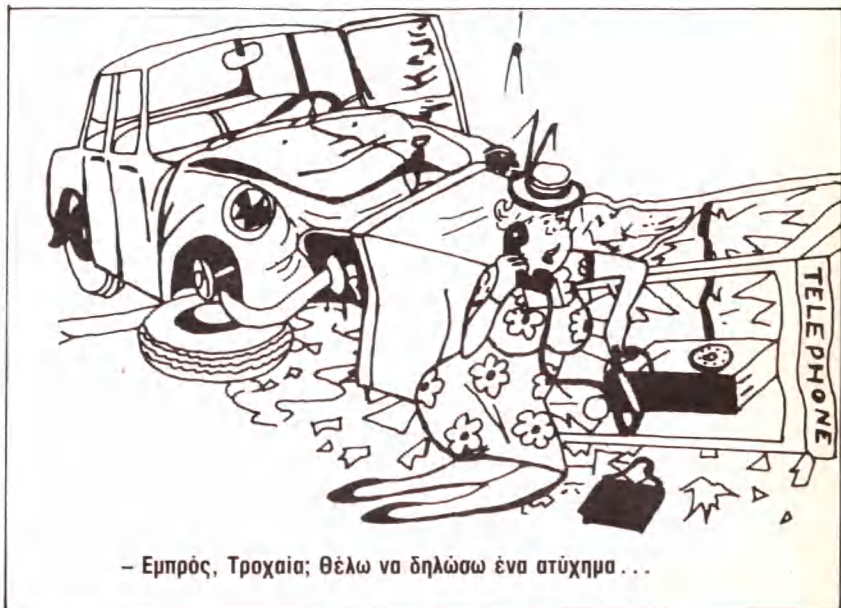
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1) ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΡΜ, 2) ΙΡΑ - ΣΚΑΛΟΝ, 3) ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ, 4) ΑΤΑ - ΟΡΜΟΣ, 5) ΓΙ - ΑΥ - ΙΣΗΣ, 6) ΟΚΕΑΝΟΣ - ΟΥΡΑ, 7) ΓΗΣ - ΑΣ - ΙΔ - ΗΜ, 8) ΘΑ - ΚΑΛΟΥΣ, 9) ΣΤΟΚ - ΑΜΑΞΙ, 10) ΑΝΟ - ΡΑ-ΙΟΥΣ, 11) ΑΣΙΝΑ - ΓΑΥΡΟ, 12) ΒΙΑΙΟΣ - ΣΑΝ.

ΚΑΘΕΤΑ: 1) ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΑΒ, 2) ΚΡΑΤΙΚΗ - ΤΑΣΙ, 3) ΚΑΡΑ - ΕΣΘΟΝΙΑ, 4) ΑΑ - ΑΚΟΝΙ, 5) Η ΣΚΟΥΝΑ - ΑΟ, 6) ΣΚΟΡ - ΟΣΚΑΡ, 7) ΙΑΣΜΟΣ - ΑΜΑ, 8) ΤΟ - ΙΛΑ - ΓΙ, 9) ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ, 10) ΑΛΑ - ΣΥ - ΥΙΟΥΣ, 11) ΡΟΝΤΗΡΗΣ - ΥΡΑ, 12) ΜΝΑ - ΣΑΜ - ΙΣΟΝ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τα πέταλα των λουλουδιών της γαρδένιας δεν πέφτουν· μόνο μαραίνονται

— Εμπρός, Τροχαία; Θέλω να δηλώσω ένα ατύχημα...

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑ

Γιορταστική εκδήλωση για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 έγινε στις 27 Οκτωβρίου 1982 στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Για το νόημα και τη σημασία της μεγάλης επετείου, μίλησε ο αστυνομικός διευθυντής β' κ. Συμεών Ζαφειρόπουλος, ο οποίος και εξήρε τον τιτάνο αγώνα της ένδοξης γενιάς του 1940, που αφηφώντας την υλική και αριθμητική υπεροχή του εχθρού πολέμησε στις χιονισμένες βουνοκορφές της Πίνδου, κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες, για την ελευθερία της πατρίδας και την αξιοπρέπεια του ατόμου, γράφοντας ανεπανάληπτες σελίδες δόξας, ηρωισμού και αυταπάρνησης, σημειώνοντας έτσι την πρώτη νίκη του ελεύθερου κόσμου κατά των ναζιστικών και φασιστικών ορδών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο κ. Υπουργός Δημόσιας Τάξης Γιάννης Σκουλαρίκης, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος, επιτελείς και ολόκληρο το προσωπικό των Υπηρεσιών του Υπουργείου.

ΑΘΗΝΑ

Στην Αθήνα οι γιορταστικές εκδηλώσεις για την 28η Οκτωβρίου 1940 είχαν επίκεντρο τη Μητρόπολη όπου έγινε δοξολογία, στην οποία παρέστη ο Πρωθυπουργός, μέλη της Κυβέρνησης, βουλευτές, εκπρόσωποι πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και πλήθος κόσμου. Εκ μέρους της Χωροφυλακής παρέστη αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον Α' Υπαρχηγό Υποστράτηγο κ. Γεώργιο Κωστόπουλο. Στη συνέχεια μετά το πέρας της δοξολογίας ο κ. Πρωθυπουργός κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

ΑΘΗΝΑ

Με λαμπρές γιορταστικές εκδηλώσεις τιμήθηκε από το προσωπικό της Χωροφυλακής η 42η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940. Στις έδρες όλων των Διοικήσεων Χωροφυλακής πραγματοποιήθηκαν σχετικές ομιλίες σε συγκεντρώσεις του προσωπικού τους, ενώ επίκεντρο των εκδηλώσεων αυτών ήταν και πάλι η Αθήνα.

Στο Αρχηγείο Χωροφυλακής τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο συνταγματάρχης κ. Νικόλαος Χαριζόπουλος. Την ομιλία παρακολούθησαν οι Α' και Β'

υπαρχηγοί του Σώματος, υποστράτηγοι κ.κ. Γεώργιος Κωστόπουλος και Γεώργιος Καζαμίας, ανώτατοι, ανώτεροι και κατώτεροι αξιωματικοί, επιτελείς του Αρχηγείου, οπλίτες και πολιτικοί υπάλληλοι.

Ο συνταγματάρχης κ. Χαριζόπουλος ανάλυσε τη σημασία του αγώνα και εξήρε τον ηρωισμό και την αυτοθυσία των ελλήνων, τονίζοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«...ο πανηγυρισμός της 28ης Οκτωβρίου, δεν είναι μόνο μια εορταστική επέτειος με παρελάσεις, σημαιοστολισμούς κι άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις. Αλλά είναι η ημέρα εκείνη που μας φέρνει στη μνήμη τα γενναία κατορθώματα των σύγχρονων ελλήνων και μας δίνει την αφορμή να θυμηθούμε την ιστορική μας κληρονομιά.

Η ελευθερία, η αξιοπρέπεια, η δικαιοσύνη, η αρετή, η έννοια της πατρίδας, η προσήλωση στα πάτρια και η αφοσίωση

στην οικογένεια είναι ακατάλυτοι θεσμοί των ελλήνων και αποτελούν από τα θάθη των αιώνων τη βάση και την ισχύ του ηθικού και πνευματικού μεγαλείου της φυλής μας, χάριν των οποίων όλοι οι Έλληνες είναι αποφασισμένοι να υποβληθούν από την πιο μικρή ως την πιο μεγάλη θυσία.

Το ΟΧΙ του αλβανικού έπους θα γιορτάζεται στην Ελλάδα μέχρι συντελείας των αιώνων. Αποτελεί δίδαγμα και εγγύηση για τον ελληνικό λαό ότι κανείς δεν μπορεί να του αφαιρέσει την ελευθερία και τη δημοκρατία. Θα ταίριαζε πολύ να μνημονεύσουμε, παραλλαγή κάπως, μια φράση του Ουίνστον Τσόρτσιλ: «Σπάνια συνέθη μέσα στην ιστορία, να χρωστούν τόσο πολλοί, τόσα πολλά σε τόσους λίγους».

Οι τόσοι πολλοί είναι ολόκληρη η πολιτισμένη ανθρωπότητα. Τα τόσα πολλά είναι η ελευθερία και η ανθρώπινη αξιο-

πρέπεια, και οι τόσο λίγοι είναι ο ολιγάριθμος λαός των ελλήνων, που πρόταξε τα στήθη του για να σπάσουν τα κύματα των νεοσβαρθάρων...».

Ανάλογες εκδηλώσεις έγιναν και στις Σχολές Χωροφυλακής και σ' άλλες Υπηρεσίες του Σώματος.

ΑΘΗΝΑ

Σε ειδική τελετή που έγινε τον περασμένο μήνα στη Διεύθυνση Αστυνομίας Προαστίων Πρωτεύουσας, ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας του Σώματος Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος Πιστολής, όρκισε 22 δοκ. γυναίκες χωροφύλακες.

Στην τελετή παραβρέθηκαν οι υποδιευθυντές της διεύθυνσης συνταγματάρχες κ.κ. Κων/νος Παπακωνσταντίνου, Ευθύμιος Ρόκκας, Ανδρέας Φούντας και Γεώργιος Παπαγεωργίου, ο προϊστάμενος του Γραφείου Προσωπικού ταγ/ρχης κ. Σπυρίδων Παπαναγιώτου, άλλοι αξιωματικοί και οπλίτες που επιτελείου.

Σύσκεψη στελεχών της Χωροφυλακής και Αστυνομίας υπό την προεδρία του Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννη Σκουλαρική και με την παρουσία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου κ. Παναγιώτη Αναγνωστόπουλου πραγματοποιήθηκε την 1η Οκτωβρίου 1982 σε αίθουσα της Σχολής Αξιωματικών Χωροφυλακής.

Από πλευράς Χωροφυλακής συμμετείχαν ο Αρχηγός του Σώματος Αντιστράτηγος κ. Εμμανουήλ Μπριλλάκης, οι Α'

και Β' υπαρχηγοί υποστράτηγοι κ.κ. Γεώργιος Κωστόπουλος και Γεώργιος Καζαμίας, οι επιθεωρητές Χωροφυλακής υποστράτηγοι κ.κ. Δημήτριος Κόλλιας, Νικόλαος Παυλόπουλος και Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος, οι διευθυντές Αστυνομίας Προαστίων Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης, οι ανώτεροι Διοικητές Χωροφυλακής, οι Διευθυντές Υποδ/σεων Ασφαλείας Προασ. Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης και οι Διοικητές Διοικήσεων Χωροφυλακής.

Στη σύσκεψη εξετάστηκαν διάφορα οργανωτικά θέματα και συζητήθηκαν τα προβλήματα που απασχολούν τα δυο Σώματα.

Ομάδα 42 Γερμανών Αστυνομικών με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών (I.P.A.) κ. KLOES JURGEN διευθυντή της Ομοσπονδιακής Εγκληματολογικής Υπηρεσίας της Γερμανίας, επισκέφθηκαν στις 6-10-82 το Αρχηγείο Χωροφυλακής.

Τους ξένους συναδέλφους υποδέχθηκε ο Αρχηγός του Σώματος Αντιστράτηγος κ. Εμμανουήλ Μπριλλάκης, άλλοι ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί και ο πρόεδρος του Ελληνικού Εθνικού Τμήματος (ΙΡΑ) κ. Αντώνιος Δεμεσίτσας. Ο κ. Αρχηγός εξέφρασε την ιδιαίτερη

χαρά του για την επίσκεψη των ξένων συναδέλφων, στη συνέχεια δε ο Διευθυντής οργανώσεως του Αρχηγείου Ταξίαρχος κ. Κών/νος Γκαρδιακός έκανε σύντομη ενημέρωση γύρω από την ιστορία την αποστολή και οργάνωση του Σώματος. Επακολούθησε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων και προσφορά αναμνηστικών μέσα σε εγκάρδια ατμόσφαιρα.

Οι ξένοι αστυνομικοί επισκέφθηκαν επίσης την Υποδιεύθυνση Μ.Μ.Χ.Πρ. Πρωτευούσης, όπου τους έγινε ενημέρωση από τον Διευθυντή Συν/ρχη κ. Δημήτριο Σμυρνή και κατόπιν παρακολούθησαν σχετική επίδειξη δραστηριότητας των Μονάδων μετά το τέλος της οποίας παρατέθηκε δεξίωση προς τιμή τους.

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Με μεγάλη επιτυχία διεξήχθησαν από 8 μέχρι 10 Οκτωβρίου 1982 στο Εθνικό Στάδιο Σερρών οι εφεντινί αγώνες στίβου μεταξύ των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Η ομάδα στίβου της Χωροφυλακής μετά από εξαιρετική εμφάνιση αναδείχθηκε πολυνίκης, κατακτώντας συνολικά 11 πρώτες νίκες έναντι 8 της Αστυνομίας Πόλεων, 1 του Στρατού και 1 της Αεροπορίας. Η ομάδα επρώτευσε επίσης και στο σύνολο των μεταλλίων κατακτώντας 23 συνολικά μετάλλια (11 χρυσά, 6 αργυρά, 6 χάλκινα) έναντι 22 της Αστυνομίας, 10 του Στρατού 6 της Αεροπορίας και 2 του Λιμενικού Σώματος.

Οι αγώνες παρουσίασαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και τους παρακολούθησαν αρκετοί φιλάθλοι μέσα σε μια πολιτισμένη και καθαρά αθλητική ατμόσφαιρα. Σημειώθηκαν αξιόλογες επιδόσεις και οι αθλητές χειροκροτήθηκαν για τις φιλότιμες προσπάθειές τους.

ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ— ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Οι επιδόσεις των αθλητών του Σώματος ήταν πολύ καλές αν αναλογισθεί κανείς ότι βρισκόμαστε αγωνιστικά εκτός εποχής στίβου. Πρώτες νίκες κατέκτησαν οι ακόλουθοι αθλητές του Σώματος: Την πρώτη μέρα των αγώνων οι: α) χωρ/κας Παναγιώτης Στεφανόπουλος στα 400 μ. με χρόνο 48" 40 β) χωρ/κας Άγγελος Νικολαΐδης στη δισκοβολία με επίδοση 54,80 μ. γ) Δοκ. χωρ/κας Δημήτριος Καττής στο άλμα σε ύψος με 2,17 μ. και δ) η ομάδα της σκυταλοδρομίας 4 X 400 με τους αθλητές Μανδέλλο - Δεπάστα - Λουκά - Στεφανόπουλο. Τη δεύτερη μέρα των αγώνων οι: α) χωρ/κας Γεώργιος Βαμβακάς στα 110 μ. εμπ. με χρόνο 14" 47 β) χωρ/κας Θεόδωρος Γκάτζιος στα 200 μ. με χρόνο 21" 86. Την τρίτη και τελευταία μέρα των αγώνων οι: α) χωρ/κας Δημήτριος Κυτάς στο άλμα επί κοντώ με 5,25 μ. β) χωρ/κας Γεώργιος Βαμβακάς στα 400 μ. εμπ. με χρόνο 51" 43, γ) Υπεν/ρχης Γεώργιος Μπαμπανιώτης στη σφυροβολία με επίδοση 66,48 μ., δ) χωρ/κας Παναγιώτης Στεφανόπουλος στο 800 μ. με χρόνο 1' 51" 78 και ε) η ομάδα της σκυταλοδρομίας 4 X 100 με τους αθλητές Σουλτάνη - Βαμβακά - Μεριχωθίτη Τκάτζιο.

Η ομολογούμενως εκπληκτική εμφάνιση της ομάδας της Χωροφυλακής που οφειλονταν κυρίως στην αγωνιστικότητα και το πείσμα των αθλητών μας σχολιάστηκε ευμενώς από τους φιλάθλους και από τον ημερησιο αθλητικό και πολιτικό τύπο.

Τους αγώνες παρακολούθησαν ο Νομάρχης Σερρών κ. Ηλίας Μάμαλης, ο Διοικητής της Δέκατης Μεραρχίας υποστράτηγος κ. Δημήτριος Τσαμπάδης, ο διευθυντής ΑΣΑΕΔ πλοίαρχος κ. Γεώργιος Αϊδίνης, ο διοικητής Διοικήσεως Χωροφυλακής Σερρών Αντ/ρχης κ. Παναγιώτης Τζουβέλης και πλήθος φιλάθλων.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΝ 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με την καθιερωμένη λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια, και μέσα σε κλίμα εθνικής έξαρσης και υπερηφάνειας, γιορτάστηκε και φέτος η ιστορική επέτειος του ΟΧΙ. Επίκεντρο των γιορταστικών εκδηλώσεων ήταν η Θεσσαλονίκη, όπου μέσα σε κλίμα εθνικής ομοψυχίας και ψυχικής ανάτασης γιορτάστηκε με την ανάλογη μεγαλοπρέπεια η επέτειος της απελευθέρωσης της πόλης (1912) και του ΟΧΙ του 1940.

Η παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καρα-

μανλή έδωσε ξέχωρο τόνο στις εκδηλώσεις, στις οποίες η παλλαϊκή συμμετοχή υπήρξε πρωτοφανής. Αποκορύφωμα των εκδηλώσεων αποτέλεσε η μεγαλειώδης παρέλαση αντιπροσωπευτικών τμημάτων - πεζοπόρων και μηχανοκινήτων - των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Οι άψογοι σχηματισμοί, το υπερήφανο παράστημα, η τέλεια οργάνωση, το υψηλό εθνικό φρόνημα και ο άρτιος εξοπλισμός χαρακτήριζαν τη μεγαλειώδη παρέλαση που άφησε άριστες εντυπώσεις στους επίσημους

αλλά και στις χιλιάδες κόσμου που είχαν κατακλύσει τον προ της παρέλασης χώρο, για να θαυμάσουν και να χειροκροτήσουν τα στρατευμένα νιάτα της πατρίδας μας.

Ιδιαίτερα επίσης χειροκροτήθηκαν τα πεζοπόρα και μηχανοκίνητα τμήματα της Ελληνικής Χωροφυλακής. Επικεφαλής των τμημάτων η πολεμική σημαία, ιερό σύμβολο των αγώνων και των θυσιών των ανδρών του Σώματος για την προάσπιση και διαφύλαξη των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Κ. ΑΡΧΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αξιωματικοί, Ανθυπασπιστές, Οπλίτες και Πολιτικοί Υπάλληλοι Χωροφυλακής.

Με Εθνική υπερηφάνεια παρελαύνουν κι εφέτος οι ένδοξες Πολεμικές μας Σημαίες μπροστά απ' τις Συντεταγμένες Αρχές του Κράτους και καθώς τις αναρριπίζει τ' αγέρι της λευτεριάς, το θρόισμα των πτυχών τους στέλνει σ' εχθρούς και φίλους το μήνυμα, ότι βρίσκονται σε χέρια ανδρών που η μοίρα τους όρισε να φυλάνε Θερμοπύλες.

Αυτή την ώρα η σκέψη του Έθνους πετάει στις αιματοθαμμένες κορυφές της Πίνδου, ζητώντας ν' ανταμώσει σκιές και ψυχές ηρώων, να γονατίσει ευλαβικά μπροστά τους και ν' αναβαπτισθεί στο νόημα του αγώνα και της θυσίας τους, που το ίδιο πάντα, μοναδικό και αναλλοίωτο, έρχεται μέσα απ' τις καταγίδες των αιώνων, μέχρι σήμερα και καταυγάζει την ανθρωπότητα με το φως της ψυχής και του πνεύματος του Ελληνισμού.

Ο Έλληνας στην ιστορία του πολέμησε πάντα για χάρη της Ελευθερίας και της Ειρήνης. Δεν ζήτησε τίποτα από κανένα να πάρει, αλλά δε δέχθηκε κι ούτε ποτέ θα δεχθεί να δώσει σε κανένα αυτή τη γη, αυτή τη θάλασσα κι αυτό τον ουρανό, πολύτιμη και ακριβή προγονική κληρονομιά, που, πολύ περισσότερο από απλός γεωγραφικός χώρος, είναι σημείο αναφοράς του παγκόσμιου πνεύματος, πίστης κι αγάπης στην Ελευθερία και στις πανανθρώπινες αξίες.

Πάνε σήμερα 42 χρόνια από κείνο το μουντό πρωινό του Οκτώβρη, που οι δυνάμεις της βίας και του σκοταδισμού, όπως τις εκφράζανε τότε, όπως τις εκφράζουνε σήμερα κι όπως θα τις εκφράζουνε πάντα, ο φασισμός και ο ναζισμός, στοχάστηκαν και βρήκαν πως ο συσχετισμός των υλικών δυνάμεών τους ήταν πρόσφορος για να επεκταθούν και να μολύνουν αυτή τη γη.

Και οι Έλληνες έτσι απλά, μ' αυτό τ' απέριττο μεγαλείο που 'χουνε όλες οι μεγάλες πράξεις, όταν αίσθημα χρέους και συνείδηση καθήκοντος τις υπαγορεύουν, είπαν «ΟΧΙ!». Γιατί είναι πάντα ο ίδιος Λαός, που το κάθε μόριο της ύπαρξής του είναι διαποτισμένο με το πνεύμα της πίστης και του έρωτα στην Ελευθερία και τις ηθικές αξίες, όπως τις εμπνεύσθηκαν, τις δίδαξαν στον κόσμο και τις υπερασπίστηκαν στο πέρασμα των χιλιετηρίδων οι πρόγονοί του.

Το Ελληνικό Οχι του 1940 που η τιμή του δεν ήταν προνόμιο μόνο εκείνης της γενιάς, είναι ο αντίλαλος της ιστορικής φωνής των αιώνων, που το φέρνει στ' αυτιά μας άλλοτε σαν «μολών λαβέ» κι άλλοτε σαν τη περήφανη άρνηση για την παράδοση της Πόλης, σαν το τραγούδι του Διάκου και το χορό του Ζαλόγγου κι άκουσμα μακρινό της έκρηξης απ' το δαυλό του Σαμουήλ και το Θούριο του Ρήγα και τέλος σαν ΟΧΙ καθημερινό και καθολικό στον κατακτητή από την Εθνική Αντίσταση των Ελλήνων κατά το 1941 μέχρι και το 1944.

Αξιωματικοί - Ανθυπασπιστές - Οπλίτες και Πολιτικοί Υπάλληλοι Χωροφυλακής.

Κύλησαν σχεδόν τέσσερες δεκαετίες απ' όταν ο συνασπισμένος ελεύθερος κόσμος συνέτριψε στα πεδία των μαχών την υλική δύναμη του φασισμού, αλλά δυστυχώς δεν κατάφερε, τότε και μέχρι σήμερα ακόμα, να συντρίψει το πνεύμα του. Αυτό το πνεύμα που ζήσαμε στη Χώρα μας κατά τη διάρκεια της πρόσφατης 7χρονης τυραννίας, αυτό που βλέπουμε τώρα να υψώνει απειλητικά κεφάλι στην παγκόσμια σκηνή.

Οι παρελάσεις, οι λόγοι, τα στεφάνια και οι τιμές στους ζωντανούς και νεκρούς ήρωες της εποποιίας του '40, κανένα νόημα δε θα 'χουν, αν δεν εμπνευσθούμε από το πνεύμα που καθοδήγησε τις πράξεις τους. Αυτό το πνεύμα πρέπει να μας παραδειγματίζει στον καθημερινό μας αγώνα για την προάσπιση, το στερέωμα και το ενδυνάμωμα της Ελευθερίας μας από κάθε εξωτερικό ή εσωτερικό εχθρό.

Στις κρίσιμες για το Έθνος στιγμές του 1940 η συμβολή της Χωροφυλακής στον αγώνα υπήρξε σημαντική: εξασφάλισε την ηρεμία στα μετόπισθεν, πολέμησε στην πρώτη γραμμή και εδραίωσε την τάξη και την Ελληνική κυριαρχία στα εδάφη που απελευθέρωσε ο Στρατός μας.

Το σημαντικότερο σημερινό μας έργο είναι η διασφάλιση της εσωτερικής ελευθερίας και γαλήνης αυτού του Λαού, που η μάχη της προάσπισής τους μας καταξιώνει στη συνειδησή του και μας δίνει το δικαίωμα να θεωρούμε ότι είμαστε συνεχιστές του πνεύματος του αγώνα του 1940 και του κάθε αγώνα που ο Ελληνικός Λαός έδωσε ή θα χρειασθεί να δώσει υπερασπιζόμενος τις πιο σημαντικές αξίες που πίστευσε και αμετάθετα εξακολουθεί να πιστεύει, δηλαδή της Ελευθερίας και της Ειρήνης.

Μ' αυτό το πνεύμα σας καλώ να τιμήσουμε και να ζητωκραυγάσουμε τη γιορτινή μέρα της 28ης του ΟΚΤΩΒΡΗ.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΖΗΤΩ Η 28 ΟΚΤΩΒΡΗ 1940

Ο Αρχηγός
ΕΜΜΑΝ. ΜΠΡΙΛΛΑΚΗΣ
Αντιστράτηγος

